

ΠΡΟΦΗΤΕΙΣ

Του

Αγίου Κοσμά Του Αιτωλού

Από το βιβλίο "Κοσμάς ο Αιτωλός" του Μητροπολίτου Φλωρίνης **Αυγουστίνου Καντιώτη**, του οποίου ακολουθήθηκε η αρίθμηση των προφητειών. Προστέθηκαν προφητείες άλλων πηγών.

1. «Αυτό μια μέρα θα γίνει Ρωμαίικο και καλότυχος όποιος ζήσει σε κείνο το βασίλειο». (Συνήθιζε να λέγει εις διάφορα μέρη της υποδούλου Ελλάδος, τα οποία μετά ταύτα απηλευθερώθησαν).

2. «Ω ευλογημένο βουνό, πόσες ψυχές γυναικόπαιδα θα σώσεις όταν έλθουν τα χαλεπά χρόνια»! (Είπε την προφητείαν αυτήν εν Σιατίστη και αλλαχού αντικρύζων τα βουνά, τα οποία κατά τους χρόνους της Ελληνικής Επανάστασεως έγιναν κρησφύγετα των γυναικοπαίδων).

3. «Καλότυχοι σεις, οι οποίοι ευρέθητε εδώ πάνω εις τα ψηλά βουνά, διότι αυτά θα σας φυλάξουν από πολλά δεινά. Θα ακούτε και δεν θα βλέπετε τον κίνδυνο. Τρεις ώρες ή τρεις μέρες θα υποφέρετε.» (Ελέχθη εις την περιφέρειαν Σιατίστης).

4. «Το ποθούμενο θα γίνει στην τρίτη γενεά. Θα το ιδούν τα εγγόνια σας». (Ελέχθη εν Χειμάρρα. Η σπουδαιότατη αυτή προφητεία του Αγίου, η οποία έτρεφε την γλυκυτέραν ελπίδα του υποδούλου Γένους, έλαβε καταπληκτικήν επαλήθευσιν. Διότι οι χρόνοι της απελευθερώσεως του Έθνους είναι πράγματι η τρίτη γενεά από των χρόνων που προεφήτευσεν αυτήν ο Άγιος, καθόσον, εκάστη γενεά υπολογίζεται εις 25 έτη).

5. «Θαρθεί καιρός να σας πάρουν οι εχθροί σας και τη στάχτη από τη φωτιά, αλλά σεις να μην αλλάξετε την πίστη σας, όπως θα κάμνουν οι άλλοι.» (Ελέχθη εν Σιατίστη).

6. «Σας λυπάμαι για την περηφάνεια, οπου έχετε. Το ποδάρι μου εδώ δεν θα ξαναπατήσει. Και εάν δεν αφήσετε αυτά τα πράγματα που κάνετε, την αυθαιρεσία και ληστεία, θα καταστραφείτε. Σε κείνο το κλαρί, που κρεμάτε τα σπαθιά σας, θαρθεί μια μέρα που θα κρεμάσουν οι γύφτοι τα όργανά τους.» (Ελέχθη εις το χωρίον Άγιος Δονάτος Σουλίου).

7. «Θάρθουν οι κόκκινοι σκούφοι κι ύστερα οι Άγγλοι επί 54 χρόνια, και κατόπιν θα γίνει Ρωμαίικο.» (Ελέχθη εν Κεφαλληνία περί της απελευθερώσεως της Επτανήσου - «Κόκκινοι σκούφοι» ονομάζονται οι Γάλλοι στρατιώται ως εκ του χρώματος των καλυμμάτων της κεφαλής κατά τους ναπολεοντείους χρόνους. Η προφητεία αύτη εύρε καταπληκτικήν εκπλήρωσιν. Διότι μετά τους Ενετούς εις την Επτάνησον εγκατεστάθησαν οι Γάλλοι, και μετά την αναχώρησιν τούτων ήλθον οι Άγγλοι, των οποίων η παραμονή διήρκεσε 54 έτη, δηλαδή όσα και προεφήτευσεν ο Άγιος. Το 1810 κατέλαβαν ουσιαστικώς οι Άγγλοι την Επτάνησον (εκτός της Κερκύρας, η οποία παρεδόθη το 1815 εις τον Κάμπελλ), και το 1864 παρέδωσαν αυτήν εις την Ελλάδα).

8. «Τα όρια του Ρωμαίικου θάναη η Βωβούσα (ο ποταμός Αώος)». (Ελέχθη εν Παλαιά Άρτη).

9. «Εκείθε θάρθει το Ρωμαίικο». (Την προφητείαν ταύτην είπεν ο Άγιος εν Πρεβέζη δεικνύων το μέρος της Στερεάς, από το οποίον θα προήρχετο ο στρατός της ελευθερίας. Επραγματοποιήθη το 1912).

10. «Τα βάσανα είναι ακόμη πολλά. Θυμηθείτε τα λόγια μου· προσεύχεσθε, ενεργείτε και υπομένετε στερεά. Έως ότου να κλείσει αυτή η πληγή του πλατάνου, το χωριό σας θάναη σκλαβωμένο και δυστυχισμένο». (Ελέχθη εις Τσαραπλανά, το σημερινόν Βασιλικόν της Ηπείρου. Η πληγή του πλατάνου έκλεισε το 1912, έτος απελευθερώσεως της Ηπείρου. Ενεργείτε σημαίνει να εργασθείτε οι ίδιοι για να ελευθερωθείτε και όχι παθητικά να περιμένετε πότε θα σας ελευθερώσουν άλλοι. - ΛΜΔ).

11. «Πότε θαρθεί το ποθούμενον»; ηρώτησαν τον Άγιον εις Τσαραπλανά της Ηπείρου. «Όταν σμίξουν αυτά», απήντησεν ο Άγιος δεικνύων δύο δενδρύλλια. (Τα δενδρύλλια εμεγάλωσαν, επάχυναν και έσμιξαν το 1912).

12. «Το ποθούμενον θα έρθει όταν θαρθούν δύο πασχαλιές μαζί». (Πράγματι το 1912 αι εορταί Ευαγγελισμού και Πάσχα συνέπεσαν).

13. «Άμα κλείσει το δένδρον και κλισθεί μέσα το παλούκι, τότε θα έλθει το ποθούμενον. θα γίνει κάποιο σημάδι και να μη φοβηθείτε. Να πηγαίνετε βασίλεμα ηλίου σ εκείνα τα βουνά (της Ομάλιας και της Μερόπης), όπου θα γλυτώσουν πολλές ψυχές. Μαζί σας μη πάρετε

τίποτε, μόνον τις ψυχές σας να γλυτώσετε, και δεν θα βαστάξει το κακό περισσότερο από 24 ώρες».

14. «Τα χωριά του κάμπου θα πάθουν χαλάστρα, ενώ στις ποδιές του Κισσάβου θα κοιμηθούν σκλάβοι και θα ξυπνήσουν ελεύθεροι». (Ελέχθη εν Λαρίση).

15. «Αν το κυπαρίσσι αυτό ξεραθεί από την κορυφή, η Ελλάς θα ελευθερωθεί· αν ξεραθεί από κάτω, δεν θα ελευθερωθεί». (Ελέχθη εν Ζελενίτσα (Πρασιά) της Ευρυτανίας).

16. «Με δυσκολία θάρθει» (Εννοείται το ποθούμενον).

17. «Όταν θα ιδείτε το χιλιάρμενο στην Άσπρη Θάλασσα, τότε θάρθει». (Πολύ μεγάλη συνάθροιση πλοίων (πολεμικών) στο Αιγαίο, που είναι απέναντι από τη Μαύρη θάλασσα. -ΛΜΔ).

18. «Όταν θα ιδείτε το χιλιάρμενο στα ελληνικά νερά, τότε θάρθει».

19. «Όταν θα ιδείτε το χιλιάρμενο στα ελληνικά ύδατα, τότε θα λυθεί το ζήτημα της Πόλης» (Τους στόλους των εμπολέμων, από πάρα πολλά πλοία. - ΛΜΔ).

20. «Θάρθει ξαφνικά. να έχετε ένα σακκούλι σιτάρι κρεμασμένο στη θύρα. Αυτό θα σας εμποδίσει φεύγοντας. Μη το αφήσετε. Να το πάρετε μαζί σας, για να φάνε τα παιδιά σας».

21. «Στην Αυλώνα θα γίνει χαλασμός. Θα έλθουν στρατεύματα να ελευθερώσουν τον τόπο».

22. «Στο Μπουκορμέ θα χυθεί πολύ αίμα».

23. «Όταν ακούετε ότι ο πόλεμος άρχισε, τότε κοντά είναι».

24. «Όσα χωριά είναι κοντά σε δρόμο πολλά θα τραβήξουν». (Μακριά από Εγνατίες & παρα-Εγνατίες! -ΛΜΔ).

25. «Η Δρόπολις θα πάθη, διότι ο τόπος είναι γυμνός». (Περιοχή της Β. Ηπείρου, με αμπελώνες τότε, αλλά όχι δένδρα που μπορούσαν να κρύψουν ανθρώπους κατά τις μάχες. Γιαυτό ο Άγιος Κοσμάς έφερνε φυτώρια ελιών μαζί του και έλεγε στον κόσμο να μην φυτεύουν αμπέλια, αλλά ελιές και άλλα δένδρα. Ήδη η προφητεία επαληθεύθηκε πολλές φορές. - ΛΜΔ).

26. «Η Δρόπολις θα είναι γεμάτη στρατεύματα».

27. «Θα χαθεί η σοδιά της χρονιάς από την εύφορη Δρόπολι και - μάνα μου! - αίμα πολύ που έχει να χυθεί».

28. «Λάκκοι και βράχοι στη Δρόπολι θα είναι γεμάτοι φεύγοντας». (Εις το αλβανικόν χειρόγραφον, η προφητεία αυτή έχει ως εξής: «Τα βουνά, οι χαράδρες και οι κάμπου της Δρόπολης θα γεμίσουν προσφυγιά»).

29. «Εις τα χωριά Πέπελη σεις άδικα θα φοβάστε· τίποτε δεν θα πάθετε. Μόνον τα παιδιά σας που θα είναι στους δρόμους θα κλαίτε».

30. «Οι αντίχριστοι θα φύγουν, αλλά θάρθουν πάλι· έπειτα θα τους κυνηγήσετε έως την Κόκκινη Μηλιά». (Την έδρα δηλ. των Αντιχρίστων αιμοδηψών (κόκκινων) εχθρών, ίσως τη Μέκκα. -ΛΜΔ)

31. «Θαρθεί όταν έρθουν δυο καλοκαίρια και δυο πασχαλιές μαζί». (Η απελευθέρωση της Β. Ηπείρου από το αθεϊστικό καθεστώς του Χότζα έγινε το 1991, όταν συνέπεσε η εορτή του Πάσχα και Ευαγγελισμού μαζί στο παλ. ημερολόγιο, το οποίο ήταν σε χρήση την εποχή του Αγίου Κοσμά. Οι 2 καλοί καιροί -καλοκαίρια- αναφέρονται αφ' ενός στην αποτίναξη του κομμουνιστικού -αθεϊστικού- ζυγού και δημοκρα-τικοποίηση των χωρών της Ανατ. Ευρώπης, και αφ' ετέρου στην γενικά καλή οικονομική κατάσταση της εποχής. - ΛΜΔ)

32. «Ξένος στρατός θα έλθει, Χριστό θα πιστεύει, γλώσσα δεν θα ξέρει ...».

33. «Θαρθεί μια φορά ασκέρι ξένο που το Χριστό θα πιστεύει. Αλλά σεις δεν θα το ξέρετε».

34. «Μέ άλλους θα κοιμηθείτε και με άλλους θα ξημερώσετε». (Θα είναι ξαφνικό. ΛΜΔ). Η 149^η του Τριανταφύλλου λέγει: «**Το βράδυ θα κοιμηθούμε ήσυχoi και το πρωί θα βρούμε τους δρόμους γεμάτους με ξένο κόσμο**».

35. «Θα ιδείτε τρεις φαμίλιες σ' ένα σπίτι».

36. «Εσείς θα πάτε να κατοικήσετε αλλού και άλλοι θάρθουν να κατοικήσουν σε σας».

37. «Θα δείτε 40 άλογα να τα δένουν σε ένα παλούκι». (Όχημα με μηχανή 40 ίππων).

38. «Πολλοί θα χάνονται από την πείνα».

39. «Οι πλούσιοι θα γίνουν πτωχοί και οι πτωχοί θα πεθάνουν». (Ισχύει όχι μόνο για την υλική, αλλά και για την πνευματική περιουσία, διότι αυτή αλλοιώνεται όλο και περισσότερο από τη διεφθαρμένη εποχή μας, λόγω του γενικού ξεπεσμού, της ασεβείας, του υλισμού, και της ανηθικότητας. ΛΜΔ)

40. «Μια χούφτα μάλαμα μια χούφτα αλεύρι». Η 81^η Τριαντ: «**Θα σκάφτουν στα σπίτια να κρύψουν (σιτάρι) για ψωμί. Όποιος θάχει λίγο κρυμμένο δεν θα τολμά να το πάει στο μύλο. Θα το αλέθουν στο χειρόμυλο**». (Επαληθεύτηκε και στον Β' Παγκ. Πόλεμο. -ΛΜΔ).

41. «Θα έρθει καιρός που οι Ρωμιοί θα τρώγονται αναμεταξύ τους. Εγώ συστήνω ομόνοια και αγάπην».

42. «Θα ιδείτε και τακτικό στρατό, θα ιδείτε και ρέμπελο (αντάρτικο)- από αυτούς πολλά θα υποφέρετε».

43. «Θα σας ζητήσουν τα ντουφέκια· να έχετε διπλά· να δώσετε το ένα και να κρατήσετε το άλλο. Ένα ντουφέκι 100 ψυχές θα γλυτώσει». (Να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν από τους παραμεθόριους, στεριανούς και νησιώτες). Κατά την 99^η του βιβλίου του κ. Τριανταφύλλου: «Ξένος στρατός θα έρθει, Χριστό θα πιστεύει, γλώσσα δεν θα ξέρει. Θα ζητήσουν όπλα. Νά' χετε διπλά, να δώσετε το ένα και να κρατήσετε το άλλο. Με άλλους θα κοιμηθείτε και με άλλους θα ξημερώσετε». (Ο πόλεμος θα αρχίσει ταχύτατα το βράδυ, χωρίς προειδοποίηση. Την άλλη ημέρα όλα θα είναι διαφορετικά. Έχει όμως και αλληγορικό νόημα, διότι άλλοι μας αποκοιμίζουν πνευματικά (αυτοί που όλα τα εμφανίζουν ωραία) και άλλοι μας ξυπνούν (όσοι μας προειδοποιούν, όταν ξεχνάμε το νόμο του Θεού). -ΛΜΔ)

44. «Θα έρθει καιρός που θα διευθύνουν τον κόσμο τα άλαλα και τα μπάλαλα». («Τα άλαλα και τα μπάλαλα» - Εννοεί τα άψυχα μηχανήματα των διαφόρων εφευρέσεων. Αυτά αντικατέστησαν και ολονέν αντικαθιστούν τας εργατικές χείρας και κυριαρχούν εις την ζωήν των ανθρώπων, ως νεότερα είδωλα προσκυνούμενα υπό του υλόφρονος κόσμου. - Άλαλα τα κομπιούτερς σαν αθόρυβα σχεδόν, και μπάλαλα οι θορυβώδεις μηχανές μπ...μπ...μπ... - ΛΜΔ).

45. «Η αιτία του γενικού πολέμου θα είναι από τη Δαλματία». (Από εκεί βρήκε αφορμή ο 1^{ος} Παγκ. Πόλεμος, όταν στο Σεράγεβο δολοφονήθηκε ο διάδοχος του Αυστρο-Ουγγρικού θρόνου. Η Αυστρία κήρυξε τον πόλεμο τότε στη Σερβία. Στο 2^ο Παγκ. Πόλεμο τα εχθρικά στρατεύματα, Ιταλών - Γερμανών, μας χτύπησαν από το Βορρά, (από πάνω, περνώντας από τις δαλματικές χώρες). Ο πόλεμος, μεταξύ άλλων, προκλήθηκε από την άνοδο του Ναζιστικού κόμματος στην Αυστρία, και την κακή οικονομική κατάσταση στη Γερμανία μετά την ήττα της, στον 1^ο Παγκ. Πόλεμο.

Από τους πολέμους στην περιοχή της πρώην Γιουγκοσλαβίας, το 1991 και μετά, αποσταθεροποιήθηκε η κατάσταση στα Βαλκάνια. Τα πράγματα χειροτέρεψαν, το Μάρτιο του 1999 με τον πόλεμο του ΝΑΤΟ στη Σερβία, και τη μεγέθυνση, αντί για εξάλειψη, του προβλήματος του Κοσόβου. Η επέμβαση έγινε μέσα στα σχέδια της Νέας Τάξης να ελέγχεται πλήρως η στρατηγική οδός Αυλώνα (Αδριατική) - Μπουργκάκ (Μαύρη Θάλασσα). Ευτυχώς για τους Έλληνες, τα άμεσα συμφέροντα των Νέο-Ταξιτών δεν συνέχισαν να δίνουν προτεραιότητα στην περιοχή μας, διότι θεωρήθηκε σαν σπουδαιότερη η περιοχή της Μέσης Ανατολής, οπότε η πρώτη αιτία μεν (ξεκίνημα των συγκρούσεων στην περιοχή μας) είναι από επάνω (Δαλματία – Κόσσοβο, όπως είδαμε), ο 3^{ος} Π. Πόλεμος όμως ίσως ξεκινήσει από κάτω, για να μην καταστραφούμε. Είναι γεγονός ότι η διαρρεύσασα προς τα έξω απόφαση της λέσχης Μπίλντεμπεργκ το 1998, μιλούσε για άνοιγμα του θέματος του Αιγαίου μετά το Κόσσοβο. Το Κόσσοβο εξελίχθηκε όπως είχε προγραμματισθεί, σε επίδειξη δυνάμεως του ΝΑΤΟ, με βομβαρδισμούς από αέρος έναντι ανυπερασπίστων ανθρώπων στη γη, και με επίτευξη των στρατηγικών στόχων των Αγγλο-Αμερικάνων, αφήνοντας όμως παραγμένη όλη την περιοχή. Το Αιγαίο αν και παραμένει σαν θέμα ανοικτό για τα συμφέροντα των μεγάλων, εν τούτοις καθυστέρησε λόγω πετρελαϊκών συμφερόντων στη Μέση Ανατολή, και λόγω Ισραήλ. Όταν δείτε όμως το «χιλιάρμενο» στα ύδατά του... τότε θα γίνει ότι λένε οι υπόλοιπες σχετικές προφητείες! ΛΜΔ).

46. «Η αιτία του γενικού πολέμου θάρθει από τη Δαλματία. Πρώτα θα διαμελισθεί η Αυστρία και ύστερα η Τουρκία». (Η Αυστρο-Ουγγαρία διαλύθηκε ήδη το 1918, και τώρα μένει η Τουρκία. – ΛΜΔ)

47. «Ο χαλασμός θα γίνει από ένα κασιδιάρη». Η προφητεία εις το αλβανικόν χειρόγραφον φέρεται ως εξής: «Ο χαλασμός θαρθεί από τυφλό και κασιδιάρη». (Τυφλοί πνευματικά είναι οι άπιστοι, οι μη βαπτισμένοι, και κασιδιάρηδες αλληγορικά αυτοί που επιπρόσθετα κόλλησαν κάποια αρρώστια στο κεφάλι τους δηλ. διανοητική. (Κασιδιάρης αυτός που πάσχει από κασίδα=αλωπεκίαση, ο φαλακρός, αλλά και κασίδα=βρώμα κατά λαϊκή έκφραση), πχ, έγινε οπαδός κάποιου πνευματικά βρώμικου κινήματος, όπως της Παγκοσμιοποίησης, της Πανθησκείας, κάποιου υπερεθνικισμού όπως του Σιωνισμού. Ας σημειωθεί ότι μία ομάδα Καμπαλιστών Εβραίων αποκαλούνται «Κασιδικοί» ή Χασιδικοί και έχουν ισχυρή επιρροή μέσω των ραβίνων τους (Hassidic Rabbis), ακόμη και εκτός του Ισραήλ. Στις 12-7-2001 ανάγγειλαν ότι επίκειται άμεσα η εμφάνιση του Βασιλιά – Μεσσία του Ισραήλ. Αυτοί οι «Κασιδικοί» έχουν την πνευματική προέλευσή τους στην αρχαία Βαβυλώνα, από όπου πήραν από τους εκεί ειδωλολάτρες, διάφορες απόκρυφες «γνώσεις», όταν οι Εβραίοι για τις αμαρτίες τους, αιχμαλωτίσθηκαν για μια περίοδο 70 ετών (606-536 π.Χ.) την οποία προείπε επακριβώς ο προφήτης Ιερεμίας. Ισχυρίζονται ότι η γνώση τους προέρχεται από το Νώε, και έτσι παρακάμπτουν τον Μωϋσή και το Νόμο της Παλαιάς Διαθήκης, δεχόμενοι το Βαβυλωνιακό Ταλμούδ (Talmud) και την Καμπάλα. Λέγεται ότι επηρεάζουν μέσω μασονικών στοών μεγάλη μερίδα πολιτικών, και μάλιστα τον George H. W. Bush, τέως πρόεδρο των ΗΠΑ, που ανάγγειλε την έναρξη της Νέας Τάξης πραγμάτων κατά τον 1^ο πόλεμο κατά του Ιράκ. Αυτοί οι ίδιοι οι Κασιδικοί πρότειναν σαν πιο κατάλληλο για να ολοκληρώσει το έργο του πατέρα του, τον τωρινό (2006) πρόεδρο George W. Bush. Ίσως λοιπόν κάποιος τέτοιος «τυφλός» (σαν αβάπτιστος) και «κασσιδιάρης» να ηγηθεί του 3^{ου} Π. Πολέμου.

Σαν 2^η ερμηνεία για την κασιδία μπορούμε να δούμε το σφράγισμα στο σώμα με κάποιο chip ή αντίχριστο σύμβολο, όπως κάποιο μασονικό ή σιωνιστικό σχέδιο ή το 666. Βλ. και στην 80^η προφητεία του παρόντος. **Υπάρχει δυνατότητα πάντως να συμβούν και τα δύο!** - ΛΜΔ)

48. «Θα προσπαθούν να το λύσουν με την πέννα, μα δεν θα μπορούν. 99 φορές με τον πόλεμο και μια με την πέννα».

49. «Αν βρεθούν 3 δυνάμεις σύμφωνες, τίποτε δεν θα πάθετε».

50. «Αν το ζήτημα λυθεί με τον πόλεμο, θα πάθετε πολλές καταστροφές· σε τρεις χώρες μια θα μείνει...»

51. «Θα έρθει καιρός που δεν θα ακούτε (=μαθαίνετε) τίποτε». (Τέρμα οι επικοινωνίες, ραδιόφωνα, τηλεοράσεις κλπ. Επαληθεύθηκε όμως και στην Αλβανία, όπου ο Χότζας είχε τον κόσμο σε άθλια κατάσταση με 50 δράμια ψωμί την ημέρα ανά άτομο, και για να μην επαναστατήσουν τους απομόνωσε από όλο τον κόσμο, και τους έλεγε ότι η Ελλάδα και οι Δυτικοί περνάνε χειρότερα!! - ΛΜΔ)

52. «Ότι σας ζητούν, να δίνετε· ψυχές μόνον να γλυτώνετε». Επίσης η 107^η του Τριανταφύλλου λέγει: «**Οι πόρτες θα κλείσουν. Οι άνθρωποι θα φοβούνται να βγουν έξω**». (Λόγω τρομοκρατίας;)

53. «Αν βρίσκουν στο δρόμο ασήμι, δεν θα σκύβουν να το πάρουν. για ένα όμως αστάχου θα σκοτώνονται ποιος να το πρωτοπάρει...». (Θα πέσει τότε τρομερή πείνα, που να βρεις τότε τρόφιμα σε supermarket! Εκτός όμως της πείνας από έλλειψη αγαθών, υπάρχει από χειρόγραφο της Βασιλ. Βασιλοπούλου και πείνα λόγω ακαταλλήλων τροφίμων: «**Τα πιάτα σας θα είναι γεμάτα, αλλά τα φαγητά δεν θα τρώγονται**». Και: «**Θάρθει καιρός που θάχετε απ' όλα τα αγαθά, αλλά δεν θα κοιτάτε (=τολμάτε) να τα φάτε**». χειρόγρ. Αθανασοπούλου. Μεταλλαγμένα, μολυσμένα τρόφιμα κλπ. - ΛΜΔ)

54. «Το κακό θα σας έρθει από τους διαβασμένους». (Οι εφευρέσεις των διαβασμένων για τις οποίες τώρα καμαρώνουμε! Στην Αρναία Χαλκιδικής είπε: «**Όταν θα κυβερνήσουν οι νέοι θα γίνει κακό**». Επίσης: «**Πρόσφυγες εξ Ανατολών θαρθούν προς βοήθειαν της Μακεδονίας**». Ήρθαν και έρχονται παλινοστούντες, Ελληνικής καταγωγής και Ορθόδοξοι οι περισσότεροι, Ρώσοι, Γεωργιανοί, Ουκρανοί κλπ. Αυτοί επανδρώνουν τη χώρα μας σε περιοχές μάλιστα της Μακεδονίας κυρίως. ΛΜΔ)

55. «Ή τρεις μέρες ή τρεις μήνες ή τρία χρόνια θα βαστάξει». (Επιβεβαιώθηκε σε πολλές περιπτώσεις κατά τις μάχες απελευθέρωσης των Ελληνικών περιοχών από τους Τούρκους. Άλλη προφητεία λέει: «Για δυο μέρες θα κρατήσει, για δυο μήνες». Για την Β. Ήπειρο είπε: «**Η λευτεριά σας θάρθει λίγο πρωύτερα ή λίγο αργότερα από το ζήτημα της Πόλης**» Καλυβ. Οι μεγάλες δυνάμεις δεν μας έδωσαν την Β. Ήπειρο όταν την απελευθερώσαμε κατά το 2^ο Παγκ. Πόλεμο. Φαίνεται ότι το μουσουλμανικό στοιχείο της Αλβανίας θα συμμαχήσει με την ετοιμοθάνατη Τουρκία κατά της Ελλάδος, ίσως και να συστρατευθεί. Ήδη η Τουρκία έχει βάση στην Αλβανία. Μετά το τέλος της Τουρκίας, η περιοχή της Αλβανίας θα ελέγχεται από τον Ρωμιο εύαρεστο στο Θεό ηγεμόνα, που θα κυβερνά με έδρα την Κωνσταντινούπολη. Αυτό που λέγει «λίγο πρωύτερα» μάλλον εννοεί την μερική ελευθερία των Βόρειο-Ηπειρωτών μετά το άνοιγμα των συνόρων το 1991. -ΛΜΔ)

56. «Θάρθει καιρός που δεν θα υπάρχει αυτή η αρμονία που είναι σήμερα μεταξύ λαού και κλήρου». (Δηλ. στην εποχή του ο Άγιος Κοσμάς δέχεται αρμονία μεταξύ κλήρου και λαού. -ΛΜΔ)

57. «Οι κληρικοί θα γίνουν οι χειρότεροι και οι ασεβέστεροι των όλων». (Τότε που έλεγε αυτά ο Άγιος κάποιοι κληρικοί από το ακροατήριο δυσανασχέτησαν και είπαν: «Άγιε μεγάλη προσβολή σε μας». Και ο Άγιος απάντησε: «**Αμ εγώ τι είμαι; Δεν είμαι από την ιδική σας τάξιν; Σας λέγω πως αυτά μια μέρα θα γίνουν**». Καλυβοπούλου, περιοδικό Β. Ήπειρος. Τα ηθικά παραπτώματα έρχονται πρώτα. Κατόπιν κυριαρχεί πνευματική συσκότιση, και τότε ακολουθεί η πτώση σε κακοδοξίες ακόμη και σε αίρεση. Εδώ μιλάει και για ηθικά (χειρότεροι), και για κακοδοξίες (ασεβέστεροι) πχ. αποδεχόμενοι τον θρησκευτικό συγκρητισμό και την **Πανθησκεία**. Σε άλλο χειρόγραφο: «**Οι κληρικοί θα γίνουν σαν τους λαϊκούς, και οι λαϊκοί σαν τα ζώα**». Επίσης: «**Ακούσατε αδελφοί μου Χριστιανοί. Θάρθει καιρός που δεν θα παρατηρείται αυτή η αρμονία που είναι σήμερα μεταξύ λαού και κλήρου. Όταν θα πηγαίνει ο παπάς σε σπίτι λαϊκού, μόλις θα φεύγει θα θυμιάζουν με θυμίαμα. Αν θα καθίσει σε στρώμα, μετά την αναχώρησή του θα το τινάζουν. Αν θα συναντούν οι άνθρωποι κληρικό στο δρόμο, θα γυρίζουν πίσω και δεν θα εξακολουθούν το δρόμο τους**». Καλυβοπ. -ΛΜΔ).

58. «Στην Πόλη θα χυθεί αίμα που τριχρονίτικο δαμάλι θα πλέξη (=πλεύσει)». Επίσης, σύμφωνα με την έκδοση «Μικρά Ζύμη» Θέρμου Τριχ. 2003, είπε: «**Εξαδάκτυλος την παρέδωσε την Πόλη, εξαδάκτυλος θα την παραλάβει**».

59. «Καλότυχος όποιος ζήσει μετά το γενικό πόλεμο. θα τρώγει με ασημένιο κουτάλι...»

60. «Μετά το γενικό πόλεμο θα ζήσει ο λύκος με τ' αρνί».

61. «Θάρθει πρώτα ένα ψευτορωμαίικο· να μη το πιστέψετε· θα φύγει πίσω». (Εννοεί μάλλον τα Ορλωφικά και άλλες αποτυχημένες απόπειρες απελευθέρωσης από τον Τουρκικό ζυγό - ΛΜΔ).

62. «Θα μαζωχτή το χιλιάρμενο στο Σκάλωμα (Άγιοι Σαράντα) και θάρθουν κοκκινογέλεκοι, να πολεμήσουν για σας».

63. «Οι Τούρκοι θα φύγουν, αλλά θα ξανάρθουν πάλι και θα φθάσουν ως τα Εξαμίλια. Στο τέλος θα τους διώξουν εις την Κόκκινη Μηλιά. Από τους Τούρκους το 1/3 θα σκοτωθεί, το άλλο τρίτο θα βαπτισθεί και μονάχα το 1/3 θα πάει στην Κόκκινη Μηλιά». («Κόκκινη Μηλιά». Τοποθεσία, την οποίαν η φαντασία των υποδοούλων Ελλήνων έθετε εις τα βάθη της Μ. Ασίας, βλ. και π. 30).
64. «Τόσα πολλά θα γίνουν, που οι μανάδες θα γεννήσουν πρόωρα από το φόβο τους».
65. «Ζώα δεν θα μείνουν· θα τα φάνε. Φάτε και σεις μαζί μ' αυτούς. στα Τζουμέρκα θα πάρετε σπόρο». (Όσοι προλάβουν ας πάνε σε ψηλά βουνά, μακριά από δρόμους! – ΛΜΔ). (Εις το αλβανικόν χειρόγραφον διαβάζομεν: «Άλογα δεν θα μείνουν. Θα πάτε και σεις μαζί μ' αυτά. Από τα Τζουμέρκα θα ξαναπιάσετε τη ράτσα τους»)
66. «Σπίτια μεγάλα μη κάμνετε. Λιάσες να κάμνετε να μη σας έρχονται μέσα». (Όσοι θα διαθέτουν μεγάλα και πολυτελή σπίτια, θα τα χάσουν όταν αρχίσουν πολεμικά γεγονότα, διότι συνήθως μετατρέπονται σε κατοικίες ή αρχηγεία του στρατού, όπως έγινε και κατά τη διάρκεια του Α' και Β' Παγκ. Πολέμου από τις δυνάμεις κατοχής. **Να κάνετε όμως περιφραγμένο αυλόγυρο με εξώπορτες** (λιάσες κατά την τοπική διάλεκτο), για να μην μπαίνουν, για αρπαγές, εύκολα μέσα στα σπίτια. - ΛΜΔ)
67. «Θα σας επιβάλουν μεγάλο και δυσβάστακτο φόρο, αλλά δεν θα προφθάσουν». (Βέβαια κάτι σπουδαίο θα συμβεί, όπως η έκρηξη του μεγάλου πολέμου. Επιβεβαιωτικές οι 2 επόμενες προφητείες. Οι φόροι με την είσοδο της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ., τώρα Ευρωπαϊκή Ένωση, αυξήθηκαν κατακόρυφα και αυξάνονται διαρκώς!).
68. «Θαβάλουν φόρο στις κότες και στα παράθυρα». (Στα οικιακά ζώα δηλαδή και τις κατοικίες, κάτι που έγινε ήδη, άρα είναι κοντά τα γεγονότα, μένει μόνο η στράτευση της παρακάτω προφητείας! – ΛΜΔ)
69. «Θα ζητήσουν να σας πάρουν και στρατιώτες, δεν θα προφθάσουν όμως». (Οι «Σύμμαχοι» σχεδιάζουν και άλλους «ειρηνευτικούς» πολέμους! Η υπουργός εξωτερικών επί Κλίντον της Αμερικής Ωλμπράιτ, έλεγε όταν το ΝΑΤΟ βομβάρδιζε τη Σερβία ότι ανάλογες επεμβάσεις θα γίνονται για 25 - 50 χρόνια!! Αλλά τα σχέδια του Θεού είναι διαφορετικά! - ΛΜΔ)
70. «Οι Τούρκοι θα μάθουν το μυστικό 3 μέρες γρηγορότερα από τους Χριστιανούς». (Το αλβανικό χειρόγραφον έχει την προφητείαν ως εξής: **«Οι Τούρκοι θα το καταλάβουν τρεις ημέρες γρηγορότερα από τους Χριστιανούς»**. Κάποια νέα εμπλοκή που θα αφορά την περιοχή μας (πιθανόν το Αιγαίο – υφαλοκρηπίδα & Κύπρο), που θα εξελίσσεται καλυμμένα, με ταυτόχρονη στρατιωτική παρουσία, πχ με σκάφη και στρατιώτες του ΝΑΤΟ και θα εξυπηρετεί ξένα συμφέροντα, θα πάρουν ενωρίτερα είδηση οι Τούρκοι, από εμάς, σε τι αποσκοπεί, σαν πιο δικτυωμένοι και πιο πεπειραμένοι σ' αυτά τα θέματα. - ΛΜΔ)
71. «Όταν ακούσετε ότι ο πόλεμος πιάστηκε από κάτω, τότε κοντά θα είναι».
72. «Αν ο πόλεμος πιαστεί από κάτω, λίγα θα πάθετε· αν πιαστεί από πάνω, θα καταστραφείτε». (Όσες φορές ο πόλεμος ερχόταν από το Βορρά, δηλ. επάνω, ακολουθούσαν μεγάλες καταστροφές στη χώρα. Ελπίζομε το πιάσιμο του γενικού πολέμου να μην είναι από «επάνω» - ΛΜΔ).
73. «Οι βράχοι και οι λάκκοι θα είναι γεμάτοι κόσμο».
74. «Θαρθεί ξαφνικά· ή το βόδι στο χωράφι ή το άλογο στ' αλώνι». (Οκτώβριος ή Ιούλιος. ΛΜΔ)
75. «Λυπηρόν είναι να σας το ειπώ· σήμερα, αύριον καρτερούμεν δίψες, πείνες μεγάλες που να δίδωμεν χιλιάδες φλουριά και να μην ευρίσκωμεν ολίγον ψωμί». (Για τη δίψα υπάρχει από τη συλλογή της Βασιλικής Βασιλοπούλου η προφητεία: **«Οι βρύσες θα στερέψουν και τα ποτάμια θα βρωμίσουν»**. Επίσης από τη συλλογή Καλυβοπούλου: **«Θαρθεί καιρός που θα πέσει μεγάλη δίψα κι ο διάβολος θα γυρίζει στους λάκκους με τα κολοκύθια του γεμάτα νερό. Θα δίνει μόνο στους δικούς του»**. Αναφέρεται βασικά στην εποχή του Αντιχρίστου, αν και το φαινόμενο της μόλυνσης και έλλειψης καθαρού ύδατος μας ταλαιπωρεί ήδη - ΛΜΔ)
76. «Μετά τον πόλεμο οι άνθρωποι θα τρέχουν μισή ώρα δρόμο, για να βρискουν άνθρωπο και να τον κάμουν αδελφό». (Σε κάποια μέρη, όπως στην Τουρκία, τα πράγματα θα είναι ακόμη χειρότερα. Εκεί θα περπατάς 7 ώρες, λέει ο γ. Παΐσιος για να δεις άνθρωπο. – ΛΜΔ)
77. «Αμπέλια μη φυτεύετε, διότι θα χαλάσουν καθώς εκείνα στη Δρυϊνούπολι».
78. «Θα γίνει ένα χαρτοβασιλείο, που θα έχει (μέγα) μέλλον στην Ανατολή». (Αλλού αναγράφεται «μικρό» αντί «μέγα». – ΛΜΔ)
79. «Ο κόσμος τόσον θα πτωχεύσει, που θα ζώνεται με κλημασίδες».
80. «Η αιτία θα έλθει από τα Δελιατά». Κατά την 101^η της συλλογής Τριανταφύλλου: **«Ο πολύ μεγάλος πόλεμος θα αρχίσει από ένα μικρό κράτος»**. Επίσης στην 102^η Τριαντ: **«Ο πόλεμος θα ξεκινήσει από ένα μικρό κρατίδιο Οθωμανών. Οι Έλληνες θα πάνε στον πόλεμο τελευταίοι, για νεκροθάφτες. Στο τέλος οι χριστιανοί θα νικήσουν»**. 108^η Τριαντ: **«Όταν ξεσπάσει πόλεμος στην Δαλματία, και εμφανισθεί ο σημαδεμένος άνθρωπος, πρωταγωνιστής στα αίσχη, κοντά θα είναι η συντέλεια του κόσμου»**. (Όταν ξέσπασε ο πόλεμος το Μάρτιο του 1999 στο Κόσσοβο, ο πρωταγωνιστής (42^{ος}) πρόεδρος των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον (William J. Clinton), ήταν καταβαρυσμένος με

πολλά σκάνδαλα, με πιο γνωστά τα ερωτικά, τις σχέσεις με εμπόρους ναρκωτικών, και άλλες ύποπτες διασυνδέσεις με το παρακράτος. Δεν ξέρω όμως αν ήταν και σημαδεμένος, με bar code ας πούμε... Είναι όμως γεγονός, ότι ο Κλίντον είχε πολύ καλές σχέσεις με τις (Αμερικανικές) εταιρίες προϊόντων γραμμικού κώδικα, και τις εκπροσωπούσε σε διεθνείς συναντήσεις, όπως στην Κίνα το 2005. - ΛΜΔ).

81. «Η Γαλλία θα ελευθερώσει πολλά ελληνικά μέρη και ιδίως οι Ιταλοί».

82. «Η Γαλλία θα λευτερώσει την Ελλάδα, την Ήπειρο η Ιταλία».

83. «Από τρία μπουγάζια στενά, Κρά, Κράψη και Μουζίνα, θα περνούν πολλά στρατεύματα για την Πόλη. Καλόν είναι τα γυναικόπαιδα να βγουν στα βουνά. Θα σας ρωτούν αν είναι μακριά η Πόλη- εσείς να μη λέτε την αλήθεια, διότι θα σας κακοποιήσουν. Ο στρατός αυτός δεν θα φθάσει στην Πόλη, στη μέση του δρόμου θα μάθει ότι ο πόλεμος ετελείωσε». (Εννοείται ότι πάνε δια μέσου των περιοχών αυτών που βρίσκονται στην Αλβανία, για να καταλάβουν την Πόλη που ήδη θα κατέχεται από τους Ρώσους, και τους οποίους θα μάχεται στρατός από τη Δύση. Επομένως ο στρατός αυτός πρέπει να είναι ενισχύσεις, από στράτευση εφέδρων από τις Δυτικές χώρες. Συμφέρει να κάνουμε τους χαζούς σε ότι μας λένε, να μην τους μιλάμε για πράγματα που δεν θέλουν να ακούσουν, **δηλ. να μην τους λέμε τι θα γίνει στην πραγματικότητα**, και ας ξέρουμε τις σχετικές προφητείες!

Σε άλλο χειρόγραφο αναφέρεται: **«Από 3 μπουγάζια θα περνούν στρατεύματα για την Πόλη. Θα ρωτούν πόσο μακριά είναι. Εσείς να απαντάτε ότι είναι κοντά, γιατί θάναι κουρασμένοι και μπορεί να σας κάνουν κακό».** Κατά άλλο χειρόγραφο:

«Θα περάσουν βρωμερά ασκέρια από τα εσπέρια μέρη της Δύσης, και θα ρωτάνε πούνε η Πόλη, είναι σιμά; Όσοι λένε ότι είναι σιμά δεν θα τους πειράξουν, όσοι πουν ότι είναι αλάργα θα τους κόβουν». Και εδώ φαίνεται ότι τα ασκέρια αυτά δεν έχουν όρεξη να ακούνε για πολέμους και μάλιστα μακροχρόνιους, και δεν θα ανέχονται άλλες γνώμες εκτός της δικής τους. Πόσο μακριά είναι θα ρωτάνε όχι η θέση, αλλά η έκβαση των γεγονότων της Πόλης. Άλλη παρεμφερής:

«Αλλοί στους κάμπους. Θάρθουν βρωμερά έθνη. Όταν έρθουν μη φοβάστε, όταν θα φύγουν αναμερίστε». (Δηλ. θα είναι ανήθικοι και ισχυρογνώμονες, γι' αυτό να είστε προσεκτικοί... και από μακριά! Κατά την απομάκρυνση, όταν ο πόλεμος τελειώσει, χρειάζεται μεγαλύτερη προσοχή. - ΛΜΔ)

84. «Θα έρθει καιρός, που θα φέρει γύρες ο διάβολος με το κολοκύθι του». (Δορυφόροι - ΛΜΔ).

85. «Θα βλέπετε να πηγαίνουν άλλοι επάνω και άλλοι κάτω».

86. «Η λευτεριά θαρθεί από κάτω, από όπου χύνονται τα νερά». (Συνέβη και στην Ελληνική Επανάσταση τοπικά, αλλά και στην Αίγυπτο, με το Νείλο με τα πολλά νερά, όπου νικήθηκε ο Ρόμελ στο Ελ Αλαμίν - Άγιο Μηνά - και έτσι κρίθηκε η τύχη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. - ΛΜΔ)

87. «Από πάνω και από τη σκάλα χαλασμό να (μη) περιμένετε». (Το «μη» σε άλλα χειρόγραφα, συλλογή Καλυβοπούλου, είναι **«να» και αυτό είναι το σωστό**, γιατί και μέχρι τώρα έτσι συνέβη στους απελευθερωτικούς από τον Τουρκικό ζυγό πολέμους, αλλά και στον Α & Β Παγκόσμιο Πόλεμο, δηλ οι καταστροφές ερχόντουσαν από το Βορρά (επάνω). - ΛΜΔ)

88. «Ένα ψωμί θα χαθεί το μισό, και ένα ολόκληρο».

89. «Θα έρθει καιρός που μια γυναίκα θα διώχνει δέκα Τούρκους με τη ρόκα». (Όταν οι Ρώσοι αιφνιδίως, σαν αστραπή καταλάβουν την Τουρκία, τότε τα εκστρατευτικά σώματα των Τούρκων τα εκτός Τουρκίας, για ποιόν θα πολεμάνε όταν μάθουν ότι πλέον δεν έχουν καν πατρίδα; Τότε δεν θα ξέρουν που να κρυφτούν! - ΛΜΔ)

90. «Τον Πάπα να καταράσθε, διότι αυτός θα είναι η αιτία». (Ήταν και στους προηγούμενους παγκοσμίους πολέμους, διότι το Βατικανό σαν κράτος επεμβαίνει παντού, λόγω υλικών - κοσμικών συμφερόντων! - ΛΜΔ)

91. «Ο χαλασμός στον τόπο θα γίνει από ένα όνομα αξιωματούχου... (δυσανάγνωστο)»

92. «Πολλά χωριά θα καταστραφούν, οι τρεις χώρες θα γίνουν μία».

93. «Να έχετε τρεις θύρες· αν σας πιάσουν τη μια, να φύγετε από την άλλη».

94. «Πίσω από τη μια θύρα να κρυφθεί κανείς, γλυτώνει· θα είναι βιαστικό».

95. «Να παρακαλείτε να είναι μέρα και όχι νύκτα, καλοκαίρι και όχι χειμώνας».

96. «Οι άνθρωποι θα μείνουν πτωχοί, γιατί δεν θάχουν αγάπη στα δένδρα».

97. «Οι άνθρωποι θα μείνουν πτωχοί, γιατί θα γίνουν τεμπέληδες».

98. «Από ψηλά, μέσα από το λιμάνι θάρθει ο χαλασμός». (Αυτό επαληθεύτηκε και στο Περγλ Χάρμπορ, στο 2^ο Παγκ. Πόλεμο - ΛΜΔ).

99. «Θα σας ρίξουν παρά (=χρήμα) πολύ· θα σας ζητήσουν να τον πάρουν πίσω, αλλά δεν θα μπορέσουν». (Αλλού γράφεται: **«δεν θα προφθάσουν».** Θα πέσουν πολλά «πακέτα» και δάνεια για να μας ελέγχουν οικονομικά. Όμως δεν θα προλάβουν να πάρουν πίσω το χρήμα τους, από κάποια πολύ

ανθρώπους **όπως στην προΧριστιανική εποχή**. Θα βρουν τους καταλληλότερους εκφωνητές που θα είναι υποχείριά τους, και μέσω αυτών όχι μόνο δια της λογικής, αλλά και **δια δαιμονικής υποβολής** θα πείθουν τηλεοπτικά, για την αναγκαιότητα ενός **παγκόσμιου κυβερνήτη**, για να υπάρχει ειρήνη κλπ στον κόσμο. Μετά, θα παρουσιάσουν τον υποψήφιο αυτό (Αντίχριστο), που σε συνεργασία με τα πονηρά πνεύματα, θα εμφανίζεται ικανός και δυνατός, και θα υποβάλλει στο μυαλό του κάθε θεατή ότι είναι το **χαρισματικό πρόσωπο που χρειάζεται η ανθρωπότητα**. Θα δείχνει θαύματα, καθ' υποβολήν και αυτά, και γενικά θα **προβάλλει σε όλες τις οθόνες τις φαντασίες του στους θεατές**, προξενώντας προς όφελος του, μία εντύπωση θεϊκής δυνάμεως!! Θα είναι τόσο φοβερά τα αποτελέσματα, ώστε **μόλις θα την γλυτώσουν «οι εκλεκτοί» Χριστιανοί, και αυτοί πιθανότατα διότι δεν θα έχουν τηλεόραση!!** (Βλ. και «επίτομο των προφητειών»). Μετά την αρχική αποδοχή τους, θα αποθρασυνθούν περισσότερο οι δυνάμεις του κακού.

Αυτό που πιθανότατα εννοεί ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος στην Αποκάλυψη, όταν λέει ότι ο ψευδοπροφήτης θα κάνει να λαλήσει (να μιλάει ζωντανά) η εικόνα του Θηρίου = Αντιχρίστου, είναι πιο φοβερό, διότι τότε, μετά την αποδοχή του Αντιχρίστου σαν παγκόσμιου ηγέτη, τα πράγματα θα έχουν προχωρήσει προς το χειρότερο, και δεν θα χρειάζονται καν συσκευές, σαν μέσα εξαπάτησης. Σήμερα που υπάρχουν οι τηλεοράσεις, τα projectors κλπ δεν είναι σπουδαίο να «λαλήσει» κάποια εικόνα. Μάλιστα με τις οθόνες LCD που είναι πλέον σαν εικόνες σε κάδρα! Δεν πρόκειται όμως για χρησιμοποίηση (γνωστών) συσκευών τότε από τον Ψευδοπροφήτη. Οι άνθρωποι της εποχής μας δεν εξαπατώνται από τηλεοράσεις που μοιάζουν με κάδρα, διότι ζουν μέσα στην τεχνολογική εποχή, πολύ περισσότερο οι άνθρωποι του μέλλοντος. **Η εικόνα του θηρίου που θα παραπλανήσει τον κόσμο κατά την Αποκάλυψη, δεν θα μιλάει στηριζόμενη (κυρίως) στην τεχνολογία, αλλά στη μαγική – υπερφυσική επιβολή πάνω στον κάθε (μη πιστό) θεατή**. Τότε, πχ, και απλές ζωγραφιές του Αντιχρίστου θα στηθούν επίκαιρα σημεία οδών και πλατειών, και από εκεί θα ζωντανεύει ξαφνικά ο εικονιζόμενος, θα γίνεται τρισδιάστατος (επηρεάζοντας τη φαντασία των μη «εκλεκτών»), και θα διατάσσει τον κόσμο να τον προσκυνήσει και να σφραγισθεί! -ΛΜΔ)

107. «Θαρθεί μια φορά ένας ψευδοπροφήτης· μη τον πιστέψετε και μη τον χαρείτε. Πάλι θα φύγει και δεν θα μεταγυρίσει».

108. «Θαρθεί καιρός που οι χριστιανοί θα ξεσηκωθούν ο ένας κατά του άλλου».

109. «Νάχετε το σταυρό στο μέτωπο, για να σας γνωρίσουν ότι είσθε Χριστιανοί». (Ειδικά στις περιοχές με μουσουλμάνους, χρειάζεται το διακριτικό του Χριστιανού, ο Σταυρός, να είναι σε εμφανέστατο μέρος για να μην χτυπηθούν οι Χριστιανοί κατά λάθος από τα απελευθερωτικά στρατεύματα. -ΛΜΔ).

110. «Δεν θα φθάσει ο στρατός στην Πόλη· στη μέση του δρόμου θάρθει το μαντάτο, ότι έφθασε το ποθούμενο». Κατά το υπ' αριθμόν 32 του Κ. Β. Τριανταφύλλου, ελέγχθη στον Κολινδρό Πιερίας και το εξής: **“Η μεγάλη μάχη θα γίνει στην Πόλη. Εκεί θα μαζωχτούν όλα τα κράτη και θα χυθεί τόσο αίμα που θα κολυμπήσει μοσχάρι. Νικητής θα βγει το ξανθό γένος. Εμείς θα είμαστε με το ξανθό γένος”**. (Στην πραγματικότητα δεν θα είμαστε σύμμαχοι με το ξανθό γένος, τους Ρώσους, διότι αλλού φαίνεται και αυτό υποστηρίζει και ο γ. Παΐσιος ο Αγιορείτης, ότι θα είμαστε ανεξάρτητοι. Θα συνδεόμαστε όμως συναισθηματικά σαν Ορθόδοξοι λαοί, αν και οι αρχηγοί του πολέμου θα έχουν στραμμένο το ενδιαφέρον τους σε γήινες κατακτήσεις και θα έχουν υλιστικές και αρπαχτικές διαθέσεις, όπως αναλύεται στο τέλος του βιβλίου των Προφητειών. Η ανεξάρτητη θέση μας θα οφείλεται στο ότι μια χώρα “σύμμαχος” μέχρι τότε (Τουρκία), θα μας επιτεθεί. Παρόμοια όταν η Τουρκία είχε επιτεθεί το 1974 στην Κύπρο, η Ελλάδα έφυγε από το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ για ένα διάστημα. Στον πόλεμο οι τρομακτικές απώλειες και από τα δύο μέρη, Ανατολής – Δύσης, δεν θα αφήσουν περιθώρια για νικητικούς πανηγυρισμούς. Μάλιστα η Ρωσία δεν θα είναι νικητής σε όλες τις φάσεις του πολέμου, όπως θα διαβάσετε σε άλλες προφητείες. Στο τέλος η Ορθοδοξία, από διωκόμενη μέχρι τότε, θα επικρατήσει με θαυμαστό τρόπο, και θα μεταδοθεί σε όλα τα κράτη του κόσμου. ΛΜΔ)

Στην 75^η Τριαντ. αναφέρεται ότι στην Καρυά Ολύμπου ο Άγιος είπε: **«Θαρθεί καιρός που θα κατέβει το Ρώσικο γένος για να πηγαίνουν στους Εβραίους, όπου θα γίνει πόλεμος και θα πλέξη το τριχρονίτικο δαμάλι στο αίμα. Θα είναι τακτικός στρατός. Απ' αυτόν δεν θα πάθετε τίποτε. Αλλά από το ρέμπελο θα πάθετε πολλά. Αν περάσει από την Αυλώνα, χαρά στην Μακεδονία. Αν περάσει από τη Μακεδονία, αλλοίμονο στη Μακεδονία. Θα γίνει μεγάλο κακό»**. (Αυτοί που θα περάσουν από την **Εγνατία** -Μακεδονία-, ή **παραΕγνατία** -Αυλώνα-, θα είναι οι στρατοί των Δυτικών που θα πηγαίνουν να πολεμήσουν τους Ρώσους. Αυτοί, ειδικά μετά το τέλος του πολέμου, επιστρέφοντας σε ημιδιαλυμένη κατάσταση δηλ. σαν «ρέμπελο», μαζί με τοπικές συμμορίες ίσως, θα βιαιοπραγούν από όπου περνούν, οπότε είναι πολύ καλύτερα να μην περάσουν από την Μακεδονία. ΛΜΔ).

Άλλη προφητεία παρεμφερής είναι η 103^η της συλλογής Τριανταφύλλου: **«Όταν γίνει η Εγνατία οδός, τα στρατεύματα θα περάσουν από αυτήν. Η κεφαλή των στρατευμάτων θα φθάσει στην Κωνσταντινούπολη και η ουρά θα βρίσκεται στην Αυλώνα»**. (Ας ευχηθούμε να πρόκειται για την παρα-Εγνατία! Το δρόμο δηλ. από Αυλώνα (Β. Ήπειρο), FYROM, Βουλγαρία).

Γύρω στα 1875 όταν η Παναγία εμφανιζόταν στο χωριό **Αρμένιο**, πρώην Γκερλί, που βρίσκεται κοντά στα όρια του νομού Λαρίσης με το νομό Μαγνησίας, πληροφόρησε τους χωρικούς μέσω κάποιου απλοϊκού

τσοπάνη, για ένα θαμμένο αγιάσμα που υπήρχε στην περιοχή. Αυτό πράγματι βρέθηκε, και χτίστηκε και ναός της Ζωοδόχου Πηγής. Είπε επίσης ότι θαμμένη στη γη παραμένει μία εικόνα της, που είναι η πρώτη από τις τρεις που ζωγράφησε ο Ευαγγελιστής Λουκάς, ζώσης της Θεοτόκου. Όμως δεν επέτρεψε η Παναγία όταν σκάβανε, να πει ο τσοπάνης, ονόματι Ιωάννης Αγριτζόμπανος, το μέρος που βρίσκεται η εικόνα στους εργάτες για να την αποκαλύψουν. Του είπε όμως, ότι θα βρεθεί η εικόνα **μετά τον μεγάλο Πόλεμο, όταν η Κωνσταντινούπολη γίνει κονιορτός (σκόνη), και μείνει το 1/3 της ανθρωπότητας**. Μάλιστα αυτός ο Ιωάννης είπε ότι **ο πόλεμος θα γίνει όταν ανοίξει η Αυλώνα**. Η Αυλώνα, στη Βόρειο Ήπειρο, άνοιξε σε πρώτη φάση το 1991 με την πτώση του καθεστώτος του Εμβέρ Χότζα. Ήταν λιμάνι χωρίς δρόμο. Αλλά τώρα η παρα - Εγνατία που ξεκινάει από εκεί (Δυρράχιο), και φτάνει μέχρι το Μπουργκάς της Βουλγαρίας τελειώνει, ίσως είναι ζήτημα ελάχιστων χρόνων ή μηνών, το ίδιο και η δική μας Εγνατία! -ΛΜΔ).

111. «Πήγαινε και στο δρόμο θα ανταμειφθείς». (Ελέχθη εν Δερβιστάνη περί τινος, όστις ειρωνεύθη τον Άγιον. Ούτος μετ' ολίγον ετραυματίσθη καθ' οδόν υπό τινος εχθρού του)

112. «Ειπέ εις τα είδωλα εκείνα να μην έρθουν εδώ, αλλά να γυρίσουν εις τα οπίσω». (Καθώς ο Άγιος εδίδασκεν εις Άσσον της Κεφαλληνίας, διέκοψε μίαν στιγμήν το κήρυγμά του και απέστειλεν ένα ακροατήν του εις την οικίαν του άρχοντος του τόπου ειπών τους λόγους τούτους. Ούτος απελθών εύρε 4 κυρίας της αριστοκρατίας ασέμνως ενδεδυμένας, αι οποίαι ήσαν έτοιμοι να έλθουν και παρακολουθήσουν το κήρυγμα του Αγίου).

113. «Φτιάνετε σπίτια τορνευτά και δεν πρόκειται να κατοικήσετε σ' αυτά». (Είπε τους λόγους τούτους ο Άγιος εις Άσσον της Κεφαλληνίας, όταν μίαν ημέραν διήρχετο προ μιας νεοκτίστου οικίας. Μετ' ολίγον όλοι οι ιδιοκτήται απέθανον πλην μιας μοναχής).

114. «Το παιδί αυτό θα προκόψει, θα κυβερνήσει την Ελλάδα και θα δοξασθεί». (Ελέχθη περί του Ιωάννου Κωλέττη).

115. «Θα γίνεις μεγάλος άνθρωπος, θα κυριεύσεις όλη την Αρβανιτιά, θα υποτάξεις την Πρέβεζα, την Πάργα, το Σούλι, το Δέλβινο, το Γαρδίκι και αυτό το τάχτι του Κούρτ πασά. Θα αφήσεις μεγάλο όνομα στην οικουμένη. Και στην Πόλη θα πας, μα με κόκκινα γένια. Αυτή είναι η θέληση της θείας προνοίας. Ενθυμού όμως εις όλην την διάρκειαν της εξουσίας σου να αγαπάς και να υπερασπίζεσαι τους Χριστιανούς, αν θέλεις να μείνει η εξουσία εις τους διαδόχους σου». (Ελέχθη εν Τεπελενίω περί του Αλή πασά. Στην Πόλη πήγε το κομμένο κεφάλι του, με βαμμένα στο αίμα - κόκκινα! - τα γένια του.)

116. «Θα βγουν πράγματα από τα σχολεία που ο νους σας δεν φαντάζεται».

117. «Θα δείτε στον κάμπο αμάξι χωρίς άλογα να τρέχει γρηγορότερα από τον λαγό».

118. «Θαρθεί καιρός που θα ζωσθεί ο τόπος με μια κλωστή». (Τηλεπικοινωνιακές γραμμές) (Ελέχθη εν Άσσω της Κεφαλληνίας).

119. «Θαρθεί καιρός που οι άνθρωποι θα ομιλούν από ένα μακρινό μέρος σε άλλο, σαν νάναι σε πλαγινά δωμάτια, π.χ. από την Πόλη στη Ρωσία». Για την κατοίκηση σε διαμερίσματα και τη σύγχρονη νοοτροπία, ο Άγιος είπε σύμφωνα με την 79^η Τριαντ: **«Θάρθει καιρός που οι άνθρωποι θα κλεισθούν σε μεγάλα κουτιά, και οι γονείς τους θα πεθαίνουν μόνοι τους σε μικρά κουτιά».**

120. «Θα δείτε να πετάνε άνθρωποι στον ουρανό σαν μαυροπούλια και να ρίχνουν φωτιά στον κόσμο. Όσοι θα ζούν τότε θα τρέξουν στα μνήματα και θα φωνάζουν: Εβγάτε σεις οι πεθαμένοι να μπούμε εμείς οι ζωντανοί». (Αι πέντε κατά σειράν προφητεία (116η - 120ή) του Αγίου αναφέρονται προφανώς εις τας μεγάλας εφευρέσεις του αιώνός μας. το αμάξι χωρίς άλογα είναι οι σιδηρόδρομοι και τ' αυτοκίνητα. Η κλωστή που θα ζώσει όλον τον κόσμο είναι τα καλώδια των επικοινωνιών. Με τας συσκευάς της τηλεπικοινωνίας η φωνή ακούγεται εξ αποστάσεως χιλιάδων χιλιομέτρων ως να προήρχετο εκ γειτονικής οικίας. Τα μαυροπούλια, που θα ρίψουν το πυρ εις την γην, είναι τα αεροπλάνα της πολεμικής αεροπορίας. Αυταί αι προφητεία του αγίου Κοσμά είναι γεγραμμένα εις τα βιβλία χρόνους πολλούς, αιώνα περίπου πριν γίνουν αι σχετικά εφευρέσεις).

121. «Το κακό θα έλθει μέχρι το Σταυρό και δεν θα μπορέσει να πάει κάτω. Μη φοβηθείτε. Μη φύγετε από τα σπίτια σας». (Ελέχθη εις την περιοχήν Πολυνερίου Γρεβενών. Πράγματι το 1940 οι Ιταλοί έφθασαν μέχρι την τοποθεσίαν Σταυρός, όπου είχε κηρύξει ο Άγιος, και εσταμάτησαν).

122. «Όταν θα πέσει ο κλώνος (πού είναι στημένος ο Σταυρός), θα γίνει μεγάλο κακόν, που θα έλθει από το μέρος όπου θα δείξει ο κλώνος- και όταν θα πέσει το δένδρον, θα γίνει ένα μεγαλύτερον κακόν». (Ελέχθη εις το χωρίον Τσιράκι (σήμερον Άγιος Κοσμάς) Γρεβενών. Πράγματι το 1940 έπεσεν ο κλώνος και ο Σταυρός προς το μέρος της Αλβανίας, όθεν επετέθησαν οι Ιταλοί, και το 1947 το δένδρον, ότε η περιοχή κατεστράφη εντελώς από τον συμμοριτοπόλεμον).

Και για τα ηθικά παραπτώματα είπε ο Άγιος: **«Θα δούμε και θα ζήσουμε τα Σόδομα και τα Γόμορρα στον τόπο μας»**, χειρ. Βασ. Βασιλοπούλου. Πρόκειται για την ομοφυλοφιλία.

Σημ (ΛΜΔ): Το Ευρωκοινοβούλιο απεφάσισε πρόσφατα να δείξει το αληθινό πρόσωπο της πολιτισμένα διεφθαρμένης Ευρώπης. Από είδηση (27-1-2006) του περιοδικού «Στύλος Ορθοδοξίας»:

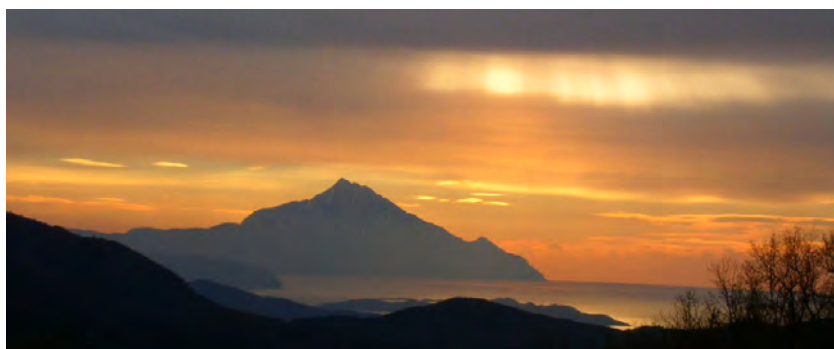
«Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ηγείται της προσπάθειας **νομικής καθιέρωσης της “διαστροφής”** και προστασίας της στις χώρες της Ε.Ε. Έχοντας ως φαίνεται πρότυπο **τις ηθικές αρχές των Σοδόμων και Γομόρρων** προωθεί ψηφίσματα στήριξης της ομοφυλοφιλίας. Μέσα στο πλαίσιο αυτό οι ευρωβουλευτές υπερψήφισαν σχετική πρόταση κοινού ψηφίσματος των πολιτικών ομάδων, με **468 ψήφους υπέρ, 149 κατά και 41 αποχές**. Με το ψήφισμα αυτό καταδικάζεται “οποιαδήποτε διάκριση, λόγω γενετήσιου προσανατολισμού”, και καλούνται τα κράτη - μέλη **να εξασφαλίσουν την προστασία των λεσβίων, ομοφυλόφιλων, αμφιφυλόφιλων και διαφυλικών ατόμων, από τους ομοφυλοφοβικούς λόγους μίσους και βίας**»...

Ακόμη: «Τα κράτη-μέλη, αλλά και η Επιτροπή, καλούνται επίσης να εντείνουν τον σχετικό αγώνα με μέτρα διαφώτισης κατά της **ομοφυλοφοβίας (!) στα σχολεία, τα Πανεπιστήμια, τα μέσα ενημέρωσης, καθώς και τη λήψη διοικητικών, νομοθετικών και νομικών μέτρων**»...

Δηλ. και τα παιδιά θα διαστρέφονται με “προοδευτικό” τρόπο δια της βιαίας επιβολής πάνω τους σοδομικής διαπαιδαγώγησης. Στη χώρα των τυφλών απαγορεύεται να υπάρχει κάποιος που βλέπει! Η αμαρτία όμως των Σοδόμων – Γομόρρων **τιμωρείται με φωτιά**, ακριβώς όπως θα γίνει στον επερχόμενο 3^ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Καλό είναι να διδάσκεται και αυτό στα σχολεία!!

Ας θυμηθούμε και τα λόγια του γέρ. Σωφρονίου του Έσσεξ, για το πότε θα έρθει το τέλος του κόσμου: «Όταν τα νέα παιδιά που θα γεννιούνται, θα διαστρέφονται τόσο που δεν θα μπορούν να γνωρίσουν τον αληθινό Θεό, τότε θα έρθει το τέλος». Βλ. και «Επίτομο». Η προχωρημένη διαφθορά δικαιολογεί το χαρακτηρισμό του Αγίου Κοσμά **“βρωμερά έθνη”** και **“βρωμερά ασκέρια από τα εσπέρια μέρη”** που αναγράφεται σε προηγούμενες προφητείες, των στρατευμάτων που θα πηγαίνουν να αντιπαραταχθούν στους Ρώσους.

Στην Χαλκιδική όπου εδίδασκε ο Άγιος Κοσμάς, σύμφωνα με τη μαρτυρία γεροντοτέρων που μετέδωσε σε μας ο καπετάνιος κ. Παρασκευάς Κοκώνας, όταν ρωτήθηκε για το πότε θα έρθουν τα χρόνια των γεγονότων της Πόλης, έδωσε και τα εξής δύο σημεία που θα προηγηθούν: 1^ο : ότι **«Θα ενωθούν τα χωριά»** και 2^ο : ότι **«ο Κραβασαράς στον Άθωνα θα ανθήσει»** δηλ η περιοχή του Αγίου Όρους που είναι σαν μικρό ακρωτήριο ανάμεσα στην Δάφνη και τη Μονή της Σίμωνος Πέτρας. (Τώρα τα χωριά ενώθηκαν όχι από πυκνή κατοίκηση, αλλά διοικητικά με το σχέδιο «Καποδίστριας». Και η άγωνα μέχρι τώρα θέση του Κραβασαρά, γέμισε όχι από φυτοκαλλιέργειες, αλλά από κελιά Ρώσων Μοναχών! Ο ίδιος μάλιστα ο πρόεδρος Πούτιν της Ρωσίας εξεδήλωσε το ενδιαφέρον του για αυτούς, όταν επισκέφθηκε μέσα στο 2005 το Άγιον Όρος. Και τα δύο σημεία λοιπόν πραγματοποιήθηκαν. -ΛΜΔ).

Το όρος Άθως

«Έχουμε μεγάλη εκτίμηση για την Ελλάδα γενικά και το Άθως ειδικότερα. Και ενώ η Ρωσία είναι η μεγαλύτερη Ορθόδοξη χώρα, η Ελλάδα και το Άθως είναι οι πηγές της. Το ενθυμούμεθα και το εκτιμούμε».

Βλαδίμηρος Πούτιν, πρόεδρος της Ρωσίας
12/9/2005

Το κείμενο και οι διευκρινίσεις, είναι του βιβλίου του μητροπ. **Αυγουστίνου Καντιώτη**, «Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός». Οι διευκρινίσεις του γράφοντος, συνοδεύονται από τα αρχικά: ΛΜΔ (Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης). Οι αναφορές σε άλλα χειρόγραφα ελήφθησαν από το εξαιρετο βιβλίο της ηγουμένης της Μονής του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού στο Μεγαδένδρο Θέρμου, Ευθυμίας Μοναχής, «Οι προφητείες του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού μέσα στην Ιστορία», έκδ. 2004. Επίσης προστέθηκαν προφητείες από το βιβλίο του θεολόγου κ. Τριανταφύλλου: «Ο ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ, Βίος και Προφητείες», Εκδόσεις «ΜΙΚΡΑ ΖΥΜΗ» 2005, Θέρμου Αιτωλίας. Η προσθήκη των δικών μου διευκρινίσεων, έγινε το 2005 & αρχές του 2006.

Μοναχός Γεννάδιος (1880-1983).

Προφητείες - Οράματα και προβλέψεις

Ελληνοτουρκικός Πόλεμος

Ο **Μοναχός Γεννάδιος**, όπως και πολλοί ασκητές της εκκλησίας, ήταν πνευματοφόρος και Χριστοφόρος. Εξ αιτίας αυτής της θείας χάριτος επροφήτευε, έβλεπε οράματα και έκανε προβλέψεις, όπως θα διαπιστώσει ο αναγνώστης από τα παρακάτω που θα γραφούν. **Με αφορμή την μεγάλη αποστασία του ανθρώπου από τον Θεό**, εδίδασκε, ότι **έρχεται το τέλος του κόσμου**, η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου:

Πρώτα θα παραχωρήσει ο Κύριος να γίνει παγκόσμιος πόλεμος, διότι ο κόσμος δεν μετανοεί. Ο πόλεμος αυτός θα είναι και ο τελευταίος, επειδή η καταστροφή θα είναι ολοκληρωτική. Ένα μικρό κρατίδιο θα είναι η αφορμή του παγκόσμιου πολέμου. Ίσως το κρατίδιο αυτό να είναι η Κύπρος. Όταν έγινε ο κατακλυσμός του Νώε, οι άνθρωποι επνίγησαν εις τα νερά. Τώρα θα πνιγούν εις το αίμα.

Εις την Κωνσταντινούπολη θα γίνει μακελειό μεγάλο, και η θάλασσα θα κοκκινίσει από αίματα σφαγμένων ανθρώπων. Τριχρονίτικο δαμάλι (μοσχάρι) θα πλεύσει στο αίμα, όπως λέγει ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός στις προφητείες. Τούτο δηλώνει την μεγάλη σφαγή, αιματοχυσία και καταστροφή που πρόκειται να γίνει. Ο ουρανός θα γεμίσει αεροπλάνα και θα ρίχνουν φωτιές (βόμβες) εις τους ανθρώπους.

Οι άνθρωποι τρομαγμένοι θα φωνάζουν «Παναγία μου...Παναγία μου...»! Ας φωνάζουν, ας

Ο Γέροντας Γεννάδιος, στα Ακούμια, στο νότιο Ρέθυμνο, στις 21-12-1982

φωνάζουν όσο θέλουν. Δεν θα τους βοηθάει κανείς. Διαιτί δεν μετανόησαν τόσον καιρό; Την Κωνσταντινούπολη θα την πάρουν πάλιν οι Έλληνες, αλλά θα γίνει σκοτωμός μεγάλος. **Μεγάλη καταστροφή θα πάθουμε εμείς οι Έλληνες από τις αμαρτίες μας.** Πριν αρχίσει ο πόλεμος, θα φανεί ένας μεγάλος Σταυρός του Χριστού, εις τον ουρανόν επάνω από την Κωνσταντινούπολη.

Οι Τούρκοι θα μας επιτεθούν, θα περάσουν τον Έβρο ποταμό, προκαλούντες παντός είδους καταστροφάς. Θα φτάσουν ως τα Εξαμίλια (σ.σ. Θεσσαλονίκη ή Κόρινθο). Έπειτα θα τους αντεπιτεθούμε, θα μας βοηθήσουν και άλλοι λαοί, (πιθανόν οι Ρώσοι ή οι Γάλλοι). Θα καταδιώξουμε τότε τους Τούρκους, θα καταλάβουμε την Πόλη και την Μικρά Ασία, που άλλοτε ήσαν Ελληνικά εδάφη. Οι Τούρκοι θα πάθουν μεγάλες καταστροφές, και θα καταδιωχθούν μέχρι την Κόκκινη Μηλιά (κάπου στη Μέκκα, πρωτεύουσα της Αραβίας).

Από τον πόλεμο το ένα τρίτο του Τουρκικού πληθυσμού θα φονευθεί, το άλλο τρίτο θα καταδιωχθεί μέχρι την Κόκκινη Μηλιά, και το υπόλοιπον ένα τρίτο θα βαπτισθεί και θα γίνουν χριστιανοί. Αυτοί που θα βαπτισθούν θα κατάγονται από χριστιανικό αίμα. Όσοι δηλαδή προέρχονται από

Έλληνες, που δεν κατόρθωσαν να έλθουν εις την Ελλάδα μετά την Μικρασιατική καταστροφή το 1922 και παρέμειναν ζωντανοί εις την Τουρκία. Εκεί παραμένουν αρκετοί κρυπτοχριστιανοί και σήμερα, αλλά θα έλθει καιρός που θα φανερωθούν. Κατόπιν των παραπάνω γεγονότων οι Μεγάλοι, Ρωσία - Αμερική, θα συνορίζονται ποιος θα πάρει την Κωνσταντινούπολη, λόγω της στρατηγικής θέσεώς της, και θα είναι επικίνδυνη άλλη πολεμική σύγκρουση μεταξύ των. Δια να μην έλθουν σε τέτοια πολεμική σύγκρουση και να μην την πάρει μήτε ο ένας, μήτε ο άλλος, θα είναι και εκ Θεού να την δώσουν εις τους Έλληνες, εις τους οποίους και ανήκεν.

Το Ελληνικό Κράτος θα υποστεί μεγάλες καταστροφές. Θα τα βάλουν οι δικοί μας (οι Έλληνες) μεταξύ των και θα δημιουργηθεί πιθανόν εμφύλιος πόλεμος.

Και εδώ στην Κρήτη θα έλθουν οι Τούρκοι. Λένε πως η Κρήτη είναι δικής τους, πατρογονική. **Θα ξεμπαρκάρουν οι Τούρκοι από το νότιο μέρος της Κρήτης,** από τα **Πρεβελιώτικα** (Μοναστήρι Πρέβελη) και από το **Μαριδάκι**, από το χωριό **Χόνδρος**, κοντά στους Καλούς Λιμένες Ηρακλείου. Οι Τούρκοι θα κάνουν ένα πέρασμα και από τα μέρη που θα περνούν θα κάνουν γενική σφαγή και καταστροφή.

Στην Επαρχία Μεραμβέλλου Λασιθίου, θα γίνει μεγάλο μακελειό και καταστροφή. Το βογγητό και το κλάμα των ανθρώπων θα ακούεται από την Βουβάλα, βουνό στις Μελάμπες Ρεθύμνου. **Εις το τέλος της περιπέτειας αυτής, οι Τούρκοι θα νικηθούν και καταστραφούν οριστικά.** Θα οπισθοχωρούν άτακτα και θα τους καταδιώκουν ακόμα και γυναίκες με τις ρόκες, με ασήμαντα δηλαδή μέσα. Βέβαια θα υπάρχει Ελληνικός Στρατός εις την Κρήτη, αλλά δεν θα γίνει αντιληπτό σε ποιο σημείο θα ξεμπαρκάρουν οι Τούρκοι. Στο σημείο αυτό θα έχει πέσει και ομίχλη, κατά παραχώρηση Θεού, ακριβώς δια να αποβιβαστούν ανενόχλητοι και να μας τιμωρήσουν για τα αμαρτήματά μας.

Η Κρήτη θα βουλιάξει όχι από βόμβες**, αλλά από τις αμαρτίες μας. Δεν θα μείνει από αυτή τίποτα, εκτός από ένα ελάχιστο μέρος δι' ανάμνηση ότι εδώ ήτο κάποτε η Κρήτη. Εκατομμύρια χρήματα διατίθενται από τους ξένους δια να απομακρύνουν τους Έλληνες από την Ορθόδοξη πίστη και ιστορία τους. Αν, όμως, εγκαταλείψουν την πίστη τους, αυτό θα φέρει την καταστροφή τους. Ό,τι έπαθαν οι Κύπριοι το 1974 από τους Τούρκους, που κατέλαβαν την μισή Κύπρο, τα ίδια θα πάθωμεν και εμείς, οι Έλληνες, εάν δεν επιστρέψωμεν εις τον Θεό. **Οι Τούρκοι είναι έτοιμοι,** ακονίζουν τα μαχαίρια, αλλά δεν ήλθε η ώρα, δεν το επιτρέπει ακόμα ο Θεός. Υπομένει ο Θεός. Περιμένει την μετάνοιά μας.

(«Γεννάδιος και Ιωακείμ, δύο Ρεθύμνιοι άγιοι Μοναχοί», Στυλ. Παπαδογιαννάκη, θεολ. καθηγητού, Ρέθυμνο 2002)

ΣΗΜ. ΛΜΔ: Κάποια σημεία στα οποία επεμβαίνει ο συγγραφέας του βιβλίου αυτού (και ερμηνεύει π.χ την θέση των έξι μιλίων) ερμηνεύονται υποκειμενικά.

* Η ερμηνεία μάλιστα των έξι μιλίων δεν είναι ορθή, για τα οποία ο γ. Παΐσιος ο Αγιορείτης διευκρινίζει ότι είναι τα **6 μίλια της υφαλοκρηπίδας**, τα οποία θέλουμε, και δικαιούμαστε να επεκτείνουμε στα 12, και για αυτά θα τσακωθούμε με τους Τούρκους. Η προφητεία κινείται μέσα στο πνεύμα της τοπικής παράδοσης η οποία προέλεγε μελλοντική απόβαση μουσουλμάνων στην Κρήτη.

** Εδώ η προφητεία μεταφέρεται στην άκρως εσχατολογική εποχή λίγο πριν από την άνοδο στην εξουσία του Αντιχρίστου, οπότε και από άλλους Πατέρες γνωρίζομε ότι θα καταποντιστούν και πολλά άλλα μέρη, όπως τα παράλια της Σμύρνης και της Κύπρου.

Οπωσδήποτε λοιπόν να γίνεται διάκριση ανάμεσα σε ότι είπε ο γ. Γεννάδιος και ότι ερμηνεύει ο συγγραφέας, ο οποίος πάντως την γνώμη του, την αναγράφει μέσα σε παρενθέσεις. Για τις λεπτομέρειες (σφαγές κλπ) της προφητείας αυτής δεν υπάρχει αλληλοκάλυψη από άλλη προφητεία, ώστε τα λεγόμενα να θεωρηθούν αδιαμφισβήτητα. Πιθανόν η Κρήτη να είναι ένα από τα νησιά που θα χτυπήσουν οι Τούρκοι.

Είναι σίγουρο ότι ο ίδιος ο γέροντας ήταν χαρισματούχος με προορατικό και ιαματικό χάρισμα, όπως και το χάρισμα να μεταφέρεται αστραπιαία, με το σώμα του, σε διάφορα μέρη του κόσμου. Μάλιστα μία τέτοια εμφάνισή του στην παραλία της Γεωργιούπολης όπου παρακαλούσε μαθήτριες να μην μπουν σε λέμβο για βόλτα αναψυχής, το τουμπάρισμα της λέμβου που ακολούθησε, το πνίξιμο των 21 μαθητριών καθώς και την εξ ίσου παράδοση εξαφάνισή του, είχαν αναγράψει οι τοπικές εφημερίδες της Κρήτης χαρακτηρίζοντάς την ως μυστήριο. -ΛΜΔ

Άποσπασμα απομαγνητοφωνημένης συνομιλίας του,
πού έγινε τό έτος 1992 στό κελλί του
“Παναγούδα” στό “Άγιον” Όρος.

Ὁ μακαριστός Γέροντας Παΐσιος τίς ἀπόψεις του γιά τά ἀποκαλυπτικά γεγονότα τῶν ἡμερῶν μας, τίς ἐξέθεσε καί γραπτῶς στό γνωστό του κείμενο “ Σημεῖα τῶν Καιρῶν - 666 ”

Τίς ἐκήρυττε συχνά καί παρέμεινε σταθερός καί ἀκλόνητος μέχρι τήν κοιμησή του († 1994).

Ἀπό τότε μέχρι σήμερα, στά τρία αὐτά χρόνια, σημειώθηκαν ραγδαίες ἐξελίξεις. Μετά τήν ψήφιση τῆς συνθήκης Σένγκεν, διαγράφεται πλέον, ἡ ἀπειλή μιᾶς παγκόσμιας δικτατορίας. Ὅλα μαρτυροῦν ὅτι προετοιμάζεται ἡ ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου.

Τί θά πρέπει νά κάνουν οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες, ὅταν σέ λίγο κληθοῦν νά παραλάβουν τίς νέες ταυτότητες καί ἀργότερα τό σφράγισμα μέ τόν ἀριθμό τοῦ Ἀντιχρίστου 666;

Ὁ κόσμος βρίσκεται σέ ἀγωνία καί σύγχυση. Ἄλλοι φέρνουν πανικό, ἄλλοι ἀδιαφοροῦν, οἱ πιστοί ἀναμένουν ἀπό τήν Ἐκκλησία νά λάβη ἐπίσημα μία ἀπόφαση καί μία πρωτοβουλία.

Ὅρισμένοι, προτρέχοντες ἀποφαίνονται ἀπό τό λογισμό τους καί δήθεν γιά νά καθησυχάσουν τόν κόσμο, λέγουν δέν εἶναι τίποτε τό 666, ἕνας ἀριθμός εἶναι ὅπως καί οἱ ἄλλοι καί μπορούμε ἄφοβα νά πάρουμε τίς ταυτότητες καί συγχίζουν ἀκόμη περισσότερο τήν κατὰσταση.

Ὁ χαρισματοῦχος ὁμως Γέροντας Παΐσιος ἀπό παλαιά, ἔλεγε ὅτι “τά πράγματα εἶναι ξεκάθαρα”.

Στήν παρακάτω συνομιλία του ἐκφράζεται μέ σαφήνεια χωρίς ν’ ἀφήνη ἀμφιβολίες καί ἐρωτηματικά. Ὁ λόγος του ἔχει βαρύτητα, πνευματικό κύρος, χάρη καί δύναμη καί πληροφορεῖ ἐσωτερικά. Δέν φέρνει πανικό, ἀλλά προσπαθεῖ νά ἀφυπνίση.

Θεωρήσαμε καθῆκον μας καί ὑποχρέωση πρὸς τόν λαό μας νά παραδώσουμε στή δημοσιότητα αὐτή τήν συνομιλία τοῦ Γέροντα, μέ τίς πολύ ἐνδιαφέρουσες ἀπόψεις του.

Εὐχώμαστε νά ἔρθη σάν ἀκτῖνα οὐρανίου φωτός γιά νά παρηγορήσει, νά φωτίσει, νά στηρίξει τούς καλοπροαίρετους. Ἀμήν.

Ἁγιον Ὅρος 1997

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ, 666, ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΜΑΤΟΣ.

Ἐκδόσεις ἄπομαγνητοφωνημένης συνομιλίας του, πού ἔγινε τό ἔτος 1992, στό κελλάι του “Παναγοῦδα” στό “Ἁγιον Ὄρος.

ΓΕΡΟΝΤΑΣ:... Μᾶλλον δίνουμε ἐξετάσεις ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τώρα σ’ αὐτά τά δύσκολα χρόνια τί κάνουμε ὁ καθένας. Καί βλέπω ἀδιαφορία προπαντός. Νά μή μάθουν οἱ ἄνθρωποι θά γίνη ἡ δευτέρα παρουσία, γιατί στενοχωροῦνται, δέν μποροῦν νά γλεντήσουν, κατάλαβες τί γίνεται; Ἐδῶ εἶναι...

Παλαιά, νά ποῦμε, ἄκουγαν θά περάση ἕνας κομήτης. Ἐνα καί ἕνα οἱ ἄνθρωποι συγκλονίζονταν. Σοῦ λέγει, γιά νά δοῦμε μπορεῖ νά πεθάνουμε, νά ἐτομαστοῦμε, νά ἐξομολογηθοῦμε, νά κάνουμε καί μιὰ καλωσύνη...

Ἄρχιζαν ἐκεῖ πέρα, ἐτοιμάζονταν... ἢ θά γίνη πόλεμος ἐτοιμάζονταν...

Τώρα, νά μήν ἀκούσουν δευτέρα Παρουσία, νά μήν ἀκούσουν ὅτι θά ῥθῆ καμμιά φορά ὁ Ἄντίχριστος...

Λοιπόν, γιά νά γλεντᾶν, κατάλαβες τί γίνεται; Γιατί δέν μποροῦν, τούς χαλάει αὐτό...

Δέν τά ἀξιοποιοῦν οἱ ἄνθρωποι γιά τή σωτηρία τους βλέπεις...

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Αὐτή τήν ἀλλαγὴ ἐκεῖ στήν Εὐρώπη, Γέροντα, πῶς τήν βλέπετε ἐσεῖς;

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Κύτταξε. Αὐτή σάν ἀλλαγὴ δέν εἶναι... κύτταξε, ὁ Θεός θά ἀξιοποιήσῃ μερικά πράγματα...

Ἐδῶ τώρα, αὐτή ἡ Ε.Ο.Κ. δέν εἶναι Ἑνωμένη Ἀμερικὴ. Ἑνωμένη Ἀμερικὴ ἦταν καλό πράγμα. Αὐτή τώρα ἡ Ε.Ο.Κ. εἶναι, ἄς ὑποθέσουμε... Πίσω ἀπό κεῖ κρύβεται ἡ δικτατορία αὐτῶν τῶν Σιωνιστῶν. Κατάλαβες τί γίνεται;

Τρία “εξάρια” ὁδηγοὶ ἢ το σύστημα 666 !

ΣΗΜ. ΛΜΔ: Ἀριστερά γραμμωτός κώδικας τύπου EAN 13 (ἢ σύστημα **666**), που ἔχει καθιερωθεῖ στήν Εὐρώπη. Κάθε ζευγάρι γραμμῶν παριστάνει ἕνα ἀριθμό. Στήν ἀρχή, μέσο καί τέλος ἀπό ἕνα ζεύγος γραμμῶν ὅμοιο με αὐτό που ἀπεικονίζει σέ ἄλλη θέση τό 6, με λίγο μεγαλύτερο μήκος. Πρόκειται γιά ὁδηγούς ἀνάγνωσης τοῦ κώδικα ἀπό τα μηχανήματα. Παρ’ ὅλο που οἱ ἀριθμοὶ που χωράνε σ’ αὐτή τήν τυποποίηση εἶναι ελάχιστοι, σέ σχέση πχ με τό παρακάτω barcode που ἀνήκει σέ διαφορετικό πρότυπο, εντούτοις οἱ Εὐρωπαῖοι ἐπιμένουν στή χρήση του! Ἀριστερά κάτω μιὰ επέκταση τοῦ ἴδιου προτύπου χωρίς νά βλαβοῦν ὅμως οἱ “ὁδηγοὶ” δηλ. Τα 3 εξάρια!! Εἶναι αὐτό τυχαῖο; Οἱ Σιωνιστές δέν θέλουν νά χάσουν τό “γούρι” τους, καί μάλιστα ἐτσι ἀποδεικνύεται ὁ ἐλεγχός τους πάνω στα ὄργανα τῆς Εὐρ. Ἐνωσης!

Σύστημα barcode, ὄχι ὅμως τόσο “γουρλίδικο” ὅσο τό τύπου EAN13!

Ἄλλά ὁ Θεός θά τό ἀξιοποιήσῃ στό καλό. Θά πᾶνε αὐτοί. Καί οἱ κομμουνισταί πόσα χρόνια δηλαδή. Δούλεψαν κοντά 75 χρόνια καί δέν κράτησαν, κράτησαν οὔτε 70 χρόνια, 72...

Οἱ Σιωνισταί δουλεύουν τώρα, ξέρεις πόσα χρόνια; καί 250. Αὐτοί οὔτε 7 χρόνια δέν θά κρατήσουν...

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἐμεῖς, ἄν μποῦμε, γιατί πάει καί ἡ Κύπρος νά μῆ μέσα, μᾶς συμφέρει, Γέροντα; τούς Ἑλληνας καί τούς ὀρθοδόξους;

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Ποιός σ' ἀκούει ἐσένα καί μένα; εἴτε σέ συμφέρει, εἴτε δέν σέ συμφέρει. Ποιός σ' ἀκούει;

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἄν εἴμαστε πιστοί στίς παραδόσεις μας, στήν ὀρθοδοξία, μπορεῖ νά τούς ὠφελήσουμε.

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Κύτταξε. Ξέρεις τί γίνεται; Τό κακό εἶναι τό ἐξῆς: Δέν εἶναι... θά σ' ἀφήσουν ἐκεῖ πέρα; ... **Θά τά στριμώξουν τά πράγματα.**

Λοιπόν, ἄν σοῦ ποῦν, πίστευε, ὅ,τι θέλεις ἀλλά σέ βάζουν στό καλάθι τό δικό τους, σέ πᾶνε ἐκεῖ πού θέλουνε. Ἐ,τί ... ἐγώ σέ πάω ἐκεῖ πού θέλω καί σύ πίστευε ὅ,τι θέλεις.

Τοῦτο τό σατανικό σύστημα, πίσω ἀπό κεῖ κρύβεται ἡ δικτατορία τῶν Σιωνιστῶν. Οἱ Σιωνισταί χρόνια δούλευαν ἐκεῖ πέρα νά κυβερνήσουν τόν κόσμον ὅλον. Ὅποτε μέ τή Μασωνία κ.λπ., αὐτά ὅλα, καλά.

Μέχρι τώρα καλά, ἄς ὑποθέσουμε... Τώρα δέν προβληματίζονται λίγο;...

Γιατί βλέπεις, αὐτά καί τά ἐξάρια πῶχουνε δέν εἶναι, ὅτι τούς βοηθαίει στό κομπιούτερ, τό 6 γίνεται καί 9. Ἐδῶ οἱ Ἰάπωνες βρῆκαν ἓνα κύβο ἔχει πενταπλάσια ἀπόδοση στό κομπιούτερ ... δέν τούς συμφέρει. Γιατί τώρα τά ἐξάρια τά τρία τά ἐξάρια...

Λοιπόν καί νά μήν τῶλεγε ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὅτι εἶναι τοῦ Ἀντιχρίστου κ.λπ., ἓνας πιστός, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν του καί τή γενική κατάσταση, θά καταλάβαινε τί γίνεται. Γιατί, γι' αὐτούς εἶναι σύμβολο οἰκονομίας.

Διότι ἀναφέρει σέ δύο σημεία ἡ Π. Διαθήκη: “ἦν ὁ σταθμός τοῦ χρυσίου, τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Βασιλεῖ Σολομών ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ 666

τάλαντα χρυσίου”, λέει, “πλήν τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων ... τῶν Σατραπῶν ... καί πάντες οἱ Βασιλεῖς ἔφερον χρυσίον τῷ Βασιλεῖ Σολομῶν”*, ἀλλ’ ὁ σταθμὸς τους ἦταν κάθε χρόνο 666 τάλαντα. Εἶναι σάν σύμβολο οἰκονομίας.

Καί νά μὴν τῶγραφε ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ὅτι εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἀντιχρίστου κ.λ.π. ὄλ’ αὐτά, τὸν Ἀντίχριστο στό Χάραγμα ἕνας πιστός τό καταλάβαινε.

Αὐτοὶ τώρα, πᾶνε νά πάρουν ὅλη τὴν οἰκονομία στό χέρι τους.

Μέ τό μὲν φακέλλωμα στίς Βρυξέλλες, ἔχουν αὐτό τό θηρίο, πού τό ὀνομάζουν καί οἱ ἴδιοι θηρίο, καί ἔχουν γιά νά φακελλώσουν 6 δισεκατομύρια κόσμο. 4-5, πόσα εἶναι ὁ κόσμος, αὐτοὶ ἔχουν καί περιθώριο.

Μέ μὲν τό φακέλλωμα, μᾶς ἔχουν ὅλους φακελλωμένους, ὅλη τὴν οἰκονομία στό χέρι τους, μέ τό σφράγισμα πού πᾶνε νά κάνουν σιγά-σιγά, λοιπόν μᾶς παρακολουθοῦν.

Λοιπόν 30 πόντους ψάρι τό παρακολουθοῦν ἀπό τό δορυφόρο σέ ποιόν ὠκεανό βρίσκεται. Μέχρι 30 πόντους ψάρι. Ὅποτε τὸν κάθε ἄνθρωπο τὸν παρακολουθοῦν πού βρίσκεται, ἀπ’ ὅλα τὰ στοιχεῖα του, ὅλη τὴν οἰκονομία του.

Τέτοια δικτατορία πού σκέφτονται νά κάνουν, μόνο ὁ διάβολος μπορεῖ νά τὴν εἶχε σκεφθῆ. Κατάλαβες τί γίνεται;

Τελικά θά φάη μιὰ σφαιλιάρα ἢ θά πάη στήν ἄκρη. Τά τριάμισυ χρόνια εἶναι δύσκολα, τριάμισυ χρόνια θᾶναι εὐκόλα. Θά πάη περίπατο...

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Μετά τό ’92 τά τριάμισυ χρόνια, πάτερ;

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Τώρα, ...Κύτταξε, ...πότε θά ... τώρα μὴ βάζεις Χρονολογίες. Τά τριάμισυ χρόνια θᾶναι τά δύσκολα. Νά στήν Ἀμερική, τώρα τά σκυλιά, πολλά σκυλιά τᾶχουν σφραγισμένα καί τά παρακολουθοῦν. Τώρα ὅσα εἶναι σφραγισμένα ἔχουν πομπό, τόκ, τόκ, τόκ... Ξέρουν τό κάθε σκυλί, ὅποτε θέλουν μποροῦν νά τό σκοτώσουν, πού βρίσκεται καί τούς ἀνθρώπους!...

Τί νομίζεις; Καί θά ξέρουν ὁ κάθε ἄνθρωπος, πού βρίσκεται γιατί θᾶχουν πομπό ἢ στό χέρι ἢ στό μέτωπο τόκ, τόκ, τόκ, ὅποτε τά στοιχεῖα του ἀπό δῶ, στό φάκελλο ἀπό δῶ, πομπό ἀπό κεῖ ...

Β’ παραλειπομένων Θ’, 13-14

Τέτοια δικτατορία μόνο ο διάβολος μπορούσε να είχε σκεφθῆ.

Καί πᾶνε ὄλο αὐτό τό σύστημα τό γραμμωτό, νά μήν μπορῆς μετά πού λέει καί ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης οὔτε νά πουλᾶς, οὔτε νά ἀγοράζης. Θά καταργήσουν καί τά χρήματα. Δουλεύεις; Τάκ ἓνα κουμπί, νά πάρης λογαριασμό...

Καί μετά, ἄς ὑποθέσουμε, ἀπό τήν κάρτα, θά λένε ἡ κάρτα θά χάνεται, τήν κλέβουν, κάνουν... ὅποτε, πῶ καλύτερα στό κεφάλι ἢ στό χέρι.

Νά ἐκεῖ στήν Κύπρο, ξέρω ἔχει δυό χρόνια τώρα πού ἔχουν φέρει στήν τράπεζα, τό ξέρετε αὐτό; μηχανήμα. Πρίν νά ρθῆ στήν Ἑλλάδα, στήν Κύπρο ἦρθε νωρίτερα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τό Ἰσραήλ ἦταν ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ. Ἐξακολουθεῖ νά εἶναι μέχρι τή δευτέρα παρουσία; Μετά, ὅλα αὐτά πού κάνουν;

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Κύτταξε νά δῆς ... Κύτταξε. Ἦταν ὁ ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ. Καί ὅσοι ἦταν ἐκεῖ πέρα, βαπτίσθηκαν, ἔκαναν... τώρα ὅπως τό λάδι. Αὐτό πού ἔμενε, δηλ. τό κατακάθι...

Τώρα οἱ Ἰσραηλιῖται, αὐτοί εἶναι... ἢ θᾶναι ἄθεοι ἢ καί μέ τόν διάβολο. Δηλαδή, ἄθεοι μέ τόν διάβολο. Αὐτοί ὅμως πού πιστεύουν λίγο, αὐτούς θά τούς ξεκάνουν οἱ ἴδιοι, νά ξέρετε, ... ναί, θά τούς ξεκάνουν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τούς πιστούς δηλαδή ἀπό τούς Ἰσραηλίτες.

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Ναί. Καί αὐτοί πού πιστεύουν στό Θεό, θά τούς ξεκάνουν τελικά. Ἄλλοι θά βαπτισθοῦν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Δηλαδή νά τό ποῦμε ἀπλούστερα, πάτερ μου, γενικά οἱ μηχανές εἶναι ἢ ἀπόδειξις τῆς παρουσίας τοῦ Ἀντιχρίστου;

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Ὁχι. Κύτταξε. Ἐδῶ βλέπεις αὐτοί χρησιμοποίησαν μηχανές γιά νά πνίξουν τόν κόσμο. Νά βάλουν τή σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου. Κατάλαβες; Νά τόν ἐπιτάξουν. Ὅπως ὅταν γίνεται πόλεμος τά μολάρια, τ' ἄλογα τά ἐπιτάζουν. Ἐπίταξη, μ' ἓνα καυτό σίδηρο.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Δηλαδή εύκολύνεται τό ἔργο τους εἰς τό νά ἐπισημάνουν τά πρόσωπα, τά ὅποια θέλουν αὐτοί;

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Ἄρνεῖται τώρα. **Μέ τό σφράγισμα ἀρνεῖται κανείς. Ἀκόμη καί ταυτότητα.** "Όταν, ἄς ὑποθέσουμε, ἄν δέν μοῦ ζητοῦσαν ὑπογραφή, θέλω νά πῶ, καί μοῦδιναν ἕνα χαρτί, σοῦλεγαν, αὐτή εἶναι ἡ ταυτότητά σου, λοιπόν, τέλος πάντων, δέν θά πείραζε. Ἀλλά, ὅταν, νά ποῦμε, ἔχουν τό σύμβολο τοῦ διαβόλου, εἶναι λέγεται ταυτότητα μου, ὑπογράφω, κι αὐτό δέν εἶναι μικρό πράγμα. Δηλαδή, ἄρα τό ἀποδέχομαι αὐτό τό πράγμα.

Τότε, δηλ. τί λέει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, οἱ ἅγιοι πατέρες, τί λένε; Διάβασες ἐκεῖ πέρα καθόλου; Καί μάλιστα, λέει ἐκεῖ πέρα, ὅσοι, ἄς ὑποθέσουμε, δέν θά σφραγισθοῦν, δέν θά μπορέσουν... θά τοὺς κυνηγᾶν, δέν θά μποροῦν νά τοὺς βρῖσκουνε. **Ξεκάθαρα πράγματα. Εἶναι ἄρνηση δηλαδή.** (Ἡ ταυτότητα καί τό σφράγισμα)

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἀκριβῶς. Ἄρνηση τοῦ Θεοῦ καί ὑποταγή στό διάβολο.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΑΛΛΟΥ: Μήπως ἕνας ἀριθμός εἶναι δυνατόν νά παίξῃ τόσο ρόλο στή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου;

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: (ἔντονα) ΒΡΕ παιδάκι μου.. γιά δές ὅταν ἄς ὑποθέσουμε, αὐτό εἶναι τό σύμβολο τοῦ διαβόλου τό λέει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, τό χάραγμα αὐτό κι ὅλ' αὐτά, κι ὅταν ἐσύ τό βάζεις ἐκεῖ πέρα, μοῦ λές τώρα!...

Μέχρι τώρα, τό δίναμε σημασία, αὐτό τό πράγμα; Ἀλλά τώρα, ὅταν βλέπομε τό πᾶνε ἐκεῖ... τά φέρνουν τά πράγματα οὔτε νά μπορῆς νά πουλᾶς, οὔτε νά ἀγοράζῃς. Θά καταργήσουν τά χρήματα, ὅλ' αὐτά, ἐτοιμάζουν...

Νά, πρὶν ἀπό 2-3 χρόνια ἔλεγα σέ κάποιον ἀπό τήν Ἀμερική, καθηγητή Πανεπιστημίου, κάτι τῶλεγα, καί μάλιστα ἔγραφα καί κάτι... κανά δυό σελίδες καί τοῦ δίνω κάτι καί μοῦ γράφει τώρα ... ἐπέστρεφα ἀπό ἕνα συνέδριο ἀπό τή Εὐρώπη, λέει, καί μόλις ἔφθασα στό Τορόντο λέει, θυμήθηκα αὐτά πού μούλεγες πρὶν ἀπό 2-3 χρόνια, λέει. Τώρα μᾶς ζητοῦν ἀντί γιά κάρτα, μᾶς ζητοῦν, ἀποτυπώματα στό χέρι ἢ στό μέτωπο, λέει.

Τό ξέρεις αὐτό τό πράγμα; Ἐμ' ἅμα ἐκεῖ πέρα ἐσύ δέν τά ξέρεις;

Τώρα τό πᾶν' ἐκεῖ πέρα ... αὐτό πῶλεγα... θά δεῖτε, θά λέν στήν τηλεόραση τώρα, χάθηκε ἡ κάρτα τοῦ ἑνός, τήν ἔκρυψε ὁ ἄλλος κ.λ.π. καί οἱ ἄνθρωποι νά τό βροῦν γιά πῖο ἀσφάλεια, νά τρέχουν ἐκεῖ πέρα νά τό δεχθοῦν τό σφράγισμα, σάν ἐξυπηρέτηση. Κατάλαβες τί γίνεται;

Τό εἶπε ξεκάθαρα ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, Ποῦ νά μήν τά ἔγραφε κιόλας αὐτά;

᾽Ω βρέ παιδάκι μου, τό σφράγισμα τοῦ διαβόλου! Ἄρνεῖσαι, ἄς ὑποθέσουμε, τό ἅγιο σφράγισμα, τό βάπτισμα... Βάζεις ἄλλη σφραγίδα, βρέ παιδάκι μου. Ἄρνεῖσαι τοῦ Χριστοῦ καί παίρνεις τοῦ διαβόλου...

Ἐπεύθυνος γιά τήν ἀπομαγνητοφώνηση καί τήν ἔκδοση:

Ἱερομ. Ἰσαάκ καί συνοδεῖα

Καλύβη Ἀναστάσεως

Καψάλα Καρυές

630 86 Ἁγ. Ὄρος.

Άγιος Ανδρέας ο διά Χριστόν σαλός-έκδοσις
Ι. Μ. Παρακλήτου σελ. 171

Ὁ Ἥλιος ἀκόμη ζῆ καί εἶναι μέ τό σῶμα του, ἀλλά κανεῖς δέν τόν γνωρίζει. Ζῆ καί ὁ Ἐνώχ καί συναναστρέφεται μέ πολλούς, ἀλλά κανεῖς δέν τόν ἀναγνωρίζει. Ζῆ καί ὁ Ἰωάννης ὁ θεολόγος. Ὑπάρχει καί ζῆ στόν κόσμο σάν μαργαρίτης μέσα στόν βόρβορο. Ἀφέθηκε μέ τό σῶμα πάνω στή γῆ σάν ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιά νά τόν ἐξιλεώνη γιά τίς ἀμαρτίες μας καί γιά νά τόν ἀποτρέπη νά μᾶς ἐξαλείψῃ ἀπό τή γῆ, κάθε φορά πού δικαίως ὀργίζεται βλέποντας τά παραπτώματά μας νά πληθαίνουν.

Ἄρκετοῖ ἅγιοι τούς εἶδαν. Δέν τό φανέρωσαν ὁμως, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας καί τῆς περιεργείας τῶν ἀνθρώπων.

Προφητεῖες τοῦ ὄσιου

γιά τό τέλος τῆς Βασιλεύουσας

Ὁ Ἐπιφάνιος συναντήθηκε κάποτε μέ τόν ὄσιο καί τόν πῆρε στό σπίτι του, μέ σκοπό νά ξεκουρασθῆ γιά μιά τουλάχιστον ἑβδομάδα ἀπ' τούς πολλούς κόπους. Κάθισαν κάπου μόνοι τους καί ὁ νέος ἄρχισε νά τόν ἐρωτᾷ:

—Πῶς θά γίνῃ τό τέλος τοῦ κόσμου; Τί εἶναι «αἱ ἀρχαί ὠδίνων» καί πότε θά γίνουν; Ἀπό ποῦ θά καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι πλησιάζει ἡ συντέλεια, καί ποιά θά εἶναι τά σημάδια πού θά τή φανερώσουν; Ποιό τέλος θά ἔχῃ ἡ πόλις μας, αὐτή ἡ νέα Ἱερουσαλήμ; Τί θά γίνουν οἱ σεβάσμιοι ναοί; Τί θά γίνουν οἱ θεῖοι σταυροί, οἱ ἅγιες εἰκόνες καί τά ἱερά βιβλία; Ποῦ θά ἀσφαλισθοῦν τά λείψανα τῶν ἁγίων; Ἐξήγησέ μου, σέ παρακαλῶ! Ξέρω ὅτι γιά σένα καί τούς

ἀγίους, πού εἶναι ὅμοιοι μ' ἐσένα, εἶπε ὁ Θεός: «Υμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν». Πόσο μᾶλλον τὰ μυστήρια τοῦ κόσμου!

–Ἡ πόλις αὐτή, ἀποκρίθηκε ὁ μακάριος, πού κατέχει τὰ πρωτεῖα ἀνάμεσα σέ πολλές ἄλλες πόλεις καί ἔθνη, θά μείνῃ ἀπόρθητη καί ἐλεύθερη. Τή φυλάει ἡ Θεοτόκος «ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων της», καί μέ τίς πρεσβεῖες της θά παραμείνῃ ἄτρωτη. Πολλά ἔθνη θά πολιορκήσουν τὰ τείχη της, ἀλλά ἡ δύναμίς τους θά συντριβῇ, καί θ' ἀναχωρήσουν ντροπισμένα. Ἀπ' αὐτή θά πλουτίσουν πολλοί καί θά ἀπολαύσουν τὰ ἀγαθά της.

Ὡστόσο κάποια προφητεία λέει ὅτι θά τήν ἀλώσουν οἱ Ἀγαρῆνοί καί θά σφάξουν μέ τό μαχαίρι τους πλῆθος λαοῦ. Ἐγώ ὅμως πιστεύω ὅτι θά εἰσορμήσῃ καί τό ξανθό γένος, τοῦ ὁποῦ ἡ ὀνομασία ἀρχίζει ἀπό τό δέκατο ἔβδομο γράμμα τῆς ἀλφαβήτου (P). Θά μῆ λοιπόν καί θά κατακόψῃ, καί θά στρώσῃ τοὺς ἀμαρτωλοὺς στό ἔδαφος. Ἀλλοίμονό του ὅμως ἀπό τὰ δύο ὁμογενῆ ἔθνη. Τά ὄπλα τους θά εἶναι γρήγορα σάν τόν ἄνεμο, καί καταστροφικά σάν κοφτερό δρεπάνι, πού κόβει τό θέρος τὰ γεννήματα. Τά ὄπλα αὐτά δέν θά ἀναχαιτίζονται, ἀλλ' ὅμως μετά θά διαλύονται.

Ὁ εὐσεβὴς βασιλιάς

–Τώρα, παιδί μου, πῶς νά σοῦ διηγηθῶ χωρίς δάκρυα γιά τήν ἀρχή τῶν «ᾠδῶν» καί τή συντέλεια; Κατά τίς ἔσχατες ἡμέρες θά ἀναδείξῃ ὁ Θεός βασιλιά κάποιον φτωχό. Ὁ βασιλιάς αὐτός θά πολιτευθῇ μέ δικαιοσύνη, θά σταματήσῃ ὅλους τοὺς πολέμους καί θά πλουτίσῃ τοὺς φτωχοὺς. Θά βασιλεύσῃ ἡ εὐτυχία ὅπως στήν ἐποχή τοῦ Νῶε. Οἱ ἄνθρωποι θά πλουτίσουν πολύ, θά ζοῦν γαλήνια

καί εἰρηνικά, θά τρῶνε, θά πίνουν, θά ἔρχονται σέ γάμο, θά κινοῦνται μέ πολλή ἄνεσι καί θά ἀπολαμβάνουν ἀμέριμνοι τὰ ἀγαθά τῆς γῆς. Ἐπειδή δέν θά γίνονται πόλεμοι, θά μετατρέψουν τὰ σπαθιά τους σέ δρεπάνια, τὰ βέλη σέ πασσάλους, καί τὰ δόρατα σέ γεωργικά ἐργαλεῖα γιά νά καλλιεργοῦν τή γῆ.

Ἀργότερα ὁ βασιλιάς θά στραφῇ ἀνατολικά καί θά ταπεινώσῃ τοὺς Ἀγαρῆνους, γιατί ὁ Θεός εἶναι ὠργισμένος μαζί τους γιά τή βλάβη θρησκείας τους καί γιά τή σοδομική ἀμαρτία πού κάνουν. Πολλοί βέβαια ἀπ' αὐτοὺς θά βαπτισθοῦν, θά εὐαρεστήσουν στόν βασιλιά καί θά τιμηθοῦν. Οἱ ὑπόλοιποι ὅμως θά ἐξοντωθοῦν, θά καοῦν ἢ θά θανατωθοῦν σκληρά.

Ἐκείνη τήν ἐποχή τό Ἰλλυρικό θά ἐπανέλθῃ στό βασίλειο τῶν Ρωμαίων, ἐνῶ ἡ Αἴγυπτος θά συνθηκολογήσῃ. Ὁ βασιλιάς αὐτός θ' ἀπλώσῃ τό δεξί του χέρι στά γύρω ἔθνη, θά ἡμερώσῃ τὰ ξανθὰ γένη καί θά κατατροπώσῃ τοὺς ἐχθρούς του. Ἡ βασιλεία του θά διαρκέσῃ τριάντα δύο χρόνια. Γιά δώδεκα χρόνια δέν θά εἰσπράττῃ φόρους καί δασμοὺς. Θά ξαναχτίσῃ γκρεμισμένα θυσιαστήρια καί θ' ἀνοικοδομήσῃ ἱεροὺς ναοὺς. Στίς ἡμέρες του δέν θά γίνονται δίκες, ἀλλά οὔτε θά ὑπάρχῃ ἄδικος καί ἀδικημένος. Τόν βασιλιά αὐτόν θά τόν φοβηθῇ ὅλη ἡ γῆ. Θά ἀναγκάσῃ τοὺς ἀνθρώπους μέ τόν φόβο νά σωφρονισθοῦν, καί θά ἐξοντώσῃ τοὺς ἄρχοντες πού παρανομοῦν.

Ἐκείνον τόν καιρό ὁ Θεός θά φανερώσῃ στόν βασιλιά ὄλο τό χρυσάφι, ὅπου καί ἄν βρίσκεται κρυμμένο. Κι αὐτός θά τό σκορπίσῃ «μέ τό φτυάρι» σ' ὅλη τή χώρα του. Ἀπό τόν πολύ πλοῦτο οἱ ἄρχοντες θά ζοῦν σάν βασιλιάδες καί οἱ φτωχοὶ σάν ἄρχοντες. Ὁ βασιλιάς αὐτός θά κἀν μεγάλα κατορθώματα. . . .

Ὁ χιλιάρχος Ἄράν

—Μετά τή βασιλεία αὐτή θ' ἀρχίσουν οἱ συμφορές. Θά ἔρθῃ σ' αὐτή τήν πόλι ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, ὁ χιλιάρχος Ἄράν καί θά βασιλεύσῃ τρία χρόνια καί ἕξι μῆνες. Θά ἀναγκάσῃ μάλιστα τοὺς ἀνθρώπους νά κάνουν τέτοια παρανομία, πού ὁμοιά τῆς οὔτε ἔγινε ποτέ, ἀφότου δημιουργήθηκε ὁ κόσμος, οὔτε θά ξαναγίνῃ. Θά διατάξῃ δηλαδή καί θά νομοθετήσῃ, ὥστε νά συνέρχωνται, θέλοντας καί μή, πατέρας μέ κόρη, γιός μέ μητέρα, ἀδελφός μέ ἀδελφή. Κι ὅποιος θά ἀντιστέκεται ἢ θά ἀντιμιλᾷ, θά θανατώνεται. Ἐκεῖνος ὅμως πού θά πεθάνῃ μ' αὐτόν τόν τρόπο, θά καταταγῇ τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως μαζί μέ τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο.

Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ διά Χριστόν σαλός-ἐκδοσις
I. M. Παρακλήτου.

202

**Ὁ εἰδωλό-
τρης βασιλιάς**

—Ἐπειτα στήν πόλι αὐτή θ' ἀνεβῆ ἄλλος βασιλιάς. Θά εἶναι βλοσυρός καί μαῦρος, ἀρνητής τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἁγίων. Θά μελετήσῃ βιβλία τῶν Ἑλλήνων, θά ἀσπασθῇ τή θρησκεία τους, καί θά πολεμήσῃ τοὺς ἁγίους καί τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἀφοῦ περάσουν οἱ πρῶτες ἡμέρες τῆς βασιλείας του, θά κάψῃ ὅλα τά ἱερά σκεύη καί θά ὀνομάσῃ «φούρκα» τόν τίμιον Σταυρό. Θά διαλύσῃ ἐπίσης τό ἱερατεῖο καί θά σφάξῃ τόν μισό πληθυσμό στούς δημόσιους δρόμους.

- πόσο θα διαρκέση?

**Τό τέλος
τῆς βασιλείας
τῶν Ρωμαίων**

—Όταν πεθάνη ὁ ἀσεβής βασιλιάς θά ἔρθη κάποιος ἀπ’ τήν Αἰθιοπία, ἀπό τό πρῶτο «κέρας», καί θά βασιλεύσῃ, κα-

→ θώς λένε, δώδεκα χρόνια. Ἡ βασιλεία του θά εἶναι εἰρηνική. Θά ἀνοικοδομήσῃ τοὺς ἱερούς ναοὺς πού κατεδάφισαν οἱ προκάτοχοί του καί θά ἐπαναφέρῃ τοὺς ἀνθρώπους στά νησιά τους. Γιά τήν καλωσύνη του θά τόν ἀγαπήσῃ ὁ Θεός καί ὅλος ὁ λαός. Ὅσο θά βασιλεύῃ, θά ἐπικρατῇ χαρά καί ἀγαλλίασις σ’ ὅλο τόν κόσμο.

→ Μετά ἀπ’ αὐτόν θά βασιλεύσῃ κάποιος ἀπό τήν Ἀραβία γιά ἓνα χρόνο. Στίς ἡμέρες του, μέ ἓνα νεῦμα τοῦ Παντοκράτορος, θά ἐνωθοῦν τά ἅγια τμήματα τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ καί θά δοθῇ ἀκέραιος στόν βασιλιά. Ἐκεῖνος θά τόν πάρῃ καί θά πορευθῇ στήν Ἱερουσαλήμ. Ὅταν φθάσῃ στόν τόπο τοῦ Κρανίου, θά ἀποθέσῃ μέ τά ἴδια του τά χέρια τό βασιλικό του στέμμα στήν κορυφή τοῦ Σταυροῦ, θά τόν ὑψώσῃ καί θά πῇ: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, συμπληρώθηκαν τά χρόνια πού εἶχες προκαθορίσει γιά τή βασιλεία τῶν Ρωμαίων. Δέξου τό ἰοίδιμο καί θαυμαστό δῶρο Σου, καί μαζί μ’ αὐτό καί τό πνεῦμα μου».

Ἄμέσως λοιπόν θά κατεβῇ ἀπό τόν οὐρανό ἄγγελος Κυρίου καί θά πάρῃ τόν τίμιο Σταυρό μέ τό διάδημα, καθώς καί τήν ψυχή τοῦ βασιλιά. Ἔτσι θά λήξῃ ἡ βασιλεία τῶν Ρωμαίων, γιατί τό στήριγμά της ὑπῆρξε ἀνέκαθεν γιά τοὺς χριστιανούς ὁ τίμιος Σταυρός. Μακάριοι τότε ὅσοι θά φύγουν ἀπό τήν πόλι ἐκείνη, καί θά καταφύγουν στίς ἐρημίες καί στά σπήλαια.

—Κατόπιν θά ἐμφανισθοῦν στήν πόλι
Ἡ συμβασιλεία μας τρεῖς νέοι, μωροί, ἀναιδεῖς καί διε-
 φθαρμένοι. Αὐτοί θά βασιλεύσουν μέ
 ➔ ὁμόνοια καί οἱ τρεῖς μαζί γιά ἑκατόν πενήντα ἡμέρες. Ἀπό
 διαβολική ὅμως ἐνέργεια θ' ἀρχίσουν μεταξύ τους φοβε-
 ρό πόλεμο. Θά ξεκινήσῃ ὁ πρῶτος, θά μῆ στή Θεσσαλο-
 νίκη καί θά πῆ: «Πόλις τῶν Θεσσαλονικέων! Ἐσύ θά νική-
 σης τοὺς ἐχθρούς σου, γιατί εἶσαι καύχημα τῶν ἁγίων, καί
 σέ ἁγίασε ὁ Κύριος». . . .

—Ἐκείνη τήν ἐποχή, ἐπειδή δέν θά
Ἡ βδελυρή ὑπάρχη ἀξίος ἄνδρας, ἀλλά θά εἶναι
βασίλισσα ὅλοι ἀποχαυνωμένοι, θά ἔρθῃ ἀπό τόν
 Πόντο μιά πονηρή καί αἰσχρή γυναίκα καί θά βασιλεύσῃ
 στή βασιλίδα των πόλεων. Αὐτή θά εἶναι βακχεύτρια, μά-
 γισσα καί ἄσωτη· μ' ἓνα λόγο, θυγατέρα τοῦ διαβόλου.
 Στίς ἡμέρες της ὁ ἓνας θά ἐπιβουλεύεται τόν ἄλλον

Ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου

Ἐπαναστάσεις —Μετά τή συμπλήρωσι τῆς βασιλείας
τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ τῶν ἐθνῶν, λένε μερικοί ὅτι ὁ Θεός θά
κράτους ἐπανασυστήσῃ τό Ἰσραηλιτικό κράτος,
 γιά νά βασιλεύσῃ στή γῆ μέχρι νά συμπληρωθῇ ὁ ἔβδομος
 αἰώνας, δηλαδή μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου. Ἐπικα-
 λοῦνται μάλιστα ὡς μαρτυρία τό ἀκόλουθο χωρίο τοῦ
 Ἡσαΐου: «Καί ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ἀρεῖ Κύριος ὁ
 Θεός σημεῖον ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν ἐθνῶν ἐπί πάντα τά
 πρόβατα Ἰούδα, τά διεσκορπισμένα ἐν τοῖς ἔθνεσι καί συ-
 νάξει τοὺς ἀπωσμένους Ἰσραήλ ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσα-
 λήμ. Καί ἔσται τῷ Ἰσραήλ ὡς τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξῆλθεν ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου» (πρβλ. ἰα´ 12,16). Ἐπικαλοῦνται ἐπίσης καί τόν
 ἀπόστολο Παῦλο πού λέει: «Ὅταν τό πλήρωμα τῶν
 ἐθνῶν ἦξη, τότε πᾶς Ἰσραήλ σωθήσεται» (πρβλ. Ρωμ. ἰα´
 25,26).

Ἔτσι μ' ἓνα στόμα ὑποστηρίζουν αὐτά, ἐνῶ ὁ μάρτυς
 Ἱππόλυτος προσθέτει πῶς κατά τόν ἐρχομό τοῦ ἀντιχρί-
 στοῦ θά πλανηθοῦν πρῶτοι οἱ Ἰουδαῖοι. . . .

Τά βδελυρά ἔθνη

—Κατά τό ἔτος ἐκεῖνο* θ' ἀνοίξη ὁ Κύριος τίς πύλες τῶν Ἰνδιῶν πού ἔκλεισε ὁ βασιλιάς τῶν Μακεδόνων Ἀλέξανδρος.

Θά βγοῦν τότε ἀπ' ἐκεῖ οἱ ἐβδομήντα δύο βασιλεῖς μέ τόν λαό τους, τά λεγόμενα βδελυρά ἔθνη, πού εἶναι πιό σιχαμερά ἀπό κάθε ἀηδία καί δυσωδία. Αὐτά θά διασκορπισθοῦν σ' ὄλο τόν κόσμο. Θά τρῶνε ζωντανούς τούς ἀνθρώπους καί θά πίνουν τό αἷμα τους. Θά καταβροχθίζουν ἐπίσης μέ μεγάλη ἡδονή μυῖγες, βατράχους, σκυλιά καί κάθε ἀκαθαρσία.

Ἄλλοίμονο στίς περιοχές, ἀπ' ὅπου θά περάσουν! Ἄν εἶναι δυνατόν, Κύριε, ἄς μὴν ὑπάρχουν τότε Χριστιανοί! Γνωρίζω ὅμως ὅτι θά ὑπάρχουν.

* ὅταν βουλιάξει ἡ Πόλη, κατά τή διακυβέρνησή της ἀπὸ τή βδελυρή βασίλισσα.

212

Ἐκεῖνες οἱ ἡμέρες θά σκοτεινιάσουν, σάν νά θρηνοῦν στὸν ἀέρα γιά ὅσα ἀποτροπιαστικά θά διαπράξουν ἐκεῖνα τά σιχαμερά ἔθνη. Ὁ ἥλιος θά γίνη σάν αἶμα, ἐνῶ ἡ σελήνη κι ὅλα τά ἄστρα θά σκοτισθοῦν, καθὼς θά τά βλέπουν ἐπάνω στή γῆ νά συναγωνίζονται στήν ἀκαθαρσία. Αὐτοὶ οἱ λαοὶ θά κατασκάψουν τή γῆ, θά κάνουν ἀποχωρητήρια τά θυσιαστήρια, καί θά βάλουν τά ἅγια σκεύη σέ ἀτιμωτική χρῆσι. Τότε ὅσοι θά κατοικοῦν στήν Ἀσία, ἄς φύγουν στά νησιά τῶν Κυκλάδων* —γιατί τά ρυπαρά ἔθνη δέν θά πᾶνε ἐκεῖ— καί ἄς πενθήσουν γιά ἑξακόσιες ἐξῆντα ἡμέρες. ←

Ὁ ἀντίχριστος

—Τότε θά σαρκωθῆ ἀπ' τή φυλή τοῦ Δάν ὁ σατανᾶς, δηλαδή θά γεννηθῆ ὁ ἀντίχριστος. Δέν θά γίνη ὅμως ἄνθρωπος μέ τή δική του δύναμι, ἀλλά θά τοῦ πλάσῃ ὁ Θεός σκεῦος αἰσχρό καί ρυπαρό, γιά νά ἐκπληρωθοῦν ἔτσι οἱ λόγοι τῶν προφητῶν. Θ' ἀπολυθῆ λοιπόν ἀπ' τά δεσμά, μέ τά ὁποῖα τόν εἶχε δέσει ὁ δεσπότης Χριστός ὅταν κατέβηκε στὸν ἄδη, καί θά μπῆ σ' ἐκεῖνο τό σκεῦος πού πλάσθηκε γι' αὐτόν. Ἔτσι θά γίνη ἄνθρωπος, θά ἀνδρωθῆ, θά βασιλεύσῃ, καί τότε θ' ἀρχίσῃ νά δείχνῃ τήν πλάνη του καθὼς λέει σχετικὰ ὁ θεολόγος Ἰωάννης. Ἐπειτα θ' ἀρχίσῃ πόλεμο μέ τά νησιά τῶν Κυκλάδων*. Νησιά, καθὼς λέει ὁ Ἡσαΐας, εἶναι οἱ ἐκκλησίες πού προῆλθαν ἀπὸ τούς ἐθνικούς (κδ' 15, με' 16, μθ' 1, ξστ' 19).

* Κατ' ἄλλη γραφή: τίς κοιλάδες τῶν νησιῶν.

Τότε θά ἐμφανισθῆ ὁ Ἐνώχ, πού ἔζησε πρὶν τὴν ἐποχὴ τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, Θά ἐμφανισθῆ ἐπίσης καὶ ὁ Ἡλίας, πού ἔζησε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ νόμου, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ θεολόγος πού ἔζησε τὴν ἐποχὴ τῆς νέας χάριτος. Αὐτοὶ θά κηρύξουν σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη, γιὰ τὸν καιρὸ τῆς συντελείας καὶ τὴν ἔλευσι τοῦ πλανημένου, καθὼς ἐπίσης καὶ γιὰ τὴ δευτέρα ἔλευσι τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θά ἐπιτελοῦν μάλιστα σημεῖα καὶ τέρατα.

“Ὅσοι θελήσουν τότε νὰ τοὺς σκοτώσουν ἢ μὲ ἄλλον τρόπο νὰ τοὺς ἀδικήσουν, θά βγῆ φωτιὰ καὶ θά τοὺς κάψῃ. Θά ἐνεργοῦν μὲ μεγάλη ἐξουσία καὶ θά ἐλέγξουν τὸν ἀντίχριστο. Θά φονευθοῦν ὅμως ἀπ' αὐτὸν στὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὰ σώματά τους θά ἀφεθοῦν ἄταφα στὴ μέση τῆς πόλεως. Ἐκεῖ θά συγκεντρωθοῦν οἱ κάτοικοι καὶ θά τοὺς περιγελάσουν σάν ἀπροστάτευτους (πρβλ. Ἄποκ. ια' 5-10).

Τὰ ἅγια σώματά τους θά μείνουν τρεῖς ὀλόκληρες ἡμέρες στὴν πλατεῖα. Κατὰ τὴ μέση τῆς τετάρτης ἡμέρας θά κατεβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἓνα περιστέρι λαμπρὸ σάν ἀστραπή. Αὐτὸ θά περπατήσῃ ἐπάνω τους καὶ θά τοὺς δώσῃ ζωὴ. Τότε οἱ ἅγιοι θά δυναμώσουν καὶ θά σηκωθοῦν ὄρθιοι, κι ὅσοι τοὺς δοῦν, πολὺ θά τρομάξουν. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ θ' ἀκουσθῆ φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πού θά λέῃ: «Ἀνεβῆτε, φίλοι μου, κοντά μου». Ἀμέσως θά κατεβῆ ἓνα σύννεφο, πού θά τοὺς σηκώσῃ καὶ θά τοὺς ἐγκαταστήσῃ στὸν παράδεισο (πρβλ. Ἄποκ. ια' 9-13).

Ἐκεῖνος ὁ πλανημένος καὶ μάταιος, ὁ ἀντίχριστος, θά ταλαιπωρήσῃ ὑπερβολικὰ τοὺς χριστιανούς τῆς ἐποχῆς του μέχρι τὴν τελευταία τους ἀναπνοή μὲ θλίψεις καὶ φοβερὲς τιμωρίες. Ὅποιος δὲν πλανηθῆ καὶ δὲν πιστέψῃ σ' αὐτὸν, θ' ἀναδειχθῆ ἐκλεκτός καὶ ἄξιος φίλος τοῦ Χρι-

στοῦ. Ὅλοι βεβαίως οἱ ἅγιοι εἶναι μακάριοι. Τρισμακάριοι ὅμως θά εἶναι ὅσοι μαρτυρήσουν τήν ἐποχή τοῦ ἀντιχρίστου. Θά τούς περιμένῃ παντοτινά ὑπερβολική δόξα καί ἀγαλλίασις.

Θ' ἀκολουθήσῃ τότε φοβερὸς πόλεμος μεταξύ τοῦ ἀντιχρίστου καί τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ. Μόλις δηλαδή ἀντιληφθῇ ὁ ἀντίχριστος ὅτι ὁ κόσμος πλησιάζει στό τέλος του, θά κἀνῃ μανιασμένος ἀντίπραξι στόν οὐρανό: θά ρίξῃ ἀστραπές καί βροντές καί θά κἀνῃ τέτοιους κτύπους, ὥστε ἀπό τόν ἦχο τῆς βοῆς νά δονῆται τό σύμπαν καί νά ἀντηκῇ φοβερά. Ποιός τότε, παιδί μου, δέν θά φοβηθῇ καί δέν θά φριξῇ; Μακάριοι θά εἶναι, ὅπως εἶπα προηγουμένως, ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων δέν θά κλονισθῇ ἡ πίστις στόν Χριστό, τόν ἀληθινό Θεό μας, πού σαρκώθηκε καί γεννήθηκε ἀπ' τήν ἀγία παρθένο Μαρία. Μακάριοι ἐπίσης ἐκεῖνοι πού θά πεθάνουν γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί θά ἐλέγξουν θαρρετά τόν δράκοντα καί τήν πλάνη του. Μακάριοι ὅσοι θά ὑψώσουν τό ἀνάστημά τους ἐναντίον του καί θά ἐλέγξουν μέ γενναιότητα τά ἀτοπήματά του...

Αὐτά ἔλεγε ὁ μακάριος, ἐνῶ ὁ Ἐπιφάνιος θρηνοῦσε ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς του ἀκούγοντας ὅσα ἐπρόκειτο νά συμβοῦν στήν οἰκουμένη. Ἔπειτα ρώτησε τόν ὄσιο:

—Πές μου, σέ παρακαλῶ, πῶς θά ἐξαλειφθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπό τή γῆ καί πῶς θά γίνῃ ἡ ἀνάστασις;

—Ἄλλους, παιδί μου, θά σκοτώσουν τά βδελυρά ἔθνη, ἄλλοι θά θανατωθοῦν στούς πυκνοὺς πολέμους, ἐνῶ ἄλλους θά ἐξολοθρεύσῃ ὁ ἀντίχριστος. Σέ ὅσους θά πιστέψουν καί θά προσκυνήσουν τόν ἀντίχριστο, θά στείλῃ ὁ Κύριος, σύμφωνα μέ τήν προφητεία τοῦ Ἰεζεκιήλ, φτερωτά θηρία πού θά ἔχουν στήν οὐρά τους βούκεντρα γεμάτα δηλητήριο. Ὅσοι λοιπόν δέν θά ἔχουν στά μέτωπά

τους σώα καί ἀκέραιη τή σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ, θά δοκιμάσουν φρικτό θάνατο ἀπ' τό κεντρί καί τό δηλητήριο τῶν θηρίων. Τότε οἱ ἅγιοι πού διεφύλαξαν μέ πολύ ἀγῶνα τή σφραγίδα τοῦ Χριστοῦ ἀκέραιη, θά μεταναστεύσουν στά βουνά καί στίς ἐρημιές. Ὁ Κύριος ὅμως μέ τή θεϊκή του δύναμι θά τοῦς συγκεντρώσῃ στήν ἀγία πόλι τῆς Σιών. Αὐτοί εἶναι ὅσοι ἔχουν γραφή στό βιβλίον τῆς ζωῆς.

Ἐπὶ τὸν ἀντίχριστον νικηθῆναι καὶ ὁδηγηθῆναι αἰχμάλωτος μαζί μέ τοὺς ἄλλους δαίμονες στό κριτήριον καὶ δικασθῆναι γὰρ τίς ψυχῆς πού ὠδήγησε στήν ἀπώλεια, τότε θά σαλπίσῃ ἡ σάλπιγγα καὶ οἱ νεκροὶ θ' ἀναστήθωσιν ἄφθαρτοι. Ἐπειτα ὅσοι θά ἔχουν ἀπομείνει ζωντανοὶ τὴν ὥρα τῆς δευτέρας παρουσίας, θά γίνωσιν, καθὼς εἶπε ὁ Παῦλος, ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἀπὸ φθαρτοῦ ἄφθαρτοι καὶ θά ἀρπαγοῦσιν μαζί μέ τοὺς ἀναστημένους νεκρούς μέσα σέ νεφέλες, γὰρ νὰ προῦπαντήσωσιν τὸν Κύριον σὺν ἀέρα (Α΄ Θεσσ. δ΄ 17).

➔ Ὅποιος λοιπὸν δὴ τὰ βδελυρὰ ἔθνη νὰ ἔρχωνται σὺν τῷ κόσμῳ, ἅς γνωρίζῃ πῶς ὅλα, ὅσα πρόκειται νὰ συμβῶσιν, βρίσκονται «ἐπὶ θύραις», καὶ πῶς ὁ Κριτὴς ἔρχεται γὰρ νὰ ἀποδώσῃ σὺν καθένα σύμφωνα μέ τὰ ἔργα του.

Αὐτὰ εἶπε ὁ μακάριος Ἄνδρέας σὺν τῷ Ἐπιφάνιῳ παρούσης μάλιστα καὶ τῆς ταπεινότητός μου. Ἐτσι μείναμε ξάγρυπνοι ὅλη τὴ νύχτα. Ὁταν χτύπησε τὸ ξυλοσήμαντρο, ξεκίνησε ὁ Ἐπιφάνιος γὰρ τὴν ἐκκλησίαν, ἐνῶ ὁ μακάριος Ἄνδρέας ἔμεινε στό σπίτι προσευχόμενος.

Στόν κύριο Δ... Κ... ό Γέροντας είπε:
-Ή Τουρκία θά διαμελιστεΐ. Ήμεΐς έπειδή είμαστε όρθόδοξοι δέν θά πάθουμε κακό, τό πολύ κανα - δυό νησιά μας νά πειράξουν. Έκ τών πραγμάτων όμως θά αναγκασθοΐν νά μᾶς δώσουν τήν Κωνσταντινούπολη.

(Β΄ΒΙΒΛΙΟ)

(Α΄ΒΙΒΛΙΟ :
"Ο ΓΕΡΩΝ ΠΑΪΣΙΟΣ")

Στήν Λιτανεία τής Φοβεράς Προστασίας τό 1992, τήν όμπρέλα τής Παναγίας τήν κρατοΐσε ό άνθυπασιστής τής Μοΐρας Καταδρομών, Β.Τ., από τά Ήωάννινα. Όπως προχωρούσαμε, δεξιά του ήμουν έγώ και άριστερά του ό Γέροντας, ό όποιος κάποια στιγμή είπε στόν άξιωματικό:

- Άντε, εϋχομαι μέ τό καλό νά είσαι σηματοφόρος και στην Πόλη (Κων/πολη), πού θά μποΐμε:

Και γυρνώντας προς έμένα μου είπε:

- Άκουσες τί είπα;

- Ναι, Γέροντα τό άκουσα. Άμήν, τοϋ άπάντησα.

Τότε γέλασε εκείνος και πρόφερε τό χαρακτηριστικό του έπιφώνημα.

- Ά! (έντάξει, δηλαδή).

Μιά μέρα άργότερα κατέβηκα στό κελί του και τόν ρώτησα σχετικά μέ τήν Πόλη και μου είπε:

- Τήν Κωνσταντινούπολη θά τήν πάρουμε πίσω, αλλά όχι

ἔμεῖς. Ἐμεῖς, ἔτσι ὅπως κατάντησε ἡ πλειονότητα τῆς νεολαίας μας, δέν εἴμαστε ἱκανοί γιά τέτοια. Ὅμως ὁ Θεός θά οἰκονομήσει νά πάρουν ἄλλοι τήν Πόλη καί νά τήν δώσουν σ' ἐμᾶς, σάν λύση στό πρόβλημά τους.

Μιά μέρα πῆγα κάτω κι εἶδα τό Γέροντα νά εἶναι κάπως στενοχωρημένος καί λίγο πειραγμένος. Μέ κέρασε καί μόνος του ἄρχισε νά μοῦ λέει:

– Ἦρθαν κάποιοι ἐδῶ κι ἄρχισαν νά μοῦ λένε πώς θά γίνει πόλεμος καί ὅτι οἱ Τούρκοι θά μποῦνε στήν Ἑλλάδα καί πώς θά μᾶς πᾶνε μέχρι τά ἑξαμίλια τῆς Κορίνθου (ἐξηγώντας ἔτσι στραβά, μέ τό χαλασμένο τους λογισμό, τήν προφητεία τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ).

Τότε τούς περίλαβα καί τούς εἶπα ὅτι ὁ χειρότερος ἐχθρός τῶν Ἑλλήνων εἶναι κάτι Ἑλληνες σάν καί σᾶς, πού ἐν καιρῷ εἰρήνης, διαδίδουν πώς, ἂν τυχόν γίνει πόλεμος, οἱ Τούρκοι θά μᾶς πᾶνε μέχρι τήν Κόρινθο, γιατί, ὅταν θ' ἀρχίσει ὁ πόλεμος, ὅλοι θά ἔχουν πεσμένο ἠθικό καί μόνον τους θά ὀπισθοχωρήσουν μέχρι τήν Κόρινθο. Ἀκόμη κι ἂν ἦταν ἀλήθεια, δέν θά ἔπρεπε νά τό λέτε. Πολύ περισσότερο, πού δέν εἶναι ἀλήθεια αὐτό πού λέτε. Καί σᾶς τό ξαναλέω: Αὐτό νά μήν τό ξαναπεῖτε πουθενά, γιατί κάνετε μεγαλύτερο κακό ἀπ' ὅ,τι θά ἔκαναν πολλές τουρκικές μεραρχίες.

Αὐτά τούς εἶπα, παπά μου, κι ἐνῶ ἐγώ ποτέ δέν θέλω νά μιλῶ γιά προφητεῖες, μ' ἀνάγκασαν νά τούς ἐξηγήσω ὅτι τά ἑξαμίλια, πού λέει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς εἶναι τά ἕξι μίλια τῆς ὑφαλοκρηπίδας. Αὐτό εἶναι τό θέμα γιά τό ὁποῖο, τά τελευταῖα χρόνια, «τρωγόμαστε» μέ τήν Τουρκία κι αὐτό θά εἶναι τό θέμα γιά τό ὁποῖο θά «πιαστοῦμε». Ὅμως δέν θά μποῦν στήν Ἑλλάδα· μέχρι ἐκεῖ θά προχωρήσουν, στά ἕξι αὐτά μίλια, καί τότε θά τούς βρεῖ ἡ μεγάλη συμφορά ἀπό τόν βορρᾶ, πού λένε τά γραφόμενα, καί δέν θά μείνει τίποτα ὄρθιο. Τό ἕνα τρίτο τῶν Τούρκων θά σκοτωθεῖ, τό ἕνα τρίτο θά ἐκχριστιανιστεῖ καί τό ὑπόλοιπο θά φύγει βαθειά μέσα στήν Ἀσία. Ἐμεῖς ἀπό τούς Τούρκους δέν πρόκειται νά πάθουμε τίποτα. Μερικά ψιλοπράγματα θά καταφέρουν καί θά τούς βρεῖ ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ.

Αὐτά ἄκουσα, παπά μου, ἀπ' αὐτούς καί στενοχωρήθηκα. Δέν μπορούσα νά πιστέψω ὅτι οἱ ἴδιοι οἱ Ἑλληνες – μέ τό νά διαδίδουν τέτοια πράγματα ἐν καιρῷ εἰρήνης – προσφέρουν στούς Τούρκους τή μεγαλύτερη συμμαχική βοήθεια.

Ἐπίσης ἄρχισαν νά μοῦ λένε ὅτι αὐτό, πού εἶπε ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς: «τότε θά ῥθει, ὅταν θά ῥθοῦν τά δύο καλοκαίρια κι οἱ δύο πασχαλιές μαζί», τώρα πού ἔπεσε ἡ Ἀνάσταση μέ τόν Εὐαγγελισμό μαζί – καί πέρασε καί ὁ χειμώνας σάν καλοκαίρι – σημαίνει ὅτι οἱ Τούρκοι θά εἰσβάλουν στήν Ἑλλάδα.

Ὅλοι γίναμε προφήτες, παπά μου, κι ἐξηγοῦμε μέ τό μυαλό μας τά πράγματα, ὅπως θέλουμε. Κι ἐδῶ ἀναγκάστηκα νά τούς πῶ ὅτι αὐτό πού εἶπε ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς, «τότε θά ῥθει» δέν ἐννοοῦσε τούς Τούρκους. Ἐννοοῦσε πώς τότε θά ῥθει ἡ ἐλευθερία τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Καί πράγματι αὐτό τό ἔτος ἄνοιξαν, μετά ἀπό τόσα χρόνια, τά σύνορα καί μποροῦν κάπως ἐλεύθερα νά ἐπικοινωνοῦν μέ τήν πατρίδα τους.

Παπά μου, εἶδα ὅτι πολύ μεγάλη ζημιά κάνουν αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, πού ἐξηγοῦν τά πράγματα μέ τό φτωχό μυαλό τους. Καί σάν νά μήν φτάνει αὐτό, διαδίδουν καί στούς ἄλλους τίς χαλασμένες ιδέες τους.

Ἐσύ νά προσέχεις πολύ!

Οταν εἶχε παρουσιαστεῖ τό ζήτημα τῶν ἠλεκτρονικῶν ταυτοτήτων, ὁ κύριος Λ... εἶχε πάρα πολύ προβληματιστεῖ, γιατί ἄκουγε διάφορες γνώμες ἀπό πολλούς ἀνθρώπους καί δέν μποροῦσε νά καταλάβει ποῦ βρισκόταν ἡ ἀλήθεια. Ἀποφάσισε νά ἐπισκεφτεῖ τόν Γέροντα καί νά τόν ρωτήσῃ γιά ὅλα αὐτά καί γιά τόν ἀριθμό 666.

Ἐπίσης ὁ Γέροντας μεταξύ ἄλλων τοῦ ἐξήγησε κι αὐτό:

— Ὁ ἀριθμός αὐτός εἶναι τοῦ ἀντιχρίστου καί μέ κανένα τρόπο κανεῖς μας δέν πρέπει νά δεχτοῦμε νά πάρῃ αὐτή τήν ἠλεκτρονική ταυτότητα. Ἀκόμη καί τίς πιστωτικές κάρτες δέν πρέπει νά τίς παίρνουμε, γιατί πίσω στήν μαύρη μαγνητική ταινία, πού ἔχουν, περιέχεται ὁ κώδικας καί τό γραμμικό σύστημα μέ τό 666. Αὐτά ὅμως δέν φαίνονται μέ γυμνό μάτι. Μόνο τό ἠλεκτρονικό κομπιούτερ τά διαβάζει..... Ἐσύ νά προσέχεις καλά καί νά μήν παρασύρεσαι στό τί λέει ὁ ἕνας καί ὁ ἄλλος, γιατί ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος νά λέει ὅ,τι θέλει, ὅμως ἐμεῖς πρέπει νά ὑποτάξουμε τήν ἀκοή μας μόνο στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί στό τί μᾶς ἔχει πει διά τῶν Γραφῶν. Θά σοῦ φέρω ἕνα παράδειγμα, γιά νά καταλάβῃς πόσο πρέπει νά προσέχουμε:

Γιά νά γίνει ἕνα παιδί χριστιανός τί τοῦ λέει ὁ παπᾶς νά πῇ; Ἀποτάσσομαι τόν σατανά. Τό μικρό δέν λέει οὔτε «ναί» οὔτε «ὄχι» μόνο κλαίει. Τότε τί κάνει ὁ ἱερέας; Τό βουτάει στό νερό καί διαβάζοντας τίς εὐχές κατεβαίνει τό Ἅγιο Πνεῦμα καί, χωρίς νά γνωρίζει τό παιδί, κατοικεῖ πλέον μέσα του τό Ἅγιο Πνεῦμα καί γίνεται χριστιανός ἔχοντας ἔτσι γιά πάντα μαζί του τήν Θεία Χάρη. Τώρα, ἂν κάποιος **δέν δείχνει τήν ἀπαιτούμενη προσοχή**, ὅταν σφραγιστεῖ - ἔστω καί ἐν ἀγνοίᾳ του - φεύγει ἀπό πάνω του ἡ Θεία Χάρη καί μπαίνει στήν θέση της ἡ δαιμονική ἐνέργεια. Καί γιά τήν ἀγνοία, ἡ ὁποία ἔγινε αἰτία νά σφραγιστεῖ, φταίει ὁ ἴδιος, ἐπειδή δέν φρόντισε νά μάθει, ἐνῶ οἱ προφῆτες μας, οἱ ἀπόστολοι καί ὁ Κύριός μας μᾶς ἔχουν ἐνημερώσει γιά ὅλ' αὐτά. Ὅμως τί θά μᾶς πῇ, ὅταν τοῦ ποῦμε ὅτι δέν γνωρίζουμε; «ὑποκριταί, τό μέν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τά δέ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε γινῶναι;» (Ματθ. κεφ. ΙΣΤ', 3)

Θά τήν πάρουμε τήν Πόλη;

Ενα μεσημέρι ἔφτασε στό κελί τοῦ Γέροντα μιά παρέα προσκυνητῶν. Ἀφοῦ πῆραν τήν εὐχή του, κάθισαν στό ὑπαίθριο ἀρχονταρίκι του. Μέ περισσή καλοσύνη τούς πρόσφερε τό πατροπαράδοτο λουκούμι, δροσερό νερό καί φρέσκα κορόμηλα, πού προηγούμενοι προσκυνητές τοῦ εἶχαν φέρει. Κάθισε κοντά τους κι ἄρχισε τήν συζήτηση:

Γέροντας: Πῶς πάει ἔξω ὁ κόσμος;

Δημήτριος: Γενικά, Γέροντα, τά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης προβάλλουν τό κακό κι ἔχουν ροπή πρὸς αὐτό. Αἰσχρολογοῦν καί βρίζουν ἀκόμα καί μικρά παιδιά!

Γέροντας: Ὁ νόμος τί λέει; Κάνετε μηνύσεις;

Δημήτριος: Προσπαθοῦμε, Γέροντα, κάτι νά κάνουμε, ὅμως αὐτοί δέν παίρνουν ἀπό λόγια.

Γέροντας: Ἐσεῖς πάντως ἔχετε καθαρή τήν συνείδησή σας, γιατί κάνατε τό καθήκον σας. Τά ὑπόλοιπα θά τά ρυθμίσει ὁ Θεός.

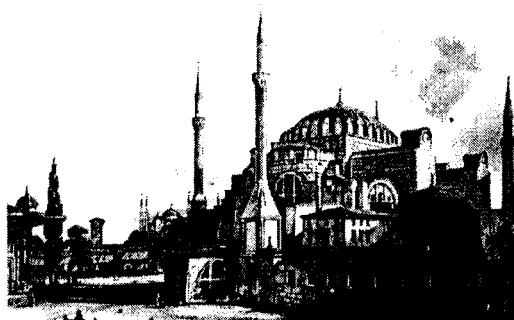
Δημήτριος: Μπορεῖτε, Γέροντα, νά μᾶς πεῖτε πῶς νά φερόμαστε μέσα στόν κακό αὐτό κόσμο; Ἔτσι..... γενικά.

Γέροντας: Χρειάζεται διάκριση. Ἔχεις πνευματικό;

Δημήτριος: Ναί, Γέροντα.

Γέροντας: Νά συμβουλευέσαι τόν πνευματικό σου, γιατί πολλές φορές δέν πρέπει νά λέμε οὔτε «ναί» οὔτε «ὄχι», γι' αὐτό χρειάζεται ἡ διάκριση.

Ἐδῶ ὁ Γέροντας σηκώθηκε, τούς ἄφησε γιά λίγο μόνους κι ἐκεῖνοι βρῆκαν τήν εὐκαιρία νά «ἀνασυνταχτοῦν» καί νά συνεννοηθοῦν νά παρακαλέσουν τόν Γέροντα νά τούς μιλήσει γιά τήν Κωνσταντινούπολη. Σέ λίγο ὁ Γέροντας ἐπέστρεψε καί πρὸς ἐκπληξη ὄλων, πρὶν προλά-

βουν νά τόν ρωτήσουν τίποτα - δείχνοντας ἔτσι ὅτι τό πνευματικό του «ραντάρ» εἶχε ἀντιληφθεῖ τήν σκέψη τους - τούς λέει:

Γέροντας: Τί λέτε, θά τήν πάρουμε τήν Πόλη;

Ἡ παρέα μένει ἀναυδη καί δέν μιᾶ καθόλου.

Γέροντας: Γιά πέστε μου, θά τήν πάρουμε τήν Πόλη;

Ἡ παρέα συνεχίζει ἐκπληκτικῶς νά μὴν μιᾶ.

Γέροντας (ἀστεειυόμενος): Παλικάρια τῆς φακῆς.....

Θεόδωρος: Θά τήν πάρουμε, Γέροντα.

Γέροντας: Δόξα σοι ὁ Θεός (Κάνει τόν σταυρό του, γυρίζοντας πρὸς τήν ἀνατολή καί βλέποντας πρὸς τήν Πόλη)

Δημήτριος: Ἄν εἶναι ἀπ' τόν Θεό, Γέροντα, εὐλογημένο, θά τήν πάρουμε.

Γέροντας: Ναί, εἶναι ἀπό τόν Θεό! Θά τήν πάρουμε! Ὅχι πῶς θά τήν πάρουμε ἐμεῖς, ἀλλά θά μᾶς τήν δώσουν. Αὐτοὶ πού θά τήν πάρουν ἀπό τούς Τούρκους θά τήν δώσουν σάν λύση σ' ἐμᾶς, διότι αὐτό θά νομίζουν πῶς εἶναι τό συμφέρον τους.

Δημήτριος: Γέροντα, θά διαρκέσει πολὺ αὐτό τό κακό;

Γέροντας: Μπόρες, μπόρες θά ἔναι! Θά δώσουμε ὅμως ἐξετάσεις.

Δημήτριος: Γέροντα, θά ὑπάρχουν ἡγέτες κατάλληλοι;

Γέροντας: Θά οἰκονομήσει ὁ Θεός. Σ' αὐτόν τόν πόλεμο ὅλοι θά γυρίσουν νικημένοι. Ὁ ἐλληνικός στρατός θά εἶναι θεατῆς. Δέν θά γυρίσει κανένας νικητής. Γήπεδο θά ἔναι ἡ Παλαιστίνη, τάφος τους ἡ Νεκρά Θάλασσα. Αὐτό θά εἶναι τό πρῶτο ἡμίχρονο. Ἀλλά, ὑπάρχει καί δεύτερο ἡμίχρονο: Μετά τά γεγονότα αὐτά ὁ ἄνθρωπος θά φτάσει σέ ἀδιέξοδο καί τότε ὅλοι θά ζητοῦν νά μάθουν γιά τό Εὐαγγέλιο καί τίς Γραφές. Ὁ Χριστός θά λυπηθεῖ τόν κόσμον καί θά δείξει ἓνα σημεῖο, γιά νά πιστέψουν. Τότε θά ψάχνει κανεὶς νά βρεῖ ἄπιστο.

Δημήτριος: Γέροντα, τό ἀπολυτικό τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ λέει ὅτι εἶναι ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς Παρουσίας Χριστοῦ. Αὐτός, καθὼς εἶναι γνωστό, δέν κοιμήθηκε, ὅπως ἐπίσης κι ὁ Ἐνώχ. Θά ἔρθει ὁ προφήτης Ἡλίας στήν γῆ;

Γέροντας (χαμογελώντας): Ὁ προφήτης Ἡλίας τροχάει κι ἐτοιμάζει τήν μαχαίρα του! Καί μάλιστα πρῶτα θ' ἀρχίσει ἀπό τούς πατριάρχες, δεσποτάδες, παπάδες καί μοναχοὺς!

Νικόλαος: Καί λαϊκούς.

Γέροντας: Τά δικά σας εἶναι ἀγνοήματα, ἐνῶ τά δικά μας εἶ-

ναι ἀμαρτήματα. Ἔτσι δέν λέει ἡ εὐχή τῆς θείας λειτουργίας; «Ἵπέρ τῶν ἑμῶν ἀμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων» Ὁ προφήτης Ἡλίας τροχάει τό μαχαίρι του· ὁμως θέλει πολλή προσοχή, γιατί μερικά πράγματα ἀλλιῶς τά λένε οἱ Πατέρες κι ἀλλιῶς τά ἐρμηνεύει ὁ κόσμος, ὅπως, ἄς ὑποθέσουμε, τά ἑξαμίλια πού ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. (Οἱ Τοῦρκοι θά φύγουν, ἀλλά θά ξανάρθουν πάλι καί θά φτάσουν ὡς τά ἑξαμίλια. Στό τέλος θά τοῦς διώξουν ὡς τήν Κόκκινη Μηλιά. Ἀπό τοῦς Τοῦρκους τό 1/3 θά σκοτωθεῖ, τό ἄλλο 1/3 θά βαπτιστεῖ καί μονάχα τό ὑπόλοιπο 1/3 θά πάει στήν Κόκκινη Μηλιά.) Κανένας δέν μπόρεσε νά τό ἐξηγήσει, ὅλοι τό ἐρμηνεύουν λανθασμένα. Ἐξαμίλια ὑπάρχουν στό Λαγκαδά, στό Κιλκίς, στήν Θράκη, στήν Κόρινθο, μά κανένας δέν ξέρεي ὅτι αὐτά πού λέει εἶναι τά ἑξαμίλια τῶν χωρικῶν ὑδάτων. Δέν διαβάζετε στοῦς προφήτες, στόν Ἰωήλ, στό Ζαχαρία, στόν Ἰεζεκιήλ, στό Δανιήλ; Τά λένε ὅλα. Γιά ἑπτὰ χρόνια στήν Παλαιστίνη δέν θά καῖνε ξύλα, ἀλλά μπαστούνια, ἀλλά πού νά ξέρετε ἐσεῖς ἀπό μπαστούνια καί ξύλα! Ἐσεῖς ἔχετε τώρα στά σπίτια σας καλοριφέρ (χαμογελώντας), ἐνῶ ἐγώ ἐδῶ καίω ἀκόμη ξύλα στό τζάκι κι ἔτσι ξέρω ἀπ' αὐτά.

(Πρόκειται γιά τήν προφητεία τοῦ προφήτη Ἰεζεκιήλ 39, 9-10: «καί ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τάς πόλεις Ἰσραήλ καί καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλταις καί κοντοῖς καί τόξεις καί τοξεύμασι καί ράβδοις χειρῶν καί λόγχαις· καί καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη. καί οὐ μή λάβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδέ μή κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἢ τά ὅπλα κατακαύσουσι πυρί· καί προνομεύσουσι τοῦς προνομεύσαντας αὐτούς καί σκυλεύσουσι τοῦς σκυλεύσαντας αὐτούς, λέγει Κύριος.»)

Χρῆστος: Οἱ Ἑβραῖοι....

Γέροντας: Ἐνας εὐσεβῆς Ἰορδανός μοῦ εἶπε ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἔχουν σκάψει ἀπό κάτω ἀπό τό τέμενος τοῦ Ὁμάρ, σέ πολλά μέτρα βάθος ἕνα τοῦνελ καί θέλουν νά καταστρέψουν τό τέμενος, γιά νά κτίσουν τό Ναό τοῦ Σολομῶντος, γιατί τότε λένε αὐτοί ὅτι θά ἔρθει ὁ μεσσίας τους, δηλαδή ὁ ἀντίχριστος. Τότε θά λένε οἱ Ἀραβες στοῦς χριστιανούς: Δέν λέτε ἐσεῖς, οἱ χριστιανοί, ὅτι ὁ Μεσσίας ἔχει ἔρθει; Τί λένε τώρα αὐτοί ἐδῶ, οἱ Ἑβραῖοι;

Ὁ Γέροντας, ἀφοῦ πρόσφερε καί στοῦς τελευταίους ἐπισκέπτες πού ἦρθαν ἐκείνη τήν στιγμή κέρασμα, ξαναρωτᾷ ἕναν ἀπ' αὐτούς:

Γέροντας: Θά τήν πάρουμε τήν Πόλη; Τί λές;

Χρῆστος: Ἐγώ θά πάω γιά τήν Βόρειο Ἡπειρο.

Γέροντας: Τήν Πόλη νά πάρουμε, τήν Βόρειο Ἡπειρο κι ἑπτά ἄτομα τήν παίρνουμε!

Χρῆστος: Ἐπτά κι ἐγώ ὀκτώ!

Γέροντας: Πάρτηνα! Κι ἐγώ θά μεταφέρω τά λείψανα τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, τά ὁποῖα εἶναι καί βαριά! Τί νά ποῦμε, βρέ παιδιά, ὅλα τά λένε καί τά γράφουν τά βιβλία μας (τῆς Ἐκκλησίας), ἀλλά ποιός τά διαβάζει; Ὁ κόσμος χαμπάρι δέν παίρνει. Κοιμᾶται μέ τά τσαρούχια!

Δημήτριος: Αὐτά, Γέροντα, εἶναι σημεῖα τῶν καιρῶν;

Γέροντας: Σημεῖα, σημεῖα τῶν καιρῶν δέν βλέπετε..... Πρέπει νά ἔναι βόιδι - νά μέ συγχωρεῖτε - κανείς, γιά νά μήν καταλαβαίνει μ' ὅλα αὐτά πού γίνονται..... Πολλοί ἀπό τοὺς ἅγιους πατέρες θά εὐχόντουσαν νά ζήσουν στήν ἐποχή μας, γιατί εἶναι ἐποχή ὁμολογίας. Οἱ καιροί εἶναι δύσκολοι, ἀλλά δέν τό καταλαβαίνουμε. Κοιμόμαστε μέ τά τσαρούχια. Θά ρωτᾶνε σέ λίγο γιά τοὺς χριστιανούς, ὅπως παλιότερα ρωτοῦσαν γιά τά πολιτικά φρονήματα.

Νικόλαος: Θά μᾶς κάνουν φάκελο, Γέροντα;

Γέροντας: Ἄ, μπράβο! Φακέλους.

Δημήτριος: Γέροντα, ἡ Ἑλλάδα θά πάθει κακό;

Γέροντας: Πολλές μπόρες πέρασε ἡ Ἑλλάδα, ἀδικήθηκε πολύ. Ἀλλά ὅμως μπόρες θά ἔναι! Ἡ Ἑλλάδα δέν θά πάθει τίποτα, γιατί τήν ἀγαπάει ὁ Θεός. Στήν Μικρά Ἀσία ἔχουμε πολλά ἅγια λείψανα. Κάθε σπιθαμή καί βρίσκεις ἅγια λείψανα. Θά πάρουμε τήν Ἁγιά Σοφία καί θ' ἀνοίξει καί ἡ πύλη. Αὐτήν τήν πύλη δέν τήν ξέρει κανείς..... νά δοῦμε τί θά γίνει ὅμως; Οἱ μινιρέδες τί θά γίνουν μετά;

Νικόλαος: Θά τοὺς γκρεμίσουμε!

Θεόδωρος: Θά τά κάνουμε, Γέροντα, καμπαναριά!

Γέροντας (χαριτολογώντας): Ὅχι, θά γίνουν στύλοι γιά τοὺς στυλίτες καί θά κρέμονται τά κομποσκοίνια μέχρι κάτω!

Δημήτριος: Γέροντα, ὁ ἡγέτης αὐτός τοῦ πολέμου θά ἔναι Ἑβραῖος;

Γέροντας: Ναί, Ἑβραῖος θά ἔναι. Θά συνεργαστεῖ πολύ κι ὁ πάπας, γιατί ὅλα τά παιδιά τοῦ διαβόλου θά τά θεωρεῖ δικά του καί θά τοὺς ὑποδεικνύει ν' ἀκολουθοῦν τόν ἀντίχριστο. Γι' αὐτό

κι ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός εἶπε: «Τόν πάπα νά καταρᾶσθε, διότι αὐτός θά εἶναι ἡ αἰτία.» Ὁ Ἅγιος ἐννοοῦσε αὐτόν τόν πάπα τῆς συγκεκριμένης ἐποχῆς, πού θά βοηθήσει στήν ἀνάδειξη τοῦ ἀντιχρίστου. Οἱ ἄλλοι πάπες σέ σχέση μ' ἐκεῖνον θά φαίνονται σάν καλοί.

Μετά ἀπό τόσα πρωτάκουστα καί καταπληκτικά πού τούς φανέρωσε ἡ ἀγάπη τοῦ Γέροντα ὅλη ἡ παρέα ἔμεινε γιά λίγο ἀμίλητη καί συγκινημένη. Ὁ Γέροντας σηκώθηκε ἀπό τό κάθισμά του κι ἀφοῦ ὅλοι πῆραν τήν εὐχή του, τούς ἔδειξε τόν δρόμο, γιά νά μή χαθοῦν καί νά φτάσουν στόν προορισμό τους.

Ἐφυγαν ἀπό τό κελί τοῦ Γέροντα συγκλονισμένοι, σκεπτόμενοι τό τί ἐπιφυλάσσει ὁ Θεός γιά τό μέλλον. Σκεπτόντουσαν πώς τέτοια ἀποκαλυπτικά πράγματα δέν πρέπει ποτέ νά λησμονηθοῦν. Ἔτσι ὅλοι στήν παρέα κάθισαν καί ἀπό κοινοῦ σημείωσαν ὅσο ἀκριβέστερα μπορούσαν τό τί τούς εἶχε πεῖ ὁ Γέροντας, ὅ,τι μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ κι ἐσεῖς τώρα διαβάσατε. Τά ὀνόματα τῆς παρέας εἶναι ἀληθινά καί οἱ ἀδελφοί παρακαλοῦν τήν ἀγάπη σας νά εὐχηθεῖτε γι' αὐτούς νά βροῦν ἔλεος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν!

Ὁ Χριστός μᾶς ἐνημέρωσε!

Ο Γέροντας πολύ ἀνησυχοῦσε, ὅταν ἔβλεπε κάποιους ἀδελφούς νά μὴν «παίρνουν», ὅπως ἔλεγε, «χαμπάρι» τά ὅσα ἐκ τῶν Γραφῶν ἐκπληρώνονται στίς μέρες μας κι ἐνῶ γιά ἑκεῖνον ἦταν ὀλοφάνερα, οἱ ἄλλοι οὔτε κἀν τά εἶχαν ἀντιληφθεῖ. Ἐλεγε, λοιπόν:

—Ὁ Θεός μέ τούς προφήτες Του εἶχε ἐνημερώσει τόν λαό Του ὅτι θά σαρκωθεῖ καί λεπτομερῶς εἶχε ἀναφερθεῖ στό πότε θά γεννηθεῖ, στό πῶς θά γεννηθεῖ, ἀπό ποιά φυλή καί ἀπό ποιά γυναίκα. Γενικά ὅλοι οἱ προφήτες εἶχαν προφητέψει γιά τό ἴδιο πρόσωπο ὅλες τίς λεπτομέρειες τῆς ζωῆς του: ὅτι θά ἀνασταίνει νεκρούς, τυφλοί θά βλέπουν, χωλοί θά περπατοῦν, ὅτι θά μπεῖ στήν Ἱερουσαλήμ καθήμενος ἐπί πόλου ὄνου, πάνω στόν ὁποῖο

δέν θά 'χει καθίσει κανείς ἄλλος προηγουμένως, ὅτι θά τόν φθονήσουν, θά τόν προδώσει κάποιος μαθητής Του καί μάλιστα ὡς ἀντάλλαγμα θά ζητήσει τριάκοντα ἀργύρια. Μάλιστα αὐτά τά χρήματα εἶχαν προεῖπει οἱ προφηῆτες ὅτι, ἐπειδή θά εἶναι ἄτιμα, δέν θά τά βάλουν στόν κορβανά, ἀλλά θ' ἀγόρασουν τόν ἀγρό τοῦ Κεραμέως γιά ταφή τῶν ξένων. Εἶχαν προεῖπει ὅτι θά σταυρωθεῖ - καί μάλιστα ἐν μέσῳ δύο ληστῶν - καί τήν τρίτη ἡμέρα θά ἀναστηθεῖ. Ἐνῶ, λοιπόν, ὁ Θεός διαμέσου τῶν προφητῶν Του εἶχε ἐνημερώσει τόν λαό Του γιά τό πῶς θά 'ρθεῖ, ἐπειδή ὁ λαός εἶχε στρέψει τήν ἀγάπη τῆς καρδιάς του ἀλλοῦ, δέν μπόρεσαν νά καταλάβουν τήν ἀλήθεια. Γνώριζαν τά περί προφητῶν, ἀλλά καί τά ἔβλεπαν ὅλα νά πραγματοποιοῦνται στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μέχρι καί στήν τελευταία λεπτομέρεια· ἀκόμη κι ὁ Ἰούδας, ὅταν τόν ρώτησαν: «πόσα θέλεις, γιά νά μᾶς τόν παραδώσεις;», εἶπε «τριάκοντα ἀργύρια», οὔτε ἓνα παραπάνω οὔτε ἓνα λιγότερο, ἀκριβῶς ὅσα ἀνέφερε ἡ Γραφή. Ὅμως οὔτε καί τότε μπόρεσαν νά καταλάβουν.

Τό ἴδιο συμβαίνει καί στίς μέρες μας. Ὁ Χριστός διαμέσου τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί διαμέσου τῶν δικῶν Του προφητικῶν λόγων καί συστάσεων («Ἴδού προεῖρηκα ὑμῖν...») καί διά τῶν ἀποστόλων Του μᾶς ἐνημέρωσε τό τί θά προηγηθεῖ τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του, ὅπως ὅτι, γιά νά συνεντίσει τούς ἀνθρώπους, θά τούς στέλνει πληγές. Γιά παράδειγμα προλέγει «καί ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα». Ἦδη ὁ καύσωνας σιγά - σιγά καίει καί συνεχῶς αὐξάνεται. Ἦδη ὁ ἄψινθος (τό Τσερνομπίλ) ἔπεσε, τό 1/3 τῶν θαλασσῶν θά μολυνθεῖ καί ἤδη οἱ στατιστικές λένε ὅτι βρισκόμαστε μπροστά στήν μεγαλύτερη οἰκολογική καταστροφή τοῦ πλανήτη.....

Ἀκόμη - συνέχισε ὁ Γέροντας - ὁ Χριστός μᾶς ἔχει ἐνημερώσει ὅτι ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος θά οἰκειοποιηθεῖ τήν ιδιότητά Του καί τό ὄνομά Του, δηλαδή ὁ ἀντίχριστος, θά ἔρθει στόν κόσμο καί θά ἐπιβληθεῖ μ' ἓνα οἰκονομικό σύστημα, πού θά ἐλέγχει τό παγκόσμιο ἐμπόριο καί δέν θά μποροῦν νά πωλοῦν καί ν' ἀγοράζουν, παρά μόνον ὅσοι θά ἔχουν ἀποδεχτεῖ τό χάραγμα του πού θά φέρει τόν συγκεκριμένο ἀριθμό 666.

Ἐνῶ, λοιπόν, βλέπουμε νά πραγματοποιοῦνται καί στίς μέρες μας ὅλα ὅσα οἱ προφηῆτες μᾶς ἀνήγγειλαν - ἀκόμη καί ὁ συγκεκριμένος ἀριθμός 666 - ἀκόμη δέν μποροῦμε νά συνειδητο-

ποιήσουμε τό ποῦ βρισκόμαστε. Καί τότε ἡ Γραφή «τριάκοντα ἀργύρια» ἔλεγε, ἀλλά δέν κατάλαβαν ὅτι ἦταν ὁ Χριστός. «666» λένε οἱ Γραφές ὅτι θά εἶναι ὁ ἀριθμός τοῦ ἀντιχρίστου καί τώρα τό οἰκονομικό σύστημα πού θά ἐλέγχει τό παγκόμιο ἐμπόριο μ' αὐτό τόν ἀριθμό ἐνεργεῖ κι ὅμως πάλι δέν μποροῦν νά καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι τό τί συμβαίνει!

Δυστυχῶς δέν συνειδητοποιοῦμε πώς μιά φωτιά, ὅταν ἀνάβει καί εἶναι στήν ἀρχή της σβήνει πολύ εὔκολα μ' ἓνα ποτήρι νερό, ὅταν ὅμως κανεῖς τήν ἀφήσει νά ἀνάψει καί πεῖ ὅτι «ἔ, δέν εἶναι τίποτα», τότε αὐτή γίνεται πυρκαγιά μεγάλη καί καίει στό πέρασμά της τά πάντα.....

Αὐτός ὁ ἀριθμός δέν εἶναι τυχαῖος!

Πάρα πολύς λόγος ἔγινε τό 1987 γιά τόν ἀριθμό 666. Ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι δέν πειράζει σέ τίποτα αὐτός ὁ ἀριθμός, ἄλλοι ὅμως ἐπέμεναν ὅτι πρέπει νά ἀλλαχθεῖ ὁ ἀριθμός καί νά βάλουν ἓναν ἄλλο. Στήν σύγχυση αὐτή ρωτήσαμε τόν Γέροντα:

—Γέροντα, γιά ποιό λόγο βάζουν αὐτόν τό συγκεκριμένο ἀριθμό κι ἐνῶ γίνεται τόσος λόγος καί τέτοια ἀντίδραση καί ἐνῶ τόν ἀναφέρει ἡ Γραφή ὡς σημαδιακό ἀριθμό, αὐτοί μέ τίποτα δέν θέλουν νά τόν ἀλλάξουν;

Τότε ἐκεῖνος μέ τήν σοφία πού τόν διέκρινε μᾶς ἔδωσε τήν ἐξήγηση κι ἐμεῖς ἀκούγαμε γεμάτοι ἐκπληξη καί θαυμασμό:

—..... Ἐπειδή, λοιπόν, οἱ Ἑβραῖοι στόν καιρό τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶχαν μέ διάφορους πολέμους ὑποτάξει πολλούς λαούς, ἤθελαν τότε νά τοὺς ἐπιβάλουν μιά ἐθνική φορολογία συγκεκριμένη γιά ὅλους τοὺς λαούς πού θά δήλωνε ὑποτελία. Γράφει, λοιπόν, ἡ Παλαιά Διαθήκη: Ὁ χρυσός ὁ ὁποῖος κάθε ἔτος εἰσῆρχετο εἰς τό ταμεῖον τοῦ Σολομῶντος ἦταν ἑξακόσια ἐξήκοντα ἕξ τάλαντα χρυσοῦ. «καί ἦν ὁ σταθμός τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Σαλωμών ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακόσια ἐξήκοντα ἕξ τάλαντα χρυσοῦ....» (Παραλειπομένων Β' κεφ. Θ' στιχ. 13), ἐπίσης καί (Βασιλειῶν Γ' κεφ. Γ' στιχ. 14). Βλέπουμε, λοιπόν, ὅ-

τι αυτός ο αριθμός δέν είναι τυχαῖος, ἀλλά ἀποσκοπεῖ στό ἐθνικό συμφέρον τῶν Ἑβραίων, οἱ ὅποιοι δέν πίστεψαν στόν Κύριό μας καί γι' αὐτό θεωροῦν τίς προφητεῖες ἐκεῖνες ἀνεκπλήρωτες. Θά πλανηθοῦν, λοιπόν, κάνοντας μεσσία τους τόν ἀντίχριστο, μέ τόν ὁποῖο ἐλπίζουν ὅτι θά ὑποτάξουν ὅλον τόν κόσμο. Κι ἔτσι ὡς συγκεκριμένο ἀριθμό ὑποτέλειας βάζουν πάλι τόν παλιό ἐθνικό φορολογικό ἀριθμό, πού εἶναι 666 (ἑξακόσια ἐξήντα ἕξ), τόν ὁποῖο εἶχαν ἐπιβάλλει καί τότε, παλιά, στούς ὑποταγμένους λαούς. Γι' αὐτούς, λοιπόν, εἶναι ἱερός ἀριθμός, πού συνδέεται μέ τήν παλιά ἔνδοξη πατρίδα τους, τότε πού ὁ ἑβραϊκός λαός ἦταν ὁ κατ' ἐξοχήν ἐκλεκτός λαός τοῦ Θεοῦ. Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος πού δέν θέλουν νά τόν ἀλλάξουν.

Θά εἶναι τό «χάραγμα»...

Εἶπε ὁ Γέροντας:
 –Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος μέ τό θεόπνευστο βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως μᾶς προλέγει λεπτομερῶς τί καί πῶς καί πότε θά συμβοῦν ὅλα τά γεγονότα. Ἀκόμη μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι τό οἰκονομικό σύστημα πού θά ἐπιβάλλεται τότε στούς ἀνθρώπους θά στηρίζεται στό «χάραγμα». Ὁ Ἅγιος κυριολεκτεῖ μέ μεγάλη σαφήνεια: Ἡ λέξη χάραγμα προέρχεται ἀπό τό ρῆμα «χαράσσω», πού σημαίνει ὅτι κάνω ἴσιες γραμμές (χαρακιές)· καί μάλιστα ἔχει διπλή ἔννοια, γιατί χάραγμα σημαίνει ὅτι γράφω κάποια εὐθεία βαθιά, δέν εἶναι δηλαδή κάτι ἐπιφανειακό· καί τώρα βλέπουμε ὅτι τό παγκόσμιο ἐμπόριο σέ συνεργασία μέ τήν παγκόσμια οἰκονομία προβάλλουν τό χάραγμα, πρῶτα σέ ὅλα τά προϊόντα καί ὑλικά ἀγαθά καί σιγά - σιγά θά τό ἐπιβάλλουν στό δεξιό χέρι ἢ στό μέτωπο τῶν ἀνθρώπων. Μάλιστα, σέ πολλά μέρη τοῦ κόσμου, πού δέν ὑπῆρξε ἀντίδραση, ἔχουν ἤδη προβάλλει τό ἀνεξίτηλο χάραγμα μέ ἀκτίνες λέιζερ στό μέτωπο ἢ στό χέρι, γιατί ἔτσι θά μπορεῖ νά γίνει ὁ ἔλεγχος πού γράφει ἡ Ἀποκάλυψη: «ἵνα μή τις δύναται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μή ὁ ἔχων τό χάραγμα.....» (Ἀποκαλ. κεφ. ΙΓ' στιχ. 17).

Ενας μοναχός πήγε μία μέρα στον Γέροντα και του είπε:
-Γέροντα μέ πιάνει λύπη και δέν ξέρω από ποῦ προέρχεται.

Κι ἐκεῖνος χαμογελώντας:
-Ἄμα σέ πιάνει λύπη, κάτι φαίνεται σοῦ λείπει. (Ἐννοώντας τόν Χριστό.)

Θά ζεῖτε κι ἐσεῖς ἐκεῖνον τόν καιρό!

Μία ομάδα μικρῶν μαθητῶν ἀπό τήν Ἀθωνιάδα Σχολή κατηφόριζαν γιά τόν Γέροντα. Τούς ἀπασχολοῦσε ἕνα θέμα: Ἄκουγαν ὅτι ὁ Γέροντας σέ κάποιους εἶχε πεῖ ὅτι θά πάροουμε τήν Κωνσταντινούπολη. Ἦθελαν ὅμως νά τό ἀκούσουν κι αὐτοί ἀπό τό ἴδιο του τό στόμα και μάλιστα διερωτῶντο ἄν θά ζοῦν κι αὐτοί ὅταν θά τήν πάροουμε. Ἐλεγαν, λοιπόν, στό δρόμο μεταξύ τους ὅτι κάποιος θά ἔπρεπε νά ρωτήσῃ τόν Γέροντα γιά τό θέμα αὐτό καθώς θά συζητοῦσαν. Πῆγαν, λοιπόν, ἐκεῖ και κάθισαν μαζί του δέν τόλμησε ὅμως κανεῖς νά τοῦ κάνει αὐτήν τήν ἐρώτηση. Σηκώθηκαν πῆραν τήν εὐχή του και καθώς ἔστριψαν, γιά νά βγοῦν στό μονοπάτι, ὁ Γέροντας, ξεπροβοδίζοντάς τους, χαμογελώντας τοῦς εἶπε:

-Και νά ξέρετε: Και τήν Κωνσταντινούπολη θά τήν πάροουμε και θά ζεῖτε κι ἐσεῖς ἐκεῖνον τόν καιρό!

Οἱ μαθητές ἔμειναν ἐμβρόντητοι ἀπό τά λεγόμενά του και θαύμαζαν και γιά τήν Χάρη πού εἶχε και ἐπληροφορεῖτο ἀπ' αὐτήν τά πάντα, ἀλλά και γιά τό ὅτι τοῦς πληροφόρησε ὅτι στήν γενιά τήν δική τους θά γίνουν ὅλα αὐτά τά φοβερά πράγματα.

Θά τά δεείτε, θά τά δεείτε!

Ο κύριος Δ.... Κ...., από τήν Κ...., είχε επισκεφθεῖ τόν Γέροντα.

Τήν ἐποχή ἐκείνη ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. (Ἑνωση Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν) ἦταν πανίσχυρη ἀπό κάθε ἄποψη καί δέν μπορούσε κανείς νά διανοηθεῖ ὅτι θά ἦταν δυνατόν νά διαλυθεῖ - βρισκόταν ἀκόμα στήν ἐξουσία ὁ Μπρέζνιεφ.

Ἦ ὁ Γέροντας μεταξύ ἄλλων τοῦ εἶπε:

-Ἦ Ε.Σ.Σ.Δ. νά δεῖς πού σέ λίγο θά διαλυθεῖ.

Ἦ ὁ κύριος Δ.... εἶχε τίς ἀντιρρήσεις του:

-Μά... τέτοια δύναμη πανίσχυρη, Γέροντα, ποιός θά τήν διαλύσει; Οὔτε τό νυχάκι της δέν μποροῦν νά πειράξουν!

-Θά τό δεῖς!

Ἦ ὁ Γέροντας προεῖπε καί ὅτι ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. θά διαλυθεῖ καί ὅτι ὁ κύριος Δ... θά ζεῖ καί θά τό δεῖ (δεδομένου ὅτι ἦταν καί μέγανος στήν ἡλικία).

Καί συνέχισε ὁ Γέροντας:

-Νά γνωρίζεις ὅτι καί ἡ Τουρκία θά διαλυθεῖ. Θά γίνει πόλεμος σέ δύο ἡμίχρονα. Ἐμεῖς θά εἴμαστε νικητές, γιατί εἴμαστε ὀρθόδοξοι.

-Γέροντα, μέ τόν πόλεμο δέν θά πάθουμε ἐμεῖς κακό;

-Ἦ Ε, τό πολύ - πολύ κανα - δύο νησιά νά πειράξουν αὐτοί, ἀλλά ἐμᾶς θά μᾶς δώσουν καί τήν Κωνσταντινούπολη. Θά τά δεῖτε, θά τά δεῖτε!

Παράν στήν συζήτηση ἦταν καί ὁ γιός τοῦ κυρίου Δ....

Θά διαπιστώσουν οἱ ἀναγνώστες μας ὅτι μερικά θέματα τά ἐπαναλαμβάνουμε συνεχῶς μέ μαρτυρίες διαφορετικῶν μέν ἀνθρώπων, ἀλλά πού ὅλοι τους ὁμολογοῦν ὅτι ὁ Γέροντας τούς ἔλεγε ἀκριβῶς τά ἴδια· κι αὐτό τό κάνουμε ἐξ αἰτίας τῆς σπουδαιότητας τοῦ θέματος, ἀλλά καί γιά τήν ἀποκάλυψη τῆς ἀλήθειας, τήν ὁποία διασταυρώνουμε ἀπό πολλούς ταυτόχρονα, ἔτσι ὥστε νά μήν ὑπάρχουν λόγοι δυσπιστίας. (Μάλιστα πολλά εἶναι γραμμένα καί σέ κασέτα ἀπό τούς ἴδιους τούς αὐτήκοους μάρτυρες καί θά ἐκδοθοῦν σέ λίγο, ἔτσι ὥστε νά ὑπάρχουν καί οἱ ζωντανές μαρτυρίες.)

Ο ΓΙΟΓ ΔΑΝΙΗΛ
Ο ΕΞ ΑΓΑΡΗΝΩΝ

ΟΣΙΟΥ ΔΑΝΙΗΛ ΤΟΥ ΕΞ ΑΓΑΡΗΝΩΝ ΟΠΤΑΣΙΑ

. . . Ἐπιπλέον μοῦ διώρισε νά κάνω νηστεῖες μεγάλες, ἀγρυπνίες, ἀγῶνες πολλούς καί διπλάσιες προσευχές, ὥστε ν' ἀξιωθῶ τοῦ ποθουμένου.

Πέρασαν ἔτσι δεκαεπτὰ ἡμέρες. Στίς 18 Νοεμβρίου¹⁰ τοῦ σωτηρίου ἔτους 1764 πῆγα στήν ἀγορά, ἀγόρασα δύο κεριά κι ἐπέστρεψα στήν κατοικία μου. Ἀγωνίστηκα τήν νύκτα ἐκείνη προσευχόμενος ἐκτενέστερα, μέχρι τήν ἐνάτη ὥρα τῆς νυκτός¹¹ μετά δακρύων, ὅποτε ἀπό τήν κούραση ἀποκοιμήθηκα.

Βλέπω λοιπόν τότε κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ ἕναν ἀστραπόμορφο νέο, πού μέ ρώτησε:

- Τί ἔχεις Δανιήλ καί λυπᾶσαι; Θά ἔπρεπε μάλιστα νά χαίρεσαι.

- Ποιός εἶσαι σύ, πού μοῦ λές νά χαίρομαι; τόν ρώτησα κι ἐγώ μέ τήν σειρά μου.

- Δέν μέ γνωρίζεις, ὦ φίλε, ποιός εἶμαι; μέ ξαναρώτησε ὁ νέος.

- Ὅχι, δέν σέ γνωρίζω.

- Δέν εἶμαι ὁ Ἀναστάσιος, πού ὁ πατέρας σου μέ ἔστειλε διά τοῦ μαρτυρίου στήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἔστω καί χωρίς νά θέλει;

- Καί πῶς, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καταδέχθηκες νά ἔρθεις σέ μένα τόν ταλαίπωρο καί ἁμαρτωλό; Ρώτησα ἐγώ τόν μάρτυρα γεμάτος χαρά.

- Πίστεψέ με, μοῦ ἀπάντησε, ὅτι ἀπό τήν ὥρα πού ἀναχώρησες ἀπό τό πατρικό σου σπίτι, δέν παρέλειψα οὔτε ἀμέλησα νά εὐχομαι στόν Θεό γιά σένα. Χαῖρε λοι-

10 Κατά τά χειρόγραφα τῆς Κοζάνης καί τῆς Ἁγίας Ἄννης ἡ ἡμερομηνία τῆς ὀπτασίας εἶναι ἡ 18η Νοεμβρίου 1764, ἐνῶ κατά τό χειρόγραφο τῆς Μονῆς Διονυσίου ἡ ὀπτασία ἔλαβε χώρα τήν 13η Νοεμβρίου 1764.

11 Δηλαδή περίπου ὡς τίς 3 τά μεσάνυχτα.

πόν και εύφραίνου, γιατί σήμερα θ' άξιωθεΐς νά δεΐς με-
γάλα μυστήρια.

Μέ πήρε τότε από τό δεξί χέρι λέγοντας:

- Ήλα μαζί μου...

Περπατήσαμε πολύ δρόμο, ώσπου φτάσαμε σ' ένα μου-
σουλμανικό τέμενος.

- Βλέπεις αυτό τό τζαμί; Αύτός ήταν κάποτε ό ναός
των Άγίων Πάντων, μου είπε.

"Όταν πλησιάσαμε πιό κοντά, βγήκε ένας άνθρωπος
άπό τήν θύρα του ναού και μās είπε:

- Ήλāτε γρήγορα, γιατί σās περιμένουν.

Μπαίνοντας μέσα είδαμε πληθος ανθρώπων, νέους και
γέρους, κι έγώ ρώτησα τόν Άναστάσιο:

- Ποιοί είναι αυτοί;

- Οί "Άγιοι Πάντες, μου άποκρίθηκε.

"Ένας από τούς άγίους μέ ρώτησε:

- Ήρθες, Δανιήλ;

- Ήρθα ό άμαρτωλός, του άπάντησα.

Τότε άρχισαν νά βγαίνουν δυό δυό άκολουθήσαμε κι
έμεΐς. Σέ λίγο φτάσαμε σ' ένα άλλο τζαμί.

- Αύτός ήταν ναός των δώδεκα Άποστόλων¹², μέ πλη-
ροφόρησε πάλι ό Άναστάσιος.

12 Ό μεγαλοπρεπής και θαυμαστός ναός των άγίων Άποστόλων,
πού υπερείχε άπ' όλες τίς έκκλησίες τής Κωνσταντινουπόλεως, εκτός
τής άγίας Σοφίας, κτίστηκε κατ' άρχήν από τόν Μέγα Κωνσταντίνο
και ανακαινίστηκε εκ βάθρων από τόν Ίουστινιανό. Κατεδαφίστηκε
τό 1461, 1462 από τούς βαρβάρους κατακτητάς Τούρκους, πού έχτι-
σαν στήν θέση του μεγάλο τζαμί, τό όποιο όνομάζεται σήμερα Φατίχ.
Έκτός του αρχιτεκτονικού του μεγαλείου ό ναός των άγίων Άποστό-
λων χρωστούσε τήν αίγλη του στον μεγάλο αριθμό ιερών λειψάνων,
πού ήταν άποθησαυρισμένα σ' αυτόν, όπως οί Κάρες των άγίων Άπο-
στόλων Άνδρέου, Ίακώβου του Άδελφοθέου, Λουκά και Τιμοθέου, τά
λείψανα των αρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου του Θεο-
λόγου και Ίωάννου του Χρυσοστόμου και πολλών άλλων άγίων και
μαρτύρων. Μέχρι τόν 11ο αΐώνα οί περισσότεροι αυτοκράτορες θά-
φτηκαν εκεί, καθώς και πολλοί πατριάρχες και άλλοι άρχιερείς.

Ἐκείνη τήν στιγμή εἶδαμε νά βγαίνουν ἀπό τήν κεντρική πύλη δύο ἱεροπρεπεῖς διάκονοι, πού κρατοῦσαν ἀναμμένες λαμπάδες, καί ἄλλοι δύο μέ θυμιατά, πού στάθηκαν ἐκατέρωθεν τῆς πύλης καί θύμιαζαν τούς ἁγίους Πάντας, καθώς ἔμπαιναν στόν ναό τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Στό τέλος θύμιασαν καί μᾶς, πού μπήκαμε τελευταῖοι. Μέσα στόν μεγαλοπρεπή ναό εἶδαμε τούς ἁγίους δώδεκα Ἀποστόλους καί τούς ἰσαποστόλους ἁγίους Κωνσταντῖνον καί Ἐλένη, πού βάσταζαν τόν Τίμιο Σταυρό, ὁ ὁποῖος ἄστραφτε περισσότερο ἀπό τόν ἥλιο. Καί νά! βγήκε ὁ ἅγιος Μαρκιανός¹³ καί μοίρασε κεριά σ' ὅλους τούς ἁγίους καί σέ μᾶς. Ἀνάψαμε τά κεριά κι ἄρχισαν νά βγαίνουν ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος μέ τήν μητέρα του κρατώντας πάντα τόν Τίμιο Σταυρό καί ἀκολουθῶς οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καί ὅλοι οἱ Ἅγιοι. Μόλις ἐμφανίστηκε ὁ Τίμιος Σταυρός, ὅλα τά μουσουλμανικά σύμβολα μέ τήν ἡμισέληνο γκρεμίστηκαν ἀπό τούς τρούλλους τῶν τζαμιῶν καί τῶν μιναρέδων.

Ἄφοῦ περπατήσαμε ἀρκετά, φθάσαμε στό Φανάρι. Τήν στιγμή πού περνούσαμε ἀπό ἕνα σπίτι, ὅπου κατοικοῦσε κάποιος διδάσκαλος ὀνομαζόμενος Χρῦσανθος, εἶπα πρὸς τόν μάρτυρα Ἀναστάσιο:

- Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ἐδῶ κάθεται ἕνας φίλος μου, ὁ ὁποῖος πολλές φορές μέ παρηγόρησε καί μέ βοήθησε· θές νά τόν φωνάξω, γιά νά τόν γνωρίσεις;

- Τόν ξέρω κι ἐγώ, μοῦ ἀπάντησε. Ἐσύ ἀκολουθεῖ με σιωπηλῶς.

Συνεχίσαμε πάλι τόν δρόμο μας, ὅποτε σέ κάποια στιγμή βλέπουμε τόν τροπαιοφόρο ἅγιο Γεώργιο, πού προσκαλοῦσε τούς Ἁγίους λέγοντας:

¹³ Πρεσβύτερος, Οἰκονόμος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας (Ἅγίας Σοφίας). Ἐζήσε στήν Κωνσταντινούπολη ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Μαρκιανοῦ (450-457) καί ἐπεδόθηκε ἐκτός ἄλλων στήν οἰκοδόμησιν ναῶν. Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται τήν 10η Ἰανουαρίου.

- Ἐλάτε καί στόν δικό μου ναό¹⁴, πού τώρα εἶναι τζαμί, γιά νά ἀφανιστοῦν τά μιάσματα τῆς σελήνης.

Ὁ Μέγας Γεώργιος προπορεύτηκε κι ἔφτασε στόν ναό του πρίν ἀπό μάς. Καί βρίσκοντας μέσα ἀγαρηνοῦς πῆρε ἕνα ρόπαλο καί τούς ἔβγαλε ἔξω. Ἐπειτα γκρέμισε τά σκεύη τους καί τά ἐπιπλα πού εἶχαν στολισμένα φωνάζοντας μέ θυμό:

- Δέν ὑποφέρω πιά τήν ἀκαθαρσία σας μιαιρώτατοι!...

Στό μεταξύ ἦρθε καί ὁ Τίμιος Σταυρός στόν ναό τοῦ Τροπαιοφόρου, ὅποτε γκρεμίστηκαν κι ἀπό κεῖ τά βδελυρά ἐμβλήματα τῆς ἡμισελήνου. Φεύγοντας ἀκούσαμε ἔκθαμβοι μιά πάντερπνη καί γλυκύτατη μελωδία. Ὁ ὕμνος ἔλεγε: «Χαίροις Ἄνασσα Μητροπάρθενον κλέος...» κτλ.

Ἐπειτα συνεχίζοντας τόν δρόμο μας συναντήσαμε πλῆθος ἀγαρηνῶν, πού κραύγαζαν:

- Ἀλλοίμονό μας! Πᾶμε νά φύγουμε, γιατί ἦρθαν οἱ Ρωμιοί.

Ὅταν πλησιάσαμε στό λεγόμενο ἀπό τούς Τούρκους Γενί τζαμί¹⁵ καί μπήκαμε στήν αὐλή του, οἱ ἅγιοι Πάντες ἔστησαν τόν Τίμιο Σταυρό κι ἔψαλαν τήν δοξολογία. Ἐκείνη τήν στιγμή ἕνας Χότζας ἄρχισε ν' ἀλαλάζει καί νά φάλλει ὕμνους πάνω στόν μιναρέ. Τότε ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος τόν κοίταξε αὐστηρά καί τοῦ εἶπε μέ ὀργισμένο ὄψος:

- Καταραμένε! βλέπεις στημένο τόν Τίμιο Σταυρό κι ἐπιμένεις ν' ἀλλαλάζεις τίς βλασφημίες σου;

14 Πιθανόν νά ὑπονοεῖται ἐδῶ ὁ ναός τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Μαγγάνων, καθολικό τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς, πού βρισκόταν στό Φανάρι, διότι οἱ δύο ἄλλοι ναοί τιμώμενοι ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἦταν μικροί καί ἄσημοι καί γι' αὐτό δέν τούς χρησιμοποίησαν οἱ κατακτηταί.

15 Γενί τζαμί = Νέο τζαμί· βρίσκεται στήν περιοχή τοῦ Γαλατᾶ, κτισμένο στήν θέση ὅπου παλαιά ὑπῆρχε παπικός ναός.

“Υψωσαν λοιπόν τόν Τίμιο Σταυρό κι άμέσως έπεσαν οί τροϋλλοι τοϋ άνιέρου τζαμιού μαζί μέ τόν βέβηλο Χότζα. Έμεις δέν μπήκαμε στό άκάθαρτο τζαμί, αλλά προχωρώντας πρός τό κέντρο τής Πόλεως φθάσαμε στόν Ναό τής τοϋ Θεοϋ Σοφίας¹⁶.

Ξαφνικά άνοιγει μιά πύλη και βγαίνουν δυό διάκονοι, πού φοροϋσαν τίς διακονικές τους στολές και κρατοϋσαν θυμιατά χρυσωμένα και στολισμένα μέ πολύτιμους λίθους. Ρώτησα τόν μάρτυρα Άναστάσιο και μοϋ είπε πώς αυτός, πού έστεκε στα δεξιά ήταν ό πρωτομάρτυς Στέφανος και στ’ άριστερά ό αρχιδιάκονος Λαυρέντιος. Κι ένω αυτοί θύμιαζαν τόν Τίμιο Σταυρό κι όλους τούς “Άγιους κι έμάς τελευταία, εισήλθαμε στόν ναό και πλησιάσαμε πρός τό άγιο Βήμα. Έκει στό δεξιό μέρος ήταν μιά πύλη κλειστή, πού άνοιξε ξαφνικά.

Μόλις μπήκε μέσα ό Τίμιος Σταυρός μέ όλους τούς άγίους, άντικρύσαμε ένα θαϋμα έξαίσιο: Πίσω από τήν κλειστή πύλη ύπήρχε ένας περικαλλέστατος ναός, άξιο-

16 Άγία Σοφία: Τό καϋχημα τοϋ Βυζαντίου και όλης τής Ρωμοσύνης μά και τοϋ πανανθρώπινου πολιτισμοϋ. Στην αρχική της μορφή κτίστηκε επί Μεγάλου Κωνσταντίνου και τών άμέσων διαδόχων του. Άφου καταστράφηκε σέ πυρκαγιά, ξαναχτίζεται επί Ίουστινιανού τοϋ Μεγάλου (482-556) υπό τελείως διαφορετική και έντελώς πρωτότυπη και άριστουργηματική αρχιτεκτονική μορφή, πού έγγίζει σχεδόν τήν τελειότητα, από τούς κορυφαίους αρχιτέκτονες Άνθέμιο και Ίσίδωρο. Διαστάσεις: 77μ. μήκος x 72μ. πλάτος, ύψος 62μ. και διάμετρος τροϋλλου 33μ. Γι’ αυτό έλαβε τήν έπωνυμία ή Μεγάλη Έκκλησία ή ναός τής τοϋ Θεοϋ Σοφίας. Ύπηρετοϋσαν σ’ αυτήν περί τά 600 άτομα: Πρεσβύτεροι 80, Διάκονοι 150, Διακόνισσες 40, Ύποδιάκονοι 70, Άναγνώστες 160, ψάλτες 25 και θυρωροί 75. Τό άνεπανάληπτο αυτό άριστούργημα, μοναδικό στους αιώνες χωρίς προηγούμενο και δίχως έπόμενο, υπέστη πολλές ταλαιπωρίες και βαρβαρότητες τόσο από τούς Φραγκολατίνους τής πρώτης άλώσεως 1204, όσο και από τούς βαρβάρους ασιάτες τής δευτέρας άλώσεως 1453. Τώρα προσπαθοϋν νά τό συντηρήσουν, μετά τήν όψιμη ανακάλυψη τοϋ οικονομικοϋ και μόνο ένδιαφέροντος, πού παρουσιάζει γι’ αυτούς.

θαύμαστος, μέ ολόχρυσες εικόνες, καντήλια, μανουάλια κι άλλα ιερά σκεύη, όλα χρυσά, πού λαμποκοπούσαν. Στό σημείο πού έπρεπε νά εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, δέν υπῆρχε εἰκόνα, ἀλλά θρόνος βασιλικός, ὅπου καθόταν ἡ ἴδια ἡ ἀειπάρθενος Παντάνασσα, στήν ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη ἡ Βασιλεύουσα, ἐνῶ γύρω της παράστεκε πλήθος ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων. Στ' ἀριστερά τοῦ θρόνου, λίγο παρακάτω, ἦταν ἕνας ἄλλος θρόνος, ὅπου καθόταν κάποιος γηραλέος (δέν ξέρω ἂν κοιμόταν ἢ ἂν ἦταν ζύπνιος): στήν κεφαλή του εἶχε διάδημα καί στά χέρια του κρατοῦσε εὐαγγέλιο κλειστό, πού ἦταν καταστόλιστο. Κυκλικά μέσα στόν ναό υπῆρχαν κι ἄλλοι θρόνοι. Ρώτησα τόν Ἀναστάσιο:

- Τί θρόνοι εἶναι αὐτοί;

- Σ' αὐτούς τούς θρόνους, πού βλέπεις, μοῦ ἀποκρίθηκε, κάθονταν οἱ ἀρχιερεῖς, πού συγκρότησαν τίς ἐπτά οἰκουμενικές Συνόδους. Εἶναι ἐτοιμασμένοι γιά νά καθίσουν πάλι καί νά καταπολεμήσουν ὅλες τίς αἰρέσεις καί τά σχίσματα καί νά διαφυλάξουν τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, γιά νά εἶναι στό ἐξῆς ἀνενόχλητη.

Ὅταν στήθηκε ὁ Τίμιος Σταυρός στό μέσον τοῦ ναοῦ, ὁ Μαρκιανός πῆρε ἀπό τά χέρια μας τ' ἀναμμένα κεριά καί τά ἔβαλε στόν Τίμιο Σταυρό.

Ἐξαφνα ἀνοίγει ἡ Ὁραία Πύλη τοῦ ἱεροῦ Βήματος κι ἐξῆλθαν κάποιοι λευκοφόροι νέοι, πού μετέφεραν ἕνα υπέρλαμπρο θρόνο καί τόν τοποθέτησαν στήν θέση τοῦ ἀρχιερέως. Τήν ἴδια στιγμή βλέπουμε μέ δέος νά ἐξέρχεται ὁ Δεσπότης Χριστός συνοδευόμενος ἀπό πλήθος ἀγγέλων, φορώντας μιά υπερθάυμαστη ἀρχιερατική στολή κι ἔχοντας στήν κεφαλή στέφανο ἀστραφτερό. Πλησίασε κι ἀνέβηκε στόν ἐτοιμασμένο ἀρχιερατικό θρόνο. Ἀμέσως ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος τοῦ ἔβαλε μετάνοια καί πῆρε καιρό γιά ν' ἀρχίσει τήν ἱερή μυσταγωγία.

Στήν Μικρή Εἴσοδο ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς Χρι-

στός εισώδευσε στό ἅγιο Βῆμα μαζί μέ ὄλους τούς παρισταμένους. Ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ Ἀποστόλου, τόν ἀνέγνωσε ὁ ἅγιος Λαυρέντιος· ἡ περικοπή ἔλεγε: «Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι Πάντες διά πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας...». Τό ἱερό Εὐαγγέλιο ἀνέγνωσε ἀπό τόν ἄμβωνα ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος· ἡ περικοπή ἔλεγε: «Ἐγώ εἰμί ἡ Ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα...».

Κατά τήν Μεγάλη Εἴσοδο τῶν Τιμίων Δώρων ὁ Δεσπότης Χριστός στάθηκε στήν Ὁραία Πύλη καί τά εὐλογοῦσε, καθώς ἐπίσης καί κατά τήν τοποθέτησή τους ἐπί τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Ὅταν ὀλοκληρώθηκε τό Κοινωνικό ὁ ἅγιος Στέφανος ἐξῆλθε τοῦ ἱεροῦ Βήματος κι ἐκφώνησε τό «*Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε*». Τότε ὁ Κύριος ἔλαβε τό ἅγιο Ποτήριο στά χέρια του καί στάθηκε πάλι στήν Ὁραία Πύλη. Καί ἀφοῦ κοινώνησαν ὄλοι οἱ Ἅγιοι, ἀμέσως οἱ δύο πατριάρχες τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἅγιος Μητροφάνης καί ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πῆγαν καί ξύπνησαν τόν γηραλέο ἐκεῖνο, πού κοιμόταν στόν θρόνο· καί ὁ μέν Μητροφάνης πῆρε ἀπό τήν κεφαλή του τό διάδημα, ὁ δέ Χρυσόστομος ἀπό τά χέρια του τό ἱερό Εὐαγγέλιο. Τόν σήκωσαν, τόν ὀδήγησαν στήν Θεοτόκο καί ἀσπάστηκε εὐλαβικά τά ἅγια κράσπεδα τῶν ἱματίων της. Ἐπειτα πλησίασαν στήν Ὁραία Πύλη, ὅπου ἔστεκε ὁ Κύριος. Ὁ γηραλέος προσκύνησε μέ κατάνυξη καί ὁ Κύριος τοῦ μετέδωσε τά ἄχραντα μυστήρια ἀπό τό ἅγιο Ποτήριο. Ἀκολουθῶς πῆρε τό Εὐαγγέλιο ἀπό τά χέρια τοῦ Χρυσοστόμου καί τό παρέδωσε στά χέρια του· ἐπίσης καί τήν κορώνη ἀπό τά χέρια τοῦ Μητροφάνη καί τοῦ τήν τοποθέτησε στήν κεφαλή.¹⁷

¹⁷ Γιά τό μυστηριώδες αὐτό πρόσωπο τοῦ ἐστεμμένου γηραλέου τό χειρόγραφο μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει τά ἐξῆς: «*Σημείωσε ὅτι αὐτός ὁ γηραιός ἦταν ὁ μέλλων νά βασιλεύσει, περί τοῦ ὁποίου ὁ ἅγιος Ταράσιος λέει: Θά ἐγερθεῖ ὁ βασιλεύς, πού στήν ἀρχή τοῦ ὀνόματός του ἔχει τό Ι καί στό τέλος τό ς δηλαδή Ἰωάννης*».

“Όταν τέλειωσε ή θεία λειτουργία ό Δεσπότης Χριστός πορεύθηκε στόν θρόνο όπου καθόταν πρίν· και παρευθύς όλοι οί άγιοι πήγαν και γονάτισαν μπροστά του παρακαλώντας τον μ' ένα στόμα:

- Κύριε, όλοι έμείς οί δούλοι σου παρακαλοϋμε τό έλεός σου και τό κράτος τής βασιλείας σου, νά έλεήσεις τούς χριστιανούς και νά τούς λυτρώσεις από τά χέρια τών άσεβών.

Μά ό δίκαιος Κύριος τούς άποκρίθηκε:

- “Όχι μόνον δέν πρέπει νά τούς έλευθερώσω, αλλά τούς άξίζει νά τούς παραδώσω σέ σκληρότερη δουλεία!

”Έτσι οί άγιοι σώπασαν· τότε οί άγιοι Ίάκωβος ό Άδελφόθεος, Ίωάννης ό Θεολόγος και Ίωάννης ό Χρυσόστομος προσέτρεξαν άμέσως στην Κυρία Θεοτόκο κι άφοϋ τήν προσκύνησαν, τήν ίκέτευσαν:

- Κυρία ήμών και Δέσποινα, Θεοτόκε Παρθένε, έμείς οί δούλοι σου δεόμεθά σου και σέ ίκετεύουμε νά μεσιτεύσεις προς τόν Υίο σου, γιά νά λυτρώσει τούς χριστιανούς από τά χέρια τών άθέων άγαρηνών!...

Άμέσως ή Παντάνασσα σηκώθηκε από τόν θρόνο της· τήν άκολούθησε ό Τίμιος Σταυρός και όλοι οί “Άγιοι· πήγε στόν Υίο της, τόν προσκύνησε και τόν παρακάλεσε:

- Τέκνον μου και Θεέ μου, βλέπεις τούς πιστούς δούλους σου μέ πόσο φόβο και σεβασμό στέκουν ενώπιόν σου ζητώντας τήν έλευθερία τών χριστιανών, πού πιστεύουν στην θεότητά σου και επικαλοϋνται τό άγιο όνομά σου; Σέ παρακαλώ μαζί τους κι εγώ ή μητέρα σου, νά τούς έλεήσεις έλευθερώνοντάς τους από τήν δεινή και πικρή δουλεία.

’Ο Κύριος άποκρίθηκε στην Παναγία Μητέρα του:

- Γνώριζε, Μητέρα μου, ότι κι εγώ ήθελα νά τούς έλευθερώσω από τόν καιρό τοϋ άσεβέστατου βασιλιά Μαχμούτ. Άλλά δυστυχώς είναι άχάριστοι και δέν μετανοοϋν γιά τίς άμαρτίες τους. ”Ένευσα στόν τωρινό σουλτάνο¹⁸ νά

¹⁸ Πρόκειται γιά τόν σουλτάνο Μουσταφά τόν Γ' ό όποιος βασι-

τούς μαυροφορέσει, ὥστε βλέποντας τά μαῦρα νά ἔλθουν σέ μετάνοια. Ὅμως αὐτοί παραμένουν ἀναίσθητοι καί μέ παροργίζουν κάθε μέρα.

- Τέκνο μου, τόν παρακαλεῖ καί πάλι ἡ πολυεύσπλαγ-
χνη Παντάνασσα, ἅς τούς παιδεύσει ἡ ἀγαθότητά σου,
ὅπως ἀλλιῶς θέλει μόνο νά μήν βασανίζονται πλέον ἀπό
τούς ἐχθρούς σου ἀγαρηνοῦς.

Τότε πιά τῆς λέει:

- Ἐπειδή, Μητέρα μου, μεσιτεύεις Ἐσύ πρὸς ἐμένα
γι' αὐτούς τούς ἀχάριστους, γιά τήν δική σου ἀγάπη
καί γιά τίς δεήσεις τῶν ἁγίων μου θά τούς ἐλευθερώσω
σύντομα.¹⁹

λεύει κατά τά ἔτη 1757-1774. Ἡ ὀπτασία τοῦ Δανιὴλ λαμβάνει χώρα
στὶς 18 Νοεμβρίου 1764. Πράγματι ὁ Σέργιος Μακραῖος στὰ Ὑπομνή-
ματα Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τῶν ἐτῶν 1750-1800 ἀναφέρει ὅτι ὁ
σουλτάνος αὐτός ἔτρεφε παράλογο μίσος κατὰ τῶν χριστιανῶν, ἦταν
φοβερός τύραννος καί δυνάστης, «*αἰμάτων ἐλύσσα*», φθάνει ἀκόμη νά
τόν ἀποκαλεῖ «*ἄγριον θῆρα*». Αὐτός λοιπὸν ὁ θηριώδης σουλτάνος ἐπέ-
βαλε στοὺς ὑποδούλους χριστιανούς καί πολλές ἄλλες στερήσεις καί
κακουχίες, καθὼς καί τό νά φοροῦν μαῦρα ἐνδύματα (βλ. Κ. Σάθα
Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη τ.Γ, σ. 225-226, ἐκδ. Βενετίας 1872).

19 Δέν εἶναι παράδοξο πού μετέγνωσε ὁ ἀνεξίκακος Κύριος, «*ὁ με-
τανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων*», ἀφοῦ ἡ μεσιτεία τῆς Ὑπεραγίας Θε-
οτόκου εἶναι πανίσχυρη ἐνώπιόν του. Αὐτὸ εἶναι φανερό ἤδη ἀπὸ τὴν
ἐπίγεια ζωὴ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος στὸν γάμο τῆς Κανᾶ
ἂν καί δέν ἤθελε νά θαυματουργήσῃ ἀκόμη, καί παρὰ τό «*οὐπω ἦκει
ἡ ὥρα μου*», πού εἶπε πρὸς τὴν Παναγία Μητέρα του, ἐν τέλει ὑποχω-
ρώντας στὴν παράκλησή της θαυματουργήσῃ μεταβάλλοντας τό νερό
σέ κρασί (Ἰω. 2,4-11). Ἀλλὰ καί μετέπειτα στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας
ἐπαναλαμβάνεται συχνά τό ἱερό αὐτὸ μυστήριον: Δηλαδή ἐπηρεάζονται
ἢ καί μεταβάλλονται οἱ βουλές τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τίς θεοπειθεῖς πρεσβείες
τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ ὁμόφωνη διδασκαλία
ὄλων σχεδὸν τῶν ἁγίων Πατέρων. Χαρακτηριστικός καί ἄκρως συγκι-
νητικός ἐπ' αὐτοῦ εἶναι ὁ διάλογος μεταξὺ Παναγίας μεσιτρίας καί
Δεσπότη τοῦ Χριστοῦ στοὺς δύο πεσσούς τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς
Βαρλαάμ Μετεώρων

Παναγία: Δέξαι δέησιν τῆς σῆς Μητρός, οἰκτίρμον.

Χριστός: Τί, Μητερ, αἰτεῖς; Παναγία: Τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Ἄμέσως ἡ Θεοτόκος τόν προσκύνησε καί ξαναγύρισε στόν θρόνο της. Σηκώθηκαν κι οἱ ἅγιοι κατά τάξη καί προσκυνούσαν δυό-δυό ἀσπαζόμενοι τό ἐπιγονάτιο τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ.

Τελευταῖοι πήγαμε κι ἐμεῖς: ἐγώ δέ ὁ ἀνάξιος πλησιάζοντας πρός τόν Δεσπότη Χριστό τοῦ εἶπα:

- Κύριε, βοήθει μοι!

Καί μοῦ ἀποκρίθηκε:

- Δανιήλ, πρόσεχε μήν πᾶς στό μαρτύριο, γιατί θά βρεθεῖς σέ μεγάλο κίνδυνο.

- Κύριε, γεννηθήτω τό θέλημά σου, εἶπα ἐγώ...

Εὐθύς σχίστηκε ἡ στέγη τῆς ἐκκλησίας καί ὁ Βασιλέας Χριστός ἀνελήφθη στούς οὐρανοῦς μαζί μέ τούς παρισταμένους ἀγγέλους, ἐνῶ οἱ ἅγιοι πρόσφεραν τά εὐχαριστήρια στήν Θεοτόκο γιά τήν ἐλευθερία τῶν χριστιανῶν²⁰ καί πανηγύριζαν πανευφροσύνως.

Τότε Ἐκεῖνη ἔστειλε πρός ἐμᾶς τούς δύο κάποιον ἀπό τούς παρισταμένους καί μᾶς ἀνήγγειλε ὅτι ἡ Βασίλισσα μᾶς ζητεῖ.

Χριστός: Παρώργισάν μοι. *Παναγία:* Συμπάθησον, Υἱέ μου.

Χριστός: Ἄλλ' οὐκ ἐπιστρέφουσι. *Παναγία:* Καί σῶσον χάριν.

Χριστός: Ἐξουσι λύτρον. *Παναγία:* Εὐχαριστῶ σοι, Λόγε.

(*Παναγία:* Δέξου τήν δέηση τῆς Μητέρας σου, οἰκτίρμον.

Χριστός: Τί ζητᾶς, Μητέρα μου; *Παναγία:* Τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Χριστός: Μέ παρώργισαν. *Παναγία:* Συμπάθησέ τους, Γιέ μου.

Χριστός: Μά δέν ἐπιστρέφουν. *Παναγία:* Σῶσε τους δωρεάν.

Χριστός: Θά λάβουν τήν λύτρωση. *Παναγία:* Σ' εὐχαριστῶ, Λόγε τοῦ Θεοῦ).

²⁰ Εἶναι ἀξιοθαύμαστο ὅτι αὐτός ὁ ὀσιώτατος μοναχός καί ἀργότερα ἱερομόναχος Δανιήλ διά προσευχῆς καί ἀσκήσεως ἔφθασε στήν κάθαρση τοῦ ὀπτικοῦ τῆς ψυχῆς του καί ἀξιώθηκε μέ τήν χάρη τοῦ Ἁγ. Πνεύματος νά πληροφορηθεῖ κατά τήν θαυμαστή του αὐτήν ὄπτασία ἤδη ἀπό τό 1764 - σημειωτέον Τοῦρκος αὐτός τό γένος - τήν ἀπό τό 1821 καί μετὰ ἀπελευθέρωση τοῦ Γένους μας.

Πήγαμε άμέσως κι έγώ τήν εύχαρίστησα πού μέ άξίωσε νά δώ τήν παρουσία του Υίου της κι αυτή τήν Δέσποινά μου. Τής είπα μόνο ότι λυπήθηκα, πού δέν άξιώθηκα του ποθουμένου, δηλαδή νά μαρτυρήσω για τήν άγάπη του Υίου της.

- Μή λυπείσαι περί αυτού, μου άπάντησε· έπειδή, άν πήγαινες στό μαρτύριο, έμελλε ν' άκολουθήσει μέγας κίνδυνος και όλεθρος για τήν Έκκλησία και όλους τους όρθόδοξους χριστιανούς· μά και σύ δέν θά μπορούσες νά ξεφύγεις από τίς πονηρίες τους: Σχεδιάζαν νά σέ κλείσουν σ' ένα σπίτι μαζί μέ άδιάντροπες Τουρκάλες, για νά σέ μολύνουν οί παμπόνηροι. Μά και τί χρειάζεσαι σύ τό μαρτύριο, άφού ούτε έξομώτης από τήν χριστιανική πίστη έγινες, ούτε κανείς σου ζητάει ν' άρνηθείς τήν πίστη σου; Έξάλλου, άν φυλάξεις μέχρι τέλους τίς έντολές του Υίου μου, μπορείς κι έτσι ν' άπολαύσεις τήν βασιλεία των ουρανών. Τόν περασμένο χρόνο ήρθε έδω και ό πατέρας σου, πού μετά από πολλές μαγεΐες στίς όποιες κατέφυγε του φανερώθηκε ότι έγινες χριστιανός και μοναχός και ότι μέλλεις νά έρθεις και σ' αυτή τήν πόλη. Άπορούσε πού βαπτίστηκες. Υπέθετε, μήπως βαπτίστηκες στην Ούγγροβλαχία. Έστειλε λοιπόν εκεί άνθρωπο, πού προσποιείται ότι είναι χριστιανός και έρευνά νά σέ βρει, ένω εκείνος σέ περίμενε έδω· φεύγοντας άφησε άλλους στην θέση του, πού ψάχνουν σ' όλη τήν Κωνσταντινούπολη, για νά σέ βρούν.

Τότε έκμεταλλευόμενος τήν εύκαιρία πού ή Παναγία μίλησε για τόν πατέρα μου, τής είπα:

- Έγώ, Κυρία Θεοτόκε, ποθοΐσα ν' άσπαστοΐν και οί γονείς μου τήν όρθόδοξο πίστη.

- Μήν έχεις γι' αυτούς καμμία φροντίδα, μου άπάντησε, γιατί ή μέν μητέρα σου πέθανε ήδη τόν περασμένο χρόνο και χάρη στίς δεήσεις σου έλαβε άνεση. Άλλά ό πατέρας σου, δυστυχώς και νεκρού άνάσταση νά δεί, δέν

σώζεται· προξενεί μάλιστα πολλά και μεγάλα κακά στους χριστιανούς.

- Κυρία Παντάνασσα, τήν παρακάλεσα ἔπειτα ἀπό λίγο, σοῦ ζητῶ μιά χάρη· ἄφησέ με ἐδῶ νά σοῦ ἀνάβω τό καντήλι και νά ὑπηρετῶ στόν ναό σου.

- Μάθε, μοῦ εἶπε, ὅτι αὐτά τά καντήλια εἶναι ἀναμμένα ἀδιαλείπτως πάνω ἀπό τριακόσια χρόνια. Ἐπιπλέον ἐδῶ δέν μπορεῖ νά μείνει ἄνθρωπος, πηγαινε λοιπόν πάλι ἐκεῖ πού ἦσουν. Στό "Ἅγιον" Ὄρος, πού ἔχεις κατά νοῦν νά πᾶς μήν πηγαίνεις, διότι συνέβησαν και μέλλουν νά συμβοῦν πολλοί πειρασμοί. Καί ὅλα αὐτά πού εἶδες νά τά φανερώσεις τοῦ Πτολεμαῖδος, διότι αὐτός εἶναι γνήσιος δοῦλος τοῦ Υἱοῦ μου.

Ἄμέσως τότε βλέπω κάποιον ἄνθρωπο, πού μπήκε στήν Ἐκκλησία και εἶπε:

- Παραγγείλετε στήν Παντοβασίλισσα ὅτι ὁ σουλτάνος μέλλει νά θανατώσει δυναστικῶς τούς ἀρχιερεῖς και τούς ἄρχοντες!...

Ἡ Θεοτόκος σηκώθηκε εὐθύς ἀπό τόν θρόνο της και βγήκε γρήγορα ἀκολουθούμενη ἀπό ὄλους. Στόν δρόμο ὅλα τά ἀνόσια ἐμβλήματα τῆς σελήνης ἀφανίστηκαν μέ μόνο τό νεῦμα της. Βρῆκε τούς ἀρχιερεῖς και τούς ἄρχοντες μέ δεμένα τά χέρια πίσω, ἐνῶ ἤδη σέ τρεῖς ἀρχιερεῖς και δύο ἄρχοντες εἶχαν κόψει τά κεφάλια. Μόλις ἀντίκρουσε αὐτό τό θέαμα ἡ Παναγία ἔκαμε νεῦμα στόν ἅγιο Χριστοφόρο και αὐτός πήρε τό σπαθί ἀπό τά χέρια τοῦ δημίου και τοῦ ἔκοψε τό κεφάλι. Ἀφίνοντας τούς ἄλλους ἡ Θεοτόκος ἐκεῖ προχώρησε στά ἐνδότερα, πρὸς τόν τύραννο, πού ἦταν καθισμένος στόν θρόνο του και τοῦ λέει αὐστηρά:

- Ἀσεβέστατε και παράνομε, πῶς τόλμησες νά συλλάβεις και νά θανατώσεις τούς ἀρχιερεῖς και τούς ἄρχοντες;

Αὐτός ἀπάντησε μέ αὐθάδεια πρὸς τήν Παντάνασσα.

- Ποιά εἶσαι, πού τόλμησες νά μπεῖς ἐδῶ και μοῦ κάνεις ἔλεγχο;

Τότε οί συνοδοί της τοῦ φώναξαν αὐστηρά:

- Ἄθεε καί βδελυρέ, δέν ἀναγνωρίζεις τήν Βασίλισσα τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς;

Ἄμέσως ὁ ἅγιος Χριστοφόρος τόν ἀρπάζει καί τόν ρίχνει ἀπό τόν θρόνο του. Ἡ δέ Θεοτόκος κάθησε στόν δικό της θρόνο, τόν ὁποῖο μετέφερε ὁ ἅγιος Χριστοφόρος καί εἶπε πάλι στόν τύραννο μέ ὀργή:

- Γιά ποιάν αἰτία, ἀσεβέστατε, θανάτωσες μέ πικρό θάνατο ἀρχιερεῖς καί ἄρχοντες καί λοιπούς Χριστιανούς; τί κακό σοῦ ἔκαμαν;

Κι ἐκεῖνος ἀπάντησε:

- Τούς σκότωσα αὐτούς καί θά τούς σκότωνα ὅλους, γιατί ἔγραψαν στούς ἐχθρούς μου νά ἐπιτεθοῦν ἐναντίον μου.

- Δέν ἔγραψαν αὐτοί, ἀσεβέστατε, μά ἐγώ θέλω νά τούς φέρω ἐναντίον σου, γιά ν' ἀφανίσουν τό ἔθνος σου, διότι δέν μπορῶ νά ὑποφέρω ἄλλο τίς φοβερές ἀδικίες, ἀτιμίες καί τά πικρά βάσανα, πού προξενεῖς στούς χριστιανούς.

Ἐπειτα ἡ Θεοτόκος μαζί μέ τούς ἁγίους πού τήν συνώδευαν, περιῆλθε ὅλα τά οἰκήματα τοῦ παλατιοῦ, ἐνῶ ὁ ἅγιος μάρτυς Χριστοφόρος μετέφερε τόν θρόνο.

Κάπου συνάντησε μιά κλειστή πύλη πού τήν ἄνοιξε μόνο μ' ἓνα νεῦμα της, ἀποκαλύπτοντας ναό μέ ἀναμμένα καντήλια καί τρεῖς ἀρχιερεῖς, ντυμένους μέ τίς ἀρχιερατικές τους στολές, πού μόλις ἀντίκρυσαν τήν Θεοτόκο τήν προσκύνησαν λέγοντας:

- Σ' εὐχαριστοῦμε, Κυρία Θεοτόκε, Βασίλισσα τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, πού θέλεις νά ἐλευθερώσεις τό γένος τῶν χριστιανῶν.

Αὐτοί παρέμειναν, καθώς ἦταν καί πρὶν μέσα στόν ναό, ἐνῶ ἐμεῖς ἀφήσαμε ἐκεῖ τόν θρόνο κι ἐπιστρέψαμε στούς δέσμιοις ἀρχιερεῖς καί ἄρχοντες, πού μέ τήν προσταγή τῆς Θεοτόκου λύθηκαν κι' ἀμέσως ἔπεσαν στά πόδια της καί τήν προσκυνοῦσαν λέγοντας:

- Σ' εὐχαριστοῦμε ὑπερένδοξε Ἄνασσα, πού μᾶς ἄρπαξες ἀπό τὰ χέρια τοῦ ἄδη καί μᾶς λύτρωσες ἀπό τόν μέγα κίνδυνο.

- Εἶστε ἀχάριστοι καί ἐπιλήσμονες τούς ἐπετίμησε ἐκείνη. Δέν εἶμαι ἐγώ πού ἐλευθέρωσα καί σᾶς κι αὐτήν τήν Πόλη τόσες φορές ἀπό μεγάλους κινδύνους; Πορεύεσθε λοιπόν τώρα μέ εἰρήνη καί μή γίνεσθε ἀχάριστοι πρὸς ἐμένα τήν εὐεργέτιδά σας!...

Τότε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, τήν ρωτάει παρατηρώντας μέ θλίψη τούς ἀποκεφαλισμένους:

- Κυρία Θεοτόκε, πῶς ἄφησες αὐτούς τούς τρεῖς ἀρχιερεῖς νά θανατωθοῦν ἀπό τόν παράνομο σουλτάνο;

- Αὐτοί, τοῦ ἀπάντησε, οὔτε τόν Θεό ποτέ ἀνέπαυσαν, οὔτε ἐμένα τήν Μητέρα του! Γι' αὐτό ὄχι μόνο στερήθηκαν τούτη τήν πρόσκαιρη ζωή, μά καταδικάστηκαν καί στήν αἰώνια κόλαση!²¹

Ἔστερα ἀπ' αὐτά βγήκαμε ἀπό τό παλάτι κι ἐπιστρέψαμε στήν Ἁγία Σοφία. Ἡ Θεοτόκος στράφηκε στόν Ἀναστάσιο καί τοῦ εἶπε:

- Ἐσύ πάρε τόν Δανιήλ καί πορευθῆτε στόν ναό τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, γιά νά προσκυνήσει κι ἐκεῖ.

Ἔτσι ἡ μέν Θεοτόκος μέ τούς Ἁγίους πάντας εἰσῆλθαν στήν Ἁγ. Σοφία, ἐγώ δέ μέ τόν Ἀναστάσιο ἀφοῦ βαδίσαμε ἀρκετό δρόμο ἤρθαμε σέ ἓνα μεστζίτι²² πού παλιά ἦταν ναός. Ὁ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἔκαμε τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ στήν πύλη κι αὐτή ἀμέσως ἄνοιξε. Μπαίνοντας μέσα βρήκαμε πολλούς ἀγαρηνοὺς. Ὁ Ἀναστάσιος πῆρε

21 Φυσικά εἶναι λάθος νά ὑποθέσουμε ὅτι κάθε τραγικός θάνατος εἶναι ἀποδοκιμασία τοῦ Θεοῦ. Γιατί ἔτσι θά ὀδηγοῦμεθα στό ἄτοπο συμπέρασμα ὅτι, ὅποιος πεθαίνει μέ βίαιο θάνατο, εἶναι ἀμαρτωλός κατὰ τό «θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός». Ἀλλά ὅλοι σχεδόν οἱ Ἁγ. Ἀπόστολοι καί πλῆθος Ἁγιοι, ἀπό τήν Π. Διαθήκη ἀκόμη, μέχρι σήμερα ἀπέθαναν μέ βίαιο μαρτυρικό θάνατο.

22 Μεστζίτιον· μικρό τζαμί χωρίς μιναρέ, χωρητικότητος περίπου ἑκατό ἀτόμων.

ένα ρόπαλο και τούς έκδίωξε από τόν ναό τοῦ Θεοῦ.
 Ἔπειτα προχωρήσαμε καί μπήκαμε στό ἅγιο Βῆμα. Ἐκεῖ
 βρήκαμε σκεπασμένη μιάν εἰκόνα· τήν ξεσκεπάσαμε καί
 εἶδαμε ἔκθαμβοι πώς ἦταν μιά λαμπρότατη εἰκόνα τῆς
 Ὑπεραγίας Θεοτόκου, πού ἀκτινοβολοῦσε κι ἄστραφτε
 θαυμασίως. Ἀφοῦ τήν ἀσπασθήκαμε μέ εὐλάβεια, μοῦ λέ-
 ει ὁ Ἀναστάσιος:

- Βλέπεις αὐτή τήν εἰκόνα; Ὅταν πάρουν τά σκῆπτρα
 οἱ χριστιανοί, μέλλει νά ἐπιτελέσει μεγάλα θαύματα,
 ὥστε ἀκόμη καί νεκρούς ν'ἀναστήσει! Γι' αὐτό θ' ἀνεγεί-
 ρουν πρὸς τιμὴ τῆς μέγιστο ναό.

Τὴν προσκυνήσαμε καί πάλι, τήν καλύψαμε καί φύγαμε.
 Ὅταν φθάσαμε στό σπίτι πού ἔμενα, μοῦ εἶπε ὁ μάρτυς:

- Ἐσύ τώρα πήγαινε στήν ἐκκλησία, γιά νά προφθά-
 σεις τόν Ὁρθρο.

Ἐγὼ ὅμως τόν ἀνάγκαζα νά πᾶμε μαζί στόν ἅγιο Πτο-
 λεμαῖδος καί νά τοῦ τά διηγηθοῦμε ὅλα, καθώς μᾶς πρό-
 σταξε ἡ Παναγία. Ἄλλ' αὐτός μοῦ ἀπάντησε:

- Πήγαινε μόνος σου καί πές ὅσα εἶδες κι ἄκουσες.
 Ἐγὼ πρέπει νά πορευθῶ πρὸς τήν δική μου διακονία.

Πάλι τόν θερμοπαρακαλοῦσα νά μείνει μαζί μου λίγο
 ἀκόμη. Μοῦ λέει:

- Νά, βλέπεις; ἔσθησε καί τό κερί.

Τότε πιά ἀνοιξα τά μάτια μου, εἶδα τό κερί, πού εἶχε
 καεῖ κι ἔμεινε λίγο μόνο... ἤρθα στόν ἑαυτό μου καί κίνη-
 σα γιά τήν ἐκκλησία. Ἐφθασα τήν ὥρα πού διαβαζόταν
 τό ψαλτήρι· δοξολόγησα λοιπόν ἀπό βάθους καρδίας τόν
 ἐν Τριάδι Θεό καί τόν πιστό θεράποντά του Ἀναστάσιο
 τόν νεομάρτυρα, πού ἀξιώθηκα νά δῶ τήν παρουσία τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅταν τέλειωσε ἡ ἀκολουθία, βγῆκα ἀπό τήν ἐκκλη-
 σία, πῆγα στόν ἅγιο Πτολεμαῖδος καί ὑπακούοντας στήν
 διαταγή τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἀφηγήθηκα ὅσα εἶδα καί
 ἄκουσα. Ἀκολούθως γύρισα στήν κατοικία μου . . .

Χ Ρ Η Σ Μ Ο Σ

Ἁγίου Ταρασίου Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτει ΨΠΕ' (785).

Κ ε ί μ ε ν ο ν

Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ὁ Μωάμεθ παροικήσει ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Βύζαντος, καί στήσει τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐν αὐτῇ νυχθήμερα δὶς δύο, καὶ ἡμέραν μίαν, καὶ δὶς δύο ὥρας νυκτερινὰς ὑπολειπούσης τῆς ἡμισείας ὥρας.

*(Εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας τῶν Παλαιολόγων Βασιλέων, ὁ Μωάμεθ ὁ πορθητὴς ἡγούμενος τῶν Ἀγαρηνῶν θά κυριεύσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἣτις αὐλὴ τοῦ Βύζαντος ἀποκαλεῖται ἐπεὶ πρῶτος ἔκτισε ταύτην Βύζας ὁ Μεγαρεύς, καὶ θά στήσῃ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως 462 ἔτη καὶ μῆνας ἕξ ἐπακριβῶς, ἦτοι μέχρι τοῦ 1915 ἔτους συμπεριλαμβανομένου, καὶ μῆνας 5, ἦτοι μέχρι Μαΐου τοῦ 1916 καθ' ὅτι: δὶς δύο νυχθήμερα — 400 ἔτη, μία ἡμέρα — 50 ἔτη, δὶς δύο ὥραι νυκτεριναὶ ὑπολειπούσης ἡμισείας ὥρας — 12 ἔτη καὶ 5 μῆνες.

462 ἔτη καὶ 5 μῆνες προσθέτομεν ταῦτα εἰς τὸ 1453, ὁπότε ἡ Κωνσταντινούπολις ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ Β' καὶ ἔχομεν 1453 + 462 ἔτη καὶ + 5 μῆνες — 1915 ἔτη καὶ 5 μῆνες ἦτοι τὸν Μάϊον τοῦ ἔτους 1916 ὁ Μωάμεθ ὁ Ε' καταλείπει τὴν βασιλεύουσαν).

(Αἱ νυκτεριναὶ δέ ὥραι ἀλληγορικῶς σημαίνουσι, ὅτι

---

* Ἡ ἐρμηνεία αὐτῆ τοῦ βιβλίου στηρίζεται αυθαίρετα σε κάποιον ἀριθμὸν (50).

Ἀπὸ Λεόντιο Μοναχὸ μίαν διαφορετικὴν ἐκτίμησιν:

Νυχθήμερον = 12 διότι μετράμε, πιο κάτω, καὶ ὥρες ἢ **πολλαπλάσιο τοῦ 12.**

Εἶναι πχ $12 \cdot 1 = 12$, ἢ $12 \cdot 2 = 24 \dots$ ἢ $12 \cdot 10 = 120$ κλπ.

Για νυχθήμερα = (νύκτες+ημ)=120, τότε $2 \cdot 2 \cdot 120 + 120/2 = 540$ χρόνια.

Ἐπειδὴ νύχτες = $120/2 = 60$, τότε 1 ὥρα = $60/12 = 5$ χρόνια.

Ὅποτε $(2 \cdot 2 - 0,5) \cdot 5 = 3,5 \cdot 5 = 17,5$ χρ. Συνολικὰ $540 + 17,5 = 557,5$ χρ.

Και αν μετράμε ἀπὸ τὴν ἀλωση, τότε $1453,5 + 557,5 = 2011$ (περίπου).

Ἡ προφητεία αὐτὴ ἐπειδὴ δέχεται παραμετρικὴ χρονολογικὴ ἐπίλυση, δὲν εἶναι ἀπὸ μόνῃ τῆς μονοσήμαντα κατατοπιστικῆ. Ἀλλὰ με αὐτὸν τρόπο οἱ τότε ὑπόδουλοι Ρωμιοὶ μπορούσαν να παρηγορηθοῦν περισσότερο. Πχ για $n + \eta\mu = 12$, τότε ἐβγαίνουν χρόνια ἀλώσεως τῆς Πόλης 55 με 56. - ΛΜΔ

οἱ ἄνθρωποι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ὡς ὕλισται ἔχοντες νύκτα καὶ σκότος εἰς τὸν νοῦν των ποτισθέντες ἐκ τοῦ ποτηρίου τῆς πόρνῆς Βαβυλῶνος κατὰ τὴν Ἐποκάλυψιν καὶ παχυνθείσης τῆς καρδίας αὐτῶν κατὰ τὸν Ἡσαΐαν θά ἔχωσι ἄγνοιαν περὶ τοῦ μέλλοντος, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀπωλείας τῆς βασιλείας τῶν Ἀγαρηνῶν).

Καὶ ἐν μὲν τοῖς νυχθημέροις οὐχ ἔξει ἐπίθετα οἰκεῖα, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἔξει δύο.

Ἦν πρῶτον μέ τό μεῖζον εἶτα δέ τό ἔλαττον τῶν τριῶν ὥρῶν τῶν νυκτερινῶν καὶ τῆς ἡμισείας ὥρας.

Καὶ ἔσται ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ἐμφανῆς ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ.

Τό γάρ δίποον Π.: ταραχθέν πετροβόλῳ θυμῷ πατάξει μικρόν τό δίκερον.

Καὶ ἔσσονται τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐκεῖνη οἱ ἄνθρωποι δίγλωσσοι.

Ληγούσης δὲ τῆς ἡμισείας ὥρας τῆς νυκτός, γενήσονται μονόγλωσσοι. Τό γάρ δίκερον: α: ἠττηθέν κατὰ κράτος ὑπό τοῦ: π: ἄκερον μενεῖ, καὶ ὄμμα ἢ μικρόν, ὡς ἦν ἀπ' ἀρχῆς.

Μεταβληθέν δὲν νυστάζει ἐκ τοῦ πολλοῦ καμάτου, καὶ φθέγγεται τῇ Ἐπταλόφῳ μετ' ἀτελευταῖον ἀσπασμόν τάδε.

Ἴδου ἐγὼ ἐνύσταξα, καὶ πορεύομαι εἰς τὴν Κλίνην μου, ἵνα κοιμηθῶ, σοὶ δὲ εἶη ἡ νύξ πανσέληνος ἵνα ἀγρυπνῆς.

Τούτων δὲ γενομένων, ἐγερθήσεται πόλεμος ἐμφύλιος, καὶ ἀπολεσθήσεται πᾶς ὁ λαός ὁ ἄπιστος.

Καὶ τότε ἐξυπνήσει ὁ Ἅγιος Βασιλεύς, ὁ ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τό Ι, ἐν δὲ τῷ τέλει τό σ, ἔχων, ἃ σημαίνουσι σωτηρίαν.

«Ἦ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ», (Ρωμ. Κεφ. ια' στίχ. 33) ὃ τῶν θαυμασίων Σου Δέσποτα, μέλλει νὰ ἐκτυλιχθῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἵνα παύσῃ ὁ φθόνος περὶ τοῦ τίς ἂν ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει βασιλεύσει.

ΧΡΗΣΜΟΙ

Βασιλέως Λέοντος (τοῦ Σοφοῦ) περί ἐρημώσεως-
ἀναστάσεως τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων Κων/πόλεως.

Κεῖμενον

Βύζαντος αὐλή, ἐστία Κωνσταντίνου. Ρώμη, Βαβυ-
λών, καί Σιών ἄλλη νέα. Τρίς, τρίς ἑκατόν καί Σύ συνάρ-
ξεις κράτος μιᾶς ἐν αὐτῇ ὑστερούσης εἰκάδος. Ὡς ἀθροί-
σεις τῶν ἐθνῶν τό χρυσίον, καί πάσας ἄρξεις καί τὰς πέ-
ριξ φυλαρχίας.

Ἄλλά Σέ πυριστάτον καί Ξανθόν γένος τεφρώσει,
καί τό σόν λύσει κράτος.

Καί πάλιν γάρ ὥσπερ οὐδ' ἄρξαμένη.

Ἔως Θεοῦ δάκτυλος φανεῖς ἐξ ἔω.

Χειρός ρυείσης δακτύλους πλύσσει δύο.

Αἰχμάς φέροντα αὔρας ὡς ἐκ καμίγου, αἷς τόν πα-
τρῶον ἐκδικήσουσι μόρον.

Ἦξουσι δ' αὐθις κυκλόθεν τά σά τέκνα εὐθείας, ὦ-
σπερ ἐκ κύκλου πρὸς κεντρίον.

Ἐφ' οἷς δικαίοις ἐκβιβάσει τήν δίκην.

Καινή τό λοιπόν ἢ καινή πάλιν ἔση.

Καί κρείττον ἄρξεις τῶν Ἐθνῶν, εἶπερ πάλαι.

Δόξης γάρ οἶκος τοῦ Θεοῦ χρηματίσεις.

Τοῖς ἴχνεσί σου προσπεσόντων τῶν πέλας.

ΧΡΗΣΜΟΣ Α'. ΑΙΜΑ

Γένος γάρ αἰσχρόν τῶν ἀφ' ἡλίου Πέλων
Οἰκτρῶς κλονίσεις αὐτόν ἅμα καί Πόλιν
Καί σοῦ στεναγμόν τῷ θέρει ἔαρ φανεῖ.
Καί γραμμικοῖς σχήμασι *δηλῶν τόν χρόνον.
Ὡς ὑστερήθη τοῦ πατρικοῦ τό τέλος.
Ἄρκτου δ' ὀλετήρ ὦν ὄφις ὁμόνος,
Ἦ πῶς γενήση βρῶμα δεινῶν κοράκων.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΣΤ'. ΜΕΛΙΣΜΟΣ

Ἄλλη τις ἄρκτος δευτέρα σκυμοτρόφος
καί πᾶν, ὃ ἐκείνη, πλήν σκιαγραφουμένη
Παήλια δέ παρ' ἑκατέρα στέφει,
Μερισμόν ἐμφέρουσα τοῦ κράτους ὄλου.
Τύσιν χρόνον, κίνησις ἐξημβλυμένη,
Εἰς ἐσχάτην γάρ γράφεται τῆς ἐσχάτης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ζ'. ΑΙΜΑ

Αἶ, αἶ τάλαινα, τληπαθεστάτη Πόλις:
Οἰκτρός γάρ οἰκτρόν νῦν ὑποφθήση φάος.
Ἦμος κρατήσει πρὸς μακρόν Κάππα χρόνον **
Σφαγαί γάρ ἐν Σοί καί προχύσεις αἱμάτων.
Καί πρὸς μάχην ἐμφύλιον ὠργανωμένοι.
Νήρυθμον ἐσχόν ταχύσουσι τῷ ξίφει
Πρὸς χιλιάδας ἐξ ἐπτά μετρουμένος
Καί πᾶς ἀσελγής καί φόνῳ κεχραμένος

* bar code?   ** κ=20, μακρόν κ=2000;

Μοιχός, ἄρπαξ, ἄδικος ἄρρενοφθόρος.
Τά λοιόσθια λεύσουσι πρυμμάτων φάος.
Τῆς ἑνδεκάτης εἰρηγμένης οὐκ ἐκλείψει
Καί πέντε πρωτόλεια τῆς μοναρχίας,
Δράκοντα συρίζουσι τόν λιβοκτόνον
ἝΑσαρκα μιστύλλονται τά τούτου μέλη.

ΧΡΗΣΜΟΣ Θ'. ΕΞΟΥΣΙΑ

Οὐαί Σοι, πόλις Ἐπτάλοφε, ὅταν τό εἰκοστόν
Στοιχεῖον εὐφημίζεται εἰς τά τείχη Σου.
Τότε ἤγγικεν ἡ πτώσις καί ἀπ λειαι
Τῶν καί τῶν ἀδικία κρινόντων,
ἝΟς ἔχει τούς δακτύλους αὐτοῦ δρεπανωτούς
ἝΟ ἐστί δρ πανον τῆς ἐρημώσεως,
Καί ἐν τῷ ἝΥψίστῳ βλασφημία.

Δηλ. Αλοίμονόσου, Πόλις Επτάλοφε (Κων/πολη ἢ ἄλλη 7λοφη πόλη, ἢ ο κόσμος ολόκληρος κατ' επέκταση), ὅταν το 20ο στοιχείο (K=20) ἔχει καλή φήμη στα τείχη σου. Τότε πλησίασε ἡ πτώση καὶ οἱ ἀπώλειες τῶν δυναστῶν σου (κυβερνητῶν σου), καὶ αὐτῶν που κρίνουν ἀδίκῃ. Που ἔχει τὰ δάκτυλά του δρεπανωτά, τὸ ὁποῖο (σφυροδρέπανο) εἶναι δρέπανον τῆς ἐρημώσεως, καὶ πρὸς τὸν ἝΥψιστὸ βλασφημία (δηλ. ἀντίθεο σύστημα).

Αὐτὴ εἶναι φοβερῆς ἀκριβείας προφητεία περὶ κομμουνισμοῦ (ἀρχίζει με Κ), τοῦ συμβόλου του (δρεπανιοῦ), καὶ τῆς ἐποχῆς που θα εὐφημίζεται, (20ου αἰώνα) κατὰ τὴν ὁποία καὶ τελικὰ θα καταπέσει τὸ βλάσφημο καὶ ἀδικο αὐτὸ σύστημα!! Σημειωτέον ὅτι καὶ ἡ Μόσχα εἶναι ἐπτάλοφη! -ΛΜΔ

Λ Ο Γ Ο Σ

τοῦ αὐτοῦ Λέοντος, περὶ τοῦ θρυλουμένου
πτωχοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ βασιλέως τοῦ κατοικοῦντος
ἐν τῷ πρώτῳ ἄκρῳ τῆς Βυζαντίδος.

ἝΟ ἀληθινός καὶ μέγας Βασιλεύς, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ἄρθρῳ τόπῳ διὰ τό καυστικόν. ἝΟν ἔδιωξαν οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς αὐτοῦ οἰκίας καὶ δεδώκασιν τὴν στρωμνὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις, πλέοντα καὶ ἀλιεύοντα ἑβδομηκοστόν χρόνον, ἐν δὲ τῷ ἑβδομηκοστῷ χρόνῳ, εἰς τό τέλος τῶν ἝΙσσημαλιτῶν ἀποκαλυφθήσεται, παρακολουθήσει ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Λιβός καὶ ἵσται ὁ πρῶτος δεύτερος καὶ ὁ δεύτερος πρῶτος, καὶ μετὰ ταῦτα ποιήσεται φονεύτρια ἐν μέσῳ τῆς Πόλεως ἐν τῷ ἐλαιοφόρῳ Πακτωλῷ ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆ, ὥρα Γ' τῆς ἡμέρας καὶ τῶν τριῶν ταραττομένων, ὁ Γ' πρῶτος καὶ ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἠλειμμένος, ὁ μέλλων ἀποκαλυφθῆναι, διὰ τόξων καὶ σημείων Χριστοῦ

κρατήσῃ, ἔσωθεν βασιλεύσει, ἔθνη πάμπολλα κατάρξει, καὶ τὰς νήσους
 ερμῶσιν ἕως τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Ἰστρογείτονας πορθήσει τῇ ὁγδοῇ
 τ. ἰνδκτ. πλνσ. κτζ. τ. εντ. τ. ιδκτ. ε. τ.
 τῆς Ἰνδίκτου, Πελοπόννησον κατάρξει, τῇ ἐνάτῃ τῆς Ἰνδίκτου, εἰς τὰ
 βρ. τ. μρ. δ.ν. στρ.τ.σ. τ. δκτ. τ. ιδκτ. τ.
 βόρεια τὰ μέρη μέλλει διὰ τὴν στρατεύσῃ τῇ δεκάτῃ τῆς Ἰνδίκτου τοῦς
 δμτ. τρσ. πλ. εστψ. ετ. χν. τ. δμτ. πλμ
 Δαλμάτας τροπώσει, πάλιν ἐπιστρέψει ἔτι χρόνον, τοῖς Δαλμάταις πόλεμον
 εγρ. μγ. μρκ. τ. στρβν, κ. τ. πλθ. κ. τ. φλ. σνδ.
 ἐγείρει μέγαν μερικόν τε συντριβῆναι, καὶ τὰ πλήθη καὶ τὰ φύλλα συνοδῆ
 τ. επρ. δ. θλσ. κ. ξρ. τ. πλμ. σνψ. κ. τ.
 τῶν Ἑσπερίων διὰ θαλάσσης, καὶ ξηρᾶς τὸν πόλεμον συνάψουν, καὶ τὸν
 Ἰσμ. λ. τρσ. τ. απγν, ατ. βσλσ. ελτ. μκρ.
 Ἰσμαήλ τροπώσουν, τὸ ἀπόγονον αὐτοῦ βασιλεύσει ἔλαττον μικρόν
 ολγ. τ. δ. ξθ. γν. αμ. μτ. τ. πκτρ. ολ. μλ.
 ὀλίγον. τὸ δὲ Ξανθὸν γένος ἅμα μετὰ τῶν πρακτόρων ὄλον Ἰσμαήλ
 π.τ. τ. επτλφ. επρο. μτ. τ. πρμ. ττ. πλμ.
 τροπώσουν, τὴν Ἐπτάλοφον ἐπάρουν μετὰ τῶν προνομίων. τότε πόλεμον
 εγρ. εφλ. ηγρων. μχ. τ. πτ. ωρ. κ. φν.
 ἐγείρουν ἔμφυλον ἠγρωμένον, μέχρι τῆς πεμπταίας ὥρας. καὶ φωνή
 βσ. τ.τ. στ. στ. μτ. φβ. σπστ. πλ. σδω. ε.
 βοήσῃ τρίτον, στήτε στήτε, μετὰ φόβου σπεύσατε πολλὰ σπουδαίως εἰς
 τ. δξ. τ. μρ. αδ. ερτ. γν. θμστ. κ. ρμλο. ττ.
 τὰ δεξιὰ τὰ μέρη ἀνδρα εὗρητε γενναῖον θαυμαστόν καὶ ρωμαλέον, τοῦτον
 ἐξτ. δσπτ. φλ. γ. εμ. υπχ. κ. ατ. πρλβτ. θλμ.
 ἔξετε Δεσπότην, φίλος γάρ ἐμοῦ ὑπάρχει· καὶ αὐτὸν παραλαβόντες, θέλημα
 εμ. πλρτ.
 ἐμὸν πληροῦται».

Δέν νομίζω νά χρειάζεται κανένα σχόλιο γιά τό νόημα καί τήν πληρότητα αὐτῆς τῆς προφητείας, διότι ἐπραγματοποιήθη ἀκριβέστατα στά πλεῖστα τῆς μέρη, πού ἀνήκουν φυσικά τώρα στό παρελθόν. Ἀπό τό θάνατο τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ὅπου ἐγράφη, ἐπέρασαν 1101 χρόνια ἕως τοῦ Ἰωάννου Παλαιολόγου, πού ὁ Γεννάδιος Σχολάριος τήν ἐρμήνευσε κατά το ἔτος 1430. Ἡ προφητεία αὐτή παρουσιάζει καί ἐνότητα καί ὁμοιότητα στήν γλωσσική τῆς ἔκφραση καί ἀποδεικνύει πλήρη ἀρτιότητα ἀποκλειομένης προσθαφαιρέσεως.

Ἡ ἐπαλήθευσίς τῆς εἶναι τόσο σαφής καί πλήρης, πού δέν μᾶς ἀφήνει κανένα περιθώριο ἐρεύνης ἢ ἀμφιβολίας, διότι ἀπό τήν ἄλωση τῆς πόλης ὑπό τοῦ Μωάμεθ τοῦ πορθητοῦ καί μέχρις τῆς προεκτάσεως τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἕως τῶν προθύρων τῆς Βιέννης, ὅπου ἠττήθησαν καί ἄρχισαν νά ὑποχωροῦν καί νά παρακμάζουν, ἀληθεύει πληρέστατα ἡ προφητεία. Ἡ ἀρχή τῆς προφητείας, ἀπό «Τῇ μὲν πρώτη τῆς Ἰνδίκτου ὁ καλούμενος Μωάμεθ μέλλει διὰ τὴν τροπώση γένος τῶν Παλαιολόγων τήν Ἐπτάλοφον κρατήσῃ», ἀνήκει στήν ἄλωση τῆς πόλης. Μετά τήν ἤττα τῆς Βιέννης ἄρχισε ἡ παρακμή καί σμίκρυνσις τῆς Τουρκικῆς δυναστείας ὡς τὰ σημερινά τῆς σύνορα. «Τοῖς Δαλμάταις πόλεμον ἐγείρει μέγαν μερικόν τε συντριβῆναι», Δαλμάτες ἐδῶ ἐννοοῦνται οἱ Βόρειοι λαοί. Ἡ ἤττα τῆς Βιέννης εἶναι «τό μερικόν τε συντριβῆναι». «Καί τὰ πλήθη καί τὰ φύλλα συνοδῆ τῶν Ἑσπερίων... καί τὸν Ἰσμαήλ τροπώσουν» εἶναι ἡ μετὰ ταῦτα ἀντίστασις καί πάλη τῶν ὑποδούλων ἐθνῶν ἕως τοῦ 1918 καί ἡ τελεία ἀπομόνωσις τῆς Τουρκίας στά σημερινά τῆς ὄρια, κατά τήν ἀψευδῆ ἱστορία τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Τό ἐπόμενον ἄρθρον τῆς προφητείας «τό ἀπόγονον αὐτοῦ βασιλεύσει ἔλαττον μικρόν ὀλίγον» εἶναι μᾶλλον ἡ ἀναλαμπή τοῦ Κεμάλ πού κρατᾶ μέχρι σήμερα, ἀναμένουσα τήν μετὰ ταῦτα καταγίδα τοῦ ξανθοῦ γένους πού ἤδη τὰ πρῶτα σημάδια φαίνονται. Ἐως ἐδῶ ἐκπληρώθηκαν ἀκριβῶς τὰ προφητευθέντα, πού εἶναι καί ἡ ἐγγύησις τῶν ἐπομένων ἀνεκπληρώτων ἄρθρων. Ἴσως νά προβάλλῃ κανεὶς τό διάφορον γλωσσικόν ἰδίωμα τῆς ἐποχῆς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἀπό αὐτό τῆς σημερινῆς του ἐκφράσεως, ἀλλά ἄς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι, ὅπως καί σήμερα μεταφράζεται ἡ γλῶσσα κατά καιρούς γιά κατανόηση τῶν ἀπλουστερών, τό ἴδιο ἴσως καί ἐδῶ ἐσυνέβη ἀπό τὸν Μονεμβασίας Δωρόθεον, ὅπως εὐρίσκεται στήν «Σύνοψιν τῶν διαφόρων ἱστοριῶν». Τά ἀναμενόμενα πρὸς ἐκ-

πλήρωσιν ἄρθρα πρέπει νά μᾶς ἀπασχολοῦν, διότι εὐρισκόμεθα στό κέντρον σχεδόν αὐτῶν τῶν γεγονότων καί πρέπει νά γίνουν περισσότερο προσεκτικά ἀπό τήν δικήν μας πατρίδα καί φυλήν.

«Οὐκ ἔστι κακία ἐν τῇ πόλει ἣν οὐκ ἐποίησεν ὁ Κύριος». Δέν γίνεται ποτέ περιπέτεια καί πειρασμός στήν πόλι, ἐάν δέν ἐπιτρέψη ὁ Κύριος. Ἡ ἀποστασία καί ἡ ἁμαρτία τῶν ἀνθρώπων δίδουν δικαίωμα, κατά τόν πνευματικόν νόμον, στούς διαφόρους πειρασμούς καί, τρόπον τινά, ἀναγκάζουν τήν πατρική τοῦ Θεοῦ πρόνοια νά ἐπιτρέψη αὐτούς. Ὁμοῦ μέ τήν σωρεία τῶν θλιβερῶν, πού παιδεύουν τούς πιστούς, εἶναι καί οἱ πνευματικές πληγές, ὅπως οἱ αἰρέσεις, οἱ φατρίες καί τά σκάνδαλα. Μιά λοιπόν ἀπ' αὐτές τίς μάστιγες, πού πραγματικά καταταυράνησε τήν φυλήν καί τήν Ἐκκλησίαν, εἶναι ὁ Ἰσλαμισμός, πού ἐδυνάστευσε σάν καμμιά ἄλλη πλάνη τήν Ἐκκλησία μας. Ὅπως ὁμως καί οἱ λοιπές παιδευτικές συμβάσεις ἔχουν ὄρον «ἄχρι καιροῦ», διότι μόνον παιδευτικήν σημασίαν καί ἀποστολήν ἔχουν, ἔτσι καί αὐτή ἡ λαίλαπα εἶναι παροδική, παρά τόν μακρόν χρόνον πού ἐπεκράτησε. Περί τῆς προσδοκίας αὐτῆς διαλαμβάνουν καί τά ἐπόμενα ἄρθρα τῆς ἀνά χειρας προφητείας. Ἡ πραγματικότητα τῆς θείας ἐπισκέψεως καί παρηγορίας στήν δοκιμασθεῖσαν μας φυλήν βεβαιοῦται καί μέ τό ἀκόλουθον ρῆμα τῆς γραφῆς: «ἐάν οἱ υἱοί σου δέν φυλάξωσι τά νόμιμά μου ἐπισκέψομαι ἐν ράβδῳ τās ἁμαρτίας αὐτῶν καί ἐν μάστιγι τās ἀνομίας αὐτῶν, τό δέ ἔλεος μου οὐ μή διασκεδάσω»¹⁰⁸. Ἡ Ἰσλαμική λαίλαπα, ἰδίως τῶν Τούρκων, ἐγγίζει πλέον στήν συντριβή καί ἀπόσβεσί της, διότι καί σ' αὐτούς ἐπληρώθησαν οἱ καιροί καί ὁ πνευματικός νόμος τοῦ παραμερίζει, ἐπειδή ἱκανόν καταδυνάστευσαν τόν νέον Ἰσραήλ. Στόν Ἀβραάμ, ὅταν ἐρώτησε πότε ἐγγίζει ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀπογόνων του στήν ἐπαγγελθεῖσαν

γῆν, τοῦ ἀπεκρίθη ὁ Θεός ὅτι «μετά ἔτη τετρακόσια, διότι οὐπω ἀναπεπλήρωνται αἱ ἀνομίαι» τῶν Ἀμορραίων καί τῶν λοιπῶν ἐθνῶν. Σέ μᾶς πλησιάζει ὁ καιρός τῆς δοκιμασίας νά συμπληρωθῇ καί τά παράσιτα τῆς δυναστείας νά ἐκλείψουν. Στήν συνέχεια ἡ προφητεία λέγει: «τό δέ ξανθόν γένος ἅμα μετά τῶν πρακτόρων ὅλον Ἰσμαήλ τροπώσουν, τήν Ἐπτάλοφον ἐπάρουν μετά τῶν προνομίων». Τό ξανθόν γένος κατά τήν κοινήν γνώμην, συνάδόντων περί τούτου καί τῶν ἐπομένων χρησμῶν πού θά ἀναφέρωμεν, εἶναι ἡ Ρωσία μετά «τῶν πρακτόρων της», τῶν ἤδη δορυφόρων κρατῶν. «Τότε πόλεμον ἐγείρουν ἔμφυλον ἠγριωμένον». Κατά τήν πτωχή μας γνώμη ἡ εἴσοδος τῶν Ρώσων στήν Κωνσταντινούπολιν θά εἶναι εὐκολή στήν ἀρχή, διότι δέν θά μπορῇ ἡ Τουρκία νά ἀναχαιτίσῃ τόν βίαιον χείμαρρον τῶν πολυπληθῶν Ρώσων, μετά ὁμως τήν εἴσοδον τους θά συναντήσουν ἀντίστασι ἀπό τό ἀντίθετο στρατόπεδο πού θά ἀπαιτοῦν γιά τόν ἑαυτό τους τήν ἐπικράτειαν. Ἐπειδή δέ θά εἶναι μεταξύ χριστιανῶν ἡ μάχη καί ὄχι μέ τοῦς Μουσουλμάνους, ἀναφέρει ἡ προφητεία «ἔμφυλον», τό δέ «ἠγριωμένον» σημαίνει τήν λυσσώδη πάλιν τῆς ἐπικρατήσεως. «Καί φωνή βοήσει τρίτον. Στῆτε στήτε μετά φόβου». Ἡ ὑπερφυσική ἐπέμβασις τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἀναχαιτισμόν τῆς φονικῆς ὀρμῆς τῶν συγκρουομένων λαῶν εἶναι δεῖγμα τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ στήν ἀνυπολόγιστην συμφορά. Ἀφοῦ ξυπνήσουν ἀπό τήν μέθην τοῦ παραλογισμοῦ τους οἱ τότε προσφερόμενοι στό βωμό τοῦ ὀλέθρου καί τῆς αὐτοκαταστροφῆς, θά συνέλθουν καί ὁ στεναγμός τῆς μεταμελείας θά κρούσῃ τά φίλάνθρωπα σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ, γιά νά σώσῃ τοῦς ἀπομειναντας ἀπό τήν σφαγήν, τοῦ καρποῦ τοῦ ἰδανικοῦ μας πολιτισμοῦ! Μετά τόν παράδοξο τερματισμό τοῦ ἐξολοθρεμοῦ ἡ Θεία ἐπέμβασις θά τοῦς ὀδηγήσῃ στήν ἀνεύρεσι τοῦ καταλλήλου Σωτῆρος, πού θά ἐπιβάλλῃ τήν τάξιν καί τόν ρυθμό τῆς ζωῆς, ὅπως λέει ἡ προφητεία: «σπεύσατε

πολλά σπουδαίως εις τα δεξιά τα μέρη άνδρα εύρητε σπουδαίον... τούτον έξετε Δεσπότην». Άλλη εξ ίσου σημαντική προφητεία είναι η ακόλουθη, που κατ' αρχάς ετοποθετήθη κατά το έτος:

1053 υπό ανωνύμου τινός και φαίνεται σαν πρώτος τόπος της παρουσίας της η Ιερά Μονή Κουτλουμουσιού - Αγίου Όρους. Η προφητεία αποτελείται από τα κάτωθι 24 άρθρα, που αρκετά έχουν ήδη πραγματοποιηθή. **(Εντός παρενθέσεως σημειώσεις υπό ΛΜΔ):**

1. Μέγας Ευρωπαϊκός πόλεμος. (Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, 1914-1918. Η Αυστρία μετά τη δολοφονία στο Σεράγεβο του αρχιδούκα Φραγκίσκου Φερδινάνδου, διαδόχου του Αυστροουγγρικού θρόνου, κηρύσσει τον πόλεμο στη Σερβία και έτσι αρχίζει ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Ως το 1916 η Ελλάδα παρέμεινε ουδέτερη. Από το 1917 η χώρα μας συμπαρατάχθηκε με την Αντάντ. Στο μέτωπο της Θεσσαλονίκης συμπολέμησαν Έλληνες, Γάλλοι, Βρετανοί και Ιταλοί εναντίον Αυστριακών, Γερμανών, Βουλγάρων. Ο ελληνικός στόλος ανέλαβε το βάρος των επιχειρήσεων κατά του οθωμανικού στόλου. Η συνθηκολόγηση της Γερμανίας στις 11 Νοεμβρίου 1918 βάζει τέλος στο μεγάλο πόλεμο).

2. Ήττα της Γερμανίας, καταστροφή Ρωσίας και Αυστρίας. (Διάλυση το 1918 της Αυστρο-Ουγγαρίας, η Ρωσία αν και ήταν με τους νικητές έχασε 1.700.000 στρατιώτες (14,17%) και παραδόθηκε στον κομμουνισμό. Η ηττημένη Γερμανία έχασε 1.800.000 στρατ. (16,12%).

3. Ήττα των Αγαρηνών υπό Ελλήνων. (Η Ελλάδα βγήκε νικήτρια μαζί με την Αντάντ).

4. Ενίσχυσις Αγαρηνών υπό Δυτικών λαών και ήττα των Ελλήνων υπό της Άγαρ. (Τον Αύγουστο του 1921 ο Ελληνικός στρατός αναγκάστηκε να ανακόψει την πορεία του προς την Άγκυρα, ύστερα από μια αποτυχημένη μάχη στον Σαγγάριο).

5. Σφαγή Ορθοδόξων λαών. (1922, Μικρασιατική καταστροφή).

6. Και μεγάλη ανησυχία Ορθοδόξων λαών.

7. Εισβολή ξένων στρατευμάτων εξ Αδριατικού πελάγους. Ουαί εις τους κατοικούντας επί της γης, ο Άδης έτοιμος. (Αλλοίμονο από τα νέα όπλα).

8. Προς στιγμήν ο Αγαρηνός μέγας.

9. Νέος ευρωπαϊκός πόλεμος. (Β΄ Παγκ. Πόλεμος. Άρχισε στις 7/7/1937 στην Ασία από την Ιαπωνία (επίθεση εναντίον της Κίνας) και στις 1/9/1939 στην Ευρώπη (επίθεση Γερμανίας στην Πολωνία). Τελείωσε στις 15 Αυγούστου 1945. Το φιλοχιτλερικό κίνημα εξερράγη στην Αυστρία μετά την δολοφονία του αυστριακού καγκελάριου Ένγκελμπερτ Ντόλφους. Το 1934 είχε δολοφονηθεί από Κροατία ο βασιλιάς της Σερβίας Alexandar Karageorgevich, και πολλές δικτατορίες εγκαθιδρύθηκαν στην Ευρώπη λόγω της πολιτικής βίας).

10. Ένωσις Ορθοδόξων λαών μετά της Γερμανίας. (Στις 23 Αυγούστου 1939 η τότε Σοβιετική Ένωση, και η Γερμανία υπέγραψαν Σύμφωνο μη Επίθεσης, στην πράξη το διαμελισμό της Πολωνίας).

11. Ήττα Γάλλων υπό Γερμανών. (Στις 14/6/1940 οι Γερμανοί στο Παρίσι. Παράδοση της Γαλλίας στις 25 Ιουνίου 1940)

12. Επανάστασις των Ινδιών και χωρισμός αυτών από της Αγγλίας. (1947)

13. Αγγλία εις μόνους Σάξωνας.

14. Νίκη Ορθοδόξων λαών και γενική σφαγή Αγαρηνών υπό Ορθοδόξων. (Α΄ φάση του 3ου Π.Π.)

15. Ανησυχία κόσμου.

16. Γενική απελπισία της Γης. (Τα σύγχρονα όπλα έτοιμα να εξαφανίσουν τα πάντα).

17. Μάχη επτά (7) κρατών εις Κωνσταντινούπολη. Τρία ημερονύκτια σφαγή. Νίκη του μεγαλυτέρου κράτους κατά των εξ (6) κρατών. (Προηγείται η μάχη κοντά στη Νεκρά Θάλασσα).

18. Συμμαχία εξ κρατών κατά του εβδόμου κράτους, τρία ημερονύκτια σφαγή. (Β΄ φάση)

19. Παύσις πολέμου υπό αγγέλου (Θεού-Χριστού) και παράδοσις πόλεως τοις Έλλησι.

20. Υπόκυψις Λατίνων εις αλάνθαστον Πίστιν Ορθοδόξων.

21. Εξωθήσεται (θα εξαπλωθεί η) Ορθόδοξος Πίστις από Ανατολών μέχρι Δυσμών.

22. Φόβος και τρόμος βαρβάρων υπ' αυτής.

23. Παύσις του Πάπα και κήρυξις ενός Πατριάρχου δι' όλην την Ευρώπην.

24. Εν πέντε και πεντήκοντα έτη το τέλος των θλίψεων την δε εβδόμην ουκ έστι ταλαίπωρος, ουκ έστιν εξόριστος, επανερχόμενος εις τας αγκάλας της Μητρός αγαλλομένης Εκκλησίας*. Ούτως έσται και ούτω γένοιτο. Αμήν. Αμήν. Αμήν. Εγώ ειμί το Α και το Ω. Πρώτος και Έσχατος. Τέλος μία ποιμήνη και εις ποιμήν έσται εκ της αληθούς Ορθοδόξου πίστεως. Αυτό γένοιτο. Αμήν, Αμήν, Αμήν.

- Δούλος Χριστού Αληθινού Θεού. -

*Σημ. ΛΜΔ: Ίσως 5 και 50=550 έτη. Τότε 1453,5+550=2003,5 περίπου. Τότε, 10 χρόνια μετά την κοίμησή του περίπου, είτε και ο γ. Παίσιος (+1994), θα ξεκινήσουν τα γεγονότα, όταν κυβερνήσει μια καινούργια γενιά πολιτικών στην Τουρκία (Ισλαμιστές-Ερντογάν, το 2003,5). Και την εβδόμην (προστίθεται ένα πολλαπλάσιο του 7). Για πολλαπλ=1, τότε: 2003,5+7=2010,5, ή 2011 περίπου, τέλος των γεγονότων αυτών... Η προφητεία αυτή όπως και του Αγίου Ταρασίου, δίνουν, κοινή ημερομηνία για απελευθέρωση της Πόλης δύο φορές: α) 55χρ+7μήνες και β) 550+7χρόνια περ. μετά την άλωση. Η πρώτη ήταν για παρηγοριά των υποδούλων Ρωμιών ότι ίσως σύντομα να ελευθερωθούν. Σημειωτέον ότι η «εβδόμη» της προφητείας θεωρητικά μπορεί να φτάσει έως τα 70 χρόνια σε σχέση με το μέγεθος των 550 ετών. Στην πράξη όμως, περιορίζεται πολύ το διάστημα αυτό από άλλες προφητείες.

της προηγούμενης, εναλλάσσονται μόνον, τά σκηνικά, γιά νά δώσουν ὁμως τό ἴδιον νόημα. Περί τῶν ἤδη ἐκπληρωθέντων, ἰδίως στόν εὐρωπαϊκόν στίβον, δέν ἀποφαινόμεθα, διότι αὐτά εἶναι γνωστά. Ἐκεῖνο πού τώρα ἀπασχολεῖ εἶναι τό θέμα τοῦ ἐρχομένου τρίτου πολέμου, τοῦ ἴσως πυρηνικοῦ ὀλέθρου, ἄν χρησιμοποιήσουν οἱ μικροί κοσμικοί ἡγέτες ὅσα ἡ μεγάλη τους ἀφροσύνη δυστυχῶς ἐπενόησε καί ἐτοίμασε. Ποία ἄλλη ἀνοησία ὑπάρχει μεγαλύτερη ἀπ' αὐτή πού τοὺς διακατέχει, ἀφοῦ γνωρίζουν τήν πανωλεθρία; Μόνο ἓνα λάθος, ἔστω καί ἀτύχημα, εἶναι ἱκανό νά δηλητηριάση καί νά καταστρέψη τά πάντα καί ὁμως δέν ὑποχωροῦν, παρά τήν γενικήν κατακραυγή τῶν ἀθῶων ἀνθρώπων.

Ἄν καί ὑπάρχουν πράγματι ἀσάφειες στήν προφητεία, πού ὀφείλονται μᾶλλον στήν κατάταξη τῶν ἄρθρων καί στά δυσνόητα τῶν μή πραγματοποιηθέντων, ἐπ' οὐδενί λόγῳ ὁμως καταργεῖται ἡ ἀύθεντία καί τό κῦρος της ὡς θεοπνεύστου καί ἀληθοῦς. Τό γριφῶδες, τό αἰνιγματικόν, τό πρωθυστερον καί τό συμβολικόν, πάντοτε ὑπάρχουν στίς προρρήσεις καί ἡ πλήρης ἐπαλήθευσις φαίνεται μετά τό πέρας τῶν γεγονότων. Τό «οὐαί τοὺς κατοικοῦντας ἐπί τῆς γῆς» καί τό «γενική ἀπελπισία ἐπί τῆς γῆς» καί τό «ὁ ἄδης ἔτοιμος» ἦσαν ἀδιανόητα πρὶν τό 1950 πού ἦτο ἄγνωστος ὁ πυρηνικός πόλεμος. Τά συμβατικά ὄπλα, ὅσο καί νά ἦσαν βελτιωμένα, ἀδυνατοῦσαν νά προκαλέσουν γενικήν ἀπελπισία καί παγκόσμιον κίνδυνον. Τώρα ὁμως πού μποροῦν νά καταστρέψουν ὀκτώ φορές ὀλόκληρον τήν γῆν σέ μερικά μόνο λεπτά, ἐπαληθεύεται ἡ προόρασις τοῦ προφήτου, πού διέβλεψε πρὶν τόσους αἰῶνες τήν σημερινήν κατάστασι. Ἡ ἐπισήμανσή μας μᾶλλον εἶναι ὁ τρίτος παγκόσμιος πόλεμος, καί διότι θά γίνουν τά ἀνήκουστα δεινά, πού περιλαλοῦνται στήν δική μας περιφέρεια. Στήν πρώτη προφητεία ἀνέφερε τρομακτικόν πόλεμον, «ἔμφυλον ἠγριωμένον», στήν δευτέρη

τρομερή ἀνθρωποσφαγή ἐπί δύο τριήμερα, ὥστε νά φθάσῃ τό αἷμα στόν Κεράτιον κόλπον, κατά τίς ἐπόμενες προφητεῖες καί ἄρα ὑπάρχει συμφωνία καί ἐπαλήθευσις.

Προφητεία Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ διά Χριστόν Σαλοῦ.

Καί αὐτή ἡ προφητεία, γραφεῖσα ὑπό ἄλλου θεοπνεύστου ὀργάνου τῆς χάριτος, ἔχει ἄρτιαν συμφωνία μετά τῶν προτέρων καί συμπληρώνει, ὡς συνήθως, ὅ,τι οἱ ἄλλες παραλείπουν. Στήν προφητεία ἀναφέρεται ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις θά παραδοθῇ στοὺς Τούρκους καί θά χάσῃ τήν αἴγλη της ὡς πρωτεύουσα τοῦ βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλά καί πάλιν θά ἐπανέλθῃ στήν προτέρα της κατάσταση, μετά ἀπό τά τρομακτικά γεγονότα πού θά συμβοῦν σέ μιά παγκόσμια σύρραξι, ἐκδικουμένην τήν ἁμαρτία καί ἀποστασία τῶν δικῶν μας καιρῶν. Ἐρωτώμενος ὁ ἅγιος ἀπό κάποιον μαθητή του γιά τό μέλλον τῆς πόλης, διεσάφησε στό πνευματικόν του τέκνον τά γενησόμενα, πού μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ διέβλεπε.

Ἀποσπασματικῶς ἀναφέρομεν τά κυριώτερα σημεῖα τῆς προφητείας: «Ἡ πόλις αὕτη ἡ ἐπάνω πολλῶν ἐθνῶν προκαθεζομένη ἀνάλωτος ἔθνεσι γενήσεται καί ἀχειρωτος... Λόγος δέ τις φέρεται εἰσιέναι τό γένος τῶν Ἁγαρηνῶν καί ἱκανά πλήθη τῆ μαχαίρα αὐτῶν κατασφάξουσιν· ἐγὼ δέ φημί, ὅτι καί τό ξανθόν γένος εἰσελεύσεται οὔτινος ἡ προσηγορία πρόκειται ἐν τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ στοιχείῳ τῶν εἰκοσιτεσσάρων στοιχείων ἀνακεφαλαιωμένων, ἀλλ' εἰσελεύσεται μὲν καί τά κῶλα τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπί ἐδάφους καταστρώσουσιν, οὐαί δέ αὐτοῖς ἀπό τῶν δύο ὀρπήκων, ὧν αἱ ρομφαῖαι αὖραι καί ὀξείαι δρέπανοι, πυρρὸν ἐν θέρει συγκόπτουσαι καί εἰς τά ὀπίσω οὐ μὴ ἀνθυπιστρέψουσιν οὐκέτι, οὐδ' οὐ μὴ ἐνταῦθα καταλειφθήσονται... Ἐν γάρ ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεός βασιλέα ἀπό πενίας καί πορεύσεται ἐν δικαιοσύνῃ, πολλῆ... καί ἔσται εἰρήνη ὄν τρόπον ἐπί τῶν ημερῶν του Νῶε ...

Προφητεία Ἁγίου Μεθοδίου Πατάρων

Μεθόδιοι Πατάρων τῆς Λυκίας φέρονται δύο, ὁ μὲν ἕνας μαρτύρησε τὸ 311 μ.Χ. καὶ ὁ ἄλλος ἤκμασε τὸν 9ον αἰ., στὸν ὁποῖον ἀνάγονται οἱ χρησμοί.

Κείμενον.

«Καὶ κρατήσῃ ἐπὶ τὴν Ἐπτάλοφον τὸ ξανθὸν γένος ἕξ ἢ πέντε καὶ φυτευθήσονται ἐν αὐτῇ λάχανα, καὶ φάγονται ἕξ αὐτῶν πολλοὶ εἰς ἐκδίκησιν τῶν Ἁγίων· κρατήσουσι δὲ ἐπὶ τὴν Ἀνατολὴν προνοηταὶ τρεῖς... καὶ μετὰ τούτους ἐγερθήσεται αὐτόνομος καὶ μετὰ τοῦτον ἕτερος λύκος ἀγριώδης... καὶ ταραχθήσονται καὶ τὰ καθήμενα ἔθνη, ἅτινα εἰσὶν ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη, κινήσουσι μετὰ μεγάλης βίας καὶ δριμύτητος θυμοῦ, καὶ χωρισθήσονται εἰς τέσσαρας ἀρχάς, καὶ ἡ μὲν πρώτη χειμάσει εἰς Ἔφεσον, ἡ δὲ δευτέρα εἰς Μελάγια, ἡ τρίτη ἐν ἀκροκάμπῳ ἡγουν εἰς Πέργαμον καὶ ἡ τετάρτη εἰς Βιθυνίαν... τότε ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καθήμενα ἐπὶ νότου γωνίας, καὶ ἐγερθήσεται ὁ Μέγας Φίλιππος μετὰ γλωσσῶν δέκα ὀκτώ καὶ συναχθήσονται ἐν τῇ Ἐπταλόφῳ καὶ συγκροτήσουσι πόλεμον, οἷος οὐ γέγονε πώποτε· καὶ δραμοῦσιν εἰς τὰς ἐμβολὰς καὶ τὰς ρύμας τῆς Ἐπταλόφου καὶ ὁ φόνος τῶν ἀνθρώπων ὡς ποταμὸς κινήσει, καὶ θολωθήσεται ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ αἵματος ἕως τὰ βάθη τῆς ἀβύσσου. Τότε βοῦς βοήσῃ καὶ ξηρόλοφος θρηνήσῃ· καὶ τότε σταθῶσιν οἱ ἵπποι καὶ φωνὴ ἕξ οὐρανοῦ κράξει, στῶμεν, στῶμεν, εἰρήνη ὑμῖν· ἀρκεῖ ἡ ἐκδίκησις ἐπὶ τοὺς ἀπειθεῖς καὶ ἀνηκόους καὶ ἀπέλθετε ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῆς Ἐπταλόφου καὶ ἐκεῖ εὕρησετε ἄνθρωπον ἐπὶ δύο κίονας ἰστάμενον ἐν κατηφείᾳ πολλῇ, ἔσται λαμπρὸς τὸ εἶδος, δίκαιος, ἐλεήμων, φορῶν πενιχρά, τῇ ὄψει αὐστηρὸς καὶ τῇ γνώμῃ πραῦς, ἔχοντα ἐπὶ τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα καλάμου ἥλον καὶ φωνὴ ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου κηρυχθήσεται, στήσατε αὐτὸν Βασιλέα, καὶ δώσουσιν αὐτῷ εἰς τὴν δεξιάν χειρα ρομφαίαν λέγον-

τες αὐτῷ· ἀνδρίζου Ἰωάννη καὶ ἴσχυε καὶ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· καὶ ἐπάρας τὴν ρομφαίαν παρά τοῦ ἀγγέλου πατάξει τοὺς Ἰσμηλίτας, Αἰθίοπας καὶ πᾶσαν γενεάν ἄπιστον. Τοὺς δὲ Ἰσμηλίτας μερίσει εἰς τρία μέρη, καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐν ρομφαίᾳ τὴν δὲ δευτέραν βαπτίσει, καὶ τὴν τρίτην καταδουλώσεται ἐν τῇ Ἀνατολῇ· καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφεσθαι αὐτόν, ἀνοιχθήσονται οἱ θησαυροὶ τῆς γῆς καὶ πάντες πλουτήσουσι καὶ οὐδεὶς ἕξ αὐτῶν πένης, καὶ ἡ γῆ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς ἑκατονταπλασίονα· τὰ δὲ ὄλα τὰ πολεμικά γενήσονται εἰς ἄροτρα καὶ δρέπανα· καὶ βασιλεύσει ἕτη τριάκοντα πέντε».

Ἡ πρώτη κροῦσις ὑπὸ τοῦ ξανθοῦ γένους θά εἶναι ὅπως φαίνεται ἀπότομη καὶ εὐκόλη, λόγῳ τῆς ὑπεροχῆς τῶν Ρώσων ἐναντι τῶν ἀπαιδευτῶν καὶ νοχελῶν Τούρκων καὶ μυστικά βέβαια θά ἐξυπηρετοῦν τὴν κρείττονα πρόνοια τοῦ Θεοῦ γιατί τελείωσε ὁ καιρὸς τοῦ βδελύγματος τοῦ Ἰσλαμισμού. Ἡ περίοδος τῶν πέντε μηνῶν, πού ἀπαιτοῦν τὰ λάχανα νά ἀναπτυχθοῦν, εἶναι μᾶλλον ὁ χρόνος τῆς ἐτοιμασίας τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων, τοὺς ὁποίους παρομοιάζει ὡς τὸν «Μέγαν Φίλιππον μετὰ γλωσσῶν δεκαοκτώ». Οἱ διάφοροι τόποι τῆς στρατοπεδεύσεως τοὺς σημαίνουν τὸ μέγα πλῆθος πού ὑπολογίζονται καὶ κατὰ ἄλλην προφητείαν ἀνάγονται σὲ διακόσια ἑκατομμύρια, πού ἡ ἁμαρτία καὶ ἡ ἀπιστία τοὺς ὀδηγεῖ σὲ σφαγὴ στὸν βωμὸ τῆς ὑλιστικῆς καὶ οὐμανιστικῆς θεότητος. «Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν» καὶ «ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία» καὶ «ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά τὸν κτίσαντα»¹¹. «Οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει» καὶ δικαίως «παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα»¹². Τὸ ὅτι θά συμβοῦν ὄλα αὐτὰ στὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ἰδίως ἡ θεία ἐπέμβασις πρὸς κατάπαυσιν τῆς πανολεθρίου ἀνθρωποσφαγῆς, φανερώνουν τὴν ἰδιαίτη πρόνοια τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν χῶρον αὐτὸ καὶ τὸν λαόν

πού έκληρώθη νά βαστάξη τόν σταυρόν τῆς ἀνθρωπότητος.

“Ὅσο ὁμως καί ἂν μᾶς θέλγη καί παρηγορῇ ἡ εὐτυχία τοῦ μέλλοντος, μᾶς καθηλώνει ὁμως ἡ φοβερή περιγραφή τῶν προφητειῶν περί τῆς φρίκης καί τοῦ ἀσύλληπτου ὀλέθρου, πού ὁ σύγχρονος πολιτισμός καί ἡ ἐλευθερία τῶν προηγμένων μας λαῶν θά δημιουργήσουν!

«Βοῦς βοήσει καί ξηρόλοφος θρηνήσει». Ἐσφαλῶς ἡ θλιβερὰ αὐτὴ πρόταση δέν ἐρμηνεύεται κατ’ εὐθεϊαν, ἀλλά εἶναι ἀλληγορία καί μεταφορά τῆς ἀσύλληπτης συμφορᾶς καί τῆς ἀνήκουστης ἀνάγκης πού θά παραδοθῇ ἡ ἀφηνιάσασα ἀνθρωπότητα. Θεωρῶ ἐπίκαιρο νά ἀναφέρω ἀρμόδια χωρία τῆς Ἐποικιοκρατίας γιά νά προσεγγίσωμεν κάπως αὐτὴ τὴν πραγματικότητα. «Καί Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τό ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ... ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καί ἐμνημόνευσεν ὁ Θεός τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. Ἐπόδοτε αὐτῇ ὡς καί αὐτὴ ἀπέδωκε, καί διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κέρασατε αὐτῇ διπλοῦν. Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καί ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμόν καί πένθος... Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καί πένθος καί λιμός καί ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρός Κύριος ὁ Θεός ὁ κρίνας αὐτήν»¹¹³. Βαβυλῶν ἐδῶ καί πόλις, κατὰ τὴν πτωχὴν μας γνώμη, δέν σημαίνει τόπον ἢ χώραν ἱστορικὴν, ἀλλά μᾶλλον μορφὴ πλάνης τεραστίας πού ἐκατόρθωσε νά ἀποπροσανατολίσῃ τοὺς λαοὺς ἀπὸ τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ἀλήθειαν. Ἐσφαλῶς κάθε μορφὴ ἁμαρτωλότητος ἀποπλανᾷ καί χωρίζει τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀλλά ἐδῶ πρόκειται μᾶλλον περί περιεκτικοῦ καί γενικοῦ κακοῦ, πού μόνον σήμερα μπορούμε νά ἐννοήσωμεν. Οὐδέποτε ἄλλοτε στὴν ἱστορία ἔπαθεν ἡ ἀνθρωπότητα τόσην διαστροφή, τόσην ἀποπλάνησι, τόσον ἀποπροσανατολι-

σμόν στὴν ὄντοτητα καί προσωπικότητά της. Ἐμαρτία καί ἁμαρτωλότης πάντοτε ὑπῆρχαν καί ἰδίως τό ἔγκλημα ἐκδηλώνετο σέ ἀγριωτέρα μορφὴ, πλὴν ὁμως ὄχι γενικά, ἀλλὰ μεμονωμένα καί μᾶλλον κρυφά. Τώρα σ’ αὐτό ἔγκειται ἡ τραγικότητα καί διαστροφή, στὴν γενίκευση τοῦ κακοῦ καί στὴν ἀναιδῆ καί ἀναίσχυνη του προβολή, πού ἐν πολλοῖς παρουσιάζεται ὡς ἄθλος καί ἀρετὴ καί βραβεύεται ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους. Ἐκεῖνο ὁμως πού θέλω νά ἐπισημάνω, εἶναι ἡ αἰτία πού προκάλεσε καί προκαλεῖ τό περιεκτικόν αὐτό κακόν, πού συμβολίζεται ὡς ἄλλη θεότης ἐπάνω τῆς ὁποίας ἐκδηλώνεται ἡ θεία δικαιοσύνη καί ἐκδίκησης. Νομίζω ὅτι τό «σῶμα τοῦ θανάτου», πού ἴσχυσε νά παρασύρῃ τὴν ἀνθρωπότητα τῆς δυστυχισμένης μας γενεᾶς, εἶναι ἡ ξηρὰ καί στεῖρα ἀνθρώπινη «γνώσις» καί ὁ οὐμανισμός. Ὁ οὐμανισμός γέννησε τὸν ὕλισμό, ὁ ὕλισμός τὸν ἀθεϊσμό, ὁ ἀθεϊσμός τὸν κομμουνισμόν, ὁ κομμουνισμός τὸν μηδενισμό καί τὴν σχετικοκρατία καί ὅλα τὰ προϊόντα τοῦ νεκροῦ κατὰ Χριστόν ἀνθρώπου. «Ὁ θάνατος σου ζωὴ μου» εἶναι ὁ διεθνὴς κανόνας τῆς ζωῆς καί κοινωνίας.

Ἐφ’ ὅσον τό ἀπόλυτον παραμερίζεται καί ὁ ἀνθρώπος μετράται στὴν στενότητα τοῦ σχετικοῦ, τότε ὅλα ἐπιτρέπονται, ἀρκεῖ νά ἐπιτυχάνῃ ὁ ἀνθρώπος τὴν ἐφήμερον του ἀπόλαυσιν εἴτε στὴν κτηνωδία καί θηριωδία εἴτε στὰ παραισθησιακά ἢ στὸ ἔγκλημα, ἂν αὐτό προκαλῆ αἰσθησιν ἱκανοποιήσεως καί ἐκδικήσεως. Ἐποθανούσης τῆς συνειδήσεως πού ρυθμίζει τὴν λογικότητα καί ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου, τότε ὅλα τὰ ἐπιτρέπει καί τὰ ἐπιβάλλει ἡ διαστροφή. Μεταφέρεται ὁ ἀνθρώπος στὴν ζωώδη κατάστασι, πού τὰ πάντα ἄγει ὁ ὄρμη καί ὄχι ἡ λογικὴ καί ἡ φρόνησις. Ὁ οὐμανισμός λοιπόν, ἰδίως τοῦ Εὐρωπαϊοῦ ἀνθρώπου, ἀπέρριψε τὴν πρὸς τὸν Θεόν πίστιν, ἐφ’ ὅσον κατ’ αὐτοῦς «πᾶν μέτρον ἀνθρώπος». Τὰ πάντα εὐρίσκονται στὴν γνώσιν, στὴν ἀνθρώπινη μόνον ἱκανό-

τητα, και νά γιατί τά πάντα σήμερα αξιολογούνται διά τῆς ἐπιστημονικῆς μόνον ἐρεύνης καί θέσεώς. Ναί, ἀλλά ὁ Θεός ἀπεκαλύφθη διά τῆς πίστεως καί μόνον δι' αὐτῆς ἐπιγινώσκειται καί πλησιάζεται καί μετέχεται καί διά τῆς χάριτος Του «πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι». Ἡ οὐμανιστική ψευδογνώσις κτύπησε καί κατήργησε τήν πίστιν καί τήν θεογνωσίαν καί στή θέση τῆς ἐθεοποίησε τήν γνώση ὡς εἶδωλον καί νά πού εὐρίσκεται αὐτή ἐνιδρυμένη σήμερα στό παγκόσμιον πάνθεον. Σ' αὐτήν λοιπόν τήν γνώσιν ἐπέτρεψε ὁ ὑπ' αὐτῆς περιφρονηθεῖς παντοδύναμος Θεός νά ἀνταμείψῃ τούς ὀπαδούς καί λάτρεις τῆς· καί «οὗτοι μισήσουσι τήν πόρνην καί ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν καί γυμνήν, καί τάς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καί αὐτήν κατακαύσουσι ἐν πυρί»¹¹⁵.

Προφητεία ἁγίου Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Αὐτός ὁ ἅγιος διέπρεψε στόν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τό 784 καί συνεκάλεσε τήν 7ην Οἰκουμενικήν Σύνοδον κατά τό ἔτος 787. Ἐκοιμήθη τό 806.

Κείμενο.

«...Τοῦτου γενομένου ἐγερθήσεται πόλεμος ἐμφύλιος, καί ἀπολεσθήσεται πᾶς ὁ λαός ὁ ἄπιστος. Καί τότε ἐξυπνήσει ὁ Ἅγιος Βασιλεὺς ὁ ἐν ἀρχῇ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Ι καί ἐν τῷ τέλει Σ...».

Ἐδῶ ἐπισημαίνεται ἡ ἀγριότητα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὅπως καί οἱ προγενέστεροι πατέρες εἶπαν, καθὼς καί ὁ μέλλον νά βασιλεύσῃ προκεχειρισμένος ἀπό τόν Θεό, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα θά εἶναι Ἰωάννης.

Χρησμοί Λέοντος τοῦ Σοφοῦ

Ἦτο ὁ Λέων ὁ Σοφός ἡτο Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, υἱός τοῦ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα (886-912). Ἀσχολήθηκε μέ ποιητικά καί ἠθοπλαστικά συγγράμματα καί θεολογικάς μελέτας, ἔγραψε δέ καί προφητικά διάφορα, λεγόμενα χρησμούς.

Κείμενο.

«Περί τοῦ θρυλουμένου πτωχοῦ καί ἐκλεκτοῦ βασιλέως, τοῦ γνωστοῦ καί ἀγνώστου, τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ ἄκρᾳ τῆς Βυζαντίδος. Ὁ ἀληθινός βασιλεὺς... ὃν ἐδίωξαν τῆς οἰκίας αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι... εἰς τό τέλος τῶν Ἰσμαηλιτῶν ἀποκαλυφθήσεται... ἐν ἡμέρᾳ Παρασκευῆ, ὥρα τρίτη... ἀποκαλυφθήσεται... Ὁ μέλλον ἀποκαλυφθῆναι διά τόξων καί σημείων φανήσεται. Ἐνηχηθῆ παρά τοῦ ὀρωμένου ἀγγέλου τοῦ ἀποκαλυφθέντος ὡς ἀνθρώπου λευκοφόρου εὐνούχου, καί εἰς τό οὖς αὐτοῦ εἶπη αὐτοῦ καθεδόντος, καί τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ λαβόμενος εἶπη.

Ἔγειραι ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα... καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Προσκαλεῖται γάρ σε τοῦ ποιμαίνειν λαὸν περιούσιον· καὶ ἐκ δευτέρου αὐτῷ εἶπη· ἔξελθε ὁ κεκρυμμένος, μηκέτι κρύπτου, πολλοὶ σε ζητοῦσι... καὶ ἐκ τρίτου δώσει αὐτῷ πλάκας λιθίνας, ἐν αἷς ἐγκεχάρακται ἐντολαὶ δύο· ἐκδικῆσαι καὶ ἐθνοποιῆσαι χρηστά· καὶ ἀσέβειαν ἐκδιῶξαι καὶ τοὺς σοδομιτικά ἔργα ποιοῦντας πυρκαύστους ποιῆσαι· ὡσαύτως καὶ τοὺς κακοὺς ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐκδιῶξαι καὶ τοὺς ἀξίους εἰς τὸ θεῖον ἀποκαταστήσαι. Ἔχει δὲ οὗτος σημεῖα. Ὁ ὄνυξ τοῦ μεγάλου δακτύλου τοῦ δεξιοῦ ποδός τήλωμα ἔχων... καὶ σταυροὺς πορφυροὺς ἔχων ἐπὶ τὰς δύο ὠμοπλάτας... τὸ δὲ ὄνομα τοῦ βασιλέως κεκρυμμένον ἐν τοῖς ἔθνεσι... Ἐπιθήσει Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ... Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θλιβήσονται οἱ ἄνθρωποι καὶ δώσουσι τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ χοῦν πάσουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ βοήσουσι πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ τότε εἰσακούσεται Κύριος τὰς δεήσεις αὐτῶν καὶ θήσει τὰ ὦτα ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ ἀποστελεῖ τὸν ἀρχάγγελον αὐτοῦ σχήματι ἀνθρώπου καὶ ἀυλισθήσεται ἐν ταῖς νήσοις. Καὶ εὑρήσει τὸν ἅγιον αὐτοῦ, τὸν εἰλημμένον παρ' οὐδενός βλεπόμενον καὶ παρά μηδενός γνωριζόμενον... ὁ τοῖς πᾶσι σκοτεινός καὶ ἀφανής, τῷ δὲ Θεῷ καὶ ἑαυτῷ φανερός· ἐκ μοίρας δουκικῆς καὶ ἐκ γένους βασιλικῆς καταγόμενος... καὶ ἅγιος τῷ Κυρίῳ... Ἀποκαλύψει ὁ Θεός καὶ ἐμφανίσει καὶ χρίσει αὐτόν ἔλαιον εἰς τὰ τέλη τῶν ἡμερῶν... Ἀποκαλυφθήσεται δὲ οὕτως· φανήσεται γάρ ἀστὴρ ἡμέρας τρεῖς, καὶ νυκτός ὥρας γ' μέσον τῆς πόλεως ἕως (χαραυγῆ) τῆς μητρὸς τοῦ Ὑψίστου. Ὁ δὲ ἀστὴρ οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν πλανητῶν, ἀλλ' ἢ ὡς ἐμφαίνει εἰς τὴν σωτήριον γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ κήρυξ βοῶν τρανώς ἐν ταῖς τρισὶν ἡμέραις ἀνακαλῶν καὶ ἀνακαλύπτων τὸν ἐλπιζόμενον. Τότε ὁ δῆμος ὄρων καὶ ἀκούων τὴν τοῦ κηρύγματος

βροντώδη φωνὴν ἐκπλαγήσονται. Καὶ ἐξεστηκότες ἅμα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ βοήσωσιν ἀγνοεῖν τὸν ἐλπιζόμενον. Τότε ὄρωντων πάντων καὶ τὸ Κύριε ἐλέησον θερμῶς ἐκτενωῶς βοῶντων· καὶ τὰ μέτωπα αὐτῶν εἰς γῆν κρούσαντες καὶ χοῦν εἰς τὰ κεφαλὰς αὐτῶν πάσαντες καὶ στενάξαντες καὶ δάκρυα χύσαντες διὰ τὴν ἐπιούσαν αὐτοῖς θλίψιν, παρακληθήσεται τὸ Θεῖον καὶ εὐμενῶς δέξεται τὴν δέησιν αὐτῶν, καὶ ἰλέῳ ὄμματι ἐπιβλέψει ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· διὰ τοὺς καταλειφθέντας τότε ἐκλεκτοὺς γνωσθήσεται ὁ ἐκλεκτός. Ὁραθήσεται ἐν τῷ οὐρανῷ νεφῶδες στερέωμα τοῦ ἡλίου ἔχον μέγεθος ὡσπερ ἄλλωνος θερμῆς ἀλώνωντων βοῶν ἐξ· κάτωθεν κρεμασθήσεται σταυρός, εὐωνύμως δὲ τοῦ σταυροῦ τοῦ πορφυροῦ, ἐκτεταμένον τόξον, οἷον διέθετο τοῖς πατράσιν ἡμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον, ἀγνοοῦντων δὲ πάντων τὸν ἐλπιζόμενον, ἀνακλασθήσεται τὸ τόξον διὰ τοῦ νοτιοῦ μέρους ὃ ἔστιν εὐτελούμενον ἐν τῷ εἰλήματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ δειχθήσεται τῇ θέσει τῆς καλιᾶς τοῦ ἀληθινοῦ βασιλέως. Τότε οἱ λαοὶ δόντες δόξαν τῷ Θεῷ δρομαίως σπεύσουσι ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ τόξου· καὶ λαβόντες τὸν πολύτιμον καὶ γηραιὸν ἀνακτορίδην μετὰ λαμπάδων καὶ βαῖων καὶ ὠφραδῶν· ὅτι ποικίλως φέρουσι ἄν αὐτόν ἐν τῇ μεγάλῃ Σιών... Καὶ κήρυξ βροντοφωνῶν καὶ μὴ φαινόμενος, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν λαόν εἶπη· ἀρεστός ὑμῖν οὗτος ἐστί; Τότε λήψεται πάντας φόβος καὶ τρόμος καὶ ἔκστασις εἰς τὴν τοῦ κηρύγματος βροντιαίαν φωνὴν. Καὶ εἶθ' οὕτως τύπτοντες τὰ στήθη μετὰ δακρῶν καὶ στεναγμῶν τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἄραντες εἶπωσι; Ναὶ Κύριε, ὅτι σύ ἔδωκας αὐτόν, ἀρεστός ἡμῖν, καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν ἀνάξουσιν αὐτόν εἰς τὴν μεγάλην Σιών. Καὶ προσευξάμενος καὶ σφραγίσας τὰς Πύλας ἀνοιχθήσονται... οἱ δὲ ἐκεῖσε ὄντες φύγωσι μετὰ πολλοῦ φόβου, καὶ προσευξάμενοι ἀναβιάσαντες ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου καλέσουσιν αὐτῶν βασιλέα... Καὶ οὕτως ἄξουσιν ἐν τῷ παλατίῳ νυ-

κτός και αλλοιωθήσονται τά σημεία. Ὁδηγήσουσι δέ αὐτόν δύο ἄγγελοι ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπου λευκοφόρου εὐνούχου· καί εἰς τά ὦτα αὐτοῦ λαλήσουσι τί μέλλειν πράττειν».

*«Οὐαί σοι πόλις ἐπτάλοφε, ὅταν τό εἰκοστόν
στοιχεῖον εὐφημίζεται εἰς τά τείχη σου.
Τότε ἤγγικεν ἡ πτώσις καί ἡ ἀπώλεια
τῶν δυναστῶν σου, καί τῶν ἐν ἀδικίᾳ κρινόντων,
ὅς ἔχει τοὺς δακτύλους αὐτοῦ δρεπανωτούς
ὃ ἔστι δρέπανον τῆς ἐρημώσεως
καί ἐν τῷ Ὑψίστῳ βλασφημία».*

Καί αὕτη ἡ προφητεία εἶναι συνέχεια τῶν προγενεστέρων. Ἐάν καί ἐγράφη σέ διάφορον χρόνον καί ὑπό ἄλλου, περιέχει ὁμως λεπτομερέστερα τήν θεῖαν παρέμβασι στήν κατάπαυσι τοῦ πολέμου καί στήν ἀνακάλυψι καί προβολή τοῦ μεγάλου ἀναμορφωτοῦ τῆς βυθισμένης τότε κοινωνίας. Ὁ μέγας τοῦτος ἄρχων πιστεύεται ὅτι δέν θά εἶναι γέννημα τῆς δικῆς μας γενεᾶς, ἀλλά εὐρίσκεται κρυμμένος ὑπό τῆς κρείττονος τοῦ Θεοῦ προνοίας, γιά νά φανερωθῇ στήν ὥρα καί στόν καιρόν αὐτό, καί αὐτόν δέν νά εἶναι παράξενο, ἐπεὶ καί «τῷ Θεῷ πρέπει τῶν θαυμάτων τά παράδοξα». Στό πρόσωπο τοῦ μυστηριώδους αὐτοῦ ἄρχοντος δέν θά ὑπάρχουν, ὅπως φαίνεται, μόνον ἀνθρώπινες ἱκανότητες διοικητικές, ἀλλά καί ὑπερφυσικές, ὅπως στοὺς παλαιούς ἐθνάρχες καί προφήτες, ὅπως στόν Μωϋσῆ, διότι μόνον ἔτσι θά μπορέση νά ἀναμορφώσῃ τήν χαώδη παγκόσμια κατάστασι.

Δέν ἔρχεται ὁ προκεχειρισμένος αὐτός χρηστός τοῦ Κυρίου ὡς ἓνας ἀπλός ἀνθρώπος «ἄρχων» ἢ ὡς ἓνας ἀπό τοὺς παλαιούς προφήτας, γιά νά ὑποστῇ τήν ἀνθρώπινη κριτική καί καταδίκη, ἀλλά σάν πρόδρομος τοῦ μέλλοντος νά ἔλθῃ «μετά δόξης κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς». Ἐρχεται μετά παρρησίας, ὡς ἀπεσταλμένος ὑπό τοῦ ἔ-

χοντος ἐπί πάντων τήν ἐξουσία, γιά νά ἐπιβάλλῃ τήν θεῖα βουλή, νά ἐφαρμόσῃ τό θεῖον θέλημα καί νά κάμῃ τήν ἐκδίκησι τῶν υἱῶν τοῦ πονηροῦ, πού ἐπί τόσον κατατυράννησαν τοὺς πιστούς. Σάν τά ζιζάνια τῆς παραβολῆς ἀπέπνιγαν αὐτοί τόν σῖτον, τοῦ Θεοῦ μακροθυμοῦντος ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ θερισμοῦ, πού ὁ καθένας θά πάρῃ τήν κατάλληλη θέσι κατά τά ἔργα του.

Προστάτης τῶν παιδιῶν

"Ένα μικρό παιδί ὀδηγώντας ἀπρόσεκτα τό ποδήλατό του βρέθηκε μπροστά σέ φορτηγό, τό ὁποῖο χτύπησε τό παιδί καί θά τό πολτοποιοῦσε, ἂν ξαφνικά μέ θαυμαστό τρόπο, ἕνας μοναχός δέν τό ἄρπαζε ἀπό τούς τροχούς τοῦ αὐτοκινήτου. Τό παιδί εἶδε τό μοναχό, ἀλλά δέν ἤξερε ποιός ἦταν. "Όταν πῆγε στό σπίτι του, διηγήθηκε στόν πατέρα του αὐτό πού τοῦ συνέβη καί πῆραν τήν ἀπόφαση νά πᾶνε στό "Άγιον Όρος νά βροῦν τό μοναχό καί νά τόν εὐχαριστήσουν. Γυρίζοντας τά μοναστήρια καί τά κελιά, ἔφτασαν καί στόν π. Παῖσιο. Τό μικρό παιδί ἀμέσως τόν ἀναγνώρισε καί πῆρε τήν εὐχή του.

μθ'. Γιά τή διάλυση τῆς Τουρκίας

Ἐπισκέφθηκε τό Γέροντα μιά ὁμάδα Κυπρίων, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νά συζητήσουν τό ἐθνικό τους θέμα. Τό ὑπαίθριο ἀρχονταρίκι ἦταν ἔτοιμο.

- Ἄπό πού εἴστε, τούς ρώτησε ὁ Γέροντας.
- Ἄπό τήν Κύπρο, Γέροντα.
- Τί κάνετε, πῶς τά περνᾶτε ἐκεῖ;
- Τί νά κάνουμε, Γέροντα, μᾶς ἔφαγαν οἱ Τούρκοι.

Ἐπί τῆς ἐπισκέφθηκα τούς εἶπε:

- Ἐγώ δέν σᾶς βλέπω φαγωμένους.

Τούς ἔβαλε νά καθίσουν, τούς κέρασε καί μετά τούς εἶπε:

- Μή φοβάστε τούς Τούρκους, θά διαλυθοῦν.

Οἱ ἐπισκέπτες του παραξενεύτηκαν, ἀλλά ὁ Γέροντας συνέχισε:

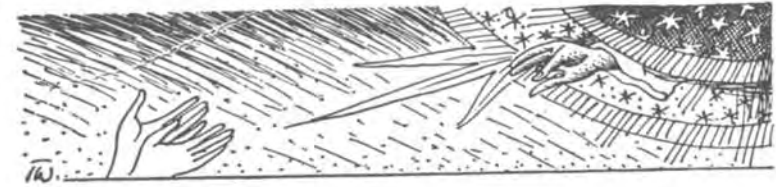
- Ναι, σᾶς λέω. Ἡ Τουρκία θά διαλυθεῖ. Τώρα ἐσεῖς νά κάνετε τόν ψόφιο κοριό καί θά ἴρθῃ ὁ καιρός πού οἱ Τούρκοι θά πάθουν ζημιά. Κοῦρδοι καί Ἄρμε-

νιοι θά κάνουν δικό τους κράτος, θά ἀνεξαρτοποιηθοῦν. Οἱ ὑπόλοιποι, ἐπειδή δέν σέβονται τούς διεθνῆς κανόνες, θά διαλυθοῦν εὐγενῶς ἀπό τούς Μεγάλους. Μετά σέ μᾶς τούς Ἕλληνες θά δώσουν τήν Πόλη, ὄχι γιατί θά μᾶς ἀγαποῦν, ἀλλά γιατί θά ἔχουμε τηρήσει μετριοπαθῆ στάση. Ναι, τήν Πόλη θά τήν ξαναπάρουμε.

ν'. Πλημμυρισμένος στό φῶς

Ἄπό ἡμερολογιακές σημειώσεις ἑνός ἱερομονάχου, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στίς ἐμπειρίες του ἀπό τόν π. Παῖσιο, ἀποσπᾶ ἕνα τμήμα πού παρουσιάζει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον: «Ὁ Γέροντας μοῦ πρότεινε αὔριο πού εἶναι τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους νά πάω νά λειτουργήσω στό κελί του. Ἡ χαρά μου δέν περιγραφόταν. Συνεννοηθήκαμε γιά τή ὥρα κι ἔφυγα πετώντας ἀπό τή χαρά. Τό πρωί πού πῆγα στό κελί τοῦ Γέροντα ἤμουν ἐνθουσιασμένος. Ὁ Γέροντας ἔψελνε ἀργοσύντομα μέ τή λεπτή φωνούλα του, πού θύμιζε παιδάκι. Ἦταν προσηλωμένος σ' αὐτά πού ἔψελνε καί διάβαζε καί μοῦ μετέδιδε τήν ἀτμόσφαιρα τῆς κατάνυξης στήν ὁποία ζοῦσε. "Όταν μπήκαμε στή Λειτουργία, νόμιζα πῶς θά σπάσει ἡ καρδιά μου ἀπό τή συγκίνηση. Θυμᾶμαι πού κοιτοῦσα στά κλεφτά τόν Παππού καί παρακαλοῦσα νά σταματήσει ὁ χρόνος γιά μένα ἐκεῖ. Στήν ὥρα τοῦ κοινωνικοῦ ὁ Γέροντας πλησίασε καί κοινωνήσε. "Όταν εἶπα τό "πάντοτε νῦν καί ἀεὶ" στραμμένος πρός τόν κυρίως ναό, εἶδα τό Γέροντα νά εἶναι πάνω ἀπό τό πάτωμα καί νά αἰωρεῖται. Ἐντρομος ἔριξα τό βλέμμα μου νά δῶ τήν ἐκφρασή του καί κατέβασα ἀμέσως τά μάτια μου, γιατί τό πρόσωπο τοῦ Γέροντα ἦταν ὄλο φῶς καί δέν μπορούσα νά διακρίνω οὔτε ἐκφραση οὔτε πρόσωπο».

ΙΩΣΗΦ ΜΟΝΑΧΟΥ (νυν Βατοπ.) - ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ (1995)

**Ἡ περί Συντελείας καί Ἀντιχρίστου
διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας.**

«Καθημένου δέ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες· εἰπέ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καί τί τό σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καί συντελείας τοῦ αἰῶνος;»⁸. Ἀφοῦ προηγήθηκε ἡ ἐπίδειξις τῶν λαμπρῶν οἰκοδομῶν τοῦ ναοῦ ἀπό τούς μαθητάς στόν Κύριόν μας, ἄκουσαν ἀπό Αὐτόν τό τρομακτικόν κατάντημα ὅτι «οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ καταλυθήσεται»⁹ καί ἔλαβον θάρρος ἀπό τήν προφητικὴν ἀπάντησιν τοῦ διδασκάλου καί τόν ἐρώτησαν κατ' εὐθείαν περί τῶν μελλόντων γενικῶς καί ἰδίως περί τῆς Δευτέρας ἐνδόξου Του Παρουσίας. Τότε ὁ Κύριός μας ἄρχισε νά τούς ἐρμηνεύη μέ τόν ὀπτικόν ὀρίζοντα τῆς προφητικῆς ἐννοίας περί τῶν ὄσων ἐρώτησαν καί πρῶτον ἐξ ὄλων τούς συνιστᾶ· «βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ»¹⁰. Ἐγνώριζεν ὁ παντεπόπτης, τούς διαβολικούς σκοπούς τοῦ ὄφεως τοῦ ἀρχαίου, ὅτι ὡς πλάνη καί ἀπάτη πού ὁ Ἰδιος εἶναι, θά ἔχη τόν τρόπον καί τό μέσον αὐτό στήν ἡμερησίαν του διάταξι.

Ἄν ὁ Θεός διά μεσιτῶν καί ἀγγελιαφόρων ὁμιλοῦσε πάντοτε πρός τόν ἄνθρωπον, εἴτε προφητῶν εἴτε δικαίων εἴτε ἀκόμα καί ἀγίων ἀγγέλων ἕως ὅτου ἦλθε «τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» καί παρέστη ὁ ἴδιος διά τῆς θείας κενώσεως Του γιά νά ὀλοκληρώσῃ τήν ἀνακαίνισιν καί σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Κατά τόν ἴδιον τρόπο καί ὁ λυμεῶν διάβολος διά τῆς ἀπάτης του σπεῖρει πανταχοῦ τῆς ἐκκλησίας ζιζάνια, ὁδηγεῖ κακοῦς ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι μέ ὁ-

νόματα φωτιστῶν καὶ διδασκάλων δημιουργοῦν αἱρέσεις καὶ παντοειδεῖς πλάνες γιὰ νὰ παρασύρουν τοὺς ἀνθρώπους μακρὰν τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. Ὅπως καὶ ὁ Κύριός μας πέραν τῶν διαφορῶν του ἀντιλήψεων μέσω τῶν πιστῶν Του δούλων, ἐπεδήμησεν ὁ ἴδιος προσωπικά καὶ ὀλοκλήρωσε τὴν σωτηρία, ἔτσι καὶ ὁ ἄπατεῶν διάβολος στό πέρασ τῶν τόσων του κακῶν καὶ ἀποπλανήσεων θά παραστήσῃ τό κυριώτερον του ὄργανον, τὴν ἐνσάρκωσιν ὀλόκληρης τῆς κακουργίας καὶ διαστροφῆς του, «τόν ἄνομον» καὶ «υἷόν τῆς ἀπωλείας». Αὐτός θά ἐπισφραγίσῃ τό πλήρωμα τοῦ σατανικωτέρου καὶ εἰδεχθεστέρου του σχεδίου καὶ αὐτός θά εἶναι ὁ ἀντίχριστος, τό πλήρωμα καὶ ἀποκορύφωμα τῶν κακῶν, ὅσων ποτέ ἐνέσκηψαν καὶ συνέβησαν στήν δύστηνον αὐτήν γῆν.

Ἴσως οἱ μαθηταὶ νὰ μὴν ἦσαν τότε ἔτοιμοι νὰ ἀντιληφθοῦν τό βάθος τῆς προφητείας καὶ τῆς ἐσχατολογίας στήν ὁποίαν ἀναφέρεται ἡ πλείστη περιγραφή τοῦ Κυρίου μας. Αὐτός ὅμως ὁ πανάγαθος πού ὄχι μόνον γιὰ τοὺς μαθητές Του τότε, ἀλλά «πᾶσιν ἔλεγε», τοὺς προβάλλει ἀμέσως σάν πρώτη ἄμυνα τό «βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ» ἀπό τοὺς προβατόσχημους καὶ δῆθεν φωτεινοὺς σωτῆρας· «πολλοὶ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες· ἐγὼ εἰμὶ ὁ Χριστός, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν»¹¹. Ὅσα στήν περικοπὴν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου βλέπομε δέν εἶναι ὄλα ἐσχατολογικοῦ περιεχομένου, διότι ὀμιλεῖ ὁ Κύριός μας καὶ γιὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ, πού πραγματοποιήθηκε τό 70 μ.Χ., ἐπὶ Βεσπασιανοῦ Τίτου καὶ γιὰ τὰ συναφῆ δεινά πού ἐπηκολούθησαν. Ἐμεῖς αὐτὰ ὡς γνωστά, παραλείπωμεν καὶ κωχόμενοι διὰ τὴν προγνωστικὴν ὄρασιν τῆς θείας μας ἀποκαλύψεως, ἐρχόμεθα κατ' εὐθείαν στήν ἐσχατολογίαν πού εἶναι καὶ ὁ σκοπός μας.

«Καὶ διὰ τό πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν... καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τό εὐαγγέ-

λιον τῆς βασιλείας ἐν ὄλη τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἦξει τό τέλος»¹². Ὁ ἐπόμενος στίχος «ὅταν οὖν ἴδητε τό βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τό ρηθέν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἔστώσ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω» καὶ τὰ ἐπόμενα τῆς περιγραφῆς τῶν δεινῶν δέν ἐκλαμβάνονται ὡς νομίζω μόνον στήν τότε δῆωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν καταστροφῶν πού συνέβησαν, ἀλλά μᾶλλον στά περί συντελείας καὶ ἀντιχρίστου ἀνάγονται ὅπως συνήθως ὁ προφητικὸς λόγος γριφωδῶς ὀμιλεῖ. «Ἔσται γάρ τότε θλίψις μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δέ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι»¹³. Δέν εἶναι δυνατὸ νὰ χαρακτηρισθοῦν τὰ κακά τῶν Ἑβραίων τῆς ἀλώσεως τῆς ἐπὶ Τίτου τὰ δεινότερα τῶν ὅσων ποτέ συνέβησαν ἢ θά συμβοῦν, διότι ἂν καὶ πράγματι πολὺ σκληρὰ καὶ ἀποτρόπαια καὶ θηριώδη ὑπῆρξαν, οὐδέποτε ὅμως ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τὰ δεινότερα ὄλων, καθ' ἣν στιγμὴν στήν παγκόσμιον ἱστορία διηγοῦνται ἀγριώτερα καὶ ἐκτενέστερα κακά. Τὰ τραγικὰ πού περιγράφονται, μόνον στήν συντέλεια ὑπὸ τοῦ ἀνόμου, τοῦ υἱοῦ τῆς ἀπωλείας θά πραγματοποιηθοῦν, ἀφοῦ θά ἐτοιμασθῇ τό ἔδαφος διὰ τῆς πλήρους χρεωκοπίας τῶν ἀνθρώπων τῶν ὁποίων ἡ παναμαρτωλότης θά εἶναι πλέον νόμιμον καθεστῶς καὶ ὄντως θά ψυγῇ ἡ ἀγάπη ὄχι μόνον τῶν πολλῶν, ἀλλά σχεδόν πάντων, ἀφοῦ ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ὁ ἀτομισμός ἤδη προβάλλονται ἀπό τώρα ὡς κατορθώματα καὶ ὡς κοινωνισμός. Σχολιάζοντας τό ρῆμα τοῦ Κυρίου μας «ἐγερεθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν» λέγομεν ὅτι δέν ἀπέχομεν σήμερα ἀπό τό πλήρες του νόημα. Δέν εἶναι, ἀγαπητοί μου, οἱ σκολιώτερες ἡμέρες τῶν αἰώνων οἱ σημερινές πού σάν μόνιμο καθῆκον καὶ φροντίδα ἔχουν τό ἕνα κράτος νὰ ἐπινοεῖ κατὰ τοῦ ἄλλου δολιοφθοράν καὶ μέ πᾶσαν ὑποκρι-

σίαν καὶ ἀπάτην νά σκέπτωνται οἱ ἡγέται τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ καταστροφήν, πιστεύοντες ὅτι τοῦτο εἶναι κέρδος ἴδιον; Ἡ ραδιουργία, τὸ ψέμα, ἡ ὑποκρισία, ἡ κατασυκοφαντία, τὸ μῖσος, ἡ κατ' εὐθείαν ἐπίθεσις τῶν μεγαλύτερων κατὰ τῶν μικροτέρων καὶ ἀδυνάτων, συνέβη σ' αὐτὸ τὸ μέτρον ποτέ σ' ὅλον τὸ μακρὸν παρελθόν; Καταστρατηγεῖται κάθε νόημα δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας καὶ προβάλλονται σάν μέσα ἐπιτυχίας ἀνόμων καὶ ἀθέσμων κερδῶν καὶ συμφερόντων κάθε παράνομον, ἀνήθικον καὶ βδελυρὸν ὄχι κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας μόνον ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῆς τῆς φυσικῆς ζωῆς καὶ ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου, καὶ προστατεύεται ὁ δρᾶστης πολλάκις καὶ ἐμφανίζεται καὶ ὡς ἥρωας.

Ποία λοιπὸν ἄλλη αἰσχροτέρα ἐπίθεσις ἔθνους ἐπὶ ἔθνος ἀπὸ αὐτὴν πού γίνεται παντοῦ σήμερα, καὶ τί ἄλλο τραγικώτερον ὅταν ἐφαρμόζεται ἀμείλικτα τὸ φρικιαστικὸν ρῆμα «ὁ θάνατος σου ζωὴ μου» ἀπὸ ὅλους τοὺς ἰσχυροὺς πρὸς τοὺς ἀδυνάτους; Ποῖον ἄραγε ἔλλειμμα στήν παντελεῖ σῆψιν τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν ἀπουσιάζει ὥστε νά ἐμποδίζεται ἡ παρουσία τοῦ «υἱοῦ τῆς ἀπωλείας» διὰ νά πραγματοποιηθῇ τούς ὀλοκληρωτικούς του σκοπούς; Τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀκαταστασίαν τῶν καιρικῶν συνθηκῶν συμπληρώνει ἡ ἀδιάκοπος αἱματοχυσία τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν πού τροφοδοτεῖ ἡ ἄνθησις τοῦ προηγμένου μας πολιτισμοῦ!

Στὴν συνέχειαν τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς παρακολουθοῦμεν τὴν καθαρῶς ἐσχατολογικὴν ἀφήγησιν τοῦ Κυρίου μας: «Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε μὴ πιστεύσητε... ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου»¹⁴. Πόσον σαφῆς γνωριμία τῶν πραγμάτων! Πόσον ὀρθῆ διαπίστωσις τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου! Μόνον τοῦτο δέν θά μπορέση νά μιμηθῇ ἢ νά παραχαράξῃ ὁ ἐρχόμενος βαρὺς λύκος, ὁ ἀπα-

τεῶν ψευδομεσσίας, μέ ὄλην τὴν λύσσαν τῆς κοσμοκρατορικῆς του ἐξουσίας, ἐμφανιζόμενος μέ τὸ δέρμα τοῦ ἀρνίου. "Ἀπαξ ἐλθὼν ὁ τῶν ὅλων Σωτὴρ, ὁ Κύριος μας ἐν σχήματι ταπεινώσεως καὶ κατεργασθεὶς τὴν παγκόσμιον σωτηρίαν, τὸ δεύτερον ἐλεύσεται μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης θεοπρεποῦς μὴ δυναμένης πάσης κτίσεως νά ὑποστῇ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας του. Τὸ σύμβολον τοῦτο τῆς Δευτέρας του Παρουσίας ἄς κρατήσωμεν ὅλοι οἱ πιστοὶ τῶν πονηρῶν τούτων ἡμερῶν, πού τά σημεῖα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀπατεῶνος πλησιάζουν καὶ ἔτσι κανεὶς δέν θά πλανηθῇ ὅσον καὶ ἂν καλύψῃ ὁ λυμεῶν διὰ θαυματοφανείας τὴν σατανικὴν του ἔλευσιν. «Ἐγερθήσονται» λέγει ὁ Κύριος μας, ἐννοῶν τὸν πλάνον τοῦτον καὶ παραχαράκτην, «ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προεἶρηκα ὑμῖν». Ναὶ πανάγαθε Δέσποτα, ναὶ ὁ γλυκύς καὶ ἀληθὴς ποιμὴν, ὁ τὴν ψυχὴν Σου θύων ὑπὲρ τῶν σῶν προβάτων, δέν παρέλειψες πάντα ποιῶν καὶ λέγων ἵνα ἡμᾶς προφυλάξῃς ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τὰ πάντα μετερχομένου διὰ τὴν δικὴν μας ζημίαν καὶ ἀπώλειαν.

Τὸ νόημα τῶν λόγων τοῦ Κυρίου μας ὅτι: «εἰ δυνατόν πλανῆσαι καὶ τοὺς ἐκλεκτούς», εἶναι ὅτι θά εἶναι τόσον ὀργανωμένη καὶ καλυμμένη ἡ ἀπάτη πού θά ἀποπλανᾷ καὶ τοὺς θεωρουμένους σοφοὺς καὶ συνετοὺς ὄχι ὁμῶς καὶ τοὺς πραγματικὰ ἐκλεκτούς πού ἡ θεία χάρις ἐκάλεσεν ἐκ προοιμίων καὶ ἐσήκωσαν στήν ζωὴν τοὺς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας καὶ ἐβάστασαν μέ ὄλες τοὺς τίς δυνάμεις τὰ στίγματα Του καὶ διέπρεψαν στίς ἀγίες ἀναστροφές.

Ἕνα ἄλλο σημεῖον προηγούμενον τῆς ἐνδόξου τοῦ Χριστοῦ μας Παρουσίας εἶναι ὅτι «ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

σαλευθήσονται»¹⁵. Κατά τις διηγήσεις τῶν Πατέρων μας καί ὁ Ἄντιχρίστος θά σχηματίζει διάφορα σημεῖα ὑπερφυσικά ὄχι στήν πραγματικότητα, ἀλλά «κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καί σημείοις καί τέρασι ψεύδους»¹⁶, πεπλανημένα καί ὄχι ἀληθῆ, ὑπό τήν προσωπικήν του ἐπίδρασιν καί παρουσίαν. Δέν θά συμβολίζουν ὁμῶς αὐτά τόν ἐρχομόν καί τήν ἔλευσίν του, ἀλλά θά εἶναι ἐκφοβισμοί γιά τούς ἀστηρίκτους καί πεπλανημένους, γιά νά τόν προσκυνήσουν ὡς Θεόν. Ἡ διασάλειψις τῶν στοιχείων καί τῶν οὐρανίων σωμάτων θά προηγηθῆ τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου μας ὡς εἰδοποιητικόν μέσον ὅτι ἤδη ἐρχεται. Καί τότε ἐσχατον τῶν δειγμάτων τῆς παρουσίας Του «φανήσεται τό σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ»¹⁷ ὁ τίμιος Σταυρός Του, τό μέσον τῆς κοσμοσωτηρίου οἰκονομίας Του, τό ὄπλον τῆς καταστροφῆς τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, ἡ κατάργησις τοῦ θανάτου καί ἡ ἀνακαίνισις τῆς κτίσεως. «Καί κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαί τῆς γῆς καί ὄψονται τόν υἱόν τοῦ ἀνθρώπου, (τόν σεσαρκωμένον Θεόν Λόγον ἐν ὄλῃ τῇ θεοπρεπῆ Του μεγαλωσύνῃ), ἐρχόμενον ἐπί τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετά δυνάμεως καί δόξης πολλῆς»¹⁸. Ἄλλά Δέσποτα Παντοκράτωρ καί φιλόανθρωπε, δός ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς ἔλεος καί παρησίαν ἵνα ὑπαντήσωμέν Σε πρός ἡμᾶς ἐρχόμενον.

Τά ἴδια σχεδόν μετά τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου συναντῶμεν καί εἰς τόν εὐαγγελιστήν Μάρκον συνοπτικώτερα. Στόν εὐαγγελιστήν Λουκᾶ ὁμῶς περιγράφονται ζωηρότερα ἢ ἐρήμωσις τῆς Ἱερουσαλήμ καί ἡ καταπάτησις τῆς ὑπό ἐθνῶν ἕως ὅτου «πληρωθῶσι καιροί ἐθνῶν» καί ἀμέσως μᾶς μεταφέρει σέ ἐσχατολογικά σύνορα.

Ἄν καί δέν ἀπεκάλυψε σαφῶς ὁ Κύριος μας περί τοῦ Ἄντιχρίστου, ἂν ὁμῶς συγκρίνωμεν ἀνάλογες περιγραφές τῆς θείας ἀποκαλύψεως, προφητικοῦ περιεχομένου,

γενικά καταλήγομεν στό συμπέρασμα ὅτι μόνον ἐσχατολογικά τά πλείστα ἐρμηνεύονται.

Πολλά ἐκ τῶν προφητικῶς ἀναφερομένων εἰς τήν ἁγίαν Γραφήν ἔχουν πολλαπλήν ἐννοίαν καί ἐρμηνείαν, διότι καί μεταφορικά καί τροπολογικά παριστάνουν τίς διάφορες φάσεις τῆς μακρᾶς ζωῆς τῆς ἐκκλησίας νά παλαίη μέ τίς σκοτεινές δυνάμεις τοῦ Σατανᾶ καί τῶν διαφόρων τοῦ ὄργανων. Τό κέντρον πάντως τῶν σημαντικωτέρων πού καί ἡμᾶς σήμερα ἰδίως ἐνδιαφέρουν, εἶναι τά ἐσχατολογικά καί τά περί Ἄντιχρίστου, τοῦ τρομεροῦ τούτου καί ἀπαισίου τέρατος πάσης διαβολικότητος καί κακουργίας πού θά κατατυραννήσῃ ὡς οὐδέποτε ἄλλοτε τούς πιστούς τῶν ἡμερῶν του. Ἄν καί οἱ πειρασμοί τῶν ἡμερῶν αὐτῶν θά εἶναι διά τούς πιστούς οἱ τρομερώτεροι ὑπό τοῦ διαβόλου, πού μᾶς βυθίζουν σέ λύπην καί πικρίαν περιέχουν ὁμῶς καί τό χαριέστατον μήνυμα τοῦ πραγματικοῦ θριάμβου τῆς Ἐκκλησίας κατά τῶν δύο Τῆς ἐχθρῶν, τοῦ θανάτου καί τοῦ διαβόλου, πού ὁ Νυμφίος αὐτῆς θά πραγματοποιήσῃ ἅμα τῇ παρουσίᾳ Του καί οἱ πιστοί θά πληροφορηθοῦν ὄχι ἐξ ἀκοῆς καί πίστεως, ἀλλά ἐν ὄλῃ τῇ πραγματικότητι, τόν ἐσχατον τοῦ Κυρίου μας μακαρισμόν «χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καί σκιρτήσατε· ἰδοὺ γάρ ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ»¹⁹.

Ἐκτός ἀπό τήν ἱεράν Ἀποκάλυψίν του, ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἀναφέρει περί τῶν ἐσχάτων καί τοῦ Ἄντιχρίστου στίς ἐπιστολές του καί γράφει γιά τό πρόσωπο αὐτό καί θεωρεῖται ὁ πρῶτος πού ἐπισημαίνει αὐτό τό ὄνομα. Στήν πρώτην Καθολικὴν του ἐπιστολήν λέγει: «παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ, καί καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἐρχεται, καί νῦν ἀντίχριστοι πολλοί γέγονασιν»²⁰. Ἐδῶ ὁ Ἀπόστολος ὑπομνήσκει στοὺς μαθητάς του περί τοῦ ἱστορικοῦ Ἄντιχρίστου καί τούς ἐνθυμίζει ὅτι τό ἤκουσαν ὅτι κάποτε θά ἔλθῃ ὁ αὐτοῦσιος Ἄντιχρίστος στόν προορισθέντα καιρόν, ἀλλά ἀντίτυπα ἐκείνου

ἤδη ὑπάρχουν πολλά. Τούς ἐξηγεῖ ποῖος λέγεται Ἐπίχριστος «οὗτός ἐστιν ὁ ἐπίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τόν Πατέρα καί τόν Υἱόν»²¹. Καί ἐπανερχόμενος στόν ἴδιον του ὀρισμόν περί ὀρθῆς ὀμολογίας περί τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἀληθινοῦ Θεοῦ ἐν σαρκί ἐληλυθότος, διδάσκει ὅτι πᾶς ὁ μή οὕτως ὀμολογῶν, Ἐπίχριστου μερίδα ἐκπροσωπεῖ· «καί τοῦτό ἐστιν τό τοῦ ἐπίχριστου ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται καί νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστίν ἤδη»²². Εἰς τήν δευτέραν Καθολικήν ἐπιστολήν ἐπαναλαμβάνει περί τῆς ἀρνήσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι ὀστίς δέν ὀμολογεῖ Αὐτόν ἐν σαρκί ἐλθόντα σωτήρα τοῦ κόσμου, «οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καί ὁ ἐπίχριστος»²³. Δικαίως ὁ ἡγαπημένος μαθητής ἐτόνιζε στούς πιστούς νά φυλάσσωνται μᾶλλον ἀπό τούς διαφόρους ἐπίχριστους πού τότε ὑπῆρχαν καί ἐπολεμοῦσαν ἀδιάκοπα τήν Ἐκκλησίαν παρά νά ὑποπτεύωνται τόν ἱστορικόν τοιοῦτον πού δέν θά ἔβλεπαν στίς ἡμέρες τους. Οἱ διάφοροι αἰρετικοί καί πλᾶνοι πού παραχάρασαν τήν ἀποστολικήν διδασκαλίαν καί ἐνόθευαν τό εὐαγγέλιον δέν ἦσαν ἄλλο παρά ἐπίχριστοι καί προβατόσχημοι λύκοι μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

Ἡ περί Ἐπίχριστου διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Ἐν καί παντοῦ σχεδόν στήν ἀγίαν Γραφήν ἀναφέρεται περί τῶν ἐσχάτων καιρῶν, τῆς συντελείας καί τοῦ μυστηριώδους ἀνθρώπου τῆς ἀπωλείας τοῦ κοινῶς Ἐπίχριστου, στόν Ἀπόστολον Παῦλον ὁμῶς εὐρίσκομεν παραστατικώτερη καί ἀναλυτικώτερη διδασκαλίαν ἰδίως στήν δευτέραν πρός Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολήν του. Ὁ σκοπός τῆς λεπτομεροῦς αὐτῆς περιγραφῆς τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου μας καί τῆς ἀπαισίας μορφῆς τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀνομίας ὅπου θά κατατυραννήσῃ τήν Ἐκκλησίαν ἦτο ἡ ἐπικρατήσασα τότε ὑπό τῶν Θεσσαλονικέων γνώμη ὅτι «ἐνέστηκε ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ»²⁴. Ἡ ἐξόχως ἀνησυχητική αὐτή κατάσταση πού ἐθορύβει τούς πιστούς τῆς περιοχῆς ἠνάγκασε τόν Παῦλον νά ἐκφραστῇ προφητικώτατα περί τῶν μελλόντων γενέσθαι ὥστε νά γίνουν γνωστά εἰς ὅλους τά συμβησόμενα. Δέν σχολιάζομεν λεπτομερῶς ὅλον τό βάθος τῶν νοημάτων ὅπου ἡ προφηταποστολική εὐρύτης τοῦ μεγάλου φωστῆρος Παύλου ἐκτείνεται, ἀλλά μόνον τά δύο κεντρικώτερα σημεῖα τῆς ἐνδόξου Δευτέρας τοῦ Κυρίου μας Παρουσίας καί τῆς προηγουμένης αὐτῆς σατανικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀνόμου τόν ὀποῖον ὁ Κύριος μας «ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος Αὐτοῦ»²⁵. Ἐπειδή ἐσχηματίσθη ἡ ἐντύπωση ὅτι ὁ Παῦλος ὠμίλησε διά σύντομον παρουσίαν τοῦ Κυρίου καί τήν ἐπισυναγωγῆν πάντων πρός Αὐτόν, ἀναγκάζεται ὁ Ἀπόστολος νά τούς ὑπενθυμίσῃ τί παλαιότερα εἶπε σ' αὐτούς περί τούτου καί γράφει: «Ἐρωτῶμεν δέ ἡ-

μᾶς ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς τό μή ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπό τοῦ νοός μήτε θροεῖσθαι μήτε διά τοῦ πνεύματος μήτε διά λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ· μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατά μηδένα τρόπον· ὅτι ἐάν μή ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραινόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεόν ἢ σέβασμα, ὡστε αὐτόν εἰς τόν ναόν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεόν καθίσει, ἀποδεικνύοντα ἑαυτόν ὅτι ἐστὶ Θεός. Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τό κατέχον οἶδατε, εἰς τό ἀποκαλυφθῆναι αὐτόν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ· τό γάρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται· καί τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· οὐ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἔδεδξαντο εἰς τό σωθῆναι αὐτούς. Καὶ διά τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεός ἐνέργειαν πλάνης εἰς τό πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ»²⁶.

Συμβουλεύει ὁ ἅγιος Ἄποστολος τοὺς μαθητὰς του καὶ ἰδίως τοὺς ἐν Θεσσαλονίκη, νά μή «σαλευθῶσι ἀπό τοῦ νοός μήτε θροηθῶσι μήτε διά πνεύματος μήτε διά λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς». Σέ μᾶς ὁμως τοὺς εἰς τά τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας ἀρμόζει ὁ λόγος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, στό προφητικό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως, πού ἀναφέρει τά ἑξῆς: «ὃ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον»²⁷ καὶ «μή σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὁ καιρὸς γάρ ἐγγύς ἐστιν»²⁸.

Πράγματι, ἐξ ὧσων στίς ἡμέρες μας βλέπομεν καὶ ἀκούομεν δέν μένει παρά νά διαπιστώσωμεν ὅτι ὄντως «ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν» καὶ δέν ὑπάρχει μῆκος χρόνου. Στὴν συνέχειά του ὁ Παῦλος ἀφοῦ καθυσύχασε τοὺς μαθητὰς του νά μή τρομάζουν περὶ ἐπικειμένης συντόμου Δευτέρας Παρουσίας, τοὺς προλέγει διάφορα σημεῖα καὶ σύμβολα πού θά προηγηθοῦν αὐτῆς ὅταν ἔλθῃ τό πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ αὐτά μᾶλλον ἐμεῖς πρέπει νά σχολιάσωμεν γιατί ἤδη ζώνουν τόν δικό μας ὀρίζοντα.

«Ἐάν μή ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον» τονίζει ὁ «βλέπων» ὀφθαλμὸς τῆς χάριτος πού αὐτό εἶναι μιά σημαντική βαθμίδα πού θά πατηθῇ γιὰ νά φθάσωμεν ἐγγύτερον στόν ἀναμενόμενον σκοπόν. Τί ἐννοεῖ ἐδῶ ὁ Ἄποστολος ὅταν τονίζει ὅτι σαφές δεῖγμα τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου θά εἶναι ὅπωςδήποτε ἡ «ἀποστασία»; Στὴν ἐρμηνεία αὐτῆς τῆς φράσεως τοῦ Παύλου ἀσχολήθηκαν πολλοὶ κορυφαῖοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας κατά καιροὺς, γιατί πάντοτε ἀπασχολοῦσε ἡ ἐσχατολογία καὶ τά ὅσα τὴν προδιαγράφουν. Ἄν καὶ οἱ γνῶμες τῶν Πατέρων μας κατὰ τό πλεῖστον ταυτίζονται, δέν παύει ὁμως νά μένη κρυμμένη ἡ πραγματικὴ ἐννοια τοῦ ὅρου πού ὁ Παῦλος χαράζει. Ὁ τρόπος τῆς ἀπροκάλυπτης δηλώσεως αὐτοῦ τοῦ ὅρου «μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ... ὅτι ἐάν μή ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον», μᾶς πείθει ὅτι ἦταν γνωστά εἰς τοὺς Θεσσαλονικεῖς ἐκ προτέρας προφορικῆς ὁμιλίας τοῦ Παύλου περὶ τοῦ τί ὠνόμαζεν ἀποστασία καὶ μόνον σέ μᾶς μένει ἄγνωστη. Πάντως τὴν ἀποστασία ἐπακολουθεῖ ἢ σχεδόν ἄμεση παρουσία τοῦ ἀνόμου καὶ ἄρα τῶν μεγάλων δεινῶν ὅπου μέλλουν νά πειράσουν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, πρᾶγμα πού μᾶς ὀδηγεῖ στό συμπέρασμα ὅτι εἶναι ἐσχατολογικόν μᾶλλον φαινόμενον παρά ἐξουσία διοικητικὴ καὶ κοινωνική. Δέν ἀπάδει ἡ γνώμη ὅτι ἡ ἀποστασία θά εἶναι ἠθικοθρησκευτικὴ στοὺς ἐσχάτους καιροὺς. Ὁ Παῦλος ἀναφέρει στίς ἐπιστολές του γιὰ τὴν ἐπ'

ἐσχάτων ἐξαθλίωσιν τῶν ἠθῶν καὶ τῆς πίστεως. «Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποὶ· ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι... ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι... Ὅν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀντίστηνται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν»²⁹ καὶ πάλιν λέγει «τὸ δὲ Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων καυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνειδησιν»³⁰. Καὶ ἄλλοῦ λέγει «πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι»³¹. Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μας ὅτι, στοὺς ἐσχάτους καιροὺς τοσοῦτον θά πληθύνῃ ἡ κακία καὶ ἀπιστία καὶ πλάνη τῶν ἀνθρώπων ὥστε διερωτᾶται μὲ εἶδος παραπόνου «πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὕρησει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;»³². Στοὺς θέλοντας νὰ χαρακτηρίσουν τὴν ἀποστασίαν ὡς ἠθικὴν δὲν ἐμποδίζει αὐτὸ τὸ συμπέρασμα, μερικοὶ ὁμως ἀπὸ τοὺς Πατέρες μας τὸ ἐξέλαβον μὲ πολιτικοκοινωνικὴν ἔννοιαν πού ἰδίως γιὰ τίς ἡμέρες τοὺς ἀφοροῦσε τὴν Ρωμαϊοκρατίαν. Ἄλλοι πάλιν τὸ μεταφέρουν εἰς τὴν γενικὴν καθίζησιν τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀντιχρίστου ὁπότεν ἡ γενικὴ σῆψις πάσης ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀξίας θά ὀλοκληρωθῇ, ἀπὸ ὅπου καὶ τὸ βδέλυγμα αὐτὸ τῆς ἐρημώσεως θά ἐμφανισθῇ. Ἐάν ἐπιτραπῇ πάντως καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν πτωχὴν μας γνώμην ἐξ ὧν πλέον βλέπομεν καὶ συγκρίνομεν καὶ ὄχι ἀκούομεν, εἶναι μᾶλλον ἢ ἀποστασία ἢ ἐκ τῆς ἀμαρτωλότητος καὶ ἀπιστίας, νέκρωσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς κάθε τι τὸ ὑγιές καὶ νόμιμον. «Διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ

ἀγάπη τῶν πολλῶν»³³. Ἡ ἐπακόλουθος φιλαυτία καὶ ἡ φιλαρέσκεια, ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ὁ συμφεροντισμὸς τοῦ καταράτου ἀτομισμοῦ πηγάζουν τὴν ἀντίστασιν καὶ ἀντίδρασιν σὲ κάθε τι πού συνεπάγεται ὑπακοὴν καὶ ἐξάρτησιν εἴτε σὲ προϊστάμενες ἀρχές εἴτε σ' αὐτὸν τοῦτον τὸν Θεὸν τοῦ ὁποῦ (φεῦ) τὸν θάνατον ἐπινοοῦν καὶ φαντάζονται! Τόσον εἶναι προκλητικὴ ἢ ἀποστασία τοῦ ἀτόμου σήμερα ἀπὸ κάθε ἐξάρτησιν πού οὔτε οἱ κανόνες τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζωῆς δὲν πείθουν πλέον περὶ ὑποταγῆς, οὔτε οἱ ἔως τώρα ἀδιάρρηκτοι δεσμοὶ τῆς συγγενείας καὶ τοῦ αἵματος ὀδηγοῦν εἰς τὴν ἐξάρτησιν τῶν μικροτέρων μελῶν ἀπὸ τοὺς κηδεμόνας καὶ μεγαλυτέρους. Οὔτε εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀλληλεγγύην καὶ συνεργασίαν γίνεται παραδεκτὴ ἡ ὑποταγὴ καὶ ἐξάρτησις, οὔτε ἀκόμη καὶ σ' αὐτὴν τὴν παιδείαν πού ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἦτο καθῆκον καὶ ἀρετὴ. Μικρὰ παιδιὰ ἀντίστηνται πεισματικὰ καὶ ἐγωιστικὰ πρὸς πάντας, γονεῖς, διδασκάλους, κηδεμόνας, καὶ γενικά μία ἄνευ προηγουμένου ἀντίδρασις μὲ πείσμα σατανικὸν χαρακτηρίζει τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον. Δέν εἶναι ἄρα τοῦτο τὸ σημεῖον ἐξαπλωμένον ἤδη σὲ παγκόσμιον κλίμακα, δεῖγμα καὶ αὐτὸ μιᾶς ἀποστασίας πού δὲν ἀπέχει ἀπὸ αὐτὴν πού ὁ προφηταπόστολος Παῦλος προφητεύει γιὰ τοὺς ἐσχάτους καιροὺς πού ὁ ζόφος τῆς σκοτοδίνης τοὺς μᾶς πνίγει; Δέν εἶναι ἄραγε τὰ ἀπαίσια χνώτα τοῦ ὀλεθρίου προϊόντος τῆς κολάσεως, τῆς προσωποποιήσεως τοῦ βυθίου δράκοντος, τοῦ Σατανᾶ, πού ἀρχισαν νὰ ἀποπνίγουν μὲ ὄλα αὐτὰ τὴν δικήν μας ἀτμόσφαιρα; Ἐάν δὲν εἶναι αὐτὸ, τότε τί σημαίνει ἡ τόση ἀποστασία εἰς τὴν πανανθρώπινον φυλὴν; Κανένα δεῖγμα τόσης ὀλοκληρωμένης ἀποστασίας σ' ὅλην τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν δὲν ἀναφέρεται καὶ ἄρα πλησιάζομεν εἰς τὴν ἀποκαλυπτομένην ὑπὸ τοῦ Παύλου κρίσιμον στιγμὴν ἐσχατολογικῶν γεγονότων.

Ἀπὸ τὸν λόγον τῆς ἐπιστολῆς ὁ «ἄνθρωπος τῆς

ἀμαρτίας»³⁴ πληροφορούμεθα ἀκριβῶς ὅτι πρόκειται περί ιστορικοῦ προσώπου ἀπολύτως συγκεκριμένου καί ὄχι προσωποποιήσεως τοῦ κακοῦ εἴτε ἀφηρημένου εἴτε συγκεκριμένου στά πρόσωπα διαφόρων τυράννων καί κακοποιῶν πού ἀνά τούς αἰῶνας κατατυράνησαν τήν ἀνθρωπότητα καί ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς πρόδρομοι αὐτοῦ πού ἤδη ὀρίζομεν. Οὔτε πάλιν δυνάμεθα νά συνταυτίσωμεν τόν ἄνθρωπον τῆς ἀνομίας μέ τόν ἴδιον τόν διάβολον ἐφ' ὅσον κατά τόν Παῦλον αὐτοῦ «ἐστίν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ»³⁵. Δέν θά εἶναι, ἐξ ὅσων ἡ Γραφή μᾶς παραδίδει, ὁ ἄνομος οὗτος Ἰαντιχρίστος, οὔτε προσωποποιήσις τοῦ γενικοῦ κακοῦ οὔτε πάλιν ὁ διάβολος, ἀλλά οὔτε καί ἡ σάρκωσις τοῦ ἰδίου τοῦ σατανᾶ στήν ἀνθρώπινη φύσι κατά τόν τύπον τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά ἄνθρωπος διεφθαρμένος σ' ὅλην τήν ἔκτασιν τῆς ὄντοτήτός του, ὀλόκληρος ἡ κατάστασις τῆς ἀμαρτίας στήν πλήρη ἐφαρμογήν, στήν σκοτεινήν καί ἀνταρτικὴν καί ἀπειθῆ μορφήν τῆς διαστροφῆς σέ κάθε κακόν, ἀπ' ὅπου ἀπουσιάζει κάθε ἐννοια τοῦ ὀρθοῦ καί νομίμου. Προχωρώντας ὁ Παῦλος στόν σκοτεινόν εἰρμόν τῆς ἀπαισίας τοῦ Ἰαντιχρίστου περιγραφῆς προσθέτει «ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας». Ἐάν τό πρῶτον του χαρακτηριστικόν ὡς «ἀνθρώπου τῆς ἀμαρτίας» περιέχει ὅλον τόν σκοτεινόν λαβύρινθον τῆς ἐλεεινοτέρας μορφῆς τῶν λογικῶν ὄντων, ὡς υἱός τώρα καί τῆς ἀπωλείας μόνον φρίκην προκαλεῖ καί αὐτή ἀκόμη ἡ διήγησις. Υἱός τῆς ἀπωλείας καί στούς περί αὐτόν καί στόν ἴδιον τόν ἑαυτόν του. Γέννημα ἐξ ἀπαρχῆς τῆς ἀπωλείας μέ ὅλα τά συνέχοντα αὐτόν σύνδρομα καί στοιχεῖα, πολλά καί ἄνευ προηγουμένου δεινά θά προκαλέσῃ ἰδίως ὅταν ἀναρριχηθῆ στό πλήρωμα τῆς ἐξουσίας του, ἐπιτρέποντος φυσικά τοῦ παναγίου Θεοῦ. Σκεῦος δεκτικόν ὅλης τῆς σατανικῆς ιδιότητος καί ἐνεργείας, τί ἄρα δέν θά εἶναι ἰκανός νά προξενήσῃ στήν τότε γενεάν του καί περισσότερο μάλιστα στήν Ἰεκκλησία μας καί

στούς πιστούς, ἐναντίον τῶν ὁποίων συγκεντρώνεται ὄλη του ἡ λύσσα καί τό μῖσος, ὡς ἀπολύτου ὀργάνου τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου καί μισανθρώπου; Ἐχων ὁ υἱός τῆς ἀνομίας καί ἀπωλείας ἐνθρονισμένον εἰς τήν καρδίαν του τόν διάβολον, ἀπονέκρωσε εἰς τόν ἑαυτόν του πᾶσαν ἐννοιαν ἀγαθοῦ καί καλοῦ καί μετεμορφώθη ὡς εἶναι ἐπόμενον εἰς τό ἀρχέτυπον τῆς δικῆς του προτιμήσεως, γενόμενος ὁ ἴδιος διάβολος καί σατανᾶς πλὴν μέ ἀνθρωπίνην μορφήν καί ἐνέργειαν σέ σημεῖον ὥστε τήν φρικαλεότητα τῶν στόχων καί ἔργων του νά μειώσῃ ὁ Θεός διά νά δυνηθῆ νά ἀνθέξῃ ἡ τότε γενεά. «Καί εἰ μή ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διά δέ τούς ἐκλεκτούς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι»³⁶.

Ἡ ἔως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἀδιάκοπος πάλιν τοῦ σατανᾶ κατά τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἡ ἀποπλάνησις τους ἀπό τήν ἐπίγνωσι καί λατρεία τοῦ πραγματικοῦ Θεοῦ τοῦ ὁποίου τήν θεία ιδιότητα μετασχηματίζει σέ διάφορες ψευδεῖς θεότητες καί πλάνες. Στήν παρουσίαν ὁμοῦς τῆς κατ' ἐξοχήν ἠθικῆς ἐνσαρκώσεως του ὁ διάβολος θά μεταβάλλῃ τό σχῆμα τῆς ἔως τότε πλάνης καί γυμνῆ τῆ κεφαλῇ θά προβάλλῃ τό ἀντίτυπον του ὡς τόν ἴδιον τόν Θεόν, σφετεριζόμενος τήν εἰς τόν πραγματικόν Θεόν λατρείαν καί τιμήν! Τό ἀκόλουθον ρῆμα τοῦ Παύλου περιγράφει αὐτήν τήν τραγικότητα «Ὁ ἀντικείμενος καί ὑπεραιρόμενος ἐπί πάντα λεγόμενον Θεόν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτόν εἰς τόν ναόν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεόν καθίσει, ἀποδεικνύντα ἑαυτόν ὅτι ἐστὶ Θεός»³⁷. Εἰς τήν Ἰακκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου περιγράφεται ἡ σύμπτυξις καί ἀφομοίωσις τῶν δύο τούτων γενικῶν κακῶν, διαβόλου καί Ἰαντιχρίστου, ὡς ἐξῆς: «Καί ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τήν δύναμιν αὐτοῦ καί τόν θρόνον αὐτοῦ καί ἐξουσίαν μεγάλην... Καί προσεκύνησαν τῷ δράκοντι τῷ δεδωκότι τήν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καί προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες· τίς ὁμοῖος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; Καί ἐδόθη αὐτῷ στόμα λα-

λοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαν καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο (3 1/2 ἔτη)... καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαόν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτόν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου»³⁸. Πόσον ζωηρά τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ζωγραφίζει τὸν «ἀντικείμενον καὶ ὑπεραιρόμενον» ὅτι ἀδίστακτα θά σφετερισθῆ τίς θεῖες ἀξίες καὶ τιμές ἀλλὰ καὶ πόσον βάνουσα καὶ βάρβαρα καὶ βίαια θά καταταραννήσῃ τοὺς πιστοὺς πού δέν θά θελήσουν νά τόν προσκυνήσουν! Ὅντως τὸ Κυριακόν λόγιον πού χαρακτηρίζει τοὺς μαθητάς τῶν κακῶν ὡς υἱοὺς γεέννης διπλοτέρους τῶν διδασκάλων τους, ἐδῶ ἔχει τὴν πλήρη του ἐφαρμογήν. Ὁ ἴδιος ὁ ἐωσφόρος ἐν τῇ ἀπονοίᾳ του νά ἀρπάξῃ ἐξουσία, ἰσοθεῖαν ἐφαντάσθη καὶ ἔνεκεν τούτου κατεποντίσθη καὶ ἀπερρίφθη. Τὸ γνήσιον του γέννημα καὶ ἀπαύγασμα γενόμενος υἱὸς γεέννης διπλότερος τοῦ πατρός του, ἐπερίσσευσε στήν ἀλαζονεία καὶ ἐξετόπισε τελείως τὸν Θεόν, φαντασθεῖς τόν ἑαυτόν του ὡς ἀληθῆ Θεόν! Τὸ «ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεόν» τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ ἀλάστωρ αὐτός ἀπατεῶν θά θελήσῃ νά ἐκτοπίσῃ κάθε ἄλλην θεότητα εἴτε τῶν ὑποτιθεμένων εἴτε καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ πού ἦτο γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, τῆς ὁποίας δυστυχῶς θά βασιλεύσῃ ὡς ὁ ἀναμενόμενος τῆς Μεσσίας καὶ σωτήρ.

«Ὡστε αὐτόν εἰς τὸν ναόν τοῦ Θεοῦ καθίσαι». Τὸ συμπέρασμα εἶναι αὐτόχρημα ἀνατριχιαστικόν καὶ ἀποτρόπαιον διότι τοῦ θράσους τούτου δέν ἐπροηγήθη ἕτερον, ἀλλ' οὔτε τῆς ἀναιδεΐας καὶ αὐθαδεΐας αὐτοῦ τοῦ εἶδους ὑπάρχει περιγραφή. Ἰσοθεῖαν ὅπως προείπαμεν καὶ ὁ διάβολος ἐφαντάσθη καὶ ἐξέπεσε καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς ὀργάνων του ἐπεχείρησαν τὸ ἴδιον. Ἐναφέρε-

ται στίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων διὰ τὸν Ἡρώδη ὅτι οἰκειοποιήθη δόξαν Θεοῦ καὶ «παραχρῆμα δέ ἐπάταξεν αὐτόν ἄγγελος Κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν»³⁹. Νά ἀντικαταστήσῃ ὁμοῦς τὸν ἴδιον τὸν Θεόν οὐδεὶς ἄλλος ποτέ ἐπεχείρησε ἐκτός τούτου τοῦ τέρατος τῆς ἀπωλείας καὶ δικαίως συμπεραίνομεν τὴν ἔκτασιν τῶν δεινῶν πού θά ἐπινοήσῃ ἕνα τέτοιο ἄνευ προηγουμένου ὀργανωμένον κακόν. Στίς διάφορες ἐρμηνεῖες τους οἱ Πατέρες σχολίασαν τὴν λέξιν «ναόν», ἐρευνῶντες ποῖον θά ἐννοοῦσε ὁ Παῦλος, πού δηλαδὴ ἱστορικά αὐτό τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως θά καθίση οἰκειοποιούμενος τὴν θεῖαν ἀξίαν πού λατρευτικῶς ἔχει ὁ Θεός. Οὐδέποτε ἐπαναλαμβάνομεν ἠκούσθη βδελυροτέρα καὶ ὑψηλοτέρα ὕβρις κατὰ τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν θεομάχων πολεμίων κατὰ τῆς θείας μεγαλωσύνης καὶ ὁσάκις ἐάν κάτι τέτοιο συνέβῃ στήν ἱστορίαν, αὐτό ἐγίνετο ὑπὸ ἀφηρημένην καὶ φανταστικὴν περιγραφὴν διαφόρων λαῶν ἀναζητούντων τινὰ θεότητα νά λατρεύσουν ἀφοῦ ἐνστικτωδῶς ἡ ἀνθρώπινη φύσις ἔλκεται πρὸς τὴν πίστιν. Μὴ ἔχοντες γνῶσιν ἀληθοῦς θεοσεβείας, ἐλάτρευαν εἴτε φυσικὲς δυνάμεις, εἴτε τὰ στοιχεῖα, εἴτε ὅτι ἡ φαντασία μποροῦσε νά εἰδωλοποιήσῃ ὡς ὑπὲρ δύναμιν καὶ ἄλλοτε πάλιν ἡρώας καὶ εὐεργέτας ἢ ἀκόμη καὶ τυράννους πού τοὺς ἐπίεζαν. Ἡ προφητικὴ καρδιά τοῦ μεγάλου Παύλου πού ἔβλεπε τὰ μακρὰν συμβησόμενα ὡς παρόντα, μόλις καὶ εἶναι χρεῖα νά σημειώσωμεν πόσον ἀλγοῦσεν ὅταν ἠσθάνετο τὴν τοσαύτην καθίζησιν τῶν δικῶν μας καιρῶν πού ἡ παντελής σῆψις κάθε ἠθικῆς ἀξίας καὶ λογικῆς θά ἔδιδε τὸν ἀνάλογον αὐτόν καρπὸν τῆς ὑπερτάτης βλασφημίας καὶ ἀσεβείας, τοῦ ἐπιστεγάσματος τῆς παντελοῦς ἐρημώσεως καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ. Ὅντως κατὰ τὸ θεῖον ρῆμα «οὐ δύναται δένδρον σαπρὸν καρπούς καλοῦς ποιεῖν»⁴⁰.

Ὁ λόγος πού μᾶς κινεῖ στὸν μικρὸν τοῦτον σχολια-

σμόν δέν είναι ή επανάληψις τῶν ἱστορικῶν γεγονότων τόσον γνωστῶν ἀπό τὰς θείας Γραφάς ἀλλά γιά νά καθορίσωμεν ἐκ τῶν συμπερασμάτων τήν μέλλουσαν γενέσθαι ζημίαν καί ἀφανισμόν. Τό ρῆμα τοῦ Κυρίου μας ὅτι ἡ μέλλουσα τότε νά συμβῆ θλίψις καί ἀνάγκη «οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μή γένηται»⁴¹, εἶναι ἱκανόν νά μάς πληροφορήσῃ. Προτιμήσαμεν ὁμως παρά ταῦτα νά ἐξετάσωμεν μερικές πτυχές τῆς ἐρχομένης συμφορᾶς γιά νά ἀξιολογηθοῦν τά μέσα τῆς σωτηρίας πού ἡ θεία χάρις διά τῆς Ἐκκλησίας παρέχει στόν κόσμον, πού πιστεύει καί ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτήν. Κάθε παράβασις καί παρακοή ἀσφαλῶς λαμβάνει «ἐνδικον μισθαποδοσίαν», ἡ ὁρμή ὁμως πρὸς ἰσοθειαν ἀποτελεῖ ὄχι μόνον τήν ἀρχήν ἀλλά καί τό τέρμα τῆς περιγραφῆς τῆς ἀμαρτίας. Τό φρικιαστικόν παράδειγμα τοῦ ἑωσφόρου μάς πείθει ἀπό πού εἰσηλθάν τά κακά καί ἡ φθορά τῶν «λίαν καλῶς» τοῦ Θεοῦ ποιημάτων. Στίς ἡμέρες πάλιν τοῦ Ἄντιχρίστου συναντῶμεν τό ἴδιον γεγονός ὑπό αὐθαδεστέραν μορφήν ὁπόταν καί τό ἀποτέλεσμα δέν θά εἶναι λιγότερον τοῦ ἐπιχειρήματος. Ἡ ἐν τῷ Ἄντιχρίστῳ ἀνταρτική ὁρμή ἀρπαγῆς πάσης τῆς θεοπρεποῦς λατρείας καί μεγαλωσύνης θά εἶναι τό ἐπιστέγασμα ἐν ὅλη τῇ ἱστορίᾳ πάσης τῆς σατανικῆς κακότητος καί διαστροφῆς στήν σκοτεινήν αὐτήν ὄντοτητα ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἐφαντάσθη ἡ λογική φύσις. Εἶναι συγκινητικώτατον τό ρῆμα τοῦ Παύλου ὅταν τονίζει τό «ἀποδεικνύντα» τούτου τοῦ τέρατος, πού σημαίνει τό πῶς καί πόσον θά ἐπιστρατεύσῃ πᾶσαν τήν σατανικήν ιδιότητα καί κακουργίαν εἰς ὅλην αὐτῆς τήν ἐντέλειαν. Γιά νά ἐπιδείξῃ κανεῖς θεῖες ιδιότητες ὥστε νά ἀποπλανήσῃ ὄχι μόνον ἀφελεῖς ἀλλά εἰ δυνατόν καί συνετούς, πρέπει νά ἐπιστρατεύσῃ ὑπερφυσικές ἐνέργειες πού συνήθως φανερώνουν τό θεῖον. Κάτι τέτοιον τῇ συνδρομῇ τοῦ σατανᾶ θά μεθοδεύσῃ καί οὗτος ὁ ἀντικείμενος ἔστω καί φανταστικά, διότι κατά τόν Παῦλον ὅλα αὐτοῦ τά κ-

νήματα θά εἶναι «κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καί σημείοις καί τέρασι ψεύδους»⁴². Ὁ Παῦλος ἀποκαλύπτει στούς Θεσσαλονικεῖς κάποιο σχετικό σημεῖο πού ἄλλοτε τοῦς εἶπε προφορικά, σέ μάς ὁμως δυστυχῶς μένει ἄλυτον ὅσο καί ἂν οἱ Πατέρες προσπάθησαν νά ἐπιλύσουν. «Οὐ μνημονεύεται ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς ἔλεγον ὑμῖν;» Ποῖον τό λεγόμενον; «Καί νῦν τό κατέχον οἴδατε, εἰς τό ἀποκαλυφθῆναι αὐτόν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ· τό γάρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται»⁴³. Ποῖον ἦτο τό πρόσωπον ἡ ἡ δύναμις πού ἐμπόδιζε τήν παρουσίαν τοῦ Ἄντιχρίστου ἴσως νά γνώριζαν τῇ προφορικῇ ὑποδείξει τοῦ Παύλου οἱ μαθηταί του καί ἐπομένως ὁμιλεῖ συνεσκιασμένα τότε γιά λόγους ἀσφαλείας ἐκ τῶν κρατούντων.

Γιά τό «κατέχον», ποιό εἶναι εἴτε πράγμα εἴτε πρόσωπον πού ἐμπόδιζε καί ἐμποδίζει τήν παρουσίαν τοῦ ἀνόμου πού ἤδη μάς ἀπασχολεῖ, οἱ ἐρμηνεῖες πού συνήθως ἐδίδαν οἱ σχολιασταί τῆς Ἀποκαλύψεως ἐναλλάσσονται σέ διάφορες ὑποθέσεις. Κυρίως ὁμως στήν προκειμένην περίπτωσιν συμπεραίνεται ὑπό τῶν πλείστων, ὅτι ἡ κατέχουσα δύναμις ἦτο ἡ Ρωμαιοκρατία, τῆς ὁποίας ἡ κατάργησις θά εἶναι ἕνα στοιχεῖον τῆς παρουσίας τοῦ ἀνόμου. Ἐάν τοῦτο ἐκληφθῇ ὡς κάτι τό ἀξιοπρόσεκτον τότε μπορούμε νά ἰδοῦμε τήν περί Ρωμαιοκρατίας ὑπόθεσιν σέ δύο μορφές. Τήν μίαν ὡς πρὸς τήν τότε ἐποχὴν πού ἡ Ρώμη σάν κοσμοκράτειρα ἐξουσίαζε τό πλεῖστον τοῦ γνωστοῦ κόσμου καί μάλιστα στίς ἡμέρες πού ὁ Παῦλος ἔγραφε τίς ἐπιστολές, καί τήν ἄλλην ὡς πρὸς τήν μορφήν τῆς μετὰ ταῦτα Βυζαντινῆς καί ἐν συνεχείᾳ Εὐρωπαϊκῆς κυριαρχίας πού καί σήμερον θεωρεῖται ἐπικρατοῦσα. Ἄν κάτι τέτοιον δικαιούμεθα νά ψηλαφήσωμεν θά εὐρωμεν σύμφωνες τίς ἀποκαλύψεις μεμονωμένων Πατέρων μας πού διασαφηνίζουν ὅτι στίς ἡμέρες τοῦ Ἄντιχρίστου θά ἔχη μαρνανθῇ καί ἐκλείψῃ ὁ εὐρωπαϊκός πολιτισμός καί ἐ-

πικράτεια. Μόλις καί είναι χρεία νά τονίσωμεν ὅτι τὰ διάφορα ἀνασταλτικά αἴτια πού προβάλλονται εἰς ὄλον τό μῆκος τῆς ἱστορίας τῶν γεγονότων δέν εἶναι αὐτοπρόβλητα ἢ αὐτοδύναμα, πού μποροῦν νά προκαλοῦν τόν φόβο στούς πιστούς ἀλλά εἶναι ὄργανα τῆς πανσόφου καί πανσωστικῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας πού κυβερνᾷ τὰ πάντα ἐν τῇ ἀπολύτῳ Αὐτοῦ δυνάμει καί κυριότητι καί ἐπιτρέπει αὐτήν τους τήν παρουσία στόν καιρόν πού Αὐτός ἔταξε γιά τὰ θεοπρεπῆ του σχέδια καί σκοπούς. Τοῦτο σημειώνομεν γιά νά κατασιγᾶσωμεν τόν ἐγειρόμενον θόρυβον στούς πιστούς πού ἡ λέξις «Ἀντίχριστος» ἢ «Συντέλεια» ἢ «Δεινά» προκαλοῦν τήν φρίκην καί τόν φόβον.

Συνεχίζομεν καί πάλιν τήν Παῦλειον ἀποκάλυψιν λέγουσαν οὕτως: «τό γάρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας». Ἡ λέξις μυστήριον φανερώνει ὅτι δέν πρόκειται περί συγκεκριμένου προσώπου ἢ πράγματος ἀλλά περί τοῦ συνόλου τῆς φαυλότητος καί διαστροφῆς τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ Σατανᾶ στήν ἱστορία, ἀφοῦ καί ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἀπεκάλεσεν τοὺς τοιοῦτους ὡς ἀντιχρίστους πού σάν πρόδρομοι τοῦ ἱστορικοῦ τούτου ἀπατεῶνος ἐκδηλώνουν τήν ἰδίαν κακότητα, ἕως ὅτου ἡ πληρεστέρα μορφή καί ἐνσάρκωσις πάσης κακουργίας καί ἀνομίας θά ὀλοκληρωθῆ στήν ἐπ' ἐσχάτων παρουσίαν του. Καί πάλιν ὁμως τό γριφῶδες ρῆμα τοῦ Παύλου μᾶς κρατᾷ σέ ἀπορία: «μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται».

Τό ἐνδιαφέρον ἐν συνεχείᾳ πού μᾶς ἐπισημαίνει ὁ Παῦλος εἶναι ἡ ποιότης τοῦ ἐρχομένου ψευδοθεοῦ εἰς τοὺς ρόλους πού θά ὑποδυθῆ πού εἶναι ἡ παρουσία ὄλων του τῶν λόγων καί τῶν κινήσεων «κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καί σημείοις καί τέρασι ψεύδους». Ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς, Χριστέ Βασιλεῦ, ἀπό τοιαύτης ἀπάτης καί δόλου. Διερωτᾶται κανεὶς πῶς θά ἀντιμετωπίσουν οἱ ἄνθρωποι μίαν τέτοιου εἴδους κατάστασιν καί

μέ ποῖα κριτήρια θά διαχωρίσουν τήν ἀλήθεια ὥστε νά μή παρασυρθοῦν. Ἡ Γραφή μᾶς προαναγγέλει ὅτι τόσον ὀργανωμένον θά εἶναι τό κακό στήν γενικότητα του πού σχεδόν θά παραπλανοῦνται καί οἱ συνετοί. Ἐάν καί κατά τήν διασάφησιν τοῦ Παύλου θά εἶναι ὄλη ἡ δραστηριότης τοῦ ἀπατεῶνος «ἐν πάσῃ δυνάμει καί σημείοις καί τέρασι ψεύδους» καί ἐπομένως μόνον κατά παρουσίαν καί ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ, πῶς λέγω δέν θά ἀντιληφθοῦν οἱ ἄνθρωποι τήν ἀπάτην καί πῶς θά παρασυρθοῦν; Ὁ Παῦλος πάλιν ἀναφέρει περί τῶν μελλόντων νά πλανηθοῦν καί τό γιατί θά πάθουν αὐτό. «Τοῖς ἀπολλυμένοις ἀνθ' ὧν τήν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τό σωθῆναι αὐτούς»⁴⁴. «Τοῖς ἀπολλυμένοις», λέγει, ἄραγε ὑπάρχουν προορισμένοι γιά ἀπώλειαν; Ἀσφαλῶς ὄχι καί αὐτό ἀντίκειται στόν σκοπόν τῆς δημιουργίας καί σχέσεως τοῦ Θεοῦ πρός τὰ κτίσματά Του. Τί ἄρα ἐννοεῖ μέ τόν ὄρον «ἀπολλυμένοις» ὁ χρησμός αὐτός τῆς ἀποκαλύψεως; Δέν εἶναι ἄλλο παρά ἡ γενική ἐξαθλίωσις τῶν μελλόντων νά πλανηθοῦν ὅπως ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρεται. «Ἀνθ' ὧν τήν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο... διά τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεός ἐνέργειαν πλάνης εἰς τό πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μή πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλά εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ»⁴⁵. Εἰς ἄλλην του περικοπήν ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν ἀναφέρει σαφέστερα περί τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἐξῆς: «Καί καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τόν Θεόν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μή καθήκοντα»⁴⁶ καί ἀνωτέρω λέγει «διότι γνόντες τόν Θεόν οὐχ ὡς Θεόν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καί ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά φάσκοντες εἶναι σοφοί ἐμωράνθησαν»⁴⁷. Ἐάν καί πάλιν κατά τόν Παῦλον «ἀποκαλύπτεται γάρ ὀργή Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπί πᾶσαν ἀσέβειαν καί ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τήν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, διότι τό

γνωστόν τοῦ Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς»⁴⁸, τότε φαίνεται ὅτι ἕκαστος ἐφ' ἑαυτοῦ του καθιστᾷ τὸν ἑαυτὸν του δεκτικὸν τῆς πλάνης ἢ μὴ, ἀναλόγως τῆς δικῆς του ζωῆς καὶ πεποιθήσεως.

Ἡ μερική διαπλάτυνσις τοῦ θέματος αὐτοῦ δὲν νομίζω νὰ ἀπάδη σ' αὐτὴν τὴν θέσιν ἐπειδὴ πολλά ἐρωτήματα προκύπτουν περὶ τοῦ τρόπου τῆς θείας προνοίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀκόμη τῆς δυνάμεως καὶ ἐπιβολῆς τοῦ κακοῦ. Στό δικό μας θέμα λέγομεν ὅτι καὶ αὐτός ὁ Ἄντίχριστος μέ τά τρομερά ἰδιώματα πού περιγράφομεν, οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχει ἀφ' ἑαυτοῦ, οὔτε αὐτός οὔτε ὁ πατήρ καὶ ὁ διδάσκαλός του διάβολος· διότι, ἐάν εἶχαν ἐξουσίαν, δὲν θά περίμεναν καιρούς καὶ περιστάσεις καὶ ὄργανα καὶ μέσα, ἀλλὰ σύντομα καὶ ἐξ ἀρχῆς θά πραγματοποιοῦσαν τοὺς φονικούς των σκοποὺς ἔχοντες πάντοτε ἔτοιμην πρὸς τοῦτο τὴν προαίρεσιν. Τὴν παρουσίαν τοῦ Ἄντιχρίστου μόνον ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει καὶ σέ χρόνον καὶ σέ χῶρον καὶ σέ ἔκτασιν παίρνοντας τίς ἀφορμές ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὴν προαίρεσιν· «δῶψοι σοὶ Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρῶσαι»⁴⁹.

Μέ ὅσα προαναφέραμεν στίς ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καταφαίνεται ὅτι ὁ ἠθικός νόμος δὲν εὐρίσκεται ἐξω ἀπὸ τὸν Θεόν σάν κάτι οὐδέτερον ἀλλ' εἰς μέν τὸν Θεόν εἶναι θέλημα καὶ βουλή, στά λογικά ὄντα ὁμοῦς εἶναι χρέος καὶ τρόπον τινά σύστασις. Ἐάν τά λογικά ὄντα θελήσουν νὰ ἀποστατήσουν ἀπὸ τοὺς κανόνας τῆς ἠθικῆς, ἔχουν δικαίωμα σάν ἐλεύθερα νὰ ἐκλέξουν ὅ,τι προτιμοῦν. Νὰ συνεχίσουν ὁμοῦς τὴν πνευματικὴν τους ὄντοτητα στοὺς ὄρους τῆς φύσεώς τους εἶναι ἀδύνατον, διότι κατὰ μετοχήν ἔχουν ὄχι μόνον τό εἶναι καὶ τό εὐ εἶναι ἀλλὰ καὶ τό ὑπὲρ εὐ εἶναι στό τέρμα τοῦ προορισμοῦ τους. Ὅλα αὐτά δὲν ὑφίστανται διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοίας καὶ δραστηριότητος, ἀλλὰ ἐκ τῆς δημιουργικῆς καὶ

συνεκτικῆς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας, συνεργούντων καὶ τῶν ὄντων μέσω τῆς φυσικῆς τους δραστηριότητος καὶ κινήσεως. Ὁ ἠθικός νόμος «περικτικὰ» εἶναι ἡ ἐμμογή τῶν λογικῶν ὄντων στήν φυσικὴν τους θέσιν καὶ στήν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ σχέσιν καὶ ἐπαφήν, ὅπότεν ἀπρόσκοπτα ὀρθοπραγοῦν καὶ φθάνουν στόν ἀπόλυτόν τους προορισμόν πού ἐξ ἀρχῆς ἐτάχθησαν. Νὰ λοιπόν πού συνίσταται ἡ ἀποπλάνησις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ αὐθάδης παρουσία τοῦ κακοῦ καὶ αὐτὴ ἡ τυραννία του. Ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει τό καλόν καὶ κατὰ φύσιν ἐκ τοῦ νόμου τῆς συνειδήσεως καὶ ἐπίκτητα ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου, τό ἀποβάλλει ὁμοῦς ἀπὸ ραθυμίαν ἢ ἀδυναμίαν, ἀπὸ τίς κακές του ὀρέξεις καὶ ἐπομένως φθάνει σέ πόρωσιν καὶ ἀναισθησίαν ὅπως ἀναφέρει καὶ ἡ Γραφή· «ἀσεβῆς ὅταν φθάσει εἰς βάθη κακῶν καταφρονεῖ». Αὐτὴν λοιπόν τὴν τύφλωσιν τῆς ψυχῆς περιγράφει ὁ Παῦλος ὅπως προαναφέραμεν «ὡς ἐνέργειαν πλάνης» καὶ παραδοχήν τοῦ ψεύδους ὡς ἀληθείας. Ἡ ἐκούσια πτώσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ νόμου στό κράτος τῆς ἀμαρτίας εἶναι ἡ παντελής ἀποκοπή του ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ ἡ προσχώρησις του στό κράτος καὶ στήν πλάνην τοῦ σατανᾶ πού τὸν ἐξουσιάζει καὶ τὸν μεταμορφώνει σέ ὄργανον ἀπωλείας. Στὴν θέσιν ἢ μᾶλλον πτώσιν αὐτὴν ὅταν φθάσῃ ὁ ἀσεβῆς ἄνθρωπος ἐφαρμόζεται ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου· «κατὰ δέ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὄργην ἐν ἡμέρᾳ ὄργης καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ»⁵⁰. Ἡ «ἀδικία» πού ἀναφέρεται εἶναι ἡ ἔχθρα τῆς ψυχῆς κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Του θελήματος καὶ ἡ ἐμμογή προτίμησις τοῦ ἀντίθεου καὶ ἀντίχριστου φρονήματος, ἡ ὀριστικὴ πλέον πτώσις.

Ἐπανερχόμενοι καὶ πάλιν στόν εἰρμόν τῆς διηγήσεως μας ἀναφέρομεν καὶ περὶ τοῦ ἀδόξου καὶ ὀλοσχεροῦς τέλους τοῦ τολμηροῦ σφετεριστοῦ. «Ὅν ὁ Κύριος ἀναλώ-

σει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καί καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ». Ὁ φαντασθεῖς ἰσοθεΐαν καί ψευδῶς διά τῶν ἀπατηλῶν του σημείων παριστάνων τόν Θεόν δέν ἀντέχει στήν παρουσίαν καί ἐπιφάνειαν τοῦ Κυρίου μας. Ὁ πανσθενουργός τοῦ Θεοῦ καί Πατρός Λόγος δι' ἑνός καί μόνου ἐμφυσήματος συντρίβει καί ἀφανίζει ὅλον τό συγκρότημα τοῦ ψεύδους καί τοῦ κακοῦ μετά τῶν δημιουργῶν καί συνεργῶν του. Περί τῆς ἐπ' ἐσχάτων παρουσίας τοῦ Κυρίου μας καί τῆς συντριβῆς τοῦ διαβόλου καί τῶν συνεργῶν αὐτοῦ ἀναφέρει σαφῶς καί ἡ Παλαιά Διαθήκη καί μάλιστα οἱ προφῆτες Δανιήλ καί Ἡσαΐας.

Αἱ περὶ Ἐπιτιμίου διδασκαλίαι τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας.

«Ἐκ τῶν διδασκῶν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων».

«Ἐν γὰρ ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις πληθυνθήσονται οἱ ψευδοπροφήται καὶ οἱ φθορεῖς καὶ στραφήσονται τὰ πρόβατα εἰς λύκους καὶ ἡ ἀγάπη στραφήσεται εἰς μῖσος· ἀξιοσύνης γὰρ τῆς ἀνομίας μισήσουσιν ἀλλήλους καὶ διώξουσι καὶ παραδώσουσι, καὶ τότε φανήσεται ὁ κοσμοπλανῆς ὡς υἱὸς Θεοῦ καὶ ποιήσει σημεῖα καὶ τέρατα καὶ ἡ γῆ παραδοθήσεται εἰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀθέμιτα, ἃ οὐδέποτε γέγονεν ἐξ αἰῶνος· τότε ἤξει ἡ κτίσις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν πύρωσιν τῆς δοκιμασίας, καὶ σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ ὑπομείναντες ἐν τῇ πίστει αὐτῶν σωθήσονται... καὶ τότε φανήσεται τὰ σημεῖα τῆς ἀληθείας· πρῶτον σημεῖον ἐκπετάσεως ἐν οὐρανῷ, εἶτα σημεῖον φωνῆς σάλπιγγος καὶ τὸ τρίτον ἀνάστασις νεκρῶν... τότε ὄψεται ὁ κόσμος τὸν Κύριον ἐρχόμενον ἐπάνω τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ». Στὴν σύντομην αὐτὴν ἀποστολικὴν παράδοσιν τὰ ἴδια περιγράφονται. Ἐποὶ προηγηθεῖ ἡ ἀποστασία τῶν ἀνθρώπων θά. πληθύνῃ ἡ κακία ὡς ἡ ρίζα καὶ ἀφετηρία τοῦ κοσμοπλανοῦ Ἐπιτιμίου προσποιουμένου τὸν Σωτῆρα καὶ θά. προκαλέσῃ ἔτσι τὴν ὑστάτην καὶ δριμυτάτην δοκιμασία τῶν ἡμερῶν του, ὅπως προαναφέραμεν καὶ προηγουμένως.

Ἰππολύτου Ἐπισκόπου Ρώμης

Στὰ ἔργα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πατρός, εὐρίσκομεν πλουσίαν ὕλην γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον μας. Μέ σαφήνεια καὶ ἐ-

λευθερία παρουσιάζει τά περί συντελείας καί Ἐπιχρίστου ὅπως ἀκριβῶς οἱ Πατέρες μας καί ἡ Ἐκκλησία παραδέχονται καί νομοθετοῦν.

Ὡς προοίμιον τοῦ λόγου του ὁ ἱερός πατήρ ἀναφέρει αὐτολεξεί τά ἑξῆς: «Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ... ὡς λέοντος προκεκηρυγμένου, τόν αὐτόν τρόπον καί τόν ἀντίχριστον ὁμοίως λέοντα προανηγόρευσαν αἱ γραφαί διά τό τυραννικόν αὐτοῦ καί βίαιον. Κατά πάντα γάρ ἐξομοιοῦσθαι βούλεται ὁ πλάνος τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ. Λέων μὲν ὁ Χριστός, καί λέων μὲν ὁ ἀντίχριστος· ἐδείχθη ὁ σωτήρ ὡς ἀρνίον, καί αὐτός ὁμοίως φανήσεται ὡς ἀρνίον, ἐνδοθεν λύκος ὢν· ἐμπερίτομος ἦλθεν ὁ σωτήρ εἰς τόν κόσμον, καί αὐτός ὁμοίως ἐλεύσεται· ἀπέστειλεν ὁ Κύριος τοὺς ἀποστόλους εἰς πάντα τά ἔθνη καί αὐτός ὁμοίως πέμψει ψευδαποστόλους· συνήγαγε τά δισκορπισμένα πρόβατα ὁ σωτήρ, καί αὐτός ὁμοίως ἐπισυνάξει τόν δισκορπισμένον λαόν τῶν Ἰουδαίων· ἔδωκεν ὁ Κύριος σφραγίδα τοῖς εἰς αὐτόν πιστεύουσιν, καί αὐτός δώσει ὁμοίως· ἐν σχήματι ἀνθρώπου ἐφάνη ὁ σωτήρ καί ἀπέδειξε τήν ἁγία σάρκα αὐτοῦ ὡς ναόν, καί αὐτός ἀναστήσει τόν ἐν Ἱεροσολύμοις λίθινον ναόν καί ταῦτα μὲν τά πλάνα αὐτοῦ τεχνάσματα...» Ἐν συνεχείᾳ ἐρμηνεύει ὁ πατήρ κατά πλάτος ἐκάστην ὑπόθεσιν μέσω τῶν θείων Γραφῶν τόσον γιά τίς δόλιες ἀπομιμήσεις τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅσον καί γιά τίς σκληρές δοκιμασίες πού θά προκαλέσῃ στοὺς μὴ βουλομένους νά παραδεχθῶν τήν ἐξουσία του. Ὁμοῦ μέ τήν λοιπὴν χορείαν τῶν πατέρων μας καί αὐτός ὁ φωστήρ ἐρμηνεύει τήν Γραφήν περί τῆς θείας σαρκώσεως τοῦ Κυρίου μας ὅτι καθὼς αὐτός ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα προῆλθεν, τό ἴδιον καί ὁ Ἐπιχριστος θά προέλθῃ ἀπ' αὐτοῦς. Αὐτό ἐπισημαίνει καί ὁ Κύριος μας εἰς τοὺς Ἑβραίους ὅταν συνεχῶς τόν ἔσκωπταν καί ἠρνοῦντο τήν διδασκαλία του. «Ἐγώ» τοὺς ἔλεγε, «ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου καί οὐ λαμβάνετε με· ἐάν ἄλ-

λος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ ἐκεῖνον λήψετε»⁷⁹. Ὁ «ἄλλος» πού πρόκειται νά λάβουν καί ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἀναμένουν καί τοὺς εἶναι μόνιμη ἐλπίς καί προσδοκία, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἐπιχριστος, καθὼς καί ὁ προφητικός ὀφθαλμός τόν ἐπεσήμανε ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Ὁ ἴδιος ὁ πατριάρχης Ἰακώβ πού προφήτευσε γιά τήν παρουσία τοῦ Κυρίου μας ὅτι θά γεννηθῇ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰούδα, λέγει καί γιά τόν υἱόν τῆς ἀνομίας τόν Ἐπιχριστον, ὅτι θά προέλθῃ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Δάν. Ὁ μὲν Ἰούδας εἶναι ὁ τέταρτος στή σειρά υἱός τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ ἐκ τῆς Λείας τῆς πρώτης του γυναικος, ὁ δέ Δάν εἶναι ὁ πέμπτος στήν σειρά ἀλλά ἐκ τῆς παιδίσκης τῆς Ραχήλ, τῆς δευτέρας του γυναικός, ὀνόματι Βάλλας. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Ἰακώβ διά τόν Δάν· «γεννηθῆτω Δάν ὄφις ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου δάκνων πτέρναν ἵππου»⁸⁰ καί ὁ Μωϋσῆς πάλιν λέγει «Δάν σκύμνος λέοντος καί ἐκπηθήσεται ἐκ Βασάν»⁸¹. Καί στόν προφήτην Ἰερεμίαν συναντοῦμεν πρόρρησιν γιά τήν ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δυναστείαν τοῦ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν τυράννου «Ἐκ Δάν ἀκουσόμεθα φωνήν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ... καί ἦξει καί καταφάγεται τήν γῆν καί τό πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καί τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ»⁸².

Συνεχίζοντας ὁ ἱερός πατήρ λέγει παραστατικώτερα γι' αὐτόν ὅτι «συνάξει πᾶσαν δύναμιν αὐτοῦ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν μέχρις ἡλίου δυσμῶν· οὐς κεκλήκει καί οὐς οὐ κεκλήκει πορεύσονται μετ' αὐτοῦ· λευκανεῖ τήν θάλασσα ἀπὸ τῶν ἰστίων τῶν πλοίων αὐτοῦ καί μελανεῖ τό πεδίον ἀπὸ τῶν θυρεῶν καί τῶν ὄπλων· καί πᾶς ὅς ἂν συναντήσῃ αὐτῷ ἐν πολέμῳ μαχαίρα πεσεῖται».

Μετά ἀπ' αὐτά μεταφέρεται ὁ ἅγιος Ἰππόλυτος στόν προφήτη Δανιὴλ καί σχολιάζει τό τέταρτον θηρίον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς ἀβύσσου καί ἀκολούθως τό ἕτερον ἀναδυόμενον ἐκ τῆς θαλάσσης καί μᾶς μεταφέρει ζωηρότατα τά γεγονότα ὥστε νά διερωτηθῶμεν ἂν πράγματι «ἔστι

μῆκος χρόνου» ἢ ζοῦμε ἀκριβῶς τὸν χρόνον τῆς πλήρους πλέον ἐκβάσεως. Ἐάν καὶ περισσότερο τῶν λοιπῶν πατέρων ἀσχολεῖται ὁ ἅγιος αὐτός περὶ τοῦ Ἐπιχριστοῦ, δὲν καθορίζει ὁμοίως ἀκριβῆ χρόνον τῆς παρουσίας του, ἀλλὰ κακίζει ἐκείνους πού ἐτόλμησαν κάτι παρόμοιον καθότι διεψεύσθησαν. Ἐκεῖνο πού εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ἐκ τῶν συμπερασμάτων τοῦ πατρὸς εἶναι ἡ ἔρμηνεία τοῦ Παυλείου ρήματος νὰ «ἀρθῆ ἐκ μέσου», ἐννοώντας τὴ Ρωμαϊκὴ δυναστεία πού ὅπως ἀναφέραμε φθάνει μέχρι τῶν ἡμερῶν τούτων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Διακρίνει ἐπίσης δύο βδελύγματα πού θὰ σταθοῦν «ἐν τόπῳ ἁγίῳ». Τὸ ἓνα «τοῦ ἀφανισμοῦ» καὶ τὸ ἄλλο τῆς «ἐρημώσεως». Τὸ τοῦ ἀφανισμοῦ ἔστησεν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν Ἑβραίων ὁ Ἐπιχριστὸς ὁ Δ', ὁ λεγόμενος ἐπιφανής, τὸ δὲ τῆς ἐρημώσεως θὰ στήσῃ ὁ Ἐπιχριστὸς ὅταν θὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὴν ἐσχατολογικὴν παρουσίαν τοῦ Ἐπιχριστοῦ ἐπακολουθουμένην ὑπὸ τῆς συντελείας ἐρμηνεύει τὸ ἐκ τοῦ προφήτου Δανιὴλ ἐδάφιον «καὶ δυνάμωσει διαθήκην πολλοῖς, ἑβδομάς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερόν βδελύγμα τῶν ἐρημώσεων, ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν»⁸³. Ἡ μία ἑβδομάς διαιρουμένη «ἐν τῷ ἡμίσει» εἶναι τὸ «καιρόν καὶ καιροῦς καὶ ἡμισυ καιροῦ», ἢ μῆνας 42 ἢ ἡμέρας 1260, τῶν 3 1/2 ἐτῶν πού θὰ ἐξελιχθοῦν τὰ σημαντικώτερα γεγονότα. Στὸ πρῶτον ἡμισυ τῆς ἑβδομάδος θὰ γίνῃ ἡ ἐμφάνισις καὶ δραστηριότης τῶν δύο μαρτύρων τῆς ἀληθείας τοῦ Ἐνώχ καὶ τοῦ Ἡλία ὅπως ἀναφέρει καὶ ὁ προφήτης Μαλαχίας· «ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν θεσβίτην, πρὶν ἢ ἔλθῃ τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ, ὅς ἀποκαταστήσῃ καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν...»⁸⁴. Τὸ ἴδιον ἀναφέρει εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν ὁ Ἰωάννης περὶ τῶν δύο δικαίων· «καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφτεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα, περιβε-

βλημένοι σάκκου»⁸⁵. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἡμίσεως τῆς ἑβδομάδος ὅπως προείπαμεν ἀφοῦ τελειώσουν τὴν ἀποστολήν των «τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσει καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς»⁸⁶. Ἀκολουθῶς μετὰ τὰ μελανώτερα χρώματα ὁ ἱερός πατήρ περιγράφει τὴν φύσιν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἐπιχριστοῦ. Ἀνεπιφύλακτα συνταυτίζει συγγενικά τὸν διάβολο μετὰ τοῦ Ἐπιχριστοῦ ὑπὸ τοῦ ὁποῦ τὴν ἀπόλυτον ἐπίδρασιν καὶ ἐνέργειαν παρίσταται ὡς «μῆτε τὸν Θεὸν φοβούμενος μῆτε ἄνθρωπον ἐντρέπόμενος».

Ἐξ Ἑβραίων καταγόμενος ὁ κοσμοπλανῆς πρωτίστως πρὸς αὐτούς θὰ στραφῇ. Γιὰ νὰ γίνῃ δὲ πιστευτός ἀπ' αὐτούς, ἔχοντας γνῶσιν τῶν προφητῶν καὶ τῆς Γραφῆς θὰ μιμηθῇ κατὰ τὸ δυνατόν ὅσα προεγράφησαν γιὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας, κατὰ φαντασίαν ὁμοίως καὶ πλάνην καὶ σατανικὴν ἐνέργειαν. Καὶ λέγει ὁ ἅγιος πατήρ· «ἐπειδὴ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν... ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας ἐτέχθη... τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ υἱὸς τοῦ διαβόλου ἐκ μιᾶς γυναικὸς ἐξελεύσεται... καὶ καθὼς ὁ Χριστὸς τοὺς ἀποστόλους ἐξελέξατο οὕτω καὶ ἐκεῖνος δῆμον ὁλόκληρον μαθητῶν προσλήψεται ὁμοίως τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὑπάρχοντος». «Ἐν πρώτοις δὲ τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος ἀγαπήσει», εὐρίσκοντάς τους ἐν ἀναμονῇ πολλῇ νὰ τὸν περιμένουν, ἀφοῦ τὸν πραγματικὸν Σωτῆρα ἀπέβαλεν.

«Σημεῖα δὲ ἐπιτελέσει ὁ Ἐπιχριστὸς καὶ θαύματα φοβερά, ἀλλ' οὐκ ἀληθῆ, ἀλλ' ἐν πλάνῃ, ὅπως πλανήσῃ τοὺς ὁμοίως αὐτῷ ἀσεβεῖς... καὶ κατὰ πρῶτον γενήσεται πρᾶυς, ἀγαπητικός, ἡσυχός, εὐλαβής, εἰρηνοποιός, μισῶν ἀδικία, βδελυττόμενος δῶρα... εἶτα καὶ τέρατα ποιήσει...» ψευδοθεραπείες καὶ προοράσεις καὶ ἄλλα φαινόμενα ὑπερφυσικά, ἀλλὰ ψευδῆ καὶ κατὰ ὑποκρισίαν καὶ σκοπιμότητα τῶν συνεργούντων αὐτῷ δαιμόνων. «Καὶ ποιῆι σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ καταβῆ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου...». Καὶ συνεχίζει ὁ πατὴρ «διὸ καὶ ταῦτα προῖστορήσαμεν, ἵνα γνῶτε τὴν ἐπ' ἐσχάτων γενησομένην ὀδύνην καὶ ταραχὴν καὶ πάντων ἀνθρώπων τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀναστροφὴν». Ἡ διαστροφή καὶ ἡ ἀποστασία τῶν ἀνθρώπων θά ἀπομακρύνῃ τὴν περισκέπουσαν θεία χάριν, ὁπότεν ὁ διάβολος θά ἔχη περισσότερη ἐξουσία. Καταχωροῦμε τὴν εἰκόνα τοῦ συγχρόνου κόσμου ὅπως τὴν περιέγραψεν ὁ ἅγιος τὸν 2ο αἰ., χάριτι θεία φωτιζόμενος. «Πάντες τῷ ἰδίῳ θελήματι ἐμπεριπατήσουσιν καὶ τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν ἐπιβαλοῦνται χεῖρας· γυνὴ τὸν ἴδιον ἄνδρα παραδώσει εἰς θάνατον καὶ ἄνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐπὶ κριτήριον ἄξει ὡς ὑπεύθυνον, δεσπότης εἰς τοὺς ἰδίους δούλους ἀπάνθρωποι αὐθεντήσονται καὶ δούλοι πρὸς τοὺς δεσπότης ἀνυπότακτον διάθεσιν περιβαλοῦνται· πρεσβυτέρου πολιάν οὐδεὶς αἰδεσθήσεται καὶ νεωτέρου κάλλος οὐδεὶς οἰκτειρήσεται· οἱ ναοὶ τοῦ Θεοῦ ὡς οἴκοι ἔσονται καὶ καταστροφαὶ τῶν ἐκκλησιῶν παντάχῳ γενήσονται· αἱ γραφαὶ καταφρονηθήσονται καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὰ ἄσματα πανταχοῦ ἐξάσουσιν· πορνεῖαι καὶ μοιχεῖαι καὶ ἐπιορκίαι τὴν γῆν πληρώσουσιν... καὶ καθόλου ὑπὸ τῶν δοκούντων εἶναι χριστιανοί· τότε ἐγερθήσονται ψευδοπροφῆται, ψευδαπόστολοι, γόητες, ἄνθρωποι φθοροποιοί, κακοποιοί, ψευδόμενοι ἀλλήλων, μοιχοί, πόρνοι, ἄρπαγες, πλεονέκται, ἐπιορκοί, κατάλαλοι, ἀλλήλους μισοῦντες· οἱ ποιμένες ὡς λύκοι γενήσονται· οἱ ἱερεῖς τὸ ψεῦδος ἀσπάσονται· οἱ μοναχοὶ τὰ τοῦ κόσμου ποθήσουσιν... οἱ κριταὶ τὸ δίκαιον ἐκ τοῦ δικαίου ἄροῦσι καὶ τοῖς δώροις ἐκτυφλούμενοι ἀδικίαν ἐπισπᾶσονται... ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὴν οἰκείαν τάξιν ἀρνήσονται· σεισμοὶ κατὰ πόλεις, λοιμοὶ ἐπὶ πᾶσαν χώραν, βρονταὶ, ἄνεμοι καὶ φοβεραὶ ἀστραπαὶ... καταγιγίδες εἰς γῆν καὶ θάλασσαν... σημεῖα ἐν ἡλίῳ, ἐν σελήνῃ, ἄ-

στρων παρατροπαί, συνοχαὶ ἐθνῶν ἀέρων ἀκρασίαι... χειμῶνος ἀταξίαι, παγετοὶ διάφοροι, καύσωνες ἀπαραμύθητοι, κεραυνοὶ αἰφνίδιοι, ἐμπρησμοὶ ἀδόκητοι καὶ ἀπαξοπλῶς πάσης τῆς γῆς θρήνος καὶ κοπετός, παραμυθίαν μὴ ἐχοῦσης». Αὐτὰ πού περιγράφει ὁ θεῖος πατὴρ δὲν διαφέρουν ἀπὸ τοὺς δικούς μας καιροὺς, ἂν καὶ ἐγράφησαν πρὶν δεκαοκτῶ περίπου αἰῶνες, καὶ γι' αὐτὸ τὰ παραθέσαμεν αὐτούσια, πρῶτον μὲν γιὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τοῦ προφητικοῦ ὄμματος τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ δεύτερον γιὰ γνῶσι τῶν ἀπορούντων, γιατί τόση δύναμις καὶ ἐξουσία τοῦ σατατᾶ; Ἡ ἀπιστία καὶ παρανομία τῶν ἀνθρώπων ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον τοῦ ἐχθροῦ στὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τοῦ κόσμου· «διὸ καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς συντελείας δεῖ πάλιν ἀναστῆναι ψευδοχρίστους ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Χριστὸς καὶ πολλοὺς πλανήσουσι... οὐκ ὀρθὰ φρονοῦντες καὶ ζητήσουσιν ὄνομα ὅπερ εὐρεῖν οὐ δύνησονται».

Ὁμοῦ μὲ τοὺς δύο προφῆτας Ἐνώχ καὶ Ἡλίαν ὁ πατὴρ ὁμιλεῖ καὶ γιὰ τὸν θεολόγον Ἰωάννην ὡς κήρυκα τότε ἐπὶ Ἀντιχρίστου. Τὴν γνώμην, ὅτι τρεῖς θά εἶναι οἱ πρόδρομοι τῆς Δευτέρας τοῦ Κυρίου μας Παρουσίας πού θά ἐλέγξουν τὸν Ἀντίχριστον, καὶ ἄλλοι πατέρες ὑποστηρίζουν, παραδεχόμενοι μόνον μετάστασιν τοῦ θεολόγου Ἰωάννου, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ἡ ἐκκλησία μας ὀνομάζει. Τόσον ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μας μετὰ τὴν ἀνάστασιν, πού εἶπε πρὸς τὸν Πέτρον «ἐάν αὐτόν θέλω μένειν ἕως ἔρχωμαι»⁸⁷, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ χωρίον τῆς ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως· «καὶ λέγουσί μοι· δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς»⁸⁸. Παραδέχονται οἱ πατέρες ὅτι θά εὐρίσκειται καὶ ὁ ἐπιστήθιος μαθητῆς στοὺς χρόνους ἐκείνους. Νά τί λέγει ὁ ἱερός πατὴρ περὶ τῆς τυραννίας τοῦ σατανοκινήτου τούτου τέρατος· «ὁρᾶτε φιλόθεοι, οἷα θλίψις ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γενήσεται ὅσα οὐ γέγονεν ἀπὸ καταβο-

λῆς κόσμου οὐδ' οὐ μή γένηται'» κατά τό ρῆμα τοῦ Κυρίου μας, «ἀλλ' ἐν ταύταις ταῖς ἡμεραῖς μόνον. Τότε ὁ ἄνομος ἐπαρθεῖς τῇ καρδίᾳ συνάξει τοὺς ἑαυτοῦ δαίμονας ἐν σχήματι ἀνθρώπων καί τοὺς προσκαλουμένους αὐτόν ἐπὶ τὴν βασιλείαν βδελύξεται καί πολλὰς ψυχὰς μιανεῖ· ποιήσει γάρ αὐτοῖς ἄρχοντας ἐκ τῶν δαιμόνων καί οὐκέτι ὡς εὐλαβῆς, ἀλλὰ πάντα ἐν πᾶσιν αὐστηρός, ἀπότομος, ὀργίλος, θυμώδης, δεινός, ἀκατάστατος, φοβερός, ἀηδής, μισητός, βδελυκτός, ἀνήμερος, ἀλάστωρ, πονηρός καί σπουδάζων ἐμβαλεῖν εἰς βόθρον ἀπωλείας πᾶν τό γένος τῶν ἀνθρώπων, πληθυνεῖ σημεῖα ψευδῆ· τῶν λαῶν γάρ ἀπάντων ἀνευφημοῦντων αὐτόν διὰ τὰς φαντασίας ὅπου ποιεῖ θά κρουγᾶση φωνὴν ἰσχυράν. Γνωθε λαοὶ καί φυλαί καί ἔθνη τὴν ἐμὴν μεγάλην ἐξουσίαν, τίς Θεὸς μέγας πλὴν ἐμοῦ; τίς τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ ἀντιστήσεται; μεταστήσει ὄρη ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν θεωρούντων, περιπατήσει τὴν θάλασσα ἀβρόχοις ποσίν, κατὰξει πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, ποιήσει τὴν ἡμέρα σκότος καί τὴν νύκτα ἡμέρα... καί ἀπαξαπλῶς πάντα τὰ στοιχεῖα θά σαλεύσῃ ἐν δυνάμει τῆς φαντασίας αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν θεωρούντων... εἶτα μετὰ ταῦτα πάντα ὁ οὐρανός οὐ δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, αἱ νεφέλαι οὐ δώσουσιν ὕδωρ, ἡ γῆ ἀρνήσεται τοὺς καρπούς αὐτῆς, ἡ θάλασσα δυσωδίας πληρωθήσεται, οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται, οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τεθνήξονται, οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς πείνης καί δίψης τελευτήσουσιν, καὶ πατὴρ τὸν υἱόν περιπλακεῖς ἅμα ἀποθανοῦνται, καὶ μήτηρ θυγατέρα ὁμοίως καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ θάπτων, ἀλλ' ἡ γῆ πᾶσα ἐκ τῶν σωμάτων τῶν ἐρριμένων θνησιμαίων δυσωδίας πληρωθήσεται... Τότε λοιμός ἰσχυρός ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, τότε θρῆνος ἀπαραμύθητος, τότε κλαυθμός ἄμετρος, τότε στεναγμοὶ ἄπαστοι, τότε μακαρίσουσιν οἱ ἄνθρωποι τοὺς προτεθνηκότας, λέγοντες πρὸς αὐτούς· ἀνοιξατε τοὺς τάφους ὑμῖν καὶ δέξασθε ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους... καὶ μακάριοι ὑμεῖς ὅτι οὐκ ἐθεάσασθε τὰς ἡμέρας ταύτας...

εἶτα ἐντάλματα ὁ μιαρὸς πέμψει κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν διὰ τε τῶν δαιμόνων διὰ τε τῶν αἰσθητῶν ἀνθρώπων λεγόντων ὅτι βασιλεὺς μέγας γέγονεν ἐπὶ τῆς γῆς δευτε πάντες εἰς προσκύνῃσιν αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ ὑμῖν καὶ σίτον παρέξει καὶ οἶνον ὑμῖν χαρήσεται καὶ πλοῦτον πολυτελεῖ... καὶ πάντες διὰ τὴν στέρῃσιν τῶν βρωμάτων ἐπ' αὐτόν ἐλεύσονται καὶ προσκυνήσουσιν αὐτόν καὶ δώσει αὐτοῖς χάραγμα ἐν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ καὶ ἐν τῷ μετώπῳ, ἵνα μὴ τις τὸν τίμιον σταυρόν ποιήσῃ... καὶ ἀπὸ τότε οὐχ ἔξει ἐξουσίαν σφραγίσαι τι τῶν μελῶν αὐτοῦ... ἡ δὲ σφραγὶς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς ἐστὶ ψῆφος 666». Δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς, λέγει ὁ πατὴρ, τί σημαίνει ὁ ἀριθμὸς αὐτός, γιατί καὶ ἄλλα ὀνόματα ταιριάζουν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐρμηνεύεται «ΑΡΝΟΥΜΕ». "Ὅπως στοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ἐκκλησίας κατεδίωκαν τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς ἀνάγκαζαν ἢ νά ἀρνηθοῦν ἢ νά ἀποθάνουν μαρτυρικά μέ πολλά βάσανα, ἔτσι θά γίνῃ καὶ στίς ἡμέρες τοῦ Ἄντιχρίστου. «Τοιοῦτον γενήσεται καὶ ἐπὶ τοῦ μισοκάλου ἢ σφραγίς, λέγουσα ἀρνοῦμαι τὸν ποιητὴν οὐρανοῦ τε καὶ γῆς· ἀρνοῦμαι τό βάπτισμα, ἀρνοῦμαι τὴν λατρείαν μου καὶ σοὶ προστίθεμαι καὶ πιστεύω». «Τοὺς γάρ δαίμονας αὐτοῦ ἀποδείξει ὡς ἀγγέλους φωτεινοὺς καὶ στρατιάς ἀσωμάτων παρεισάξει ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμὸς, καὶ ἐμπροσθεν πάντων ἀναδεικνύει αὐτόν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναλαμβανόμενον μετὰ σαλπύγγων καὶ ἤχων κρουγῆς ἰσχυρᾶς εὐφημοῦντων αὐτόν ἀδιηγῆτοις ὕμνοις καὶ ἐκλάμπων ὡσπερ φῶς ὁ τῆς σκοτίας κληρονόμος... τότε ἀποστελεῖ ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας πρὸς τό ἐρευνῆσαι τοὺς ἀποκρυβέντας ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ προσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς προσκύνῃσιν αὐτοῦ καὶ τοὺς μὲν πειθομένους αὐτῷ σφραγίσει... τοὺς δὲ μὴ βουλομένους αὐτῷ ὑπακοῦσαι τιμωρίαις ἀνεικάστοις καὶ βασάνοις πικροτάτοις καὶ μηχαναῖς ἀναλώσει, οἷα οὐδέ ἐγένοντο οὐδέ εἰς ἀκοὴν ἀν-

θρώπου ἠκούσθη οὔτε ὄφθαλμός βροτῶν ἐθεάσατο... τὸν ὀδυνηρὸν βίον πενθεῖ τότε πᾶσα ἡ γῆ, πενθεῖ καὶ ἡ θάλασσα καὶ ὁ ἄηρ, πενθεῖ καὶ ὁ ἥλιος, πενθεῖ καὶ τὰ ἄγρια ζῶα σὺν τοῖς πετεινοῖς, πενθοῦσιν ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ τὰ ξύλα τοῦ πεδίου διὰ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὅτι πάντες ἐξέκλιναν ἀπὸ Θεοῦ ἁγίου καὶ τῷ πλάνῳ ἐπίστευσαν, δεξάμενοι τὸν χαρακτήρα τοῦ μιαινοῦ καὶ θεομάχου ἀντὶ τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος· πενθοῦσι δὲ καὶ αἱ ἐκκλησιαὶ πένθος μέγα, διότι οὔτε προσφορά οὔτε θυμίαμα ἐκτελεῖται οὔτε λατρεία θεάρεστος... καὶ τὸ τίμιον σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἀναφανήσεται... ἀλλὰ σκότος ἔσται τοῖς ἀνθρώποις καὶ θρῆνος ἐπὶ θρῆνον καὶ οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ».

Μέ τὰ μελανώτερα χρώματα περιγράφει τὴν τότε συμφορὰν καὶ δυσκολίαν πλὴν ὅμως δὲν παραλείπει νὰ παρηγορήσῃ τοὺς πιστοὺς λέγοντας «οὐδέ γὰρ τότε ὁ εὐσπλαχνος καὶ φιλόανθρωπος Θεός καταλείψει τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ἀπαραμύθητον ἀλλὰ καὶ κολοβώσει τὰς ἡμέρας ἐκείνας καὶ τὸν χρόνον τῶν τριῶν καὶ ἡμισυ ἐτῶν καὶ ποιήσει αὐτὰ σύντομα διὰ τὸ κατάλειμμα τῶν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις κατακρυφθέντων, ἵνα μὴ πάντων τῶν ἀγίων ἐκείνων ἡ φάλαγξ ἐκλείψει».

Στὴν ἀποκαρδιωτικὴν καὶ θλιβεράν κατάστασιν τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν εὐρισκομένων τῶν ἀνθρώπων στὴν ἐσχάτην ἀπόγνωσιν, θά συμπληρωθῇ ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καθορισθεὶς χρόνος τῆς ἐξουσίας καὶ βασιλείας τοῦ πλάνου καὶ λυμεῶνος, καὶ ἡ ἐνδοξος παρουσία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ θά δώσῃ τὸ τέλος. Τότε λήγει ἡ πανήγυρις τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἕκαστος θά ἐτοιμασθῇ νὰ λάβῃ τὴν ἀντιμισθία τῶν ἔργων του. Μακάριοι ὅσοι ἐτήρησαν τὴν συνείδησιν τους καὶ ἔμειναν πιστοὶ στίς ὑποσχέσεις καὶ στά πρὸς τὸν Θεὸν καθήκοντά τους. Μακάριοι οἱ μὴ συναρπασθέντες ἀπὸ τὴν πολύμορφον πλάνη τοῦ ματαίου κόσμου τούτου. Μακάριοι οἱ φανέντες δόκιμοι στοὺς ποι-

κίλους πειρασμοὺς τῆς ζωῆς τους καὶ μὴ προδώσαντες τὴν καλὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως. Μακαριώτεροι δὲ καὶ μακαριώτατοι οἱ ἐπὶ τῶν ἐσχάτων καὶ δυσχερῶν αὐτῶν ἡμερῶν κρατήσαντες τὴν ὁμολογία τους ἐναντι τῶν τρομερῶν καὶ φρικιαστικῶν δεινῶν καὶ κολάσεων τοῦ πονηροτάτου διαβόλου, τοῦ βδελύγματος τῆς ἐρημώσεως, ὅπου ὄχι ἐναντίον ὀργάνων καὶ ἄλλων παραγόντων ἀλλὰ κατ' εὐθεΐαν καὶ προσωπικά παλαίσαντες ἐναντίον τοῦ δολίου δράκοντος, τοῦ πεσόντος Ἐωσφόρου, τοῦ προτύπου κακούργου καὶ ἀνθρωποκτόνου ἐξ οὗ πάντα τὰ κακά. Μακάριοι οἱ ἐκλεκτοὶ ἄρνες, οἱ εὐώδεις καρδίες, τὰ οὐράνια βλαστήματα, οἱ ἥρωες τῆς νύμφης τοῦ Ἄρνιου τοῦ ἐσφαγμένου, οἱ μείζονες πάντων τῶν μαρτύρων, οἱ Θεῷ πεποθημένοι καὶ ἡμῶν τὸ στήριγμα καὶ καύχημα, οἱ ὀποῖοι ἂν καὶ ὁμοιοπαθεῖς ἐκ πηλίνης σαρκός καὶ αἵματος, ὅμως δὲν λύγισαν στὴν βία τοῦ βυθίου δράκοντος οὔτε στίς ἀπατηλές του φαντασίες, ἀλλὰ ἐβάστασαν τὴν πίστιν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπὲρ Αὐτοῦ ὑπέμειναν ἕως τέλους πᾶσαν τὴν κάμινον τῶν πειρασμῶν. Τότε στὴν παρουσία τοῦ Κυρίου μας πού ἀναμένομεν θά ἀνατεῖλῃ καὶ ἡ τῶν σεσωσμένων πιστῶν ἐλπίς καὶ προσδοκία. «Ἄρχομένων» λέγει ὁ Κύριος μας, «τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν»⁸⁹ «καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόλληται»⁹⁰ «ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου»⁹¹. Τότε ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ... καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων»⁹² τοῦ οὐρανοῦ. Περί τῆς κοινῆς πάντων ἀναστάσεως καὶ ὁ προφήτης Δανιὴλ ἀναφέρει τὰ ἐξῆς: «Καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται, οὔτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὔτοι εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον»⁹³. Ἡσαΐας ὁ προφήτης λέγει:

«ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῆ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρά σου ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν». Ὁ Κύριός μας πάλιν λέγει πῶς «ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων»⁹⁵.

Μέ βάσι τὴν ἁγίαν Γραφὴν ὅλη ἡ χορεία τῶν πατέρων μας ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων παρουσίας τοῦ ἱστορικοῦ τούτου τέρατος πού ὅλη ἡ δύναμις καὶ πονηρία τοῦ σατανᾶ θά σαρκωθῇ σ' αὐτόν πρὸς πύρωσιν καὶ δοκιμασίαν τῆς τότε ἀποστασίας καὶ ἀδιαφορίας τῶν ἀνθρώπων. Δέν θά εἶναι φανταστική παρουσία τοῦ διαβόλου οὔτε πάλιν σάρκωσις τοῦ ἰδίου τοῦ σατανᾶ. Ἄνθρωπος θά εἶναι διεφθαρμένος κατὰ πάντα, σκευὸς κατηρτισμένον εἰς ἀπώλειαν μέσω τοῦ ὁποίου θά ἐπιδείξῃ ὁ σατανᾶς τὴν ὅλην του ἐωσφορικὴν ἀπόνοιαν καὶ κακότητα καὶ ἔτσι θά χωρισθοῦν οἱ φίλοι καὶ δούλοι τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τούς υἱούς τοῦ πονηροῦ. Ἄν λοιπόν καί στίς σκοτεινότερες ἡμέρες τῆς ἀνθρωπότητος ὑπάρχουν πιστοὶ πού δέν θά προδώσουν τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀλήθειαν, πῶς μπορεῖ νά δικαιολογηθῇ ἡ τῶν ραθύμων ἀδιαφορία; Ναί, ὁμολογοῦμεν τὴν διαφορὰ στήν ἀνθρώπινην διαγωγὴν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἀλλὰ δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἡ ἀνθρώπινη προσωπικότητα καὶ θέλησις ὑπερβαίνει τίς περιστάσεις καὶ τὰ αἷτια. Πάντοτε στήν ἱστορία σ' ὄλες τίς μεταλλαγές της, εὐρίσκονται ἥρωες πού δέν κλίνουν γόνυ στά ποικίλα εἶδωλα τῶν πιεστικῶν περιστάσεων ἀλλὰ κρατοῦν ψηλά τό σύνθημα ὅτι ἐάν μόνον ὁ ἄνθρωπος θελήσῃ «πάντα ἰσχύει» ἐν τῇ ἐνδυναμούσῃ τοῦ Θεοῦ χάριτι.

Πέραν τῆς ἐρμηνείας τῶν θείων γραφῶν, διάφοροι ἐκ τῶν πατέρων μας ὠμίλησαν καὶ ἀπὸ προσωπικῆς τους ἐμπειρίας, θεία χάριτι φωτισθέντες περὶ τῶν μελλόντων γενέσθαι, ἀναλόγως τῆς πληροφορίας πού ἔλαβον. Δέν σχολιάζομεν πάλιν τὴν σημασίαν τῆς προφητικῆς δυνάμεως τῆς πίστεως, ἀλλὰ κηρύττομεν καὶ πιστεύομεν ἀκράδαντα στήν ὑπὲρ φύσιν ζωὴν καὶ προόρασιν καὶ προφητείαν τῶν ἁγίων πατέρων, ὡς τῶν ἀνθρώπων τῶν τελειωθέντων ὑπὸ τῆς θείας χάριτος καὶ γενομένων φίλων τοῦ Θεοῦ καὶ υἱῶν τῆς βασιλείας του. Ὁ Θεὸς προεῖπε καὶ προλέγει πολλά ἐκ τῶν θείων Του θελημάτων στοὺς πιστοὺς Του δούλους, ὄχι μόνον «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ», ἀλλὰ πάντοτε, ὥστε κατὰ τὸν λόγον Του «καὶ προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν... ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται»⁹⁶. Πάντοτε οἱ θεοφόροι μας πατέρες ἦσαν φορεῖς τῆς θείας χάριτος καὶ ἕκαστος, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτόν, εἶχαν ὑπερφυσικά χαρίσματα, ἄλλος ἰάματα, ἄλλος προφητείας, ἄλλος ἐναντίον τῶν δαιμόνων, ἄλλος διακρίσεως καὶ γενικά ἐρμήνευαν στοὺς πιστοὺς τό θεῖον θέλημα, γινόμενοι εἰς τὸν κάθε ἕνα ὁδηγοὶ καὶ διδάσκαλοι καὶ παρήγοροι στὸν ἀόρατον πόλεμον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ἡ προόρασις καὶ προφητεία δέν ἦσαν ἀποκλειστικά χαρίσματα τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἀλλὰ πάντοτε εὐρίσκονται διὰ τοῦ φωτισμοῦ τῆς χάριτος στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐφ' ὅσον πάντοτε ὁ Κύριος εὐρίσκεται μαζί μας «ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος». Κάνομε αὐτὴ τὴν μικρὴν υπόμνησιν, γιατί θά ἀναφέρωμε καὶ μεταγενέστερες προφητεῖες νεωτέρων πατέρων περὶ γεγονότων, πού ἄλλα μὲν ἔλαβαν χώραν στό παρελθόν καὶ ἄλλα ἀναμένονται στό μέλλον, σύμφωνα μέ τὴν ἀψευδῆ πλέον κρίσιν τῶν ἐκπληρωθέντων καὶ πού εἶναι ἄξια προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως ἐκ τῶν ἤδη φαινομένων σημείων. Ὁ Κύριός μας ἀναφέρει «τό μὲν πρόσωπον τοῦ οὐ-

ρανού γινώσκετε διακρίνειν τὰ δέ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε γνῶναι»⁹⁷.

«Τὰ Σημεῖα τῶν καιρῶν»

Διάφορα συμβολικά στοιχεία εἴτε τῶν στοιχείων εἴτε τῶν ἐποχῶν παρέχουν πράγματι πολλάκις στοὺς ἐμπείρους ἀφορμές νά διαπιστώνουν γεγονότα ἐπερχόμενα. Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος τοῦ ἐλέγχου τοῦ Κυρίου μας πρὸς τοὺς Ἑβραίους τῶν ἡμερῶν Του, πού προσεποιούντο ἀγνοίαν τῶν σημείων τῆς δικῆς Του παρουσίας. Μὲ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου μας ξεκινῶμε τώρα νά συγκρίνωμεν καί ἐμεῖς τοὺς δικούς μας καιροὺς, τί ἄρα σημαίνουν τὰ κοσμοϊστορικά γεγονότα πού μᾶς περιστοιχοῦν. Δέν ἀμφιβάλλομεν στίς προρρήσεις τοῦ Κυρίου μας περί ὄσων μᾶς εἶπε ὅτι θά συμβοῦν, διότι ἄφησε καί δείγματα καί σύμβολα τῶν ἐσομένων, ὥστε νά διαπιστώνωμεν πότε περίπου πλησιάζου.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους καθήμενος ὁ Κύριος ἀνήγγειλε στοὺς μαθητάς του, ἐρωτηθεὶς ἀπ' αὐτούς, περί τῶν ὄσων θά γίνουσι καί στό ἐγγύς τότε μέλλον καί στό μακρόν καί ἀπώτατον μέχρι καί αὐτῆς τῆς συντελείας. Εἶναι πλήρες ἰδίωμα τῆς ἀληθοῦς προφητείας νά ἐκτείνεται ἕως τοῦ ἐσχάτου τέλους πού πρόκειται νά φθάσουν τὰ πράγματα. Ἐγνώριζε ὁ Κύριος ὅτι «ἤθελον Αὐτόν ἐπερωτᾶν» καί, πρὶν τὸν ἐρωτήσουν, τοὺς ἀπήντησε γι' αὐτὰ πού ἤδη τοὺς ἀπασχολοῦσαν. Τοὺς ὁμιλεῖ γιὰ τὸν θαυμασμό τῶν παρόντων ὠραίων οἰκοδομῶν καί ὅτι στό ἐγγύς μέλλον δέν θά μείνη «λίθος ἐπὶ λίθον» πού δέν θά καταστραφῆ. Τοὺς ἀποκαλύπτει ἐν συνεχείᾳ ὅτι στίς ἔσχατες ἡμέρες τῆς συντελείας θά συμβοῦν ὅλα τὰ ἀναφερθέντα δεινά καί στό τέλος ἡ ἔνδοξος Δευτέρα του Παρουσία. Παραπονετικά ὁ Κύριός μας εἶπε στοὺς Ἑβραίους ὅτι, μένοντες στό πείσμα τους, θά ἐγκαταλειφθοῦν, ἐφ' ὅσον δέν «ἐγνώρισαν τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς τῶν» καί ἄλλοτε τοὺς εἶπε ὅτι

«ἀρθήσεται ἀφ' ἡμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνεσι ποιοῦντι τοὺς καρπούς αὐτῆς»⁹⁸ καί πάλιν «ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος»⁹⁹. Ὡς ἀφετηρίαν αὐτῆς τῆς ἀπιστίας καὶ διαστροφῆς τοὺς ἔθετε τοὺς πνευματικούς τοὺς ἀρχηγούς, κυρίως τὸ ἱερατεῖον καὶ τὴν συναγωγή, γι' αὐτὸ καὶ κάποτε τοὺς ἤλεγξε παρρησίᾳ διὰ τοῦ «οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί», Μὴ εὐρίσκων ἀνταπόκρισιν ὁ πανάγαθος Σωτὴρ τοῦ κόσμου στήν διεφθαρμένη πλέον συναγωγήν, ὅπως καὶ οἱ προφήται προέβλεψαν, ἔκλαυσεν ἐρχόμενος πρὸς τὴν πόλιν ὁ φιλόανθρωπος καὶ ἐλάλησε τὰ συγκλονιστικά ἐκεῖνα λόγια γιὰ τὴν πλήρη πλέον ἐρήμωσίν της. «Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτένουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! Ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν νοσσιάν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε!»¹⁰⁰. Μετὰ τὴν θλιβερὴ αὐτὴ ἀπόφασιν, ὁ Κύριός μας ξηραίνει τὴν συκὴν τὴν μὴ ἔχουσαν καρπὸν ὡς πρακτικὸν παράδειγμα καὶ τύπον τῶν ἀκάρπων Ἑβραίων. Γιὰ νά φανῆ δὲ ὅτι δέν ἔφταιγε τὸ ἄψυχο καὶ ἀθῶο δένδρο ἀλλὰ εἰκόνιζε αὐτὴ ἡ πρᾶξις κάτι ἄλλο, τονίζει ὁ εὐαγγελιστὴς ὅτι «οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων»¹⁰¹. Οἱ πατέρες μας τονίζουν ἀκριβῶς τὸ μυστικὸ αὐτὸ νόημα· «τὴν συναγωγήν συκὴν Χριστὸς Ἑβραίων, καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων, ἀρᾶ ξηραίνει ἢς φύγωμεν τὸ πάθος»¹⁰². Γιὰ ὅσα θά συνέβαιναν στό ἐγγύς τότε μέλλον ἔδωσε σημεῖον ὁ Κύριός μας, πῶς, ὅταν «ἴδητε κυκλομένην ὑπὸ στρατοπέδων τῆς Ἱερουσαλήμ»¹⁰³, τότε ἐγγίξει ἡ ἐρήμωσις της, καθῶς, καὶ συνέβη τὸ 70 μ.Χ. Γιὰ τὸ ἔσχατο μέλλον ὁμοῦς εἶπε τὰ ἐξῆς: «Καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν»¹⁰⁴. Καὶ σάν παράδειγμα ἀνέφερε τὴν συκὴν, ὅχι εὐκρινῶς ἀλλὰ αἰνιγματωδῶς, ὅτι, «ὅταν αὐτῆς ὁ κλάδος ἤδη γένηται ἀπαλός καὶ ἐκφύη τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος ἐστίν.. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδη-

τε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστίν ἐπί θύραις»²⁵. Ἀρμόδιον εἶναι νά ἀναφέρωμεν καί τοῦ Παύλου τό ρῆμα, πώς στό τέλος, μετά ἀπ' αὐτά, «πᾶς Ἰσραήλ σωθήσεται»¹⁰⁶. Ἐδῶ ἀσφαλῶς δέν ἐννοεῖ σωτηρίαν πνευματικήν, διότι ὁ Κύριός μας προεῖπε ὅτι «οὐ μή με ἴδῃτε ἕως ἄν ἤξει ὅτε εἶπητε εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος», τουτέστι στήν ἡμέρα τῆς Δευτέρας του Παρουσίας. Σωτηρίαν ὁ Ἀπόστολος ἐδῶ ἐννοεῖ τήν Ἐθνικήν, τήν κοινωνικήν ἀποκατάστασιν τοῦς πού πάντοτε τοῦς ἐνδιέφερε καί τήν ἀναζητοῦσαν σ' ὄλον τό διάστημα τῆς περιπετειᾶς τοῦς μετά τήν Χριστοκτονία.

Ἐάν συνδυάσωμεν τώρα τόν Ἰσραήλ μέ τήν συκὴν τήν κάποτε ξηρανθεῖσαν, ὅτι ἤδη ἐβλάστησε καί ἐξέβαλε φύλλα καί καρπούς, ἄρα ἐπληρώθησαν «οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν» καί ἐπραγματοποιήθη ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ κατὰ τό ρῆμα τοῦ Παύλου. Ἐπομένως εὐρισκόμεθα στό σημαντικώτερο σημεῖο τῆς προφητικῆς ἐπαληθεύσεως πού μᾶς διανοίγει τόν ὀρίζοντα τῶν ἐγγιστα γενησομένων. Τί τώρα ἀπομένει πλέον γιά τήν πραγματοποίησιν τῆς συντελείας πού, ἄν καί χρονικά μᾶς εἶναι ἄγνωστη, συμπερασματικά ὁμως τήν βλέπομεν ἤδη ἐτοιμαζομένην;

Εἶναι γνωστόν ὅτι τήν σελίδα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς θά κλείσουν οἱ Ἑβραῖοι, πρᾶγμα πού ἕως τώρα μᾶς φαινόταν ἀπίθανο λόγω τοῦ σκορπισμοῦ τοῦς ἀνά τά ἔθνη. Τώρα ὁμως πού ἐσυνάχθησαν καί ὀργανώθηκαν καί ἤδη οἱ καρποὶ τοῦς ἀναταράσσουν τήν οἰκουμένην, δέν ἀπομένει κανεῖς ἐνδοιασμός ὅτι βαδίζουν καλπάζοντας γιά ἐπικράτησιν καί βασιλείαν, σύμφωνα μέ τοῦς προαιωνίους τοῦς πόθους.

Ἐάν λοιπόν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν ἐπληρώθησαν καί τά σκῆπτρα κατέχουν ἤδη οἱ Ἑβραῖοι, δέν ἀπέχει καί ἡ ἐπαλήθευσις τοῦ ρητοῦ «τό κατέχον καί ὁ κατέχον ἕως ἐκ μέσου γένηται». Ἀνθρωπίνως τά πράγματα πείθουν ὅτι ἡ ἐτοιμασία τῆς ἐξουσίας καί βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ δη-

λοῦν τήν παρακμήν καί τόν παραμερισμόν τοῦ ἕως τοῦ νῦν κατέχοντος καί ἐπομένως, κατὰ τόν Παῦλον, ἡ παρουσία τοῦ ἀνόμου δέν ἀπέχει πλέον πολύ. Ἡ βεβαιότης τῶν συμπερασμάτων μας συνίσταται στίς ἐκπληρωθεῖσες ἤδη προαγγελίες καί στόν λόγον τοῦ Κυρίου μας, ὅτι «ἰώτα ἕν ἢ μία κεραία οὐ μή παρέλθῃ... ἕως ἄν πάντα γένηται»¹⁰⁷.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΤΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ

Του έν τω Αγίω Όρει του Αθωνος ασκήσαντος, προ 600 ετών, περί της ελεύσεως του Αντίχριστου και των εν τέλει του αιώνος ανθρώπων.

Κατά το 1900 έτος, βαδίζοντες προς τον μεσασμόν του δου αιώνος, άρχεται ο κόσμος του καιρού εκείνου, να γίνεται αγνώριστος. Όταν πλησίαση ο καιρός της ελεύσεως του Αντίχριστου θα σκοτισθή η διάνοια των ανθρώπων από τα πάθη της σαρκός και θα πληθυνθή σφόδρα η ασέβεια και η ανομία. Μετασχηματίζονται αι μορφαί των ανθρώπων και δεν θα γνωρίζονται οι άνδρες από τας γυναίκας δια της αναίσχυντου ενδυμασίας και των τριχών της κεφαλής· οι τότε άνθρωποι θα αγριέψουν και θα γενούν ωςάν θηρία από την πλάνην του Αντίχριστου. Δεν θα υπάρχει σεβασμός εις τους γονείς και γεροντοτέρους, η αγάπη θα εκλείψη, οι δε Ποιμένες των Χριστιανών, Αρχιερείς και Ιερείς, θα είναι τότε άνδρες κενόδοξοι, παντελώς μη γνωρίζοντες την δεξιάν οδόν από την αριστεράν, θα αλλάξουν τα ήθη, αι παραδόσεις των Χριστιανών και της Εκκλησίας. Η σωφροσύνη θα απολεσθή από τους ανθρώπους και θα βασιλεύση η ασωτεία. Το ψεύδος και η φιλαργυρία θα φθάσουν εις τον μέγιστον βαθμόν, και ουαί εις τους θησαυρίζοντας αργύρια. Αι πορνείαι, μοιχείαι, αρσενοκοιτίαι, κλοπαί και φόνοι, θα πολιτεύονται, εν τω καιρώ εκείνω και δια την ενέργειαν της μεγίστης αμαρτίας και ασελγείας, ο άνθρωποι θέλουν στερηθή την χάριν του Αγίου Πνεύματος όπου έλαβον εις το Άγιον Βάπτισμα ως και την τύψιν της συνειδήσεως.

Αι Εκκλησίαι δε του Θεού θα στερηθούν ευλαβών και ευσεβών Ποιμένων και αλλοίμονον τότε εις τους εν τω κόσμω ευρισκομένους Χριστιανούς οι όποίοι θα στερηθούν τελείως την πίστιν, διότι θα αναχωρούν από τον κόσμον εις τα Ίερά Καταφύγια δια να εύρουν ψυχικήν ανακούφισιν των θλίψεών των και παντού θα ευρίσκουν εμπόδια και στενοχωρίας. Κα πάντα ταύτα γεννήσονται δια το ότι ο Αντίχριστος θέλει κυρίευση τα πάντα, και γεννήσεται εξουσιαστής πάσης της Οικουμένης και θα ποιη τέρατα και σημεία κατά φαντασίαν, θέλη δε δώση πονηράν σοφίαν εις τον ταλαίπωρον άνθρωπον, δια να εφεύρη, να ομιλή ο εις προς τον άλλον, από την μίαν άκραν της γης, έως την άλλην, τότε θα πέτανται στον αέρα ως πτηνά και διασχίζοντες τον βυθόν της θαλάσσης ως ιχθύες.

Και ταύτα πάντα ποιούντες οι δυστυχείς άνθρωποι, διαβιούντες εν ανέσει, μη γνωρίζοντες οι ταλαίπωροι ότι ταύτα εστί πλάνη του Αντίχριστου. Και τόσον θα προοδεύση την επιστήμην κατά φαντασίαν ο πονηρός, ώστε αποπλανήσαι τους ανθρώπους και μη πιστεύειν εις την ύπαρξιν του τρισυποστάτου Θεού.

Τότε βλέπων ο Πανάγαθος Θεός την απώλειαν του ανθρωπίνου γένους, θέλει κωλοβώση τας ημέρας, δια τους ολίγους σωζόμενους διότι θέλει πλανήσει ει δυνατόν και τους εκλεκτούς. Τότε αιφνιδίως θέλει έλθη η δύστομος ρομφαία και θα θανάτωση τον πλάνον και τους οπαδούς αυτού.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Οἱ Διοικηταὶ τῆς πίστεως κατὰ τινὰ μέλλουσαν ἐποχὴν καὶ μακρὰν θέλουν πέσει εἰς τοιαύτην τυφλότητα, ὥστε θέλουσιν ἀφήσει ἐκείνην τὴν χώραν χωρὶς ὑπεράσπισιν. Τό χέρι τοῦ Θεοῦ θέλει ἐκταθῆ εἰς αὐτούς καὶ ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς πλουσίους, ὅλοι οἱ εὐγενεῖς θέλουσι στερηθῆ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἀξίας των, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ θέλει σπαραχθῆ ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς, αὐτὴ θέλει λάβει δύο νυμφίους, τὸν ἕνα νόμιμον τὸν ἄλλον μοιχόν, ὁ πρῶτος θέλει τραπῆ εἰς φυγὴν, ὁ δεύτερος θέλει εἶναι μέγα βασανιστήριον τῆς σαρκός, διὰ τὸ ὁποῖον θέλει ἐκχυθῆ τόσον αἷμα, ὅσον ἐχύθη εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἐθνικῶν.

Ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ παντέλειος κόσμος θέλουν κλαύσει τὴν ἀφάνισιν μιᾶς περιφήμου Πόλεως, μητροπόλεως καὶ κυρίας τῆς Γαλλίας, τὰ θυσιαστήρια θέλουν ἀφανισθῆ, αἱ ἅγιοι παρθένοι ἀδικημένοι θέλουν φύγει ἀπὸ τὰ ἄσυλά των, καὶ ἡ Ἐκκλησία θέλει ἐκδυθῆ ἀπὸ τὰ προσωρινὰ της ἀγαθὰ, ἀλλὰ τέλος πάντων ὁ μαῦρος ἀέρας καὶ τὸ θηρίον, θέλουν ἔλθει ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικούς τόπους ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἀλλοίμονον εἰς Σέ, ὦ πόλις ἄπιστε διὰ τὸν ὑπερήφανον πλοῦτον, εἶσαι εἰς τὴν μέσην τῶν συμβάντων σου, ἀλλ' ὁ ἀφανισμὸς σου εἶναι ἀσφαλὴς καὶ βέβαιος. Σὺ θέλεις ὑποταχθῆ, βασιλεύς τεταπεινωμένος, κατακρημνισθεὶς πρότερον ἀπὸ τὴν σκόνιν, θέλει ἐναποκτήσει τέλος τὸ διάδημά σου, καὶ θέλει ἀφανίσει τοὺς υἱοὺς τῆς ἀσεβείας. Ἀμήν.

Ο ΟΣΙΟΣ ΝΕΙΛΟΣ Ο ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

Ὅταν μέλλει ἔρχεσθαι ὁ Ἀντίχριστος, θέλει σκοτισθῆ ἡ διάνοια τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ πάθη καὶ θά πληθυνθῆ ἡ ἀνομία καὶ ἀσεβεία. Καὶ τότε θέλουν συναχθῶσιν ὅλα τὰ κακὰ τῆς ἀνομίας καὶ ἀσεβείας εἰς μίαν ἀκάθαρτον κόρην τῆς πονηρίας, ἡ ὁποία θέλει ὑστερον γίνεαι ἀποθήκη τῆς μοιχείας. Καὶ καθὼς ὁ Κύριος εὔρε τὴν ἁγίαν Παρθένον καθαρὰν καὶ ἄμωμον καὶ ἐσαρκώθη ἀπὸ αὐτὴν, οὕτω καὶ ὁ Σατανᾶς θέλει εὔρη τὴν ἀκάθαρτον ἐκείνην κόρην, ἡ ὁποία θέλει εἶναι πόρνη, καὶ πρό τῆς συλλήψεως τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ γεννήσεως καὶ μετὰ τὴν γέννησιν.

Πορνευομένη θέλει γεννήσει τὸν υἱὸν τῆς ἀπωλείας καὶ μετὰ τὴν γέννησιν ἐκείνου θέλει εἶναι ἀποθήκη τῆς πορνείας καὶ μοιχείας, πορνευομένη καὶ μοιχευομένη, ἕως τῆς ἀκαθάρτου ζωῆς αὐτῆς καὶ εἰς αὐτὴν θέλουν συναχθῶσιν ὅλαι αἱ ἀνομίαι καὶ ἀκαθαρσίαι τοῦ κόσμου, τῶν τότε ἀσελγῶν ἀνθρώπων καὶ θά σαρκωθοῦν εἰς αὐτὴν. Καὶ θά γίνη μία ἔνωσις εἰς τὴν ἀκάθαρτον κοιλίαν της καὶ θά ζωογονηθοῦν μετὰ τὴν ὑστέρησιν καὶ ἀναχώρησιν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καὶ ἁγίου Πνεύματος. Διότι οἱ τότε ἄνθρωποι θέλουν ὑστερηθοῦν ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀνομίας καὶ ἀκαθαρσίας. Καὶ μετὰ αὐτὰς ὅλας τὰς ἀνομίας θά γεννηθῆ ὁ ἄνθρωπος καὶ υἱὸς τῆς ἀπωλείας καὶ ἀσεβείας. Μετὰ τοῦ ὁποίου τὴν γέννησιν θέλει ἔλθουν ὅλαι αἱ ἀ-

τυχίαι καί συμφοραί τῶν ἀνθρώπων. Θλίψεις, στενοχωρίαί, θάνατος καί πᾶν κακόν. Καί πρῶτον θέλουν δυστυχῆσαι οἱ ἄνθρωποι ἀπό τήν ἀγάπην καί σωφροσύνην, καί ὑστερηθοῦν ἀπό ποιμένας, ἱερεῖς καί δικαίους καί φοβούμενους τόν Θεόν. Καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θέλει ὑστερηθῆ ἀπό ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, πνευματικούς καί εὐλαβεῖς, καθῶς ἀπό τοῦ νῦν ἄρχισε νά δυστυχή ἀπό τοιούτους ἐναρέτους. Μετά δέ τήν ἔλλειψιν τῶν ἐναρέτων καί ἁγίων ἀνδρῶν, θέλει φανῆ καί αὐτός ὁ ἀκάθαρτος θά ἀυξήσῃ εἰς τήν ἡλικίαν του καί θά ἐμπλησθῆ πάσης ἐωσφορικῆς δυνάμεως, εἰς τό νά ποιῆ τέρατα καί σημεῖα κατά φαντασίαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῶν ἀνθρώπων, ἐσκοτισμένων ὄντων ἀπό τά πάθη καί θά γίνῃ ταραχή πανταχοῦ καί θά τόν προσκυνήσωσιν ὅλοι. Αὐτοῦ ἡ τροφή θέλει εἶναι αἱ πορνεῖαι, μοιχεῖαι, ἀρσενικοιτίαι, πλεονεξίαι, ἀρπαγαί, ἀλαζονίαι, μνησικακίαι, ψεύδη, φθόνοι, φόνοι. Αὐτά θέλει εἶναι ἡ τροφή καί ἡ τρυφή του καί θά καταστῆ βασιλεύς καί ἐξουσιαστής πασῶν τῶν πόλεων, ἐπειδή δέν θέλει εὑρίσκειται ἄξιον ὑποκείμενον τοιαύτης προστασίας καί θά τοῦ ὑποτάσσωνται ὅλοι. Καί τότε θέλει ἐνεργήσῃ τήν ἀπώλειαν τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, τότε θέλει καταφρονηθῆ τό Εὐαγγέλιον καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Ὁ δέ Θεός ἐξ οὐρανοῦ θέλει δείχνει σημεῖα φοβερά, πείναν, δίψαν αἰσθητήν καί νοητήν καί θά σηκωθῆ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Διότι ὅσο θά τρώγουν, τόσον μᾶλλον θά πεινοῦν καί θά διψοῦν ἐπειδή δέν θά ὑπάρχη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὅπου ζωογονεῖ τὰς ψυχάς. Θά πνῆ εἰς αὐτούς τό πνεῦμα τῆς πλάνης καί θά ἀποθνήσκωσιν εἰς τὰς πλατείας καί θά τρώγουν τὰ νεκρά σώματα τῶν ἀποθνησκόντων καί ὄρνεα καί ζῶα, ἀπό τήν πείναν των καί τρώγοντες τὰ θνησιμαῖα, θά ἀποθνήσκουσι καί αὐτοί.

Τότε ὁ Ἀντίχριστος θέλει ἀρχίσει νά σφραγίσῃ τοὺς ὑπηκόους του, ἡ δέ ἔννοια τῆς σφραγίδος θέλει εἶναι αὐτή:

«Ἐπίκουρος ἰδικός μου εἶναι, αὐτοθελήτως ἦλθεν καί οὐχί δυναστικῶς».

Τότε θέλουν γίνε ταραχαί μεγάλαι καί οὐαί εἰς τοὺς σφραγιζομένους. Θά ἀναχωροῦν ἀπό τόπον εἰς τόπον καί πανταχοῦ τὰς αὐτάς θλίψεις καί ταλαιπωρίας θά εὑρίσκουσι. Τά στοιχεῖα θά μετατραπῶσι, θά παρέρχωνται ταχέως αἱ ἡμέρες, ἐβδομάδες, μῆνες καί χρόνοι, καθῶς λέγει «κολοβοθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι».

Ὁ δέ Πανάγαθος προμηθούμενος τήν σωτηρίαν τῶν τότε ὀλίγων εὑρισκομένων σωζομένων, θέλει ἀποστείλει τόν πρό νόμου δίκαιον Ἐνώχ, τόν ἐν νόμῳ προφήτην Ἡλίαν καί τόν τῆς χάριτος Ἰωάννην τόν Θεολόγον, νά κηρύξωσι μετάνοιαν καί νά προθυμοποιήσωσιν εἰς ὁμολογίαν τοὺς μή δεξαμένους τήν σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου, ἵνα μή ἀρνηθῶσι τήν πίστιν. Διότι ὅποιος μόνον δέν δεχθῆ τήν σφραγίδα του καί μόνον, σωθήσεται, ἐπειδή μένει εἰς αὐτόν ἡ σφραγίς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί λυτρῶνει τόν πιστόν ἀπό τήν βάσανον τοῦ Ἄδου. Ἡ δέ τύπωσις τῆς σφραγίδος τοῦ Ἀντιχρίστου, τόν παραδίδει εἰς τό αἰῶνιον πῦρ τῆς Κολάσεως. Διά τοῦτο θά διδάσκωσιν οὗτοι οἱ τρεῖς κήρυκες, νά ὑπομένουν τήν πείναν, ἐκδεχόμενοι τήν ἐξ ὕψους βοήθειαν. Οἱ δέ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι δέν θέλουν τοὺς τρεῖς ἀγίους, μόνον ὅσοι ἐσφραγίσθησαν, πολιτεύονται εὐχαριστημένοι.

Οἱ δέ ἅγιοι θέλουν, τοὺς λέγει ἡ σφραγίς τῆς ἀπώλειας εὐχαριστεῖται, οἱ δέ ἄνθρωποι δέν εὐχαριστοῦνται. Ἄλλ' ἐπειδή καί ἐνώθη ἡ οὐσία τῶν Δαιμόνων μέ τήν οὐσίαν τῶν ἀνθρώπων, διά τοῦτο δέν αἰσθάνονται οὔτε πείναν, οὔτε δίψαν' πεινώσιν ὁμως καί διψῶσιν ἑπταπλασίως ἀπό ἐσᾶς. Ὑπομείνατε λοιπόν ὀλίγον καί θέλετε ἰδεῖν νεκρωμένους τοὺς σφραγισθέντας ψυχῇ τε καί σώματι' ἐσεῖς δέ ζήσεσθε αἰωνίως ἀγαλλόμενοι.

Ταῦτα καί ἕτερα θέλουν τοὺς λέγει οἱ τρεῖς προφῆται. Ὁ δέ Ἀντίχριστος βλέπων αὐτοῦς κηρύττοντας τήν ἀλή-

θειαν, ὀργισθεῖς θέλει ἀποστείλει στρατόν νά τούς φέρουσι πρὸς αὐτόν. Καί παρασταθέντες θέλει τούς ἐρωτήσῃ, διατί ἔσεῖς δέν πείθεσθε καθὼς πάντες πείθονται; Οἱ δέ ἅγιοι τότε ἐλέγξωσιν αὐτόν μετὰ παρρησίας πομπεύοντες τὴν πλάνην του...

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἄντίχριστος ἐκτενεῖ μόνος του τὰς χεῖρας του καὶ θά τούς φονεύσῃ. Πλὴν τὸν μὲν Ἐνώχ καὶ Ἡλίαν φονεύσῃ. Τὸν δέ Ἰωάννην οὐ δυνήσεται φονεύσαι, ἀλλ' ἀρθήσεται ἐκ μέσου αὐτοῦ, διότι ἔλαβε τὴν ἀφθαρσίαν. Καὶ οἱ μὲν Προφήται περὶ Ἐνώχ καὶ Ἡλιοῦ προηφήτευσαν ἔρχεσθαι, διότι ὁ Ἰωάννης ὑστερον ἐφάνη ὁ δέ Ἰωάννης εἰς τὴν ἀποκάλυψίν του μόνον περὶ τῶν δύο λέγει, τὸν ἑαυτὸν του δέ κρύπτει, καθὼς καὶ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον «ὁ ἄλλος μαθητὴς λέγει», οὐχὶ δέ περὶ αὐτοῦ.

Μετὰ δέ τὸ φονεύσαι τούς δύο προφήτας, τὰ παγκάκιστα τέκνα του ποιήσουσι περισσότερα κακὰ φόνους, ἀρπαγὰς, πορνείας, ἀρσενοκοιτίας, παρρησία εἰς πλατείας καθὼς οἱ κύνες. Εἰς τόσῃν δέ πονηρίαν καὶ μοχθηρίαν καταντήσωσιν ἐκ τῆς ἀπλήστου πορνείας, ὥστε νά ὑστεροῦνται τὴν δύναμιν τῆς οὐσίας τῆς ἀνθρωπότητος. Θά γίνωνται ἐξογκωμένοι, κοντόσωμοι ὡς ἀνθρωπάρια.

Τότε ὁ Ἐωσφόρος, βλέπων ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύσις ἐγίνε πονηρωτέρα ἀπὸ τούς Δαίμονας, εὐφρανθήσεται πῶς ἐτελειώσεν ὅλην του τὴν κακίαν ὁ ἀντίθεος κατὰ Θεοῦ καὶ κατὰ ἀνθρώπων. Ἐκεῖ δέ ἀγαλλόμενος καὶ εὐφραινόμενος, θέλει τοῦ ἔλθει ἄνωθεν ρομφαία δίστομος εἰς τὴν καρδίαν, θά τυμπανισθῇ καὶ φονευθῇ, εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν φόνων ὅπου ἐτέλεσεν ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς, ὅπου διὰ τὸν Κάϊν ἐφόνευσεν τὸν δίκαιον Ἄβελ καὶ ἐπεκράτησεν ὁ φόνος εἰς τούς ἀνθρώπους ἄχρι τέλους τῆς συντελείας τῶν αἰώνων καὶ ἐσχάτως ὁ μιὰς Ἄντιχριστος φονευθεὶς ἀοράτως, ποιήσῃ τὸ τέλος τῶν φόνων. Καὶ τελεσθέντος τοῦ φόνου τοῦ Ἄντιχρίστου, θέλουν ξεστριφθῶσι τὰ πάντα. Οὐρανός, Γῆ, Ἥλιος, Σελήνη καὶ ἄστρα πάντων τῶν ὀν-

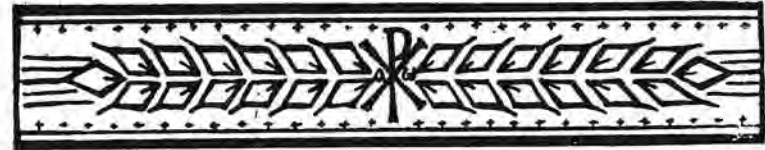
των, καὶ τότε ἦξῃ ὁ Κύριος κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς καὶ τότε χωρισθήσονται τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ ἐρίφια.

ΠΡΟΤΡΟΠΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

Μεγάλην ἀχαριστίαν ἐδείξατε καὶ δείχνετε καὶ ἔτι μεγαλυτέραν ἀχαριστίαν ἔχουν νά δείξουν οἱ μεταγενέστεροι εἰς τὸ ὄρος τοῦτο Μοναχοὶ καὶ Ἱερομόναχοι. Καὶ μάλιστα, νά εἰποῦμεν, ἀχαριστίαν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον. Ἐάν εἰπῆτε, πόθεν σύ τὸ γνωρίζεις ὅτι εἴμεθα ἀχάριστοι, σὰς ἀποκρίνομαι. Ὅτι ὁ Θεὸς τὸ γινώσκει καὶ ἐγὼ τὸ ἠξεύρω, ὅτι εὐρισκόμην καὶ εὐρίσκομαι καὶ θέλω εὐρίσκεσθε ἕως τέλους ἐδῶ ἔσω εἰς τοῦτο τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸν νοητὸν Παράδεισον τῆς Θεοτόκου, καὶ σωματικῶς μὲν εὐρισκόμην ἀρχήτερα καὶ ἐξῆσα χρόνους ἐδῶ 80 εἰς τοῦτο τὸ ὄρος. Καὶ τώρα ἔχω 200 ἐπέκεινα χρόνους, μετὰ τὴν κοίμησιν, ἦτοι κατὰ τὰ 1592 καὶ ἕως τούς 1813, ὅπου ἐλάλησα ταῦτα, ἐπέρασαν χρόνοι 221 ...

Καὶ βλέπω τὴν νῦν πολιτείαν καὶ κατάστασιν τῶν νῦν Μοναχῶν καθὼς ἔβλεπον καὶ τῶν τότε πατέρων καὶ ἀπορῶ περὶ τούτου, πῶς πολιτεύονται τώρα μέ τόσῃν ἀπώλειαν τῆς ψυχῆς των καὶ ποσῶς δέν τούς μέλλει διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των. Καὶ δέν εἶναι πολὺ διάστημα χρόνων ὅπου οἱ Μοναχοὶ ἐξέκλιναν εἰς τὴν ἀπώλειαν, ἀλλὰ πρό χρόνων μὲν 25, ἦτοι ἀπὸ τούς 1788 ἐξέκλιναν καὶ ἐστράφη ἡ σφαιρα καὶ ὁ κύκλος εἰς τὸ χειρότερον, ὡς ἦρπασεν ἡ ἀπώλεια τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἀπὸ τούς πρώην Ὀσίους πατέρας καὶ ἔμεινεν ἔρημος καὶ καταπεφρονημένη ἀπὸ τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ἀγγελιομίμητος διαγωγή τῶν Μοναχῶν ἀπὸ τὰ 25 τῶν 1788 καὶ μὲν πολλὴν εὐκολίαν ἢ ἀπώλεια τὴν ἦρπασεν καὶ ἐστράφη ὁ τροχὸς εἰς τὴν ἀμέλειαν καὶ καταφρόνη-

σιν. ἼΑλλ' ἄραγε, ὅταν παρέλθωσιν ἄλλα 25, ἦτοι 1838, εἰς ποίαν χειροτέραν κατάστασιν ἔχει νά καταντήση ἡ μοναδική πολιτεία; Ὅταν δέ πάλιν παρέλθωσιν μετά τούς 1838 ἄλλαι τρεῖς εἰκοσιπεντάδες, ἦτοι εἰς τούς 1913, τότε ἄραγε ὡσάν ποίαν χώραν τῆς ἀπωλείας θέλει καταντήσει; Οὐαί, ἀλλοίμονον, ὦ πατέρες. Κλαίω καί θρηνηῶ τήν μέλλουσαν ἀποκατάστασιν τῆς μοναδικῆς πολιτείας τοῦ ὄρουσ τούτου. Διότι μετά τά 1913, μένουν ἔτη 79, εἰς τά ὅποια μέλλουν νά γίνουν τά ὅσα κακά προεγράψαμεν, ἀπό τόν ἔσχατον ἸΑντίχριστον, ἔτη ἀπό κτίσεως κόσμου 7.500...».

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ Ο ΣΥΡΟΣ ΠΕΡΙ ΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

Πῶς ἐγώ ὁ ἐλάχιστος καί ἁμαρτωλός ἸΑφραΐμ, καί πλήρης πλημμελημάτων, θέλω δυνηθῆ νά διηγηθῶ τά ὑπέρ τήν δύναμίν μου! ἸΑλλ' ἐπειδή ὁ Σωτήρ διά τῆς εὐσπλαχνίας του τούς ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξε, καί δι' αὐτῶν τούς πανταχοῦ πιστούς κατεφώτισε, θέλει ἐνδυναμώσει καί ἡμῶν τήν γλῶσσαν πρὸς ὠφέλειαν καί οἰκοδομήν, καί ἐμοῦ τοῦ λέγοντος καί πάντων τῶν ἀκροατῶν. Θά λαλήσω δέ μέ ὀδύνας, καί θά εἶπω μέ στεναγμούς, περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου τούτου, καί περὶ τοῦ ἀναιδεστάτου καί φοβεροῦ Δράκοντος, ὅστις μέλλει νά ταραξῆ πᾶσαν τήν ὑπό τόν οὐρανόν κτίσιν, καί νά ἐμβάλῃ δειλίαν, καί ὀλιγωρίαν, καί δεινήν ἀπιστίαν εἰς τάς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, καί νά ποιήσῃ τέρατα καί σημεῖα καί φόβητρα, ὥστε, ἐάν δυνηθῆ, νά πλανήσῃ καί τούς ἐκλεκτούς, καί νά ἀπατήσῃ πάντας διά ψευδῶν σημείων, καί διά φαντασμῶν τεράτων, ὑπό αὐτοῦ γενομένων. Διότι κατὰ συγχώρησιν τοῦ ἀγίου Θεοῦ λαμβάνει ἐξουσίαν ν' ἀπατήσῃ τόν κόσμον, διότι ἐπληθύνθη ἡ ἀσέβεια τοῦ κόσμου, καί πανταχοῦ διάφορα κακά πράττονται. Καί ἐπειδή οἱ ἄνθρωποι ἠθέλησαν νά ἀπομακρυνθῶσιν ἀπό τοῦ Θεοῦ καί ν' ἀγαπήσωσι τόν Πονηρόν, διά τοῦτο ὁ ἄχραντος Δεσπότης συνεχώρησε νά δοκιμασθῶσι διά πνεύματος ἀποπλανήσεως.

Μέγας εἶναι ὁ ἀγών, ἀδελφοί, μάλιστα δέ εἰς τούς πιστούς, κατὰ τούς καιρούς ἐκείνους, ὅταν γίνωνται σημεῖα καί τέρατα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Δράκοντος ἐν πολλῇ ἐξου-

σία' όταν πάλιν δεικνύη ἑαυτὸν ὡς Θεὸν διὰ φοβερῶν φαντασμάτων, καὶ ἵπταται εἰς τὸν ἄερα, καὶ πάντες οἱ δαίμονες σηκώνονται εἰς τὸν ἄερα, ὡς ἄγγελοι, ἔμπροσθεν τοῦ τυράννου' διότι φωνάζει μετὰ δυνάμεως, ἀλλάσσω μορφάς, καὶ ἐκφοβίζων καθ' ὑπερβολὴν ἅπαντας τοὺς ἀνθρώπους· τότε, ἀδελφοί, τίς θέλει εὐρεθῆ τετειχισμένος, καὶ μένων ἀσάλευτος, ἐάν δέν ἔχη τό σημεῖον ἐν τῇ ψυχῇ του, δηλαδή τὴν ἀγίαν παρουσίαν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; "Ὅταν ἴδῃ τὴν ἀπερίγραφτον ἐκείνην θλίψιν, ἣτις γίνεται πανταχοῦ εἰς πᾶσαν ψυχὴν, ἢ ὁποῖα δέν ἔχει τελείως παραμυθίαν, οὔτε πάλιν ἄνεσιν ἐν γῆ καὶ θαλάσῃ· ὅταν ἴδῃ ὅτι συνταράσσεται ὁ σύμπας κόσμος, καὶ φεύγει ἕκαστος διὰ νά κρυβῆ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἄλλος μὲν ἀποθνήσκει τῆς πείνης, ἄλλος δέ ἀναλύεται ὡς κηρός ἐν δεινῇ θλίψει, καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν' ὅταν ἴδῃ ἅπαντα τὰ πρόσωπα δακρύνοντα, καὶ μετὰ πόθου ἐρωτῶντας τοὺς ἀνθρώπους, μήπως ἀκούεται λόγος Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ἀκοῦη οὐδαμοῦ. Τίς θέλει ὑποφέρει τὰς ἡμέρας ἐκείνας; Τίς δέ θά ὑπομείνῃ τὴν θλίψιν τὴν ἀφόρητον; ὅταν ἴδῃ σύγχυσιν τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς εἰς τὴν θέαν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδῃ ὅτι πολλοὶ προσκυνοῦσιν ἔμπροσθεν τοῦ τυράννου, καὶ κράζουσι μετὰ τρόμου, ὅτι σύ εἶσαι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν' ὅταν ἴδῃ ὅτι ἡ θάλασσα ταράσσεται, καὶ ἡ γῆ ξηραίνεται, οἱ οὐρανοὶ δέν βρέχουσι, τὰ φυτὰ μαραίνονται· ἅπαντες δέ οἱ ὄντες πρὸς ἀνατολάς, φεύγουσι πρὸς δυσμάς, ἐκ τῆς πολλῆς δειλίας· καὶ πάλιν δέ οἱ ὄντες πρὸς δυσμάς, φεύγουσι πρὸς ἀνατολάς μετὰ τρόμου, ὁ δέ ἀναιδής λαβὼν τότε τὴν ἐξουσίαν θά ἀποστείλῃ δαίμονα εἰς πάντα τὰ πέρατα, ὥστε νά κηρύξῃ παρρησία, ὅτι βασιλεὺς μέγας ἐφάνη μετὰ δόξης, ἔλθετε καὶ ἴδετε αὐτόν. Τίς εἶναι ἔχων οὕτω ἀδαμαντίνην ψυχὴν, ὥστε νά ὑποφέρῃ γενναίως ἅπαντα τὰ σκάνδαλα; Τίς ἄρα ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὡς προεῖπον, ὥστε νά μακαρίσωσιν αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι;

Ἐγώ, φιλόχριστοι καὶ τέλειοι ἀδελφοί, ἐφοβήθη ἐξ αὐτῆς τῆς ἐνθυμήσεως τοῦ Δράκοντος, μελετῶν καθ' ἑαυτὸν τὴν θλίψιν, ἣτις μέλλει νά γίνῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τοὺς καιροὺς ἐκείνους· διότι αὐτός ὁ Δράκων εἶναι μιάρως, καὶ φοβερός εἰς τό γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα γίνεται πικρότερος εἰς τοὺς δυναμένους νά νικῶσι τὰ φαντάσματα αὐτοῦ. Διότι τότε θά εὐρεθῶσι πολλοὶ εὐάρεστοι εἰς τὸν Θεόν, δυναμένοι νά σωθῶσι εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ βουνά, καὶ εἰς τοὺς ἐρήμους τόπους, μετὰ πολλῶν δεήσεων καὶ ὑπερβολικῶν κλαυθμῶν. Διότι ὁ ἅγιος Θεός, θεωρῶν αὐτούς εἰς τοιοῦτον ἀπερίγραφτον κλαυθμόν· καὶ εἰλικρινῆ πίστιν, εὐσπλαγχνίζεται αὐτούς, ὡς φιλόστοργος πατήρ, καὶ διατηρεῖ αὐτούς ὅπου ἐκρύβησαν· διότι ὁ παμμίαρως δέν παύει τοῦ νά ζητῆ τοὺς ἁγίους κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν, νομίζων, ὅτι θέλει βασιλεύσει τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα ὑποτάσσει. Καὶ νομίζει ὁ ἄθλιος, ὅτι θά ἀντισταθῆ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος ἐκ τῶν οὐρανῶν, μὴ γινώσκων ὁ ἄθλιος τὴν ἀσθένειαν καὶ ὑπερηφάνειαν αὐτοῦ, διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ ἐξέπεσεν. "Ὅμως ταράσσει τὴν γῆν, ἐκφοβίζει τὰ σύμπαντα διὰ ψευδῶν μαγικῶν σημείων. Κατὰ τὸν καιρὸν δέ ἐκείνον, ὅταν ἔλθῃ ὁ Δράκων, δέν ὑπάρχει ἄνεσις ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλὰ θλίψις μεγάλη, ταραχή, καὶ σύγχυσις, θάνατοι, καὶ πείνα εἰς πάντα τὰ πέρατα· διότι αὐτός ὁ Κύριος ἡμῶν διὰ τοῦ θείου αὐτοῦ στόματος εἶπεν, ὅτι τοιαῦτα δέν ἔγιναν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κτίσεως. Ἡμεῖς δέ οἱ ἁμαρτωλοὶ, πῶς θά παρομοιάσωμεν τό ὑπέρμετρον καὶ ἀνέκφραστον αὐτῆς, ἀφοῦ τοιοῦτοτρόπως τὴν ὠνόμασεν ὁ Θεός; "Ἄς συλλογισθῆ δέ ἕκαστος ἀκριβῶς τὰς ἀγίας λέξεις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος πῶς διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν θλίψιν τὴν μεγάλην, κολοβώνει τὰς ἡμέρας τῆς θλίψεως καθ' ὃ εὐσπλαγχνος, συμβουλεύων ἡμᾶς καὶ λέγων». Προσεύχεσθε διὰ νά μή γίνῃ ἡ φυγὴ ἡμῶν ἐν καιρῷ χειμῶνος, μήτε ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου». Καὶ πάλιν· «Ἄγρυ-

πνεῖτε πάντοτε δεόμενοι συνεχῶς διὰ νά καταξιωθῆτε νά ἐκφύγητε τήν θλίψιν, καί νά σταθῆτε ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ καιρός εἶναι ἐγγύς». Ἐὰς δεηθῶμεν συνεχῶς μέ δάκρυα καί προσευχάς νύκτα καί ἡμέραν, προκόπτοντες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ νά σωθῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί.

Ἐάν τις ἔχη δάκρυα καί κατάνυξιν, ἄς δεηθῆ εἰς τόν Κύριον, διὰ νά ρυσθῶμεν ἀπό τήν θλίψιν, ἡ ὁποία μέλλει νά ἔλθῃ εἰς τήν γῆν· διότι θά γίνωσι κατά τόπους λιμοί, σεισμοί, καί θάνατοι διάφοροι ἐπί τῆς γῆς. Γενναῖα θά εἶναι ἡ ψυχή, ἣτις θά δυνηθῆ νά κρατήσῃ ἑαυτήν ἀπηλλαγμένην ἀπό τά σκάνδαλα ταῦτα. Διότι ἐάν εὑρεθῆ ἄνθρωπος ν' ἀδιαφορῆ ὀλίγον, εὐκόλα πολιορκεῖται καί γίνεται αἰχμάλωτος τοῦ Δράκοντος τοῦ πονηροῦ καί δολίου, καί ὁ τοιοῦτος εὑρίσκεται ἀσυγχώρητος εἰς τήν κρίσιν, διότι ἐπίστευσεν εἰς τόν Τύραννον ἐκουσίως. Πολλῶν προσευχῶν καί δακρύων ἔχομεν ἀνάγκην, ἀγαπητοί, διὰ νά εὑρεθῶμεν ἀκλόνητοι εἰς τούς πειρασμούς. Διότι πολλά εἶναι τά φαντάσματα, τά ὁποῖα γίνονται ἀπό τό θηρίον. Διότι ἐπειδή εἶναι Θεόμαχον θέλει ὄλοι ν' ἀπολεσθῶσι· διότι τοιοῦτον τρόπον μεταχειρίζεται ὁ Τύραννος, ὥστε ὄλοι νά βαστάζωσι τήν σφραγίδα τοῦ Θηρίου, ὅταν θά ἔλθῃ ν' ἀπατήσῃ τά σύμπαντα. Προσέχετε, ἀδελφοί μου, τήν ὑπερβολήν τοῦ Θηρίου· διότι μεταχειρίζεται διάφορα τεχνάσματα πονηρίας. Ἄρχεται ἀπό τήν γαστέρα· ἵνα ὅταν τίς στενοχωρηθῆ μή ἔχων φαγητά, ἀναγκασθῆ νά λάβῃ τήν σφραγίδα ἐκείνου· ὄχι ὡς ἔτυχεν εἰς πᾶν μέρος τοῦ σώματος, ἀλλ' εἰς τήν δεξιάν χεῖρα καί εἰς τό μέτωπον, διὰ νά μή ἔχη ἐξουσίαν ὁ ἄνθρωπος νά κάμῃ μέ αὐτήν τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ, μήτε πάλιν εἰς τό μέτωπον νά σημειώσῃ τό ἅγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι γνωρίζει ὁ ἄθλιος, ὅτι ὅταν ὁ σταυρός τοῦ Κυρίου σφραγισθῆ ἐπί τοῦ ἀνθρώπου λύει πᾶσαν τήν δύναμιν τοῦ Ἐχθροῦ, καί διὰ τοῦτο σφραγίζει τήν δεξιάν τοῦ ἀνθρώπου.

Λοιπόν, ἀδελφοί μου, φρικτός εἶναι ὁ ἀγών εἰς ὄλους

τούς φιλοχρίστους ἀνθρώπους, ἵνα μέχρις ὥρας τοῦ θανάτου μή δειλιάσωσι, μηδέ ἀμελήσωσιν, ὅταν χαράσῃ ὁ Δράκων τήν σφραγίδα του, ἀντί τοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Διότι πάντα τρόπον μεταχειρίζεται, ἵνα οὐδόλως ὀνομάζηται τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν καί Σωτήρος εἰς τόν καιρόν τοῦτον. Τοῦτο δέ κάμνει φοβούμενος καί τρέμων τήν ἁγίαν δύναμιν τοῦ Σωτήρος ἡμῶν. Διότι ἐάν τις δέν σφραγίζηται μέ τήν σφραγίδα ἐκείνου, δέν γίνεται αἰχμάλωτος εἰς τά φαντάσματα ἐκείνου, οὔτε ὁ Κύριος ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλά τόν φωτίζει καί τόν σύρει πρός ἑαυτόν. Πρέπει νά ἐννοήσωμεν, ἀδελφοί, μετά πάσης ἀκριβείας, ὅτι τά φαντάσματα τοῦ Ἐχθροῦ εἶναι ἀποτρόπαια. Ὁ δέ Κύριος ἡμῶν ἔρχεται μέ γαλήνην διὰ ν' ἀποκρούσῃ δι' ἡμᾶς τά τεχνάσματα τοῦ Θηρίου. Τήν στερεάν πίστιν τοῦ Χριστοῦ εἰλικρινῶς βαστάζοντες, θά κάμωμεν τήν δύναμιν τοῦ Τυράννου εὐκλόνητον. Ἐὰς ἀποκτήσωμεν λογισμόν ἀμετάθετον καί σταθερότητα, καί τότε ἀπομακρύνεται ἀφ' ἡμῶν ὁ ἀσθενής Ἐχθρός, μή ἔχων τι νά κάμῃ. Ἐγώ ὁ ἐλάχιστος παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί φιλόχριστοι, ἄς μή γινώμεθα μαλθακοί, ἀλλά μᾶλλον δυνατοί μέ τήν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ, διότι ἀπαραίτητος ἀγών εἶναι ἐπί θύραις· ἄς ἀναλάβωμεν λοιπόν τόν θυρεόν τῆς πίστεως. Ἐτοιμοί λοιπόν γίνεσθε καθὼς πιστοί οἰκείται, μή δεχόμενοι ἄλλον· ἐπειδή ὁ κλέπτης καί ἀλάστωρ καί ἄσπλαγχνος μέλλει νά ἔλθῃ πρῶτος εἰς ὀρισμένους καιρούς, θέλων νά κλέψῃ, νά θύσῃ καί νά ἀπολέσῃ τήν ἐκλεκτήν ποιμνὴν τοῦ ἀληθινοῦ ποιμένος Χριστοῦ, καί ἐπί τούτῳ ἀναλαμβάνει σχῆμα ἔρχεται εἰς τήν γῆν ὁ ἀναίσχυτος Ὁφίς. Ἐπειδή ὁ Σωτήρ, θέλων νά σώσῃ τό ἀνθρώπινον γένος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, καί ἐν σχήματι ἀνθρώπου ἐπάτησε τόν Ἐχθρόν μέ τήν ἁγίαν δύναμιν τῆς Θεότητος Αὐτοῦ, ἠθέλησε καί οὗτος ν' ἀναλάβῃ τό σχῆμα τῆς αὐτοῦ παρουσίας διὰ νά μᾶς ἀπατήσῃ. Ὁ δέ Κύριος ἡμῶν θά ἔλθῃ εἰς τήν γῆν ἐν νεφέλαις φωτειναῖς, ὡς ἀστραπή

φοβερὰ, ὁ δὲ Ἐχθρὸς δὲν θὰ ἔλθῃ τοιουτρόπως· διότι εἶναι ἀποστάτης. Γεννᾶται μὲν ἀκριβῶς ἐκ κόρης μιαρᾶς, ἀλλὰ δὲν σαρκούται τοιουτοτρόπως. Θὰ ἔλθῃ δὲ ὁ Παμμίαιρος ἐν σχήματι τοιούτω, ὡς κλέπτῃς, διὰ νὰ ἀπατήσῃ τὰ σύμπαντα. Θὰ εἶναι ταπεινός, ἡσυχος, θὰ μισῇ τὴν ἀδικίαν, θὰ ἀποστρέφεται τὰ εἶδωλα, θὰ προτιμᾷ τὴν εὐσέβειαν, ἀγαθός, φιλόπτωχος, εὐειδής καθ' ὑπερβολήν, εὐκατάστατος, ἰλαρός εἰς ὄλους, θὰ τιμᾷ πολὺ τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων, διότι αὐτοὶ προσμένουσι τὴν ἔλευσιν ἐκείνου. Μεταξὺ δὲ πάντων τούτων, θὰ ἐκτελῇ σημεῖα καὶ τέρατα, φόβητρα μὲ πολλήν ἐξουσίαν, θὰ προσπαθῇ δολίως νὰ ἀρέσῃ εἰς ὄλους, διὰ νὰ ἀγαπηθῇ ταχέως ἀπὸ πολλοὺς, δὲν θὰ λάβῃ δῶρα, δὲν θὰ λαλήσῃ μεθ' ἡμῶν, θὰ φαίνεται κατηφής, θὰ ἐξαπατᾷ τὸν κόσμον ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς εὐταξίας, ἕως οὗ βασιλεύσῃ. Ὄταν λοιπὸν ἴδωσι λαοὶ πολλοὶ καὶ δῆμοι τοιαύτας ἀρετάς καὶ δυνάμεις, ἐνοῦνται ὅλοι συγχρόνως μὲ μίαν γνώμην, καὶ μὲ χαρὰν μεγάλην κηρύσσουσιν αὐτὸν βασιλέα, λέγοντες μεταξὺ των. Μήπως ἄρα εὐρίσκειται ἄνθρωπος ἄλλος τόσον ἀγαθός καὶ δίκαιος; Ἄνορθοῦται δὲ εὐθέως ἡ βασιλεία ἐκείνου, καὶ θὰ πατάξῃ μεθ' ὑμῶν τρεῖς βασιλεῖς μεγάλους. Ἐπειτα ὑψοῦται ἡ καρδία του καὶ θὰ ἐμέσῃ ὁ Δράκων τὴν πικρότητά του. Ταράσσων δὲ τὴν οἰκουμένην κινεῖ τὰ πέρατα, θλίβει τὰ σύμπαντα, καὶ μαιίνει τὰς ψυχὰς. Ὅχι πλεόν ὡς εὐλαβής, ἀλλὰ πολὺ αὐστηρὸς εἰς ὅλα· ἀπότομος, ὀργίλος, θυμώδης, ἀκατάστατος, φοβερὸς, ἀηδής, μισητός, βδελυκτός, ἀνήμερος, ἀλάστωρ, ἀναιδής, καὶ προσπαθῶν νὰ ἐμβάλῃ εἰς τὸν βόθρον τῆς ἀσεβείας ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Πληθύνει σημεῖα ψευδῶς, καὶ ὄχι ἀληθῶς· καὶ ἐνῶ παρίσταται πολὺς λαὸς καὶ εὐφημεῖ αὐτόν, βάλλει φωνὴν ἰσχυράν, ὥστε νὰ σαλευθῇ ὁ τόπος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴστανται οἱ ὄχλοι, λέγων. Γνωρίσατε ὅλοι οἱ λαοὶ τὴν δυνάμιν μου καὶ τὴν ἐξουσίαν· μεταθέτει ὄρη, καὶ ἀνάγει νήσους ἀπὸ τὴν θάλασσαν μὲ πλάνην καὶ φαντα-

σίαν· καὶ ἐνῶ πλανᾷ τὸν κόσμον καὶ φαντάζει τὰ σύμπαντα, πολλοὶ θὰ δοξάζωσι καὶ θὰ πιστεύσωσιν αὐτόν ὡς Θεὸν ἰσχυρόν.

Τότε θὰ θρηνῇ δεινῶς καὶ θὰ στενάξῃ πᾶσα ψυχὴ· τότε ὅλοι θὰ ὑποφέρωσι θλίψιν ἀπαραμύθητον, ἡ ὁποία θὰ κατέχῃ αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ δὲν θὰ εὐρίσκωσιν οὐδαμοῦ παρηγορίαν. Τότε θὰ ἀποθνήσκωσι τὰ νήπια εἰς τοὺς κόλπους τῶν μητέρων, καὶ πάλιν ἡ μήτηρ θὰ ἀποθνήσκῃ ἐπάνω εἰς τὸ παιδίον καὶ ὁ πατήρ μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του θ' ἀποθνήσκῃ εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ τις νὰ θάψῃ αὐτοὺς καὶ νὰ τοὺς βάλῃ εἰς μνήμα. Ἀπὸ τὰ πολλὰ δὲ θνησιμαῖα, τὰ ὁποία θὰ ρίπτονται εἰς τὰς πλατείας, θὰ ὑπάρχῃ παντοῦ δυσωδία, ἡ ὁποία θὰ στενοχωρῇ πολὺ τοὺς ζῶντας. Τό πρωὶ ὅλοι θὰ λέγωσι μετ' ὀδύνης καὶ στεναγμῶν πότε θὰ γίνῃ ἐσπέρα διὰ ν' ἀναπαυθῶμεν ὀλίγον; Ὄταν δὲ θὰ ἔλθῃ πάλιν ἡ ἐσπέρα θὰ λέγωμεν μὲ πικρότατα δάκρυα, πότε ἄρα θὰ φωτίσῃ διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὴν θλίψιν, ἡ ὁποία μᾶς κυριεύει; Καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ τόπος νὰ φύγῃ τις καὶ νὰ κρυβῇ, διότι τὰ πάντα θὰ ταραχθῶσι, καὶ ἡ θάλασσα καὶ ἡ ξηρά.

Διὰ τοῦτο εἶπεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος· Γρηγορεῖτε δεόμενοι ἀδιαλείπτως νὰ διαφύγητε τὴν θλίψιν· θὰ εἶναι δυσωδία ἐν θαλάσῃ, δυσωδία ἐπὶ τῆς γῆς, λιμοί, σεισμοί, ἐν θαλάσῃ σύγχυσις, ἐπὶ τῆς γῆς σύγχυσις, ἐν θαλάσῃ φόβητρα, φόβητρα ἐπὶ τῆς γῆς. Χρυσὸς πολὺς καὶ ἄργυρος, καὶ μεταξωτὰ ἱμάτια, ἀλλὰ δὲν θέλουσιν ὠφελῆσαι εἰς τὴν θλίψιν ἐκείνην, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι μακαρίζουσι τοὺς ὄσους ἀπέθανον πρὶν ἔλθῃ ἡ μεγάλη θλίψις ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι ρίπτεται καὶ ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος εἰς τὰς πλατείας καὶ οὐδεὶς ἐγγίζει αὐτὰ· ἐπειδὴ ὅλα εἶναι βδελυκτά. Πάντες σπουδάζουσι νὰ διαφύγωσι καὶ νὰ κρυβῶσιν, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὐρίσκουσι τόπον διὰ νὰ κρυβῶσιν ἐκ τῆς θλίψεως. Πρὸς δὲ τούτοις μετὰ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς θλίψε-

ως, καί τοῦ φόβου, εὐρίσκονται θηρία καί ἔρπετά δάκνοντα· ἔσωθεν φόβος, καί ἔξωθεν τρόμος· καί ἐν νυκτί καί ἐν ἡμέρᾳ θνησιμαῖα κείνται εἰς τὰς πλατείας. Εἰς τὰς πλατείας δυσωδία, εἰς τὰς οἰκίας δυσωδία, εἰς τὰς πλατείας πείνα καί δίψα, εἰς τὰς οἰκίας πείνα καί δίψα· εἰς τὰς πλατείας φωνή κλαυθμοῦ, εἰς τὰς πλατείας θόρυβος, εἰς τὰς οἰκίας θόρυβος. Εἷς ἕκαστος μετά κλαυθμοῦ συναντᾷ τόν ἕτερον· πατήρ τό τέκνον, καί ὁ υἱός τόν πατέρα, μήτηρ τήν θυγατέρα· φίλοι μετά φίλων ἐναγκαλισθέντες ἐκλείπουσιν· καί ἀδελφοί μετά ἀδελφῶν ἐναγκαλισθέντες ἀποθνήσκουσιν. Ἐμαράνθησαν καί τά κάλλη τοῦ προσώπου πάσης σαρκός. Γίνονται δέ αἱ μορφαί τῶν ἀνθρώπων ὡς νεκροῦ. Γίνεται βδελυκτόν καί μισητόν τό κάλλος τῶν γυναικῶν. Θέλει μαρανθῆ πασα σάρξ, καί ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι δέ ὅσοι ἐπέισθησαν εἰς τό φοβερόν Θηρίον, καί ἔλαβον τήν σφραγίδα ἐκείνου, τόν δυσεβῆ χαρακτήρα τοῦ μιαιροῦ, προστρέχοντες πρός αὐτόν θά λέγωσι μετ' ὀδύνης. Δός εἰς ἡμᾶς νά φάγωμεν καί νά πῖωμεν, διότι πάντες ἀποθνήσκομεν τῆς πείνης, καί ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα τά ἰοβόλα θηρία. Καί μή ἔχων ὁ ἄθλιος ἀποκρίνεται πολύ ἀποτόμως λέγων· πόθεν ἐγώ θά δώσω εἰς ὑμᾶς νά φάγητε καί νά πίητε, ὦ ἄνθρωποι, ὁ οὐρανός δέν θέλει νά δώσῃ βροχὴν εἰς τήν γῆν· ἡ γῆ πάλιν δέν ἔδωκε διόλου θέρος ἢ γεννήματα. Ἀκούοντες δέ ταῦτα οἱ λαοί, πενθοῦσι καί κλαίουσι, μή ἔχοντες παντελῶς παραμυθίαν θλίψεως· ἀλλά θά γίνῃ εἰς τήν θλίψιν αὐτῶν θλίψις ἀπερίγραπτος, διότι τόσον προθύμως ἐπίστευσαν εἰς τόν Τύραννον. Διότι ἐκεῖνος ὁ ἄθλιος δέν δύναται οὐδέ ἑαυτόν νά βοηθήσῃ, καί πῶς θά ἐλεήσῃ αὐτούς;

Εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας θά γίνῃ μεγάλη ἀνάγκη ἐκ τῆς πολλῆς στενοχωρίας τοῦ Δράκοντος, καί τοῦ φόβου, καί τοῦ σεισμοῦ, καί τοῦ ἤχου τῆς θαλάσσης, καί τοῦ λιμοῦ, καί τῆς δίψης καί τῶν δηγμάτων τῶν θηρίων. Πάντες δέ οἱ λαβόντες τήν σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου, καί

προσκυνήσαντες αὐτόν, ὡς Θεόν, δέν θέλουσιν ἔχει μερίδα εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά μετά τοῦ Δράκοντος θά βληθῶσιν εἰς τήν γέενναν. Μακάριος ὁ εὐρεθείς πανάγιος καί πάμπιστος, καί ἔχων δεδομένην τήν καρδίαν αὐτοῦ πρός τόν Θεόν ἀδιστακτως· διότι ἀφόβως θά ἀποκρούσῃ τὰς ἐρωτήσεις τοῦ Πονηροῦ, καταφρονῶν καί τὰς βασάνους, καί τὰς φαντασίας αὐτοῦ. Πρὶν δέ ταῦτα γίνωσι, θ' ἀποστείλῃ ὁ Κύριος Ἡλίαν τόν Θεοβίτην καί τόν Ἐνώχ, ὡς εὐσπλαχνος, διά νά παρακινήσωσιν εἰς τήν εὐσεβείαν τό γένος τῶν ἀνθρώπων, καί κηρύξωσι παρρησίᾳ τήν θεογνωσίαν εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, διά νά μή πιστεῦσωσιν εἰς τόν Τύραννον ἕνεκα φόβου, καί θέλουσι κράζει καί λέγει. Πλάνος εἶναι, ὦ ἄνθρωποι, ἄς μή πιστεύσῃ κανεῖς εἰς αὐτόν παντελῶς, μηδέ νά ὑπακούσῃ εἰς τόν θεομάχον· ἄς μή φοβηθῇ κανεῖς ἐξ ὑμῶν διότι ταχέως θά ἀφανισθῇ. Ἴδου ἔρχεται ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, διά νά κρίνῃ πάντας, ὅσοι ἐπέισθησαν εἰς τά σημεῖα αὐτοῦ· ἀλλ' ὀλίγοι εἶναι τότε οἱ θέλοντες νά ὑπακούσωσι, καί νά πιστεῦσωσι εἰς τό κήρυγμα τῶν προφητῶν. Ταῦτα δέ ποιεῖ ὁ Σωτήρ, ἵνα δείξῃ τήν ἀφατον αὐτοῦ φιλανθρωπίαν· ὅτι οὐδέ κατά τόν καιρόν ἐκείνον δέν ἀφήνει τό γένος τῶν ἀνθρώπων ἄνευ κηρύγματος, διά νά ᾧσι πάντες ἀναπολόγητοι εἰς τήν κρίσιν.

Πολλοί δέ τῶν ἀγίων, ὅσοι τότε θά εὐρεθῶσιν εἰς τήν ἔλευσιν τοῦ μιαιροῦ, χύνουσι ποταμηδόν τά δάκρυα μετά στεναγμῶν πρός τόν Θεόν τόν ἅγιον, διά νά λυτρωθῶσιν ἀπό τόν Δράκοντα· καί φεύγουσι μετά μεγάλης σπουδῆς εἰς τὰς ἐρήμους, καί κρύπτονται εἰς τά ὄρη, καί τά σπήλαια μετά φόβου· καί πασπαλίζουσι χῶμα καί στάκτην εἰς τὰς κεφαλάς, παρακαλοῦντες νύκτα καί ἡμέραν μετά πολλῆς ταπεινώσεως. Καί ὁ ἅγιος Θεός θέλει χαρίσει τοῦτο εἰς αὐτούς· δηλαδή ὁδηγεῖ αὐτούς ἡ χάρις εἰς ὠρισμένους τόπους, καί σώζονται κρυπτόμενοι εἰς τὰς ὁπᾶς καί τά σπήλαια μή βλέποντες τά σημεῖα καί τά φόβητρα τοῦ

Ἐντιχρίστου. Διότι ἡ ἔλευσις τούτου γίνεται γνωστή εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν νοῦν προσηλωμένον εἰς τὰ ἄνω· εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας τὸν νοῦν εἰς βιωτικά πράγματα, καὶ ποθοῦντας τὰ γῆινα, δέν θά γίνῃ φανερόν τοῦτο. Διότι ὅστις εἶναι δεδεμένος πάντοτε εἰς βιωτικά πράγματα, καὶ ἂν ἀκούσῃ, ἀπιστεῖ, καὶ βδελύσσεται τὸν λέγοντα. Οἱ δὲ ἅγιοι θέλουσιν ἐνδυναμωθῆ, διότι πάντοτε ἀπέρριψαν τὴν μέριμναν τοῦ βίου τούτου. Τότε πενθεῖ πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα· καὶ ὁ ἀήρ πενθεῖ, συγχρόνως δὲ καὶ τὰ ἄγρια ζῶα, μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· πενθοῦσιν ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ δένδρα τῶν πεδιάδων· πενθοῦσι δὲ καὶ οἱ φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ διὰ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὅτι πάντες ἐξέκλιναν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Θεοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν πλάνον, δεχθέντες τὸ σημεῖον τοῦ μιανοῦ καὶ θεομάχου, ἀντὶ τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος.

Πενθεῖ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα, διότι αἰφνιδίως κατέπαυσεν ἡ φωνὴ τῆς ψαλμωδίας καὶ τῆς προσευχῆς ἐκ στόματος ἀνθρώπου. Πενθοῦσι πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ πένθος μέγα· διότι δέν λειτουργεῖται ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ προσφορά. Ὅταν λοιπὸν συμπληρωθῶσιν οἱ τρεῖς καιροὶ καὶ ἡμισυ τῆς ἐξουσίας καὶ πράξεως τοῦ μιανοῦ, καὶ ὅταν ἐκπληρωθῶσι πάντα τὰ σκάνδαλα πάσης τῆς γῆς, θά ἔλθῃ ἐπὶ τέλος ὁ Κύριος, ὡς ἀστραπὴ ἀστράπτων ἐξ οὐρανοῦ, ὁ ἅγιος καὶ ἄχραντος καὶ φοβερός καὶ ἐνδοξος Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀκατανοήτου, προτρεχόντων ἐνώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ τῶν ταγμάτων τῶν ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, οἱ ὅποιοι εἶναι πάντες φλόγες πυρός, καὶ ποταμὸς πλήρης πυρός μετὰ φοβερᾶς ἀνεμοζάλης. Τὰ χερουβὶμ ἔχοντα τὸ ὄμμα κάτω, καὶ τὰ Σεραφίμ ἱπτάμενα καὶ κρύπτοντα τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς πόδας, εἰς τὰς πυρίνας πτέρυγας, θέλουσι κράζει μετὰ φρίκης. Ἐγείρεσθε οἱ κοιμώμενοι. Ἴδού, ἦλθεν ὁ Νυμφίος. Ἀνοίγονται δὲ τὰ μνήματα, καὶ ὡς ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἐγείρονται πᾶσαι αἱ φυλαί, καὶ βλέπουσιν εἰς τὸ κάλλος τὸ ἅγιον τοῦ Νυμφίου· καὶ

μύριαι μυριάδες, καὶ χίλιαι χιλιάδες ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, καὶ ἀναρίθμητοι στρατιαί, χαίρουσι χαρὰν μεγάλην, ἅγιοι δὲ καὶ δίκαιοι καὶ πάντες οἱ μὴ λαβόντες τὴν σφραγίδα τοῦ Δράκοντος καὶ ἀσεβοῦς ἀγάλλονται. Καὶ ἄγεται ὁ Τύραννος δεδεμένος ὑπὸ ἀγγέλων μετὰ πάντων τῶν Δαιμόνων ἐνώπιον τοῦ βήματος· καὶ οἱ λαβόντες τὴν σφραγίδα αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὶ δεδεμένοι· καὶ δίδει ὁ βασιλεὺς τὴν κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν τῆς καταδίκης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. Πάντες δὲ οἱ μὴ λαβόντες τὴν σφραγίδα τοῦ Ἐντιχρίστου, καὶ πάντες οἱ ἐν σπηλαίοις, ἀγάλλονται μετὰ τοῦ Νυμφίου εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον τὸν αἰώνιον καὶ οὐράνιον, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, εἰς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προφητική συνέντευξη του Γέροντος Ιωσήφ

της Ι. Μονής Βατοπεδίου στο Άγιον Όρος, σε Ρώσους προσκυνητές στις 26-10-2001,
δημοσιευθείσα στο περιοδικό kitezhrad

Γέροντας Ιωσήφ: Με μεγάλη χαρά μας σας υποδεχόμαστε. Έχετε τον βαθύτατο σεβασμό μας και τις καλύτερες ευχές.

Επισκέπτης: Ευχαριστούμε, Πάτερ, που μας δεχτήκατε. Οι καιροί στην Ρωσία, τώρα, είναι αφ' ενός δύσκολοι, και αφ' ετέρου πολύπλοκοι.

Γέροντας Ιωσήφ: Προσευχόμαστε ώστε οι Ρώσοι να επιστρέψουν στην φυσική τους κατάσταση, αυτή που υπήρχε πριν την καταστροφή, επειδή έχουμε κοινές ρίζες και η κατάσταση στην οποία οι Ρώσοι έχουν περιέλθει είναι βάρος στην καρδιά μας.

Επισκέπτης: Υπάρχουν πολλά δεινά, φυσικά. Ο εθισμός στα ναρκωτικά έχει καταντήσει μάστιγα. Το έθνος μας έχει πέσει σε παρακμή.

Γέροντας Ιωσήφ: Τα πράγματα βρίσκονται τώρα σε τέτοια κατάσταση παρακμής – μια κατάσταση κοινή για ολόκληρο τον κόσμο, στην παρούσα φάση. Και είναι επακόλουθο αυτής της κατάστασης, αυτό ακριβώς το όριο, από το οποίο και θα αρχίσει η οργή του Θεού. Έχουμε φτάσει αυτό το ακρότατο όριο. Και τώρα θα συμβεί πως, αυτό που ο Κύριος, με το Έλεός Του, προηγουμένως ανεχόταν, τώρα, δρώντας σύμφωνα με την Δικαιοσύνη Του, θα τιμωρήσει, γιατί ο καιρός πλέον έχει έλθει για αυτό. Θα γίνει ένας πόλεμος, και πόλεμοι, και θα βιώσουμε φοβερές δυσκολίες.

Την παγκόσμια κυριαρχία έχουν τώρα στα χέρια τους οι Εβραίοι¹, και ο σκοπός τους είναι να εξοντώσουν τον Χριστιανισμό. Η οργή του Θεού θα είναι τέτοια, ώστε όλοι αυτοί οι κρυφοί εχθροί που προκαλούν αυτή την κατάσταση πραγμάτων θα καταστραφούν οι ίδιοι. Είναι για αυτό τον σκοπό, συγκεκριμένα, που η οργή του Κυρίου θα σταλεί κάτω στη Γη: Όστε να τους καταστρέψει, με τον ένα τρόπο ή με τον άλλο. Μα αυτό δεν θα πρέπει να μας φοβίζει, γιατί πάντα θα πρέπει να έχουμε ελπίδα στον Θεό. Γιατί χιλιάδες, εκατομμύρια μαρτύρων, συμπεριλαμβανομένων και των νεομαρτύρων, υπέφεραν κατά τον ίδιο τρόπο, και πρέπει να είμαστε έτοιμοι για αυτό και να μην φοβόμαστε από αυτό. Πρέπει να υπάρχει υπομονή, προσευχή και ελπίδα στην Θεία Πρόνοια από την πλευρά μας.

Ας προσευχηθούμε για την αναλαμπή του Χριστιανισμού μας μετά από αυτόν τον πόλεμο, μετά από όλα αυτά που μας περιμένουν, ώστε ο Κύριος να μας δώσει πραγματικά την δύναμη για να τα ξαναφτιάξουμε όλα αυτά. Αλλά αυτό το κακό θα πρέπει να το υποστούμε.

Επισκέπτης: Και πόσο σύντομα μετά από αυτό η Ρωσία θα ξαναγεννηθεί;

Γέροντας Ιωσήφ: Όλα έχουν τώρα αρχίσει. Τώρα, θα υπάρξει μια μεγάλη έκρηξη. Μετά από αυτήν, θα γίνει η αναγέννηση.

Επισκέπτης: Πολλές εικόνες, τώρα, αναβλύζουν μύρο. Έχουμε μια εικόνα του Σωτήρος, που αναβλύζει αίμα.

Γέροντας Ιωσήφ: Και εδώ, στην Ελλάδα, επίσης αναβλύζουν μύρο. Το μήνυμα είναι πως ο Σωτήρας κλαίει, και η Μητέρα του Θεού κλαίει ομοίως, και οι εικόνες κλαίνε μαζί της.

Επισκέπτης: Φέρνουνε μια εικόνα, και υπάρχει μια στάμπα από αίμα πάνω της σαν αυτό: είναι μια χάρτινη εικόνα και τόσο ευωδιαστή..., φαντάσου. Την πήγαν για ανάλυση και αποδείχθηκε πως ήταν πλάσμα.

Γέροντας Ιωσήφ: Αυτή είναι η αρχή όλων αυτών των γεγονότων, ταλαιπωρων γεγονότων, πολεμικών... Οι Εβραίοι είναι αυτοί που βρίσκονται πίσω από αυτό το κακό. Τους παρακινεί ο Διάβολος να το κάνουν αυτό, για να τό αρχίσουν... ώστε να καταστρέψουν τον καρπό της Ορθοδοξίας στην Ελλάδα και στην Ρωσία. **Αυτό είναι και το πρώτιστο εμπόδιό τους στον δρόμο για μια παγκόσμια κυριαρχία.** Και σε κάθε περίπτωση θα αναγκάσουν τους Τούρκους να έρθουν εδώ, στην Ελλάδα, για να ξεκινήσουν τη δουλειά τους.

¹ Οι Εβραίοι αυτοί δεν εκπροσωπούν όλους τους Εβραίους, αλλά μόνο όσους βλέπουν σαν Μεσσιανική κατάσταση μία δική τους βασιλεία πάνω στη Γη. Όχι όπως επιθυμούν οι Ρωμιοί την αναβίωση του Βυζαντίου, διότι για τους Ορθοδόξους Ρωμιούς πάντα η Βασιλεία του Θεού είναι στον Ουρανό. Για τη μερίδα όμως των Εβραίων που ονομάζονται συνήθως **Σιωνιστές**, και ελέγχουν τώρα την παγκόσμια εξουσία, μέσω της Μασονίας κυρίως, η βασιλεία του Θεού είναι γήϊνη, λόγω του πνευματικού ξεπεσμού τους. - ΛΜΔ -

Και η Ελλάδα, παρόλο που τυπικά έχει κυβέρνηση, δεν έχει στην πραγματικότητα κυβέρνηση. Της λείπει η δύναμη, και οι Τούρκοι θα έρθουν εδώ. Αυτή θα είναι και η στιγμή που η Ρωσία θα μετακινήσει τις δυνάμεις της επίσης, για να αναγκάσει τους Τούρκους σε υποχώρηση. Τα γεγονότα θα εξελιχθούν ως εξής: όταν η Ρωσία κινηθεί για να βοηθήσει την Ελλάδα², οι Αμερικανοί και το ΝΑΤΟ θα προσπαθήσουν να το αποτρέψουν αυτό, ώστε να μην υπάρξει ενότητα, να μην υπάρξει ένωση μεταξύ δύο Ορθοδόξων εθνών. Θα κινήσουν και άλλες δυνάμεις, όπως τους Ιάπωνες και άλλους. Θα γίνει φοβερή σφαγή στην περιοχή της πρώην Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Από αυτούς μόνο, θα πεθάνουν 600 εκατομμύρια...

Το Βατικανό θα διαδραματίσει σπουδαίο ρόλο σε όλο αυτό, ώστε να αποτρέψει τον ολοένα και μεγαλύτερο ρόλο της Ορθοδοξίας, και να αποτρέψει μια τέτοια ένωση. Έτσι η Θεία Πρόνοια θα βρει την εκπλήρωσή της.

Επισκέπτης: Φυσικά. Όλες οι προϋποθέσεις υπάρχουν για αυτό, για όλα αυτά τα γεγονότα. Αλλά υπάρχει επίσης και το γεγονός ότι υπάρχει τόση αντίθεση από τα μέσα ενημέρωσης... Και πόσο καιρό ο Πρόεδρος θα κρατήσει αυτή την γραμμή; Είναι καλή αυτή που διατηρεί τώρα;

Γέροντας Ιωσήφ: Ο Θεός θα επιτρέψει την καταστροφή όλων αυτών που σπέρνουν αυτούς τους πειρασμούς, την πορνογραφία, και τον εθισμό στα ναρκωτικά. Και ο Κύριος θα τους τυφλώσει τόσο το μυαλό, ώστε να καταστρέψουν ο ένας τον άλλο χωρίς να λαμβάνουν την παραμικρή ικανοποίηση από αυτό. Ο Κύριος θα το επιτρέψει αυτό ακριβώς για να φέρει μια μεγάλη κάθαρση. Όσον αφορά τον Πούτιν, ο καιρός αυτός δεν θα κρατήσει πολύ, θα γίνει ένας ξαφνικός πόλεμος, και δεν θα μείνει για πολύ στο προσκήνιο. Αλλά, ακολούθως αυτής της μεγάλης κλίμακας κάθαρσης, θα γίνει τέτοια αναγέννηση της Ορθοδοξίας, όχι μόνο στην Ρωσία, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο. Τέτοια αναλαμπή της Ορθοδοξίας!!!

Ο Κύριος θα δώσει περίσσεια την ευλογία Του, την Χάρη Του, ακριβώς όπως έγινε στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες. Τότε, οι άνθρωποι πήγαιναν στον Κύριο με καθαρή καρδιά... Αυτό θα κρατήσει για 3-4 δεκαετίες όμως. Μετά η δικτατορία του Αντιχρίστου θα εγκατασταθεί πολύ σύντομα. Αυτά είναι τα τρομερά γεγονότα που πρέπει να αντέξουμε. Ας μην μας φοβίζουν, γιατί ο Κύριος θα σκεπάσει τους δικούς Του. Ναι, θα βιώσουμε σίγουρα φοβερές δυσκολίες, πείνα, και ακόμα και διωγμούς και πολλά άλλα, αλλά ο Κύριος δεν θα εγκαταλείψει τους δικούς Του. Και αυτοί που είναι τοποθετημένοι σε θέσεις εξουσίας θα πρέπει να συμβουλεύουν όσους είναι υπό την εξουσία τους να έλθουν πιο κοντά στον Κύριο. Να ασκηθούν στην προσευχή περισσότερο, και ο Κύριος θα διαφυλάξει τους δικούς Του. Η κατάσταση που θα επικρατήσει μετά την κάθαρση θα είναι αυτή μιας μεγάλης αναγέννησης.

Εμείς, σαν ποιμένες, πρέπει να καταφέρουμε όσους περισσότερους ανθρώπους μπορούμε να αποφύγουν την αμαρτία, ώστε η Χάρη του Θεού να μην μας εγκαταλείψει όλους. Για να είμαστε όσο το δυνατόν κοντύτερα στον Θεό, στην μετάνοια και στην προσευχή... Τότε ο Κύριος θα είναι πάντα μαζί μας, άσχετα από το πόσο δύσκολες μπορεί να είναι οι περιστάσεις. Ο Κύριος δεν θα μας εγκαταλείψει. Πρέπει να τακτοποιήσουμε τους εαυτούς μας, και τους δικούς μας.

πηγή: [περιοδικό kitezgrad](#)

---

² Οπωσδήποτε το πάθος της αρπαγής και από τις δύο μεριές, Ανατολής και κυρίως Δύσης, θα είναι εκείνο που θα δώσει την έκρηξη του μεγάλου πολέμου, όπως και έδωσε ήδη αρκετούς μικρότερους πολέμους σαν κακή αρχή (Κόσσοβο, Αφγανιστάν, Ιράκ, Τσετσενία). Αυτό κατόπιν σίγουρα θα βρει προφάσεις για να εκδηλωθεί σαν σωτηριώδης ενέργεια. Αν ήταν έτσι όμως, η Ρωσία θα περιοριζόταν σε υπεράσπιση της Ελλάδας, δεν θα προσπαθούσε να κατακτήσει αυτή ότι δυσκολευόταν να κατακτήσει η Δύση στη Μέση Ανατολή, και βέβαια θα γλύτωνε από τις τρομακτικές απώλειες του 3^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου. - ΛΜΔ -

Προφητικοί στίχοι του γέροντος Ιωσήφ

από την Ιερά Μονή Βατοπεδίου Αγίου Όρους, για τον επερχόμενο 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο:

- Ακούσατε Έθνη και λαοί της Οικουμένης πάσης / και εσύ αναγνώστα πρόσεχε σ' αυτό που θα διαβάσεις.
- Είναι σκληρά και λυπηρά, και παραχωρημένα¹ / να γίνουν όσα εις τας Γραφάς ευρίσκονται γραμμένα.
- Τά 'γραψαν οι Πατέρες μας ο κόσμος για να μάθει / από αυτόν τον πόλεμο τι μέλλεται να πάθει.
- Για να προσφύγει στον Θεό και να μετανοήσει / αν θέλει δια να σωθεί και ευτυχής να ζήσει.
- Με μιας θα ανάψει η φωτιά από μικρή αιτία / κραυγή πολέμου έρχεται από τη **Βουλγαρία**.
- Η δε **Ρωσία** ξαφνικά εισβάλλει στην **Τουρκία** / και ως χείμαρρος ορμητικός σαρώνει την **Περσία**.
- Και προχωρεί ακάθεκτη φθάνει στην **Παλαιστίνη** / Θεός θέλει ο Αντίχριστος του Κόσμου για να γίνει.
- Τότε κατέρχονται ομού της **Δύσεως τα κράτη** / ουσί στα Έθνη του **Βορρά γίνονται όλα στάχτη**.
- Με λύσσα αμύνεται σκληρά η Άρκτος² στην Τουρκία / που αδίκησε την **Ελλάδα**, και όλη (η Τουρκία) αναφλέγεται και καίει σα λαμπάδα.
- Ματαίως αγωνίζεται η Άρκτος να κράτηση / τα περιβόητα **Στενά**³ στο τέλος θ' απηυδήσει.
- Γιατί από την Ανατολή, Κορέα, Μαντζουρία / εισβάλλει η **Αμερική** με την **Ιαπωνία** / και προχωρεί ολοταχώς γραμμή στη **Σιβηρία** / ενώ στη Δυτική πλευρά νικά η **Γερμανία**. / Και τότε είναι αδύνατον να κρατηθεί η Ρωσία / και εγκαταλείπει τα **Στενά, Αίγυπτο** και **Τουρκία**.
- Κτυπιέται η Άρκτος πανταχού και φεύγει προτροπάδην / όπως διασκορπίζεται ένα άτακτο κοπάδι.
- Τότε ομού θα ηττηθεί και η δόλιος Τουρκία / γιατί θα πράξη πονηρά μεγάλη προδοσία.
- Γιατί αφού καταβληθεί όλη από τη Ρωσία / θα συμμαχήσει μετ' αυτής, και με τη Βουλγαρία.
- Για τούτο **όσοι χριστιανοί ευρίσκονται στην Πόλη / και στα περίχωρα αυτής, πρέπει να φύγουν όλοι**.
- Γιατί η **Πόλις θα καεί** και ουδείς θα απομείνει / κάτοικος ζων εντός αυτής.
- Μόνο ο Ναός θα μείνει / (ο οίκος ούτος και ναός της του Θεού Σοφίας / όστις θα μείνει αείφωτος φάρος Ορθοδοξίας. / Εξ ού το φως θα εξαπλωθεί σ' όλη την Οικουμένη, / της Βασιλείας του Χριστού που ο κόσμος αναμένει).
- Η πρώτη φάσις έληξε του τρομερού πολέμου / τόσα δεινά **πέντε μηνών** δεν επαρκούν Θεέ μου; / Και πάλι νέος πόλεμος έρχεται να ξεσπάσει / αλλοίμονο στον άνθρωπο τι έχει να περάσει.
- Το ζήτημα της Πόλεως πάλι θα βγει στη μέση / κι ο κόσμος θα περιπλεχθεί και δε θα ξεμπερδέψει.
- Αμέσως η διχόνοια ενσκήπτει εις την **Κρήτη** / και ανάπτουν εις τα αυθωρεί⁴ τα μίσση και τα πάθη.
- Αφού οι ισχυροί της γης απογοητευθώσιν / τότε θα γίνει πόλεμος, που ουδέποτε έχει γίνει, αλλοίμονο στους ασεβείς κανείς δε θα απομείνει!
- **Τότε η Ελλάς ουδέτερη** και πάντα αδικημένη / το δίκαιό της θα ζητεί / και έτοιμη θα αναμένει / χωρίς ν' αναμιχθεί.
- Και τότε θα μιλήσει όταν η σάλπιγξ του Θεού / εκ του Ουρανού σαλπίσει, για να δικαιωθεί. Τότε τα Έθνη μεληδόν θα σφάζονται αγρίως / στα όρια της Πόλεως για τα **Στενά**⁵ κυρίως.
- Τότε θα πλεύσει και πνιγεί στο αίμα το μοσχάρι / τότε θα εκκαθαρισθεί η ήρα απ' το σιτάρι.
- Στη θάλασσα, όπου βρεθεί, πλοίο δεν θ' απομείνει / και από το αίμα η θάλασσα κοκκινωπή θα γίνει.
- **Η Πόλις θα κατακαυτεί** κι ίχνος δεν θα υπάρξει / πλέον ανθρώπου υλιστή, γιατί πολλά έχει πράξει.
- Μόνος θα μείνει ο Ναός της του Θεού Σοφίας / το στόλισμα της Νύμφης του Αγίας Εκκλησίας. Τρία ημερονύκτια θα διαρκέσει η μάχη / όποιος εξέλθει ζωντανός μεγάλη τύχη θάχει!
- **Κράτη ομού δέκα οκτώ** με πείσμα αγριεμένα / θα σφάζονται αλλόφρονα στο αίμα βουτηγμένα. Την τρίτη ημέρα ακριβώς όσοι εξαντλημένοι / από την μάχη θ' αποζούν, θα δούνε ξαφνιασμένοι / εκεί ψηλά στον ουρανό στα δεξιά τα μέρη / να λάμπει υπέρ τον ήλιον ένα μεγάλο αστέρι.
- Και από τ' αστέρι κάτωθεν **ένας Σταυρός ν' αστράπτει**, / πύρινος κατακόκκινος, κι' έκπληκτα τα Κράτη / θ' ακούσουν εκ του ουρανού μια φωνή βροντώδη / αγγέλου απροσδόκητον και θα σταθούν στο πόδι.
- Τα όπλα θα πετάξουνε στη γη και τρομαγμένοι / τ' αστέρι θα κοιτάξουνε σαν απολιθωμένοι. Σταθείτε θ' ακουστεί φωνή. Σταθείτε επί τόπου / Γιατί αρκετά εχύθηκε το αίμα του ανθρώπου. Σπεύσατε πάραυτα εκεί στα δεξιά τα μέρη / το τόξο ακολουθήσατε που βγαίνει από τ' αστέρι.
- Κι εκεί θα βρείτε άνθρωπον Άγιον / δικόν Μου. Ποιμένα αυτόν εξέλεξα δια το ποίμνιόν Μου. Τούτον και σεις εκλέξατε ποιμένα να ποιμάνει / τα πρόβατα Μου, που γυρνούν έρημα δίχως σάνη.
- Νύκτα θ' ακουστεί η φωνή, και ο κόσμος τρομαγμένος / εκ της φωνής της σάλπιγγος θα μείνει σαστισμένος.
- Κι ευθύς το τόξο θα στραφεί προς νότον στην Ελλάδα / που απ' το φως το Ουράνιο θα φέγγει σαν λαμπάδα.
- Τότε θα καταφθάνουνε οι Πρέσβεις στην Ελλάδα / ολόχαρη δε η Ελλάς με βία και γρηγοράδα, πρώτη τότε αυτή θα σηκωθεί με το στρατό της / να εκπληρώσει ολόχαρη τον Ιερό σκοπό της.
- Να καταλάβει αμαχητί, τα ιερά της μέρη / που της τα πήραν οι εχθροί, που όλος ο κόσμος ξέρει.
- Τότε οι πρόσφυγες ομού από χαρά σκιρτώντες / θα τρέξουνε εις τα μέρη τους σαν αετοί πετώντες.
- Τότε ο Έλλην Βασιλεύς, ο εκλεκτός Κυρίου / εις πάντα θάναι άριστος και επί της υψηλίου / θα άρχει και θα διοικεί μετά δικαιοσύνης / και η γη θα χαίρεται εκ διαρκούς ειρήνης.

- Τα όπλα τα πολεμικά θα γίνουν εργαλεία / και άροτρα γεωργικά. / Κι ειρήνη και ευτυχία θα βασιλεύσει απανταχού / κι ως αδελφοί θα ζώσι / οι άνθρωποι επί της γης και δεν θα ερωτώσι / ο εις τον άλλον άνθρωπον μήπως και είναι ξένος / αλλά θα λέγεται αδελφός και εκ του Αδάμ το γένος.
- Έλληνες ανανήψατε αυτή είναι η αλήθεια / μη σας πλανούν οι άπιστοι πώς είναι παραμύθια!
- **Όλα αυτά θα γίνουνε, η ώρα πλησιάζει** / το σύμπαν συνταράσσεται και σας δεν σας τρομάζει; Η συμφορά που έρχεται τους ασεβείς να πλήξει / και εκ της γης αλύπητα να τους εξαφανίσει.
- Πάρετε την απόφαση και λογικά σκεφθείτε / αν θέλετε να ζήσετε και αιώνια να σωθείτε / όλοι μετανοήσατε, στραφείτε προς τα θεία / γιατί ουδεμία άλλη απ' αυτήν υπάρχει σωτηρία.
- Ο πόλεμος που έρχεται ουδέποτε έχει γίνει / τόσο μεγάλος και φρικτός, και δεν θα γένει ειρήνη, εάν δεν εκκαθαρισθεί η ήρα από το στάρι / και τα ζιζάνια να καούν σαν το ξηρό χορτάρι.

(http://www.athos.gr/index.php?option=com_content&task=view&id=617&Itemid=257)

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: (Υπό ΛΜΔ)

Έτσι βλέπει τα πράγματα ο γ. Ιωσήφ, συνθέτοντας διάφορες προφητείες. Μπορεί να υπάρξουν διαφορές, όπως πχ η Περσία να είναι αρχικά σύμμαχος των Ρώσων, η ήττα των Ρώσων να μην είναι τόσο μεγάλη, εφ' όσον, κατά άλλες προφητείες, δεν θα υπάρξει ουσιαστικά νικητής, ενώ οι αναφορές για τη Βουλγαρία δεν είναι γνωστές σε μας από κάποια έγκυρη προφητεία. Σημειωτέον ότι για τις προφητείες που δεν ανευρίσκονται μέσα στον κανόνα Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, χρειάζεται απαραίτητα διασταύρωση από μία ακόμη τουλάχιστον Πατερική πηγή. Αλλά και οι προφητείες της Βίβλου ερμηνεύονται αξιόπιστα μόνο από τους Αγίους.

1. Παραχωρημένα, δηλ. να συμβούν κατά παραχώρηση Θεού, όχι κατά ευδοκίαν που είναι το πρώτο θέλημα του Θεού, κατά τους θεολόγους, αλλά κατά παραχώρηση, διότι δεν μετανοούν οι άνθρωποι, και δεν μπορεί να γίνει κάτι καλύτερο γι' αυτούς. Σε άλλη έκδοση: «αλλά είναι πεπρωμένα», που όμως είναι παρεξηγήσιμο.
2. Αρκτος = Ρωσία και σύμμαχοι. Η Τουρκία τότε καίγεται.
3. Στενά στην πρώτη φάση του πολέμου είναι μάλλον αυτά του Σουέζ.
4. Αυθωρεί = αυτή την ώρα δηλ. άμεσα. Χρειάζεται προσοχή γιατί οι Έλληνες, όχι μόνο οι Κρήτες είναι αρκετά εμπαιθείς στα πολιτικά, και πιάνονται κοροϊδα από τις μεγάλες δυνάμεις, για τα συμφέροντά τους.
5. Στα όρια της Πόλεως για τα Στενά. Εδώ πρόκειται βέβαια για τα στενά (Δαρδανέλια) που δίνουν έξοδο της Πόλης (Κωνσταντινούπολης), αλλά και της Ρωσίας στη Μεσόγειο.

Άγιος Κωνστάντιος ο Ρώσος :

Πρόκειται για Ρώσο νεομάρτυρα († 26 Δεκ. 1743, στην Κωνσταντινούπολη) σύμφωνα με Ρωσικές πηγές του διαδικτύου, που εμόνασε και στην Ι. Μονή Μεγίστης Λαύρας του Αγίου Όρους, ή για Ρώσο επίσκοπο (†1806) κατά χειρόγραφο της Ι. Μονής Κωσταμονίτου Αγίου Όρους, που μας άφησε κάποιες προφητείες:

ΚΕΦ. Α ΘΕΛΕΙ ΓΕΝΕΙ ΕΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΣΚΕΙ.

ΚΕΦ. Β ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΣ ΑΥΘΕΝΤΗΣ ΘΕΛΕΙ ΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ ΕΝΑ ΑΙΜΑΤΩΔΗ ΛΟΥΤΡΟΝ.

ΚΕΦ. Γ ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΝΑΡΧΗΣ ΘΕΛΕΙ ΛΥΠΗΣΕΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΛΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ.

ΚΕΦ. Δ ΣΗΚΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΚΤΟΥΝ ΔΥΝΑΜΕΙΣ.

ΚΕΦ. Ε Ο ΦΘΟΝΟΣ ΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΝ.

ΚΕΦ. ΣΤ ΔΙΑ 3 ΗΜΕΡΑΣ ΘΕΛΟΥΣΙ ΦΑΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΟΙ ΚΟΜΗΤΑΙ ΚΑΙ ΒΡΟΝΤΑΙ.

ΚΕΦ. Ζ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΦΘΟΡΑ ΔΙΑ ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

ΚΕΦ. Η ΕΙΣ ΤΑΣ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΑΥΞΗΣΕΙ ΟΙ ΑΙΜΑΤΩΔΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ ΝΙΚΑΙ.

ΚΕΦ. Θ ΕΙΣ ΤΑΣ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΔΥΟ ΑΝΗΚΟΥΣΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ.

ΚΕΦ. Ι ΕΙΣ ΤΑΣ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ΑΝΥΠΟΦΟΡΟΣ ΖΕΣΤΗ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ.

ΚΕΦ. ΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΧΑΝΕΤΑΙ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ*.

ΚΕΦ. ΙΒ ΘΕΛΕΙ ΕΚΛΕΓΕΙ ΕΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΠΕΡΙΟΝ.

Δις τρισάριθμος χιλιαντάδος νόει, όταν τέρμα φέρωσιν, συν έβδομον αιώνα, ξανθόν γένος ορμήται προς Βυζάντιον τάχα προς γενής ανακτόρων δειχθήση.

Ωδε Πύλη θρήνησον επ' άκρα νέμων, στέφος γαρ εν σοί, το στέφος όταν άρη, προς ύψος ήξω την πατηθείσαν χάριν, εφευροί μοι και κόψατε και τέλος αλαζόνας. Οπηνίκα μεν εις Άδην τρέχειν πάντας τοις εν τάφοις σπεύδοντας έξω, των δυσσεβών συστήματα κόπτετε ξίφος. **Φευ σοι Πελοπόννησος πολεμηθήση, ούχ ως ξένος κίνδυνος, αλλ' οικείως,** πλείστα κόλα μένουσιν εν εξαμίλει. Γόθθου συριγμός υιόν της Άγαρ φεύμα, όγε τρισαθλιόματος ύδατος του αλφαιώς, ω των συμφορών τής νήσου τής Ελλάδος! μάλλον και τα πρώιστα πάση τη κτίσει.

*Σημ. ΛΜΔ: Κατά την Αποκάλυψη θα χαθεί άμεσα το 1/3 της ανθρωπότητας κατά την τελική φάση του μεγάλου (3^{ου} παγκοσμίου) πολέμου. Εδώ η αναφορά στην Πελοπόννησο, και κατ' επέκταση κατά τόπους στην Ελλάδα, **προβλέπει εσωτερικό μέτωπο**, πιθανόν από μουσουλμάνους παρεπιδημούντες. Αλλά η αποδοκιμασία τους από τους Γερμανούς, (Γόθθους, Ευρωπαίους κατά γενικότερη έννοια, μαζί και Ρώσους) τρέπει σε φυγή τους Αγαρηνούς. Οι ημερομηνίες ίσως είναι με το παλαιό ημερολόγιο, οπότε πχ η 18^η Μαρτίου είναι 18+13=31^η Μαρτίου με το νέο, και η 8^η Ιουλίου 8+13=21^η Ιουλίου με το τρέχον ημερολόγιο.

Από το βιβλίο του Ιωσήφ Μοναχού (Βατοπ.) με τίτλο:
"Περί Συντελείας και Αντιχρίστου"

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

«Καί ὁ ἄγγελος ὄν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ... ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται¹²¹». Μὲ αὐτὸ τὸ προοίμιον ἐπισημαίνομεν στίς ἔσχατες τοῦτες ἡμέρες «τά σημεῖα τῶν καιρῶν», πού οἱ ραγδαῖες ἐξελιξοῦντες μᾶς κρατοῦν μέ κομμένη τὴν ἀνάσα γιὰ τὰ ἐπερχόμενα. Προαναφέραμε στήν πρώτη καὶ δεύτερη ἔκδοση τοῦ μικροῦ τούτου βιβλίου, θέσεις τινάς τῆς θείας ἀποκαλύψεως, ἀλλά καὶ γνωμικά καὶ κρίσεις τῶν κατὰ καιρῶν διαφόρων Πατέρων τῆς ἐκκλησίας μας καὶ ἡ προσδοκία μας ἦτο ἐστραμμένη στοὺς «καιροὺς καὶ χρόνους οὓς ὁ Θεός ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ» πότε ἄραγε θά ἐμφανισθοῦν; Ἀμφιβολία πραγματώσεώς των δέν ὑφίσταται ποσῶς, γιατί «οὐ γάρ ἰδίῳ θελήματι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι», οὐδέ τὸ πανάγιον Πνεῦμα τὸ ἐρευνῶν τὰ πάντα καὶ αὐτὰ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πεποιθήσις μας πάντοτε στηρίζεται στὸν λόγο τοῦ Κυρίου μας, ὅτι «ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία, οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται¹²²». Τὴν περιέργειά μας ὁμως κίνησε τὸ σημεῖο τῆς ταχύτητος τῶν τόσων ραγδαίων γεγονότων πού σχεδόν σέ χρόνο ἡμερονυκτίου ἐναλλάσσονται. Ἡ πραγματικά μεγάλη αὐτὴ ταχύτης τῶν μεταλλαγῶν μέσα στὸν παγκόσμιο στίβο μᾶς προκαλεῖ τὸ δέος καὶ τὴν λεπτομερέστερη προσεκτικότητα στά δεδομένα «ἵνα μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί» κατανοήσομε τὸν λόγο καὶ τὴν ἔννοια τῶν συμβαινόντων, «μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη»¹²³.

Ἡ πραγματικὴ ἢ μᾶλλον ἀκριβῆς ἐρμηνεία μᾶς προφητείας, εἰς τὸν χρόνον τῆς ἐκβάσεώς της μαρτυρεῖται, καὶ οἱ ἀλλεπάλληλες ἐπαληθεύσεις τῶν σημερινῶν γεγονότων μᾶς ἀφυπνίζουν καὶ

πείθουν ότι ὄντως «ὁ καιρός ἐγγύς ἐστίν καί οὐκ ἔστι μῆκος χρόνου».

Ἕνα χειροπιαστό παλαιότερο σημεῖο πού μᾶς πληροφοροῦσε τήν ἐγγύτητα τῶν καιρῶν, ἦτο ἡ συνάθροισις τῶν Ἑβραίων σύμφωνα μέ τόν λόγο τῆς γραφῆς πού ὁ Κύριος μας χάραξε. «Καί Ἱερουσαλήμ ἔσται πατουμένη ὑπό ἐθνῶν ἄχρι πληρωθῶσι καιροί ἐθνῶν¹²⁴». Ὁλοκλήρωσε δέ ὁ Παῦλος μέ τό «ὅταν πληρωθῶσι καιροί ἐθνῶν τότε πᾶς Ἰσραήλ σωθήσεται¹²⁵». Αὐτήν τήν ἐθνική μόνο σωτηρία αἰνῆττεται ὁ γραφικός ἐδῶ λόγος, γιατί τήν πνευματική σωτηρία ἀπέκλεισε ὁ Κύριός μας μέ τό, «ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος¹²⁶», καί «οὐ μή μέ ἴδετε ἀπ' ἄρτι ἕως ἄν εἴπητε εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος», τῆς Δευτέρας ἄρα παρουσίας Του. Αὐτή λοιπόν ἡ συνάθροισις τῶν Ἰουδαίων σέ ἔθνος, ἦτο ἕνα κοσμοϊστορικό ἀναμενόμενο γεγονός, σημεῖο προφανές τῶν ἐσχάτων καιρῶν, πού οἱ ἴδιοι οἱ Ἑβραῖοι τό προσδιορίζουν. Συγκεκριμένα, τήν ἡμέρα πού κατέλαβαν τήν Ἱερουσαλήμ μέ τόν περιβόητο πόλεμο τῶν ἑξή ἡμερῶν, ὁ ἀρχираββίνος των ἐκήρυττε μέ θρίαμβο. «Κατελάβομεν τήν πόλιν τοῦ Θεοῦ καί εἰσερχόμεθα πλέον εἰς τήν Μεσσιανικήν ἐποχή διά τόν Ἰουδαϊκόν λαόν».

Ὁ πραγματικός Μεσσίας Χριστός, ὁ Κύριός μας, «εἰς τά ἴδια ἦλθε καί οἱ ἴδιοι αὐτόν οὐ παρέλαβον, ἄλλος ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνον λήψονται¹²⁷». Αὐτόν λοιπόν προσδοκοῦν οἱ δυστυχεῖς Ἑβραῖοι καί ἐτοιμάζουν τά τῆς βασιλείας του ἐπί σειράν ἐτῶν καί αἰῶνων. Εἶναι δέ κατάδηλον ἀπό τās γραφάς καί τās προρρήσεις τῶν πατέρων μας, πῶς ὁ ἐπί τά τέλη τῶν αἰῶνων ἐμφανισθησόμενος δέν θά εἶναι ὁ Μεσσίας, ἀλλά ὁ κατονομασθεῖς ἄνομος καί υἱός τῆς ἀπωλείας, ὅπου θά κλείση καί ἡ ἱστορία τοῦ κόσμου ὑπό τῆς πανσωστικῆς τοῦ Κυρίου μας δυνάμεως κι' ἐξουσίας. Αὐτό λοιπόν καί μόνον ὡς σημεῖο τῶν καιρῶν πού ἐπραγματόθη στίς ἡμέρες μας, ἦτο ἱκανόν νά μᾶς πείση περί τῆς ἐγγύτητος τῶν καιρῶν. Αὐτά ὅμως πού σήμερα συντελοῦνται καί κάθε μέρα ἐναλλάσσονται μᾶς συγκλονίζουν κυριολεκτικά καί διερωτώμεθα ὄχι πλέον περί χρόνων ἢ καιρῶν, ἀλλά περί μηνῶν ἢ ἐβδομάδων ἄν θά ἔχωμεν περάση!

Τίς λογικός θά πίστευε ποτέ ὅτι ἡ μία ἐκ τῶν δύο μεγαλυτέ-

ρων δυνάμεων στόν κόσμο θά διελύετο σέ δεκαπέντα μόνον ἡμέρες, καί κοινωνικά καί οικονομικά καί ἰδεολογικά; Ὅτι ὁ πανίσχυρος Μαρξισμός πού δηλητηρίασε τό τρίτον τοῦ ἀνθρωπίνου πληθυσμοῦ, θά διαλυόταν μετά τόσης εὐκολίας, ὡς χάρτινος πύργος καί ὡς δράμα ἐπί σκηνῆς; Ἐδῶ ἀκριβῶς χρειάζεται προσοχή, γιατί ἀλλάζει τό σκηνικό τῶν γεγονότων εἰς τήν ροήν τῆς ζωῆς. Δέν εἶναι κατ' οὐδένα τρόπο φυσικό φαινόμενο ἡ μεταστροφή τοῦ ρωσσικοῦ ὑπερκολοσσοῦ, ἀλλά ζωντανό σημεῖο τῆς θείας ἐπεμβάσεως, πού σάν ἕνας μέγας συνδετικός κρίκος θά ἀποκαλύψῃ πολλά ἐντός ὀλίγου. Τό μὲν τέρας τοῦ βάρβαρου ἀθεϊσμοῦ κατεγκρημίσθη σάν πομφόληξ, ἀλλά τά ὀλέθρια παράγωγά του τί θ' ἀπογίνουιν;

Ἡδη τά προοίμια τῆς ταραχῆς μαρτυροῦν ὅτι κάτι προοιωνίζεται ἀπό βορρά, γιατί ὁ πνευματικός νόμος τῆς τόσης παραχρήσεως καί τοῦ βανδαλισμοῦ κατά παντός ἱεροῦ καί ὀσίου καί πάσης ἀληθείας, θά ἐξοφληθῇ ὑπό τῶν «τῆν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων». Ἡ συνέχεια αὐτή μᾶς πείθει περί τοῦ προφορικοῦ ρήματος τοῦ Ἰεζεκιήλ ὡς κατ' ἐξοχήν ἀρμοδίου στήν περίστασι. «Υἱέ ἀνθρώπου τί σύ ὄρας; Λέβητα ὑποκαιόμενον οὐ τό πρόσωπον αὐτοῦ ἀπό βορρᾶ. Καλῶς σύ ὄρας ὅτι ἀπό Βορρᾶ ἐκκαύσω τά κακά!» Κάθε ἀλήθεια τῆς θείας ἀποκαλύψεως μόνον στή χρονική της περίοδο ἐρμηνεύεται σωστά καί φαίνεται ὅτι τό ἔναυσμα τῶν ἐπερχομένων πλησιάζει. Σ' αὐτό τό θέμα μᾶς τρόμαξε καί μία μαρτυρία ἀπό ἀληθινὸ στόμα, πού ἀκούσαμε στή τελευταία μας ἐπίσκεψη στήν Ρωσία, γιά τά ἐπικείμενα δεινά, ἀφοῦ διεσταυρώσαμε μέ ἀκρίβεια γεγονότα πού μᾶς προεῖπε καί ἤδη συνέβησαν.

Στό παρελθόν φαινόταν ριψοκίνδυνος ὁ χρονικός προσδιορισμός προφητικῶν ἀποκαλύψεων καί πολλοί πού ἐπεχείρησαν τέτοια, φάνηκαν ὑπερβολικοί. Τώρα ὅμως στήν καταφανῆ ἐπιτάχυνσιν τῶν παγκοσμίων μεταβολῶν, ἀναγκαζόμεθα νά ἀναθεωρήσωμεν τίς ἐπιφυλάξεις μας, γιατί εἶναι αἰσθητή ἡ κατ' εὐθείαν θεία ἐπέμβασις.

Ὁ ἅγιος Νήφων ὁ Κωνσταντιανῆς, «Ἕνας ἀσκητής Ἐπίσκοπος», στά πολλά ὑπερφυσικά του ὄραματα, ἀναφέρει κάπου

σάν έσχατολογικό όρο ότι, όταν ό Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός έρευνούσε τά βιβλία τών αιώνων έφθασε μέ τήν σειρά έως τόν δικό μας σήμερα αιώνα. Ήξέφρασε τήν δυσαρέσκειά του γιά τήν ένυπάρχουσα κακία υπέρ τούς λοιπούς αιώνας και όταν προχώρησε έως τό μέσον, έκλεισε τό βιβλίό και είπε μετ' όργης. Θά τόν κόψω στήν μέση γιατί δέν άνέχομαι τήν δυσωδία πλέον! Και διέταξε τόν αρχάγγελό Μιχαήλ νά έτοιμάση τά τής Κρίσεως. Αυτό ασφαλώς είναι σημαντικό γιά τούς πιστούς, αλλά φαίνεται μακρινό ή δυσκατάληπτο, κι αν δέν τό συναντούσαμε διασταυρούμενο στίς μέρες μας από πνευματικά πρόσωπα, θά μάς έμενε γριφώδες. Ή κοπή στό ήμισυ τού αιώνα μας έρμηνεύθηκε συγκεκριμένα μέ τήν νέα θεωρία τού όσίου Ήπισκόπου Καλλινίκου τού Ρίμνικ τής Ρουμανίας πού χρημάτισε ήγούμενος στήν Μονή Τσερνίκα, επί τριακονταετία. Κατά θείαν οικονομία, έξασκόντας τά πνευματικά του καθήκοντα ως άνθρωπος τού Θεού, χρειάστηκε νά έπεκτείνη τήν πνευματική του μάνδρα γιά τήν αύξηση τών μοναχών. Οικονόμησε ό Κύριος και τού έδόθησαν αρκετά χρήματα γιά τό σκοπό αυτό και έμενε πλέον ή απόφασις, αλλά είχε τότε διαδοθή κατά κόρο στήν Ρουμανία ότι, κατά τό 1848 θά γινόταν τό τέλος τού κόσμου. Πράγματι κατ' αυτή τήν περίοδο σ' όλη τήν Εϋρώπη έγιναν πολλές ταραχές και μεταβολές κοινωνικές και οικονομικές. Καταφεύγοντας ό άγιος άνθρωπος στήν προσευχή, ζητούσε από τό Θεό πληροφορία, όπως και κάθε πνευματικός άνθρωπος. Πράγματι, όπως προσήυχετο άκουμπισμένος στό σκαμνάκι του, ξαφνικά βρέθηκε, στήν πραγματικότητα και όχι στό όνειρό του, στό διπλανό νησάκι τού άγιου Γεωργίου πού προγραμμάτιζε νά κτίση τό μοναστήρι του και οι δύο άγιοι μαζί, ό άγιος Νικόλαος ως προστάτης τής παλαιάς του Μονής και ό "Άγιος Γεώργιος πού θά ήτο τής νέας Μονής, τόν παρατήρησαν γιατί καθυστερούσε και δέν άρχιζε τήν οίκοδομή, αφού μάλιστα είχε τά χρήματα. Τότε ό γέροντας μέ φόβο κι' ευλάβεια τούς άπεκρίθη ότι, φοβάται ν' άρχιση τήν οίκοδομή τής Μονής, γιατί υπάρχει ή έκδοχή τής συντελείας και προς τί οι τόσοι κόποι; Οι άγιοι τού είπαν νά κοιτάξη προς ανατολάς. "Όταν ό Γέροντας γύρισε τό βλέμμα προς τήν Ήνατολή, δέν μπορούσε νά δη τόν

ούρανό παρά μόνο μία μεγάλη φωτεινή λάμψη. Μή μπορόντας νά κρατηθή άλλο στά πόδια του από τόν μεγάλο φόβο, έπεσε κάτω σάν νεκρός. Τόν σήκωσαν τότε οι άγιοι και τού είπαν νά ξανακοιτάξη προς τήν Ήνατολή γιά νά ιδη τό Μυστήριο τής Θείας Προνοίας. Είδε τότε, μέ τή χάρη τού Θεού, τήν Ήγία Τριάδα, όπως τήν έχουν οι εικόνες ζωγραφισμένη, και από κάτω της σέ χρυσή περγαμηνή είδε γραμμένα μέ μεγάλα γράμματα: «7.500 από Ήδάμ».

Ήάν λοιπόν τό μέσο τού αιώνα μας είναι 7.500 χρόνια και άφαιρέσουμε από τόν αριθμόν αυτόν τά χρόνια πού πέρασαν μέχρι τής παρουσίας τού Κυρίου μας, πού σύμφωνα μέ τήν Χριστιανική κοσμογονία είναι 5.508 χρόνια, τότε φθάνομεν στήν έγγυτάτη χρονολογία τών ήμερών μας πού είναι τό 1992! Τί νά πούμε τώρα πώς είναι σύμπτωσης, ή όντως «έλήθηεν ή ώρα γιά τό μή ύπάρχειν έτι μήκος χρόνου»;

Τρίτο πάλι θέμα άξιον ιδιαιτέρας προσοχής είναι τό συνάθροισμα Ε.Ο.Κ. πού συνεχώς εξαπλοϋται και σύντομα θά τριγύσωμεν τούς καρπούς της. Δέν έρμηνεύομεν, ούτε τήν όνομασίαν, ούτε τήν προσαρτηθείσαν ιδιότητα πού βαρύγδουπα έξυπακούεται. Τίποτα απ' αυτά δέν έχουν σχέση μέ τόν πραγματικό σκοπό και τήν άποστολή αυτής τής εταιρείας, όσο κι' αν τήν ώραιοποιούν μερικά από τά μέλη της. Ήκείνο πού προκαλεί πραγματική άνατριχίλα στους συνειδητούς "Έλληνες και Χριστιανούς συνάμα, είναι μία επαλήθευσις τών παλαιών και νέων Σιωνιστών πού επί δεκαετίες και εκατονταετηρίδες όλόκληρες τήν όνειρεύοντο και τήν προετοιμάζαν πυρετωδώς! Γιά μάς Ε.Ο.Κ., δέν σημαίνει τίποτα άλλο άξιον λόγου, παρά μόνο τήν φωλέαν αυτών πού ή θεία αποκάλυψις αναφέρει γιά τήν εκκόλαψη τού νεοσσοϋ των πού μέ τόση νοσταλγία προσδοκοϋν. Ήάν οι δυσοίωνοι καιροί μας είναι γι' αυτούς ή Μεσσιανική περίοδος τού λαού των, δέν είναι ό δικός μας χαρακτηρισμός υπερβολή, αλλά σωστή διάγνωσις. Δέν άποτελεί τούτο σημαντικότερον σημείον τών καιρών και μάλιστα γιά τήν Ήλλάδα και τούς "Έλληνες πού προσέφεραν υπεράνθρωπες θυσίες γιά ήθικές άξίες, άνθρωπισμό και δημοκρατία πάνω στά όποία θεμελιώθηκε κι' έπεκράτησε ή Εϋαγγελική

ἀλήθεια; Καί οἱ νῦν ἀποτελοῦντες ἐπὶ Ε.Ο.Κ., ἤκουσαν κάποτε τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου κι' ἐπίστεψαν. Ποῦ εἶναι ὁμως τώρα ἡ ὀρθή πίστις σ' αὐτά τὰ ἔθνη; Ἡ Ἑλλάδα πού δέν ζεῖ χωρίς εὐσέβεια, πῶς τώρα θά συγχρονισθῇ μέ αὐτὴν τὴν παμφυλίαν πού μόνο ἡ σύγχισις καί ἡ δεισιδαιμονία περισσεύει; Πῶς τώρα τό ὀρθόδοξο δόγμα θά κρατηθῇ, καί ἡ ἐκ τούτου χριστιανική ἠθική, πού οἱ Πατέρες μας μέ τόσην σαφήνεια κι' ἀκρίβειαν ἐδογματίσαν; Ποῦ ἡ οἰκογένεια μέ τούς ἠθικούς θεσμούς τοῦ γάμου, πού τά λοιπά ἦθη κι' ἔθιμα τῆς φυλῆς πού μᾶς συγκρότησαν καί στίς πιό ζοφερές ἡμέρες τῆς δουλείας; Ἄλλ' ἐάν ἡ σημερινή παρακμή καί καθίζησις τῶν ἠθῶν μας, ὁμολογουμένως προῆλθε ἀπό τὴν ἐκ μέρους τοῦ δυτικοῦ κόσμου ἐπίδραση, διὰ τοῦ τουρισμοῦ καί τῆς ἐπικοινωνίας, τί μέλλει γενέσθαι ὅταν καταργηθοῦν τά σύνορα καί κατοικήσουν στά σπίτια μας οἱ πάσης φύσεως Εὐρωπαῖοι; Ἴσως ἐδῶ θά χαρακτηρισθοῦμεν ὑπερβολικοί, ἀλλά στό τρυγητό τῶν Πανευρωπαϊκῶν προϊόντων ποῖος θά πληρώσῃ; Ἡ μόνη μας παρηγοριά κι' ἐλπίδα εἶναι ἡ ζωντανή μας πεποίθησις πῶς θά μᾶς σώσῃ ὁ Θεός τῶν Πατέρων μας μέ τίς δικές των πρεσβεῖες ὡς καί τά αἵματα τῶν μαρτύρων μας. Πιστεύομεν ἀκράδαντα κι' ἐλπίζομεν ὅλοι οἱ ἐνσυνείδητα εὐσεβεῖς ὅτι, θ' ἀκούσῃ τὴν πτωχὴν μας δέησιν ὁ Κύριός μας καί θά μᾶς σώσῃ ἀπ' αὐτόν τόν κατακλυσμό καί τὴν θεομηνίαν, ὅπως τοσάκις ἔσωσε τό γένος μας ἀπό τόσους παλαιούς κινδύνους. Ὁ λόγος πού μᾶς κίνησε νά ἐκφρασθοῦμεν ἔτσι, εἶναι ἡ ἐσχατολογικὴ πραγματικότης πού διαφαίνεται ἀπό τά διάφορα σημεῖα τῶν καιρῶν, ἓνα τῶν ὁποίων εἶναι καί οἱ διάφοροι ὀρισμοὶ τῶν παλαιῶν καί νέων Σιωνιστῶν, τῶν ὁποίων τούς χαρακτηρισμούς διαπιστώνομεν ὅτι ἤδη ἐκπληρώνονται ὁ ἓνας κοντά στόν ἄλλο. Ἐξηγοῦμεθα ὁμως. Δέν εἶναι οἱ Σιωνισταὶ δυνατοὶ ἢ ὑπολογίσημοι, οὔτε ὅλα αὐτά θά συμβοῦν γιατί αὐτοὶ τά εἶπαν, ἀλλά ἐπειδὴ θά γίνουν τά εἶπαν. Ἐμεῖς ὁμως τά ξέραμε μέ τό πνεῦμα τό ἅγιον πού συγκροτεῖ τὴν Ἐκκλησίαν μας καί ἄρα τά προσδοκοῦμε, γιατί πίσω ἀπὸ αὐτά κρύβεται ἡ λύτρωσις μας. Αὐτό πού γιὰ μᾶς ἔχει σημασία δέν εἶναι ποιός τά προκαλεῖ, ἢ τί εἶναι αὐτά τοῦτα τὰ σημεῖα, ἀλλά ἐξ αὐτῶν συμπεραίνομεν εἰς ποίαν εὐρισκόμεθα περίοδο κι' ἐποχὴ καί ὡς πιστοὶ δοῦλοι ἀναμέ-

νομεν ἐρχόμενον τόν Κυριόν μας μέ τὰς θείας βουλὰς. Ποῖος ὁμως τώρα θά πείσῃ τους Εὐρωπαίους ὅτι τὰ ἀπατηλὰ συνθήματα τῆς Ε.Ο.Κ. δέν εἶναι εὐεργεσίες καί προσφορές, ἀλλὰ ἡ ἐσχατὴ δουλεία καί συντριβὴ τῆς προσωπικότητος καί ἡ βαρβαρότερα ἐξάρτησις καί ὑποταγὴ στὴν Σιωνιστικὴ ὑπερκυβέρνηση πού ἐκκολάπτει ἤδη τόν ἀναμενόμενον γι' αὐτούς Μεσσία; Γιὰ τὴν ὥρα περισσεύουν τὰ συνθήματα τῆς οἰκονομίας, τῆς ἀσφαλείας, τῆς ἐλευθερίας κι' ὅσα ἄλλα προσιτά κι' εὐχάριστα. Οἱ τολμηροὶ τῶν ὁμως ἐγκέφαλοι μέ μίαν ὀποσοῦν προπέτεια μᾶς εἰδοποιοῦν καί γιὰ τὰ πραγματικὰ των προϊόντα, κι' ἓνα ἐξ αὐτῶν εἶναι τό εὐρύτατα κυκλοφοροῦν μέ τὴν ἐπωνυμίαν «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ». Οὔτε λίγο οὔτε πολὺ μᾶς πείθουν οἱ φαντασταὶ τῆς Νέας Ἐποχῆς ὅτι, «τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν καί ἰδοὺ τὰ πάντα γίνονται καινά» καί ἡ ὑπὸ τόν νέον ἄρχοντα καί κυβερνήτη, «τόν ἀναμενόμενον Μεσσία», τὰ πάντα θά ἀνακαινισθοῦν καί θά εὐημερήσουν, ὥστε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νά γίνῃ ἐπὶ τῆς γῆς καί ὄχι ἀφηρημένα στοὺς οὐρανοὺς ὅπως ἐδίδαξαν οἱ Χριστιανοί. Δέν εἶναι μόνο ἡ θεωρία τῆς Νέας Ἐποχῆς πού μαστίζει σήμερον τόν ταλαίπωρον ἄνθρωπον, ἀλλὰ σωρεία πλανῶν καί δεισιδαιμονιῶν πού φρίττει κανεῖς μέ τὴν καλπάζουσάν τους ἐξάπλωσιν. Ὅσα προαναφέραμε καί ὅσα τώρα ἐπισυνάπτομε, δέν εἶναι κάτι τό νεώτερο καί πρόσφατο, ἀλλὰ ἡ ὑφισταμένη προφητικὴ χάρις καί δύναμις τῆς Ἐκκλησίας μας, πού μᾶς προανήγγειλε κατὰ καιροὺς τὰ μέλλοντα συμβαίνειν καί μέ τὰ διάφορα σύμβολα καί σημεῖα μᾶς ἀφυπνίζει γιὰ περισσώτερη ἐτοιμασίαν «ἐπεὶ ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστίν καί οὐκ ἐστίν μῆκος χρόνου».

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ
"ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΣΟΦΟΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΝΑ ΣΥΜΒΩΣΙ"

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ
του Ἀββᾶ Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος
περὶ τῶν Μοναχῶν τῆς ἐσχάτης γενεᾶς.

Ὁ Ἀββᾶς Μωϋσῆς ὁ Αἰθίοψ προεφήτευσεν, εἰπὼν, ὅτι εἰς τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας τοῦ ἐβδόμου καὶ ἡμίσεως αἰῶνος, ἡ μοναδικὴ πολιτεία θέλει ἀμεληθῆ τελείως καὶ μέλλει καταφρονεθῆ τόσο ἡ ψυχικὴ σωτηρία ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς ὥστε οἱ ἀδελφοὶ νὰ περιέρχωνται ἀναμέσον τῶν θορύβων καὶ ταραχῶν, ἐσκοτισμένοι, ἀνωφελεῖς, καὶ ράθυμοι, τὴν ἀρετὴν παντελῶς μὴ ἐπιμελούμενοι· ὑποδουλωμένοι εἰς τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας· διότι ἐκεῖθεν ὅπου ἐκαύθη ὁ Σατανᾶς παρὰ τῶν ἀρχαίων ἀγωνιστῶν ἐκεῖθεν καὶ ἐκεῖνος ἔχει νὰ καύση καὶ νὰ φλογίση καὶ ὄθεν ἐνίκηθη, ἐκεῖθεν ἔχει καὶ αὐτός νὰ νικήσῃ τοὺς ἀμελεῖς καταφρονητὰς Μοναχοὺς. Ὅπου δὲ ἐπλεόνασεν ἡ δικαιοσύνη

ἐκεῖ θέλει ὑπερπερισεύση ἡ ἁμαρτία καὶ ἀνομία, διότι θέλει ψυχρανθῆ ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν καὶ θέλει συναναστρέφονται Μοναχοὶ ἀναμέσον τῶν πόλεων χωρὶς φόβον, περιερχόμενοι τὰς κώμας μέ γαστριμαργίας καὶ οἰνοποσίας, καὶ ἀναμέσον τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου συναναστρέφόμενοι, ἐν ἀσελγείαις, ἀκαθαρσίαις σαρκὸς συμφερόμενοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις θέλει εἶσθαι μῖσος, φθόνος, φιλονικεῖαι καὶ μάχαι εἰς τὰ Κοινόβια, μέχρι φόνων, ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς Λαύραις ἰδιορρυθμαῖς, ἐκ τῆς κακίας τοῦ ἐνός πρὸς τὸν ἕτερον πλησίον αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡμελήθησαν οἱ κανόνες καὶ Πνευματικοὶ ἀγῶνες. Θέλουν προχειρίζεσθαι ἡγούμενοι καὶ ποιμένες αὐτῶν ἄνδρες ἀδόκιμοι ἀρετῆς, ἄπιστοι, ἀπρόκοποι, ἀνωμελεῖς καὶ ἀγροῖκοι, μὴ διακρίνοντες τὴν δεξιάν ὁδὸν ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, ἀμελεῖς καὶ ἀσυντεχεῖς, φιλομέριμνοι καὶ τὰς διακονίας ἀναιδῶς προχειζόμενοι, τὰ πρωτεῖα μέ δῶρα ἀρπάζοντες καὶ ἐπεμβαίνοντες εἰς τὴν Ἡγουμενία, μὴ γνωρίζοντες κατηχεῖν καὶ νουθετεῖν τὸ ποίμνιον τῆς ἀδελφότητος· καὶ μὴ γνωρίζοντες ὅτι εἶναι αὐτοὶ τύπος καὶ παράδειγμα ὠφελείας τοῦ ποιμνίου αὐτῶν. Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ ἀμελείας καὶ καταφρονήσεως τῶν ποιμένων ἀπολοῦνται.

Μέλλουσι δὲ κολάζεσθαι οὐ μόνον οἱ ἀμελεῖς καὶ ράθυμοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δόκιμοι, καὶ οἱ ἐγκρατεῖς καὶ ἐνάρετοι ἀδελφοί.

Μετὰ ταῦτα εἶδεν ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Μωϋσῆς ὅτι νέφος καὶ λαίλαψ ὁμίχλη σκοτεινὴ πειρασμῶν φοβερῶτων ἐπεσεν εἰς τοὺς Μοναχοὺς ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἄρκτου, καὶ ὅτι ἐδιώκοντο οἱ Μοναχοί, καὶ τὸ Μοναχικὸν σχῆμα ἀπὸ ὄλεθρον αἰρέσεων, ἠναγκάζοντο οἱ πολλοὶ ρίπτοντες τὸ σχῆμα νὰ ὑπανδρεύωνται. Τότε οἱ ὀλίγοι ἀγωνισταὶ οἱ εὐδοκίμησαντες ὡς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐν χωνευτηρίῳ ἐν θλίψει πολλῇ καὶ διωγμῶν ὡς καὶ στενοχωρία εὐδοκίμησουσιν· ὅσοι δὲ φανῶσι δόκιμοι καὶ νικηταὶ τῶν τοσού-

των δεινῶν πειρασμῶν μεγαλυνθήσονται καὶ δοξασθήσονται καὶ τιμηθήσονται παρά Θεοῦ περισσότερο ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς βαστάσαντας τό βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τόν καύσωνα καὶ τόν παγετόν τῆς νυκτός. Μετά ταῦτα εἶδεν ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Μωϋσῆς ὅτι παρῆλθεν ὁ χειμῶν ἐκεῖνος τῶν θλίψεων καὶ πειρασμῶν, καὶ ἡ στενοχωρία τῶν δεινῶν αἰρέσεων καὶ ἐγένετο γαλήνη, καὶ ἄνεσις.

Πάλιν ὅμως μετὰ παρέλευσιν χρόνων τινῶν ἀμεληθήσεται τό Ἀγγελικόν Τάγμα τῶν Μοναχῶν καὶ περισσότερο τῶν πρώτων, πειρασμοί ἐπαναστατήσονται καὶ βιαιότεροι. Εἶδεν δέ ὅτι οἱ Μοναχοί συνεμιγνύοντο ἀσέμνως μέ Μοναχάς, καὶ ὅτι ὁμοῦ μέ τήν κακὴν ἐπιθυμίαν συνεμήχθη καὶ ἡ τυραννία ὥστε καὶ οἱ μὴ θέλοντες διεφθείροντο. Οἱ δέ ἱερεῖς μέ πορνείας καταμολυνόμενοι, καὶ αἱ πρεσβύτεραι αὐτῶν μοιχευόμεναι, ὁμοίως καὶ αὐτοὶ ἐτέρας μοιχεύοντες.

Τότε δέ γενήσεται ὀργή θεήλατος καὶ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ πονηρά γενεά ἐκεῖνη, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τό πῦρ τό αἰώνιον.

Μακάριοι λοιπόν τότε ὅσοι οὐχ' ὑποκύψωσιν εἰς τήν ἀνομοωτάτην πράξιν τῆς ἀσελγείας ἣτις εἶναι βιαιοτέρα καὶ βαρυτέρα τοῦ φόνου· ἀλλ' ἀντιστήσωσιν καὶ ἐλέγξωσιν τήν ἀνομίαν ὡς ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, καὶ θριαμβεύσουσι ἐλέγχοντες τήν αἰμομιξίαν· καὶ ἀποκτανθῶσιν ὑπὸ τῶν μιαρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἀσελγῶν ἀνθρώπων τοῦ τότε καιροῦ· ἀναπαυθήσονται εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τῶν ἐνδοξοτάτων Πατριαρχῶν καὶ κατασκηνώσωσιν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων ὠραϊζόμενοι καὶ συνευφραϊνόμενοι, ὧν καὶ ἡμεῖς τῆς μερίδος ἐπιτύχωμεν χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ο «ΑΣΕΒΗΣ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

* * *

Ο «ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟΣ ΨΕΥΔΟΜΕΣΣΙΑΣ»

19. Ποιός είναι ο 'Αντίχριστος, ο «ανάμενόμενος Ψευδομεσσίας» των 'Εβραίων, όπως αυτός επισημαίνεται στα ιερά κείμενα των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης;

"Όταν οί Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προφήτευσαν τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία, τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ὡς «προσδοκία ἔθνῶν», συγχρόνως προφήτευσαν - μὲ διαφοροποιημένο περιεχόμενο - καὶ τὴν ἐμφάνιση τοῦ «υἱοῦ τῆς ἀπωλείας», τοῦ 'Αντιχριστοῦ, ὡς «βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων». Κι' αὐτό, γιὰ νὰ μὴν μπορεῖ νὰ δικαιολογηθεῖ ὁ 'Εβραϊκὸς λαὸς - προσηλωμένος ἀκόμα στό Μωσαϊκὸ νόμο - ὅτι, δὲν κατάλαβε τοὺς προφῆτες καὶ πίστεψε στὸν Ψευδομεσσία.

'Ο Πατριάρχης 'Ιακώβ, προλέγοντας τὸν ἐρχομὸ τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ, ἀναφέρει:

«'Ιούδα, σέ αἰνέσασαν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νότου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. Σκύμνος λέοντος 'Ιούδα· ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ 'Ιούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῶ,

καὶ αὐτὸς προσδοκία ἔθνῶν. Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ· χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα» (Γέν. Κεφ. ΜΘ΄, ἐδ. 8 - 12).

Τὴν προφητεία αὐτή, ἐρμήνευσε μὲ κάθε λεπτομέρεια ὁ "Άγιος 'Ιππόλυτος:

«'Άλλ' ἐπεὶ αὐτὰ τὰ ρητὰ προτρέπεται τοῦ λέγειν, οὐδέ τοῦτο παραλείψομεν. "Ἔστι γὰρ ὄντως θεῖα καὶ ἔνδοξα, δυνάμενα ὠφελῆσαι ψυχὴν. "Σκύμνον γὰρ λέοντος» εἰπὼν ὁ προφήτης τὸν ἐξ 'Ιούδα καὶ Δαβίδ, τὸν κατὰ σάρκα γενόμενον παῖδα Θεοῦ ἐσήμανεν· ἐν δὲ τῷ εἰπεῖν «ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης» ἔδειξε τὸν βλαστήσαντα καρπὸν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, μὴ ἐκ σπέρματος γεννώμενον, ἀλλ' ἐξ ἁγίου πνεύματος συλλαμβανόμενον, καὶ τούτου ὡς ἐκ βλαστοῦ ἁγίου ἐκ γῆς προερχομένου. 'Ἡσαΐας μὲν γὰρ λέγει· «ἐξελεύσεται ράβδος ἐκ τῆς ρίζης 'Ιεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς ἀναβήσεται» (Κεφ. ΙΑ΄, ἐδ. 1). Τό μὲν οὖν ὑπὸ τοῦ 'Ἡσαΐα «ἄνθος» εἰρημένον ὁ 'Ιακώβ «βλαστόν» εἶρηκεν· πρῶτον γὰρ ἐβλάστησεν ἐν τῇ κοιλίᾳ ὁ λόγος, εἶτα ἦνθησεν ἐν τῷ κόσμῳ. Τό δὲ λέγειν «ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος» τὴν τριήμερον κοίμησιν τοῦ Χριστοῦ ἐδήλωσεν, ὡς καὶ 'Ἡσαΐας λέγει· «πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών, πλήρης κρίσεως, ἐν ἣ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευταί» (Κεφ. Α΄, ἐδ. 21). Καὶ Δαβίδ δὲ ὁμοίως· «ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου» (Ψαλμ. Γ΄, ἐδ. 6), ἵνα δείξῃ ἐν τῷ ρητῷ τὴν κοίμησιν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ποτε γεγενημένην. 'Ιακώβ δὲ λέγει «τίς ἐγερεῖ αὐτόν»· τουτέστιν ὁ πατήρ, καθὼς καὶ ὁ Παῦλος λέγει «καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγειραντος αὐτόν ἐκ νεκρῶν» (Γαλ. Κεφ. Α΄, ἐδ. 1). Τό δὲ εἰπεῖν «οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ 'Ιούδα, οὐδέ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀποκείται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἔθνῶν» τὴν διαδρομὴν τοῦ βασιλικοῦ γένους ἐξ 'Ιούδα πληρουμένην ἐπὶ τὸν Χριστόν ἐδήλωσεν. Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡμῶν τῶν «ἔθνῶν προσδοκία»· προσδεχόμεθα γὰρ αὐτόν ἐρχόμενον ἀπ' οὐρανῶν ἐν δυνάμει, διὰ πίστεως ἤδη βλέπομεν. «Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὴν ὄνον αὐτοῦ»· τουτέστι τὸν ἐκ περιτομῆς λαὸν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κλησιν. Αὐτὸς γὰρ ἦν ἡ ἄμπελος.

Κι'ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἀναφέρει σχετικά: «Ὁ γάρ Ἀντίχριστος ... ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ὅθεν ὁ Χριστός ἐξῆλθεν, ἐξέρχεται, ὡς φησιν ἡ Γραφή· «Σκύμνος λέοντος Δάν καὶ ἐκπηδήσει ἐκ Βασάν». Αὕτη δὲ ἐστὶν Σκυθόπολις» (Β.Ε.Π. τόμος 35ος, σελ. 132).

Ἀλλὰ καὶ ὁ προφήτης Ἰερεμίας, ὅταν προλέγει ὅτι, «ἐκ Δάν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ γῆ» (Κεφ. Η', ἐδ. 16), τὸν Ἀντίχριστον ὑπαινίσσεται. Ἐπίσης, ὁ ἴδιος προφήτης, ἐπισημαίνοντας τὴ φυλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ προέλθει ὁ Ἀντίχριστος, ἀναφέρει στὸ Κεφ. Δ', ἐδ. 15: «Διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δάν ἤξει, καὶ ἀκουσθήσεται ὄνος ...».

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη προφητεύει, ὅτι ὁ Χριστός θὰ φέρει τὴν εἰρήνην στὸν κόσμον, θὰ εἶναι ὁ «ἄρχων εἰρήνης»: «Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱός καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὄμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεός ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος: ἐγὼ γάρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγίαν αὐτῶ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον...» (Ἡσαΐας, Κεφ. Θ', ἐδ. 6 - 7). Ἐνῶ, γιὰ τὸν Ἀντίχριστο προμηνύεται, νὰ ἐρημώσῃ - ὄχι νὰ εἰρηνεύσῃ - τὴ γῆ: «Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σεῖων βασιλεὺς; Ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθεῖλε ...» (Ἡσαΐας, Κεφ. ΙΔ', ἐδ. 16 - 17). Γι' αὐτὸ καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ ὀνόμασε, χωρὶς δισταγμό, τὸν Ἀντίχριστο «βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων» (Κεφ. Θ', ἐδ. 27).

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας προφήτευσε γιὰ τὸν Χριστό, ὅτι «ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ» (Κεφ. ΝΓ', ἐδ. 9). Ὁ Ἀντίχριστος, ὅμως, χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τὸν προφήτη Ἰεζεκιήλ, ὡς ἄνθρωπος μὲ «λογισμούς πονηρούς»: «Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ λογιῆ λογισμούς πονηρούς» (Κεφ. ΛΗ, ἐδ. 10). Ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ ἀναφέρεται ἐδῶ, στὸ «Γῶγ» (δηλ. τὸν Ἀντίχριστο), τὴν περίπτωσιν τοῦ ὁποίου ἀναπτύξαμε στὸ Πρῶτο Μέρος.

Πολλές φορές, ὁ Χριστός στὴν Παλαιὰ Διαθήκη παρομοιάζεται ὡς «λίθος» - ὅπως ἐρμηνεύει κι'ὁ Ἅγιος Ἰππόλυτος (Β.Ε.Π. τόμος 6ος, σελ. 206) καὶ μάλιστα, «πολυτελεῖ ἐκλεκτόν»: «Διὰ τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος Κύριος: ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ ἐκλεκτόν ἀκρογωνιαίον (βλ. καὶ Ἐφεσίους, Κεφ. Β', ἐδ. 20, καὶ Α' Πέτρου, Κεφ. Β', ἐδ. 6 - 7), ἐντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῶ οὐ μὴ καταισχυθῆι» (Ἡσαΐας, Κεφ. ΚΗ', ἐδ. 16). Ἀντίθετα, ὁ Ἀντίχριστος ἀναφέρεται ὡς «τοιχος», πού «πεσεῖται ... ἐπὶ τὴν γῆν» ἀπὸ τὸν «θυμόν» τοῦ Κυρίου: «Καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον, ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται καὶ θήσω αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται, καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος. Καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν, καὶ πεσεῖται. Καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς: οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν» (Ἰεζεκιήλ, Κεφ. ΙΓ', ἐδ. 14 - 15).

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη διαφοροποιεῖ καὶ τὸν χρόνο τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐκείνης τοῦ Ἀντιχρίστου. Ὁ Ἀντίχριστος θὰ βασιλεύσῃ μόνον 3½ χρόνια: «Καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἡμισυ καιροῦ» (Δανιήλ, Κεφ. Ζ', ἐδ. 25). Ἐνῶ, ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, τοῦ «υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου», θὰ εἶναι αἰώνια: «Ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται» (Δανιήλ, Κεφ. Ζ', ἐδ. 14). Καί, «... ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῶ δουλεύσουσι καὶ ὑπακούσονται», θὰ συμπληρώσῃ ὁ προφήτης Δανιήλ (Κεφ. Ζ', ἐδ. 27).

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη προφητεύει τὸν θάνατον καὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου. Ἡ περίπτωση τοῦ θανάτου τοῦ ἀποτελεῖ, νομίζουμε, τὸ ἀποκορύφωμα τῆς διαφοροποίησης τῶν δύο προσώπων. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Χριστοῦ, ἔχουμε τὴ θυσία τοῦ «Ἀμνοῦ» γιὰ τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου: «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν ἄφρονος ...» (Ἡσαΐας, Κεφ. ΝΓ', ἐδ. 7), καί, «... παρεδόθη εἰς θάνατον ἢ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη καὶ αὐτός ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη» (Ἡσαΐας, Κεφ. ΝΓ', ἐδ. 12). Διαφορετικὸς εἶναι ὁ θάνατος τοῦ

«άσεβη» Ἐπιχριστοῦ. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας μᾶς πληροφορεῖ: «Καί πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ καί ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ» (Κεφ. ΙΑ΄, ἐδ. 4), καθὼς εἶπε καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Β΄ Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολή του (Κεφ. Β΄, ἐδ. 8). Κι ὁ προφήτης Ἡσαΐας θά συμπληρώσει: «Ἐπιθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μή ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου» (Κεφ. ΚΣΤ΄, ἐδ. 10).

Ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς δὲν πίστεψε στὸν πραγματικὸ Μεσσία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸν Ἰησοῦ Χριστό, διότι περίμενε ἕναν ἰσχυρὸ καὶ ἐνδοξο ἐπίγειο βασιλιά, ἀλλὰ ...» Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῶ οὐδὲ δόξα· καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλείπον παρά πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἀνθρώπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδῶς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη» (Ἡσαΐας, Κεφ. ΝΓ΄, ἐδ. 2 - 3).

Ἡ διαχρονικὴ αὐτὴ ἑβραϊκὴ ἄρνηση, ἐπισημαίνεται καὶ μέσα ἀπὸ ἕνα χαρακτηριστικὸ διάλογο τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρα Ἰουστίνου (; - 165 μ.Χ.) μὲ τὸν Ἰουδαῖο Τρύφωνα (P.G. 6, «πρὸς Τρύφωνα Ἰουδαῖον διάλογος»). ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ: «Ὡς υἱὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐπάνω νεφελῶν ἐλεύσεται, ὡς Δανιὴλ ἐμύησεν, ἀγγέλων σὺν αὐτῷ ἀφικνουμένων» (σελ. 540). ΤΡΥΦΩΝ: «Ὡ ἀνθρώπε, αὐταὶ ἡμᾶς αἱ Γραφαὶ καὶ τοιαῦτα ἐνδοξον καὶ μέγαν ἀναμένειν τὸν παρὰ τοῦ Παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν, ὡς Υἱὸν ἀνθρώπου, παραλαμβάνοντα τὴν αἰώνιον βασιλείαν ἀναγκάζουσιν. Οὗτος δὲ ὁ ὑμέτερος λεγόμενος Χριστός, ἄτιμος καὶ ἄδοξος γέγονεν, ὡς καὶ τῆ ἐσχάτη κατάρα τῆ ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ περιπεσεῖν· ἐσταυρώθη γάρ» (σελ. 541 - 544).

Ἀντίθετα, ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς θά πιστεύσει στὸν ἰσχυρὸ καὶ ἐνδοξο ἐπίγειο βασιλιά Ἐπιχριστο, πού προανήγγειλαν οἱ προφῆτες ὡς τὸν «πονηρόν» καὶ «άσεβῆ», ἀλλὰ ...» ... ἀποστελεῖ Κύριος σαβαώθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται» (Ἡσαΐας, Κεφ. Ι΄, ἐδ. 16). Κι ἀκόμη, «κατέβη εἰς ἄδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου· ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ» (Ἡσαΐας, Κεφ. ΙΔ΄, ἐδ. 11).

Μέ τὰ πῖο πάνω ἐνδεικτικὰ γραφικὰ ἐδάφια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, συμπεραίνεται, ὅτι οἱ προφῆτες προανήγγειλαν στήν

ἀνθρωπότητα - καὶ ἰδιαίτερα στὸν Ἑβραϊκὸ λαὸ - τὸν ἐρχομὸ καὶ τοῦ «Ἐμμανουήλ» (Ἡσαΐας, Κεφ. Ζ΄, ἐδ. 14), τοῦ Μεσσία Χριστοῦ καὶ τοῦ «άσεβῆ» (Ἡσαΐας, Κεφ. ΚΣΤ΄, ἐδ. 10) Ἐπιχριστοῦ, μὲ σαφῆ διαφοροποιημένα στοιχεῖα, πού νά μὴν ἐπιτρέπουν τὴ σύγχυση καὶ τὴν παρερμηνεῖα τῶν Γραφῶν, ὥστε νά θεωρηθεῖ ὁ Ἐπιχριστος ὡς ὁ Χριστός καὶ ἀντιστρόφως.

"Ο ΑΡΜΑΓΕΔΩΝ"

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

* * *

Η ΧΙΛΙΕΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

16. Ἡ ἀναφορὰ τῆς «Ἀποκάλυψης» στὰ «χίλια ἔτη» τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ καὶ συγχρόνως, ἡ λανθασμένη ἐρμηνεῖα τοῦ σχετικοῦ Κεφαλαίου Κ΄, ἐπέφερε πολλὴ σύγχυση ἀνάμεσα στοὺς Χριστιανούς - κυρίως τῆς Δύσης -, ὥστε νά ὑποστηρίζεται, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός θά ἔλθῃ ξανά στὴ γῆ καὶ θά βασιλεύσει «χίλια ἔτη». Μιὰ ἐρμηνευτικὴ διαστρέβλωση τοῦ ἱεροῦ κειμένου, πού ἀπετέλεσε καὶ τὴ βασικὴ διδασκαλία τῆς αἵρεσης τοῦ Χιλιασμοῦ.

Ἄς δοῦμε, λοιπόν, μὲ μεγάλη προσοχή, τί λέγει στήν πραγματικότητα τὸ Κεφ. Κ΄ τῆς «Ἀποκάλυψης».

«Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην, καὶ ἔδησεν αὐτόν χίλια ἔτη, καὶ ἔβαλεν αὐτόν εἰς τὴν ἀβύσσον, καὶ ἐκλείσει καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτόν λυθῆναι μικρὸν χρόνον» (ἐδ. 1 - 3).

Καί, τίθεται τὸ ἐρώτημα: Πότε νικήθηκε καὶ δέθηκε ὁ Σατανᾶς, ὥστε νά «μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθνη»;

Ἡ ἀπάντηση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας εἶναι σαφής: Ὁ Σατανᾶς ὁ «ἔχων τὸ κράτος τοῦ θανάτου», νικήθηκε καὶ

καταργήθηκε από τόν «σαρκωθέντα» Ἰησοῦ Χριστό, μέ τό σταυρικό του θάνατο. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν «πρός Ἑβραίους» ἐπιστολή του, γράφει χαρακτηριστικά: «Ἐπεὶ οὖν τά παιδία κεκοινώνηκε σαρκός καί αἵματος, καί αὐτός (δηλ. ὁ σαρκωθείς Χριστός) παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τόν διάβολον» (Κεφ. Β', ἐδ. 14). Εὐστοχη ἀπάντηση, μᾶς δίνει καί τό περιεχόμενο τοῦ πῖό κάτω Θεοτοκίου, ἀπό τήν Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, πού ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε: «Ἐπεὶ ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γάρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νεκρῶται, ἡ Εὐα ἠλευθέρῶται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καί ἡμεῖς ἐξωποιοήθημεν ...». Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας, ἔχοντας ὑπόψη τό «δέσιμο» τοῦ Σατανᾶ, πού ἀναφέραμε πῖό πάνω, σημειώνει: «Ἐνταῦθα τήν ἐν τῷ Δεσποτικῷ πάθει γεγεννημένην τοῦ διαβόλου διηγεῖται καθαίρεσιν» (P.G. 106, Κεφ. Ξ', σελ. 408).

Ἄφοῦ, λοιπόν, ὁ Σατανᾶς «καταργήθηκε» ἀπό τόν «σαρκωθέντα Κύριον» καί «ἔβαλεν αὐτόν εἰς τήν ἄβυσσον», εἶναι εὐνόητο, ὅτι πρὶν ἀπό τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ, ὁ Διάβολος, ὁ «πλανῶν τήν οἰκουμένην», ἦταν ἐλεύθερος. Εἶναι γνωστό, ὅτι κατά τούς χρόνους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅσοι εἶχαν πεθάνει ὀδηγήθηκαν στόν Ἄδη - ἀκόμη, κι' ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Χρόνους, κατά τούς ὁποίους ἀπουσίαζε ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μέ αὐτό τό πνεῦμα, ὁ Σατανᾶς ἦταν ἐλεύθερος καί «ἐπλανήθησαν πάντα τά ἔθνη».

Πόσα χρόνια ὁ Χριστός «ἔβαλεν αὐτόν εἰς τήν ἄβυσσον»; Ὅσα χρόνια καί ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή, «χίλια ἔτη». Μέ ἄλλα λόγια, κατά τά «χίλια ἔτη», πού θά εἶναι ὁ Σατανᾶς στήν «ἄβυσσον», θά βασιλεύει ὁ Χριστός. Κι' ἀφοῦ, ἡ ἀρχή τῆς χιλιετοῦς «φυλακῆς» καί «καθαιρέσεως» τοῦ Σατανᾶ, ἀνάγεται στό χρόνο τῆς ἐνανθρώπισης τοῦ Σωτῆρος, εἶναι φυσικό ἐπόμενο, καί ἡ ἔναρξη τῆς χιλιετοῦς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, νά ἀνάγεται στόν ἴδιο χρόνο. Δηλαδή, στό χρόνο τῆς «σαρκώσεως» τοῦ Θεανθρώπου. Ἐπομένως, ὑπάρχει ταύτιση τοῦ χρόνου ἔναρξης τῆς χρονικῆς περιόδου τῆς χιλιετοῦς «φυλακῆς» τοῦ Σατανᾶ, κι' ἐκείνης τῆς χιλιετοῦς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας, ἐρμηνεύοντας τά «χίλια ἔτη», ἀναφέρει: «Χίλια ἔτη τοίνυν (καί) ὁ ἀπό τῆς τοῦ Κυρίου ἐνανθρωπήσεως χρόνος ...» (P.G. 106, σελ. 409). Καί, ὁ Ἅγιος Ἀρέθας Καισαρείας, τονίζει: «Χίλια ἔτη τοίνυν, ... τά ἀπό τῆς Χριστοῦ παρουσίας ...» (P.G. 106, Κεφ. Ξ', σελ. 749).

Πότε τελειώνει ἡ χιλιετής «φυλακή» τοῦ Σατανᾶ καί ἐλευθερώνεται;

Νά, πῶς περιγράφεται ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ Σατανᾶ, στό Κεφ. Κ' : «... ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Χριστοῦ, καί βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη. Καί ὅταν τελεσθῇ τά χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καί ἐξελεύσεται πλανῆσαι τά ἔθνη τά ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς ...» (ἐδ. 6-8). Μέ ἄλλα λόγια, ἡ χιλιετής «φυλακή» τοῦ Σατανᾶ τελειώνει καί ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπελευθέρωσή του, ταυτόχρονα μέ τή λήξη τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Γίνεται, ὅμως φανερό, ὅτι ὁ χρόνος τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ Σατανᾶ, καθορίζεται πρὶν τή Δευτέρα Παρουσία. Κι' αὐτό, ἐπειδή ὁ Σατανᾶς μέ τήν ἀπελευθέρωσή του, «ἐξελεύσεται πλανῆσαι τά ἔθνη τά ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς». Καί ἀκόμη, ἐπειδή ὁ Σατανᾶς, ὅπως εἶναι γνωστό, μετά τήν Δευτέρα Παρουσία θά καταδικασθεῖ «εἰς τήν λίμνην τοῦ πυρός καί τοῦ θείου», γιά νά βασανίζεται «ἡμέρας καί νυκτός εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ἔτσι, δέν θά ἔχει στό ἐξῆς, ποτέ τή δυνατότητα «πλανῆσαι τά ἔθνη». Ἄρα καί ἡ χιλιετής βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, λήγει σέ χρόνο πρὶν τή Δευτέρα Παρουσία.

Γεννᾶται, λοιπόν, εὐλογα τό ἐρώτημα: Πότε καθορίζεται ὁ χρόνος τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ Σατανᾶ;

Γιά νά ἀπαντήσῃ κάποιος σωστά στό ἐρώτημα αὐτό, θά πρέπει νά δώσει προηγουμένως, ἀπάντηση σέ ἕνα ἄλλο, ἐξίσου σοβαρό ἐρώτημα: Τί σημαίνει, «ἐλευθερώνεται» ὁ Σατανᾶς «ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ»;

Ἔχουμε ἀναφέρει, ὅτι ὁ Σατανᾶς ὑπῆρξε ἐλεύθερος στά χρόνια πού προηγήθηκαν τῆς ἐνανθρώπισης τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή, τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Καί, ἦταν ἐλεύθερος τότε, διότι δροῦσε στά χρόνια τῆς μή χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μέ τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου, περνοῦμε στά χρόνια τῆς Νέας Διαθήκης, στά χρόνια τῆς Χάριτος. Γι' αὐτό, κι' ὁ Σατανᾶς

«φυλακίστηκε». Πώς, όμως, συγκεκριμενοποιείται η Χάρη του Ἁγίου Πνεύματος στά χρόνια τῆς Νέας Διαθήκης; Σίγουρα, μέ τήν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῆς γῆς.

Ἄρα, γιά νά «ἐλευθερώνεται» ξανά ὁ Σατανᾶς, σημαίνει, ὅτι θά ἔχουμε ἐπανάληψη τῶν χρόνων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τῶν χρόνων τῆς μή Χάριτος. Πώς μπορεῖ νά πάρει «σάρκα καί ὀστά», αὐτό τό γεγονός; Νομίζουμε, ὅτι δέν εἶναι δύσκολη ἡ ἀπάντηση. Ἄφου, τά χρόνια τῆς Χάριτος εἶναι ἐκεῖνα τῆς Νέας Διαθήκης, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, γιά νά ὑπάρξουν χρόνια τῆς μή Χάριτος, ἕνας τρόπος ὑπάρχει. Νά μήν ὑπάρχει Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ὅπως ἀναφέραμε προηγουμένως, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θά προστατευθεῖ στά 3½ χρόνια τῆς βασιλείας τῶν «Δέκα Βασιλέων», ἀπό τίς «δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μέγαλου» (Κεφ. ΙΒ΄, ἐδ. 14), δηλαδή, ἀπό τούς δύο προφῆτες. Ἄρα, μέχρι τά χρόνια αὐτά, θά ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἂν καί θά βρίσκεται ὑπό διωγμό.

Τί θά συμβεῖ, ὅμως, τά ἐπόμενα 3½ χρόνια τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιχρίστου; Θά ὑπάρξει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ;

Στό ἐρώτημα αὐτό, ἀπαντᾷ μέ σαφήνεια ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος: «Πενθεῖ ἡ γῆ καί θάλασσα, ὅτι ἄφνω κατέπαυσε φωνή ψαλμοῦ καί προσευχῆς ἐκ στόματος ἀνθρώπου. Πενθοῦσιν αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ πᾶσαι πένθος μέγα, διότι οὐ λειτουργεῖται ἁγιασμός καί προσφορά. Μετά γοῦν τό πληρωθῆναι τούς τρεῖς καιρούς καί ἡμισυ τῆς τοῦ μιαιροῦ (δηλ. τοῦ Ἀντιχρίστου) ἐξουσίας καί πράξεως ...».

Εἶναι φανερό, ὅτι, ἀφου θά σταματήσει κάθε ἀνθρώπινος ψαλμός καί προσευχή, ἐνῶ δέν θά τελεῖται «ἁγιασμός καί προσφορά» (τοῦ Ἀχράντου Σώματος καί Τιμίου Αἵματος, δηλαδή τό Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας), δέν θά ὑπάρχει Ἐκκλησία. Πράγμα πού σημαίνει, ὅτι θά ἐπανεέλθουμε, κατά τή βασιλεία τοῦ Ἀντιχρίστου, στά χρόνια τῆς μή Χάριτος. Καί, ἀπό τή μιᾶ, ἡ ἀπουσία τῆς Χάρης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θά ἐκδηλώνεται μέ τήν ἀνυπαρξία τῆς Ἐκκλησίας, καί ἀπό τήν ἄλλη, θά ἐκφράζεται μέ τήν ἐπικράτηση τοῦ «χαράγματος».

Ἐπομένως, γιά ν' ἀπαντήσουμε στό ἀρχικό μας ἐρώτημα, ὁ χρόνος τῆς «ἀποφυλάκισης» καί «ἐλευθέρωσης» τοῦ Σατανᾶ, ταυτίζεται μέ τόν χρόνο ἔναρξης τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιχρίστου. Αὐτό σημαίνει, ὅτι μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ Ἀντιχρίστου καί τήν «ἐλευθέρωση» τοῦ Σατανᾶ, λήγει καί ἡ χιλιετής βασιλεία τοῦ Χριστοῦ. Πώς «μεταφράζεται» αὐτό; Ἦδη, ἀναφέραμε τήν ἀπάντηση. Μέ τή μή ὑπαρξη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πού σημαίνει τήν ἀπουσία τῆς Χάρης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ἐδῶ, σύμφωνα μέ ὅσα ἀναφέραμε, ὅτι καί οἱ Ἅγιοι πού ὑποστήριξαν, ὅτι τό «κωλύον» - ὅταν ἐρμήνευαν τό «κατέχον», στήν πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β΄ ἐπιστολή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Κεφ. Β΄, ἐδ. 6) - δηλαδή, αὐτό πού ἐμποδίζει τήν ἐμφάνιση τοῦ Ἀντιχρίστου, εἶναι ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶχαν κι' αὐτοί ἀπόλυτο δίκαιο.

Συμπερασματικά, λοιπόν, μπορούμε νά συνοψίσουμε τά ἐξῆς:

α) Ἡ χιλιετής βασιλεία τοῦ Χριστοῦ θά ἐπικρατήσει σέ μιᾶ χρονική περίοδο, πού καθορίζεται πρὶν ἀπό τή Δευτέρα Παρουσία. Ἐχει ὡς ἀρχή, τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου καί τέλος, τήν ἐμφάνιση τοῦ Ἀντιχρίστου. Αὐτό σημαίνει, ὅτι ἡ χιλιετής βασιλεία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ χρονική περίοδος κατά τήν ὁποία θά ὑφίσταται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεανθρώπου ἐπί τῆς γῆς. Ἐπομένως, ὅσοι θά συμμετέχουν στή βασιλεία τοῦ Χριστοῦ, στά «χίλια ἔτη», θά εἶναι στήν πραγματικότητα, τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεανθρώπου.

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας, ἀναφερόμενος στό τέλος τῶν χιλίων χρόνων, τονίζει: «Χίλια ἔτη τοίνυν (καί) ὁ ἀπό τῆς τοῦ Κυρίου ἐνανθρωπήσεως χρόνος μέχρι τῆς τοῦ Ἀντιχρίστου ἐλεύσεως» (P.G. 106, σελ. 409). Τήν ἴδια θέση, ἐκφράζει κι' ὁ Ἅγιος Ἀρέθας Καισαρείας: «Χίλια ἔτη τοίνυν, ... τά ἀπό τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἕως τῆς τοῦ Ἀντιχρίστου ἐνδημίας ...» (P.G. 106, Κεφ. Ξ΄, σελ. 749).

β) Ἡ χιλιετής «φυλακή» τοῦ Σατανᾶ, ταυτίζεται μέ τή χρονική περίοδο τῆς χιλιετοῦς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Καί, ἔχει ὡς ἀρχή, τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τέλος, τήν παρουσία τοῦ Ἀντιχρίστου. Μέ ἄλλα λόγια, στά «χίλια ἔτη» τῆς

βασιλείας του Χριστού, πού θά υπάρχει ή Ἐκκλησία του Θεανθρώπου καί ή Χάρη του Ἁγίου Πνεύματος, ὁ Σατανᾶς θά βρῖσκεται στή «φυλακή».

Ὁ Ἅγιος Ἀρέθας Καισαρείας, ὀριοθετώντας τή χρονική περίοδο τῶν «χιλίων ἐτῶν», κατά τήν ὁποία θά μείνει στή «φυλακή» ὁ Σατανᾶς, ἀναφέρει: «Χίλια ἔτη. Τόν ἀπό τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας χρόνον, μέχρι τοῦ Ἀντιχρίστου λέγει, οὗτινος λυθέντος ...» (P.G. 106, Κεφ. ΞΓ', σελ. 753).

Πόσο χρόνο, ὅμως, θά βρῖσκεται «ἐλεύθερος» ὁ Διάβολος;

«Καί ὅταν τελεσθῇ τά χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ» (Κεφ. Κ', ἐδ. 7), διότι «δεῖ αὐτόν λυθῆναι μικρόν χρόνον» (Κεφ. Κ', ἐδ. 3), ἐπισημαίνει τό ἱερό κείμενο τῆς «Ἀποκάλυψης».

«Μικρόν χρόνον, ποῖον»; Ἐρωτᾷ, ὁ Ἅγιος Ἀρέθας Καισαρείας. «Τοῦτον τόν τῆς παρουσίας τοῦ Ἀντιχρίστου, ὄν εἰς μικρόν συνέστειλε ...» (P.G. 106, Κεφ. Ξ', σελ. 749), ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος Ἅγιος.

Αὐτό σημαίνει, ὅτι ὁ «μικρός χρόνος» πού θά μείνει «ἐλεύθερος» ὁ Σατανᾶς, «πλανῆσαι τά ἔθνη», ταυτίζεται μέ τά 3½ χρόνια τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντιχρίστου. Καί, εἶναι φυσικό ἐπόμενο νά εἶναι ἔτσι τά πράγματα, διότι ὁ Ἀντιχρίστος θά γίνει ἢ ἐξ ὀλοκλήρου κατοικία τοῦ Διαβόλου, ἐνῶ ἡ παρουσία του θά εἶναι «κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ», ὅπως θά δοῦμε στό Τρίτο Μέρος τοῦ παρόντος βιβλίου.

Γεννᾶται τώρα, τό ἐρώτημα: Ποιοί «ἔζησαν καί ἐβασίλευσαν μετά (τῆς Ἐκκλησίας) τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη»;

Ἡ «Ἀποκάλυψη» μᾶς δίνει τήν ἀπάντηση, μέ σαφήνεια καί ἀκρίβεια: Ἐκεῖνοι, πού θά ἔχουν λάβει «μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ». Συγκεκριμένα, ἀναφέρει: «Μακάριος καί ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπί τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Χριστοῦ, καί βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη» (Κεφ. Κ', ἐδ. 6).

Σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ποιοί εἶναι ἐκεῖνοι, πού θά λάβουν «μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ»;

Κατ' ἀρχάς, «πρώτη (δέ) ἀνάστασις, (εἶναι) ἡ ἐκ νεκρῶν ἔργων ζωοποίησις» (P.G. 106, σελ. 413), ἐξηγεῖ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας. Γι' αὐτό, προσθέτει, «οἱ δέ μέρος ἐν τῇ πρώτῃ ἀναστάσει ἔχοντες, τουτέστιν ἐν τῇ ἐγέρσει τῇ ἐκ τῶν θανατουσῶν ἐννοιῶν (τε) καί πράξεων νεκρῶν, οὗτοι μακάριοι· οὐ γάρ ἔξει ἐπί τούτων ἐξουσίαν ὁ δεύτερος θάνατος, τουτέστιν ἡ ἀτελεύτητος κόλασις» (P.G. 106, σελ. 413). Καί ὁ Ἅγιος Ἀρέθας Καισαρείας, παρατηρεῖ: «Κατά δέ τῶν τήν πρώτην εὐδαιμονησάντων ἀνάστασιν οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ δεύτερος ἀπό τῆς ἁμαρτίας πρὸς τιμωρίαν ἀποκαθιστῶν θάνατος...» (P.G. 106, Κεφ. ΞΒ', σελ. 752).

Μέ ἄλλα λόγια, ὅσοι βίωσαν τήν «ἐν Χριστῷ» ζωή καί πέθαναν «διὰ τήν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καί διὰ τόν λόγον τοῦ Θεοῦ», ἢ καί «οὐ προσεκύνησαν τό θηρίον οὔτε τήν εἰκόνα αὐτοῦ, καί οὐκ ἔλαβον τό χάραγμα ἐπί τό μέτωπον αὐτῶν καί ἐπί τήν χεῖρα αὐτῶν» (Κεφ. Κ', ἐδ. 4), εἶναι αὐτοί πού θά ἔχουν λάβει «μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ», καί γι' αὐτούς, δέν θά ἔχει «ἐξουσίαν ὁ δεύτερος θάνατος, τουτέστιν ἡ ἀτελεύτητος κόλασις». Γι' αὐτό, ὅλοι αὐτοί οἱ πιστοί τοῦ Θεοῦ καί μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ - ἀπό τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου, μέχρι τήν ἐμφάνιση τοῦ Ἀντιχρίστου - εἶναι ἐκεῖνοι, πού πέτυχαν τήν ἔνωσή τους μέ τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ - τῇ θέωση - καί ἔτσι, «ἔζησαν καί ἐβασίλευσαν μετά (τῆς Ἐκκλησίας) τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη» (Κεφ. Κ', ἐδ. 4). Δηλαδή, κατά τή χρονική περίοδο, πού θά ὑφίσταται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῆς γῆς.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο, ὅτι οἱ τελευταῖοι πιστοί τοῦ Θεοῦ, πού «ἔζησαν καί ἐβασίλευσαν μετά (τῆς Ἐκκλησίας) τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη», εἶναι, ὅπως ἀναφέρει τό ἱερό κείμενο, ὅσοι «οὐ προσεκύνησαν τό θηρίον οὔτε τήν εἰκόνα αὐτοῦ, καί οὐκ ἔλαβον τό χάραγμα ἐπί τό μέτωπον αὐτῶν καί ἐπί τήν χεῖρα αὐτῶν» (Κεφ. Κ', ἐδ. 4). Ἀφοῦ, λοιπόν, ὅσοι ἀντιστάθηκαν καί δέν δέχθηκαν τό «χάραγμα», εἶναι οἱ τελευταῖοι πού συμμετέχουν στή «χιλιετή βασιλεία», καί τά «χίλια ἔτη» τῆς τελειώνουν μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ Ἀντιχρίστου, ἀποδεικνύεται - γιά ἄλλη μιά φορά - ὅτι, ἡ ἐπιβολή τοῦ «χαράγματος» θά γίνει πρῖν ἀπό τήν ἐναρξή τῆς βασιλείας τοῦ «βδελύγματος τῆς ἐρημώσεως». Δηλαδή, στά 3½ χρόνια τῆς βασιλείας τῶν «δέκα Βασιλέων». Καί, εἶναι οἱ τελευταῖοι πού θά

ζήσουν καί βασιλεύσουν «μετά (τῆς Ἐκκλησίας) τοῦ Χριστοῦ», διότι - ὅπως ἀναφέραμε καί προηγουμένως - μέ τήν ἐμφάνιση τοῦ Ἄντιχρίστου καί τῆ λήξη τῆς χιλιετοῦς βασιλείας, δέν θά ὑφίσταται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Κι ὅταν λέμε, ὅτι δέν θά ὑφίσταται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐννοοῦμε - ἐπαναλαμβάνουμε - ὅτι, δέν θά τελεῖται ἡ θεία λειτουργία, οὔτε τά ἑπτά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Κι αὐτό, παρά τό γεγονός, ὅτι κατά τῆ βασιλεία τοῦ Ἄντιχρίστου θά ὑπάρχει μέρος τῶν πιστῶν τοῦ Θεοῦ, πού θά βρίσκεται ὑπό διωγμό.

Ἄντίθετα μέ αὐτούς, πού «ἔζησαν καί ἐβασίλευσαν», «οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἕως τελεσθῆ τά χίλια ἔτη» (Κεφ. Κ', ἐδ. 5). Ποιοί, ὅμως, εἶναι οἱ «λοιποὶ τῶν νεκρῶν»;

Ἄς ἴδωμεν. Ὁ Ἅγιος Ἀρέθας Καισαρείας, ἐρμηνεύοντας τό ἐδ. 5, σημειώνει: «Νεκρούς δέ καλεῖ τούς ἐν τῇ ἀπιστίᾳ μεμενηκότας» (P.G. 106, Κεφ. ΞΒ', σελ. 752). Γι' αὐτό, συμπεραίνει ὁ Ἅγιος, «οἱ δέ νεκροὶ ζωήν οὐ μὴ ἴδωσιν» (P.G. 106, Κεφ. ΞΒ', σελ. 752). Ἐπομένως, οἱ «νεκροί», δηλαδή, οἱ ἀμετανόητοι καί ἀπιστοὶ πού δέν βίωσαν τήν «ἐν Χριστῷ» ζωή, καί ἔτσι, δέν πέτυχαν τήν ἔνωσή τους, τῆ θέωση, μέ τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ, «(οὐκ) ἔζησαν καί (οὐκ) ἐβασίλευσαν μετά (τῆς Ἐκκλησίας) τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη».

Ἐπίσης, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας, παρατηρεῖ: «Οἱ οὖν ἀπηγορευμένοι νεκροί, οἱ μὴ συνταφέντες καί συναναστάντες (τῷ) Χριστῷ διά τοῦ βαπτίσματος, ἀλλά τῇ νεκρώσει τῶν ἀμαρτημάτων ἐμμεΐναντες, οὐ ζῶσι σὺν αὐτῷ (δηλ. τῷ Χριστῷ) ἄχρι τελεσθῶσι χίλια ἔτη: ... Ὁ γάρ θάνατος αὐτῶν ἀρχή τῆς μελλούσης αὐτοῖς κολάσεως γίνεται» (P.G. 106, σελ. 413).

Γίνεται, λοιπόν, φανερό, ὅτι ἡ «χιλιετής» βασιλεία τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας του, ὀριοθετεῖται, μέ ἀρχή, τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου καί τέλος, τήν ἐμφάνιση τοῦ Ἄντιχρίστου. Γι' αὐτό, ἄλλες θεωρίες καί διδασκαλίες πού διαδίδονται μέ διαφορετικό περιεχόμενο, γιά τά «χίλια ἔτη» τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀποτελοῦν πλάνες καί ἐφευρέσεις τῶν ὀργάνων τοῦ Σατανᾶ.

Ο «ΠΟΛΕΜΟΣ» ΤΟΥ ΑΡΜΑΓΕΔΩΝΑ

17. Ἐνα θέμα, πού παρερμηνεύθηκε στό ἱερό κείμενο τῆς «Ἀποκάλυψης» - κυρίως ἀπό τούς Χιλιαστῆς καί τίς προτεσταντικές αἵρέσεις - εἶναι κι αὐτό, μέ τόν «πόλεμο» τοῦ Ἄρμαγεδῶνα. Μάλιστα, ὁ «Ἄρμαγεδῶν» προβάλλεται τόσο ἔντονα ἀπό τίς αἰρετικές αὐτές ομάδες, ὡς ὁ Γ' Παγκόσμιος πυρηνικός πόλεμος, ὥστε νά συμπεραίνεται, ὅτι ἡ συνεχῆς ἀναφορά σ' αὐτόν, γίνεται γιά νά προκαλέσει ψυχολογική πίεση καί φοβία στους ἀνθρώπους, μέ ἀπώτερο σκοπό, ν' ἀναγκαστοῦν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, νά ζητήσουν καταφύγιο γιά προστασία καί ἀσφάλεια στίς αἵρέσεις αὐτές.

Ἄς δοῦμε, λοιπόν, μέ ἰδιαίτερη προσοχή, τί λέγει ἡ «Ἀποκάλυψη» γιά τόν «πόλεμο» τοῦ Ἄρμαγεδῶνα.

«Καί ὁ ἕκτος (δηλ. ἄγγελος) ἐξέχεε τήν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τόν ποταμόν τόν μέγαν τόν Εὐφράτην· καί ἐξηράνθη τό ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῆ ἡ ὁδός τῶν βασιλέων τῶν ἀπό ἀνατολῆς ἡλίου. Καί εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος (δηλ. τοῦ Σατανᾶ) καί ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου (δηλ. τῶν «δέκα βασιλέων») καί ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου (δηλ. τοῦ Ἄντιχρίστου) πνεύματα τρία ἀκάθαρτα, ὡς βάτραχοι· εἰσὶ γάρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τούς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τόν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος» (Κεφ. ΙΣΤ', ἐδ. 12 - 14). «Καί συνήγαγεν αὐτούς εἰς τόν τόπον τόν καλούμενον Ἐβραϊστί Ἄρμαγεδῶν» (Κεφ. ΙΣΤ', ἐδ. 16).

Ἐδῶ, παρατηροῦμε στήν ἀρχή, ὅτι ἡ προετοιμασία τῶν «βασιλέων τῶν ἀπό ἀνατολῆς ἡλίου» ὀφείλεται στόν «ποταμόν τόν μέγαν τόν Εὐφράτην». Τί ὑπαινίσσεται, ἄραγε, ὁ «Εὐφράτης»; Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας, ἔχοντας ὑπόψη τό ἐδ. 12, τοῦ Κεφ. ΙΣΤ', σημειώνει: «Εἰκός δέ καί τόν Ἄντιχριστον ἐκ τῶν ἀνατολικῶν μερῶν τῆς Περσικῆς γῆς, ἔνθα ἡ φυλή τοῦ Δάν, ἐκ ρίζης Ἐβραίων ἐξερχόμενον» (P.G. 106, Κεφ. ΝΑ', σελ. 368). Μέ ἄλλα λόγια, ὁ «Εὐφράτης» ὑπαινίσσεται τόν Ἄντιχριστον. Γιατί,

ὁμως, ὁ «ἄνομος» παρομοιάζεται σάν «τόν ποταμόν τόν μέγαν»; «Ποταμός», στή γλώσσα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, σημαίνει «πειρασμός» ἢ «πειρασμούς».

Ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἀρέθας Καισαρείας, «σύνηθες τούτους (δηλ. τούς πειρασμούς) εἰς ὕδωρ καί ποταμούς ἀλληγορεῖν τῇ Γραφῇ» (P.G. 106, σελ. 669). Ἔτσι, ἡ «Ἀποκάλυψη» παρομοιάζει τόν Ἀντίχριστον, σάν τόν πῖο μεγάλο πειρασμό («τόν ποταμόν τόν μέγαν») πάνω στη γῆ. Καί, φυσικά, δέν ἔχει ἄδικο.

Πρός τί, ὁμως, πείθονται οἱ «βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὄλης», ἀπό τά «πνεύματα δαιμονίων»; «Συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τόν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ», τονίζει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης. Κι' ὁ Ἅγιος Ἀρέθας Καισαρείας, ἐρμηνεύει σχετικά: «Ἐκπορεύεται πρός τό κατάλληλον συγκροτῆσαι πόλεμον. Τά δέ διά τῶν δαιμονίων, φησίν, ἐνεργούμενα σημεῖα, τοῦ εἰς οἴστρον πολεμικόν ἐμβαλεῖν τούς βασιλεῖς, σκοπόν ἐμφαίνει τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης, ἥτις οὐκ ἄλλη εἰ μή ἡ δευτέρα τοῦ Κυρίου παρουσία» (P.G. 106, σελ. 712). Ἐπίσης, ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας παρατηρεῖ: «Τά γάρ διά τῶν διαμονίων, φησίν, ἐνεργούμενα ψευδῆ σημεῖα, τούς πειθομένους αὐτοῖς εἰς πόλεμον κατά τῆς μεγάλης καί ἐπιφανοῦς (τοῦ Θεοῦ) ἡμέρας τοῦ Κριτοῦ ζώντων καί νεκρῶν ἐπιστρατεύσουσιν» (P.G. 106, Κεφ. ΝΑ', σελ. 368).

Ἐναντίον, ποιοῦ θά κηρύξουν τόν πόλεμο οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς;

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης μᾶς πληροφορεῖ: «Καί εἶδον τό θηρίον (δηλ. τούς «δέκα βασιλεῖς») καί τούς βασιλεῖς τῆς γῆς καί τά στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι τόν πόλεμον μετά τοῦ καθημένου ἐπί τοῦ ἵππου καί μετά τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ» (Κεφ. ΙΘ', ἐδ. 19). Καί, ποιός εἶναι ὁ «καθημένος ἐπί τοῦ ἵππου», τόν ὁποῖον θά πολεμήσουν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς; Τό ἱερό κείμενο σημειώνει: «Καί κέκληται τό ὄνομα αὐτοῦ, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ» (Κεφ. ΙΘ', ἐδ. 13), καί «ἐπί τόν μηρόν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, βασιλεύς βασιλέων καί κύριος κυρίων» (Κεφ. ΙΘ', ἐδ. 16). Δηλαδή, ὁ «καθημένος ἐπί τοῦ ἵππου» εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Τί βλέπουμε, λοιπόν; Ὁ Ἀντίχριστος προετοιμάζει τόν

πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατά τήν ἡμέρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας του. Πείθει γιά τόν σκοπό αὐτό, τό «θηρίον» (δηλ. τούς «δέκα βασιλεῖς») καί «τούς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὄλης».

Μέ ἄλλα λόγια, νομίζουμε, ὅτι ὁ Σατανᾶς «εἰδώς, ὅτι ὀλίγον καιρόν ἔχει» (Κεφ. ΙΒ', ἐδ. 12), θά πείσει τά ὄργανά του στή γῆ - τόν Ἀντίχριστον καί τούς «βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὄλης» - νά ἀντισταθοῦν καί νά πολεμήσουν τόν Ἰησοῦ Χριστό. Κι' αὐτό, ἐπειδή θά νομίζουν, ὅτι ὁ Χριστός θά κατεβεῖ ξανά στή γῆ, ὡς ἐπίγειος βασιλιάς, γιά νά καταλάβει τήν ἐξουσία ἀπό τόν Ἀντίχριστο.

Ἡ θέση μας αὐτή, ἐπαληθεύεται ἀπό τόν Ἅγιο Ἐφραίμ τόν Σύρο, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπισημάνει τήν «ἀντίσταση» τοῦ Ἀντιχρίστου, κατά τήν «ῥωρᾶν ἐκείνην τήν φοβεράν, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος ἐκ τῶν οὐρανῶν». Συγκεκριμένα, ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ τονίζει: «Καί γάρ ὁ παμμίαιρος (δηλ. ὁ Ἀντίχριστος) οὐ παύεται ἐκζητῶν τούς ἁγίους ἐν τε γῆ καί θαλάσση, λογιζόμενος ὅτι ἐβασίλευσε τό λοιπόν ἐπί τῆς γῆς, καί πάντας ὑποτάσσει. Καί νομίζει ὁ ἄθλιος (δηλ. ὁ Ἀντίχριστος) ἀντισταθῆναι τῇ ῥωρᾶ ἐκείνῃ τῇ φοβερᾷ, ὅταν ἔλθῃ ὁ Κύριος ἐκ τῶν οὐρανῶν, μή εἰδώς ὁ ἄθλιος τήν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν καί ὑπερηφανίαν, δι' ἣν καί ἐξέπεσεν. Ὅμως ταρασσει τήν γῆν, ἐκφοβεῖ τά σύμπαντα ἐν ψευδέσι σημείοις μαγικοῖς».

Ἐπίσης, ὁ Σατανᾶς, παίζοντας τό τελευταῖο του «χαρτί», θά ἐπιδιώξει τόν πόλεμο ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, διότι γνωρίζει, ὅτι «ὀλίγον καιρόν ἔχει» γιά νά καταδικασθεῖ καί ριφθεῖ «εἰς τήν λίμνην τοῦ πυρός καί τοῦ θείου», δηλαδή στήν αἰώνια κόλαση, ὅπου θά βασανίζεται «ἡμέρας καί νυκτός εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Γι' αὐτό, ὁ Σατανᾶς «συνήγαγεν αὐτούς (δηλ. «τούς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὄλης», μέ ἀρχηγό τόν Ἀντίχριστο) εἰς τόν τόπον τόν καλούμενον Ἐβραϊστί Ἀρμαγεδῶν» (Κεφ. ΙΣΤ', ἐδ. 16). Ὁ Ἅγιος Ἀρέθας, ἐρμηνεύοντας τό ἐδάφιο αὐτό, ἀναφέρει: «Τόπον γάρ νῦν τόν καιρόν ἀκουστέον. Τῷ καιρῷ τοίνυν τούτῳ οἱ ὑπό πονηρῶν πνευμάτων ἀπατηθέντες καταλαμβανόμενοι, τεύξονται διακοπῆς. Τοῦτο γάρ Ἐρμαγεδῶν ἢ

Ἑβραϊκή λέξις εἰς τὴν Ἑλλάδα διαπορθμευομένη νοεῖν παρέχει. Καί τις ἢ διακοπή; Ἡ τοῦ θεοῦ διαίρεσις χαρίσματος ...» (P.G. 106, σελ. 712). Κι' ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας, ἐρμηνεύοντας τὴν λέξιν «Ἀρμαγεδών», ἀναφέρει: «Τό δέ Ἀρμαγεδών, διακοπή ἢ διακοπτομένη ἐρμηνεύεται» (P.G. 106, σελ. 369).

Νά, λοιπόν, τί σημαίνει «Ἀρμαγεδών», καί ὄχι, Γ' παγκόσμιος πυρηνικός πόλεμος, ὅπως διαλαλοῦν οἱ κάθε λογῆς αἰρετικές ομάδες, ἰδίως οἱ Χιλιαστές.

Τί ἀκολουθεῖ τόν «Ἀρμαγεδών»; Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης μᾶς πληροφορεῖ: «Καί ὁ ἕβδομος (δηλ. ἄγγελος) ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τόν ἄερα· καί ἐξῆλθε φωνή μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπό τοῦ θρόνου λέγουσα· γέγονε. Καί ἐγένοντο ἀστραπαί καί φωναί καί βρονταί, καί σεισμός ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς ...» (Κεφ. ΙΣΤ', ἐδ. 17 - 18). «Καί χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους ...» (Κεφ. ΙΣΤ', ἐδ. 21).

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας, ἐρμηνεύοντας τὰ ἐδάφια αὐτά, τονίζει: «Ἀγγελική φωνή οὐρανόθεν φησί· Γέγονε· τουτέστι, τό θεῖον τετέλεσται πρόσταγμα· αἱ δέ (φωναί καί) ἀστραπαί καί βρονταί, τό καταπληκτικόν τῶν γινομένων κατά τὴν μέλλουσαν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν σημαίνουσιν· (ὥσπερ πάλαι τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ τό Σιναῖον ὄρος κατάβασιν) ὁ δέ σεισμός, τὴν τῶν ὄντων μεταποίησιν (σημαίνει) ...» (P.G. 106, Κεφ. ΝΒ', Λόγος ΙΗ', σελ. 372). Κι' ὁ Ἅγιος Ἀρέθας, ἀναφερόμενος στό «μέγαλο σεισμό», ἐπισημαίνει: «Σεισμόν λέγει, τὴν μεταποίησιν καί μεταβολὴν τῶν φθαρτῶν ἐπὶ τό ἄφθαρτον, ὃ ἔσται ἀπό τῆς δευτέρας Χριστοῦ παρουσίας» (P.G. 106, Κεφ. ΝΒ', σελ. 713).

Γίνεται φανερόν, ὅτι μετὰ τὴν διακοπὴν («Ἀρμαγεδών»), δηλαδή τὴν διαίρεση τοῦ «θεοῦ χαρίσματος», θ' ἀκολουθήσει ἡ ἔνδοξη Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου καί συνάμα, ἡ μεταβολὴ «τῶν φθαρτῶν ἐπὶ τό ἄφθαρτον».

Σημ. ΛΜΔ: Ἡ παράθεση τῶν αγιοπατερικῶν κειμένων εἶναι πολὺ κατατοπιστική, ἀλλὰ ἡ ἐρμηνεία ὅτι «Ἀντίχριστος εἶναι οἱ 10 βασιλεῖς» εἶναι υποκειμενικὴ τοῦ συγγραφέα, μετὰ τὴν ὁποία δὲν συμφωνῶ. Ὁ Ἀντίχριστος εἶναι ἓνα πρόσωπο, οὐ φευδοπροφήτης ἄλλο, καὶ Δράκων εἶναι ὁ Σατανᾶς.

ΓΩΓ ΚΑΙ ΜΑΓΩΓ

18. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης στὴν «Ἀποκάλυψη» ἀναφέρεται καί στὴν περίπτωση τοῦ «Γώγ καὶ Μαγώγ». Συγκεκριμένα, σημειώνει: «Καί ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καί ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τόν Γώγ καὶ Μαγώγ, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τόν πόλεμον ...» (Κεφ. Κ', ἐδ. 7 - 8).

Ἡ περίπτωση τοῦ «Γώγ καὶ Μαγώγ» ἀναφέρεται ἐκτενέστερα καί στόν προφήτη Ἰεζεκιήλ (Κεφ. 38 - 39).

Τί ὑπαινίσσονται, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης καί ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ, ὅταν ἀναφέρονται στόν «Γώγ καὶ Μαγώγ»;

Πολλοὶ ἐρμηνευτές ἔδωσαν διάφορες ἐρμηνεῖες στίς αἰνιγματικές καί μυστηριώδεις αὐτές λέξεις. Ἡ ὀρθότερη, νομίζουμε, ἐρμηνεία εἶναι ἐκείνη πού ἀναφέρει, ὅτι ἡ λέξις «Γώγ» ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τὴν Σουμερικὴ λέξιν gug, πού σημαίνει «σκόπη». Κι' αὐτό, ἐπειδὴ θεωρεῖ τόν «Γώγ», ὡς τὴν προσωποποίηση τοῦ σκότους.

Καί, τίθεται τό ἐρώτημα: Ἀφοῦ, ὁ ἄρχοντας τοῦ σκότους εἶναι ὁ σατανᾶς, πού θά πλανῆσει τόν «Γώγ», ἢ προσωποποίησή του πάνω στὴ γῆ - σύμφωνα μέ τὴν Ἁγία Γραφή - κατά τὴν ἐσχατολογικὴ ἐποχὴ, ποιός θά εἶναι; Ἐδῶ, δὲν χωροῦν πολλὲς ἀπαντήσεις, ἀλλὰ μία καί μοναδική. Ἡ προσωποποίηση τοῦ σατανᾶ, τοῦ ἄρχοντα τοῦ σκότους, πάνω στὴ γῆ, θά εἶναι ὁ «υἱός τῆς ἀπωλείας», ὁ Ἀντίχριστος. Γι' αὐτό, γίνεται φανερό, ὅτι μέ τὴν λέξιν «Γώγ», ὁ Ἅγιος Ἰωάννης καί ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ ὑπαινίσσονται τόν Ἀντίχριστο.

Ἐπίσης, ἡ λέξις «Μαγώγ» ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τὴν βαβυλωνιακὴ λέξιν Ma(tu), πού σημαίνει κατ' ἀκρίβεια, «χώρας καί τοῦ Γώγ», δηλαδή «χώρας τοῦ Γώγ». Καί, τό ἐρώτημα πού τίθεται ἐδῶ, εἶναι: Ποιά εἶναι ἡ «χώρα τοῦ Γώγ», δηλαδή ἡ «χώρα» τοῦ Ἀντιχρίστου; Ἐδῶ, νομίζουμε, ὅτι ἡ «χώρα» ὑπαινίσσεται, γενικά, τὴν βασιλεία τοῦ «Γώγ», δηλαδή, τὴν βασιλεία τοῦ Ἀντιχρίστου καί ὄχι, τόν τόπο τῆς καταγωγῆς του.

Πότε προσδιορίζεται ὁ χρόνος ἐμφάνισης τοῦ «Γώγ»;

Ἡ «᾽Αποκάλυψη» μᾶς πληροφορεῖ: «Καί ὅταν τελεσθῇ τά χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καί ἐξελεύσεται πλανῆσαι ... τόν Γῶγ ...» (Κεφ. Κ', ἐδ. 7 - 8). Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ «Γῶγ» ἐμφανίζεται μὲ τὴν ἑναρξη τῆς βασιλείας τοῦ Ἄντιχρίστου. Ἐνῶ, ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ ἀναφέρει: «ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται» (Κεφ. ΛΗ', ἐδ. 8), «ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται» (Κεφ. ΛΗ', ἐδ. 16).

Ὁ Γῶγ ἢ Ἄντιχριστος μὲ «τά ἔθνη τά ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς» θά ἐπιδιώξει νά καταδιώξει τούς «ἀγίους», δηλαδή, τὸ σύνολο τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Συγκεκριμένα, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἀναφέρει: «Καί ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καί ἐκύκλευσαν (δηλ. περιεκύκλωσαν) τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην» (Κεφ. Κ', ἐδ. 9). Ὁ Ἅγιος Ἀρέθας, ἔχοντας ὑπόψη τὸ ἐδάφιο αὐτό, ἐρμηνεύει: «Καί τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν ἡγαπημένην πόλιν, δηλαδή τὴν ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίαν τῆ κυκλώσει καὶ πειλήσει ἐκπορθήσουσι» (P.G. 106, σελ. 757). Ἐδῶ, «Ἐκκλησίαν», ὁ Ἅγιος Ἀρέθας ἐννοεῖ γενικά, τὸ σύνολο τῶν πιστῶν τοῦ Θεοῦ, διότι ὅπως ἀναφέραμε προηγουμένως - σύμφωνα μὲ τὸν Ἅγιο Ἐφραίμ τὸν Σύρο - δὲν θά τελεῖται ἡ θεία λειτουργία καὶ τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, στὰ χρόνια τῆς βασιλείας τοῦ Ἄντιχρίστου. Τὸν διωγμὸ τοῦ περιούσιου λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ νέου Ἰσραὴλ, «ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν» ἀπὸ τὸν Γῶγ ἢ Ἄντιχριστο, ἐπισημαίνεται καὶ ἀπὸ τὸν προφήτη Ἰεζεκιήλ: «Καί ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται καὶ ἦξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, ἐπὶ γῆν Ἰσραὴλ (δηλ. τοῦ νέου Ἰσραὴλ), ἢ ἐγεννήθη ἔρημος δι' ὄλου» (Κεφ. ΛΗ', ἐδ. 8). Ἐπίσης: «Καί ἀναβήση ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ (δηλ. τὸ νέο Ἰσραὴλ) ὡς νεφέλη καλύψει γῆν» (Κεφ. ΛΗ', ἐδ. 16).

Πῶς περιγράφεται τὸ τέλος τοῦ Γῶγ ἢ Ἄντιχρίστου;

Ἡ «᾽Αποκάλυψη» μᾶς πληροφορεῖ: «Καί κατέβει πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς» (Κεφ. Κ', ἐδ. 9). Κι' ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ ἀναφέρει: «Καί ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἂν ἔλθῃ Γῶγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ (δηλ. τοῦ νέου Ἰσραὴλ), λέγει Κύριος Κύριος, ἀναβήσεται ὁ θυμὸς μου καὶ ὁ

ζῆλος μου, ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα, εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμός μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραὴλ» (Κεφ. ΛΗ', ἐδ. 18 - 19). Καί, προσθέτει: «Καί κρινῶ αὐτόν (δηλ. τὸν Γῶγ) θανάτῳ καὶ αἵματι καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι καὶ λίθοις χαλάζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλά μετ' αὐτοῦ» (Κεφ. ΛΗ', ἐδ. 22).

Γίνεται φανερό, ὅτι ἡ περιγραφή τοῦ τέλους τοῦ «Γῶγ» εἶναι ἡ ἴδια μ' ἐκείνη τοῦ «Ἄρμαγεδώνα». Ἀξίζει, μάλιστα, νά τονισθεῖ, ὅτι κι' ὁ «μέγας σεισμός», δηλαδή, ἡ μεταβολὴ «τῶν φθαρτῶν ἐπὶ τὸ ἄφθαρτον», εἶναι κοινός καὶ στὶς δύο περιγραφές. Κι' ὁ «ἐπίλογος» τοῦ «Ἄρμαγεδώνα» ἢ τοῦ «Γῶγ» εἶναι ἡ ἐνδοξη Δευτέρα Παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μας: «Καί μεγαλυνθήσομαι καὶ ἁγιασθήσομαι καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον (δηλ. ἐνώπιον) ἐθνῶν πολλῶν (δηλ. πάντων), καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι (ὁ) Κύριος» (Ἰεζεκιήλ, Κεφ. ΛΗ', ἐδ. 23). Ὅπως καὶ ἡ «᾽Αποκάλυψη» φανερώνει: «Καί εἶδον θρόνον μέγαν λευκόν καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτῷ, οὐ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός ...» (Κεφ. Κ', ἐδ. 11). «Διὰ τοῦ θρόνου τοῦ λευκοῦ - ἐρμηνεύει ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας - δηλοῦται ἡ ἀνάπαυσις τοῦ Θεοῦ ἢ ἐν τοῖς λαμπροῖς ταῖς ἀρεταῖς ἀγίοις ποιήσεται, τούτοις ἐνθρονιζόμενος. Ἡ δὲ φυγὴ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν τούτων σημαίνει παρέλευσιν, καὶ εἰς τὸ βέλτιον ἀνανέωσιν. Ἐν οἷς τόπος τροπῆς οὐχ εὐρεθήσεται. Εἰ γάρ ἢ κτίσις δι' ἡμᾶς τῆ φθορᾶ ὑπετάγη, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, μεταποιηθήσεται σύν ἡμῖν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν τέκνων τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἀνακαινιζομένη ἐπὶ τὸ φαιδρότερον, καὶ οὐ παντελῆ ἀφανισμόν ὑπομένουσα ...» (P.G. 106, Κεφ. ΞΔ', Λόγος ΚΒ', σελ. 420). Ἐπίσης, ὁ Ἅγιος Ἀρέθας παρατηρεῖ: «Ἡ φυγὴ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, οὐ τοπικὴν σημαίνει μετανάστασιν, ἀλλὰ φυγὴν τὴν ἀπὸ τῆς φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν καὶ μετάστασιν, καὶ τὴν ἐσχάτην τοῦ Κυρίου παρουσίαν, καθ' ἣν τὸ θνητόν ἡμῶν τοῦτο σῶμα ἐνδύεται ἀφθαρσίαν, καὶ ἀνακαινισθήσεται τὸ πρόσωπον τῆς γῆς» (P.G. 106, Κεφ. ΖΔ', σελ. 757).

ΣΗΜ. (Λ.Μ.Δ.) Μετὰ τὴν ἀκολουθοῦσα παράθεσις τῶν ἀποσπασμάτων τῶν προφητειῶν τῆς Παλ. διαθήκης, βλ. διευκρινιστικὸ σημεῖωμα.

ΔΑΝΙΗΛ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ (ΠΑΛ. ΔΙΑΘΗΚΗ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

¹ ΕΝ ἔτει πρώτῳ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων Δανιήλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν. ² ἐγὼ Δανιήλ ἐθεώρουν ἐν ὁράματί μου τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην. ³ καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἀλλήλων.

⁴ τὸ *πρῶτον ὡσεὶ λέαινα*, καὶ πτερὰ αὐτῆ ὡσεὶ ἀετοῦ· ἐθεώρουν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς, καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῆ.

⁵ καὶ ἰδοὺ *θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκω*, καὶ εἰς μέρος ἐν ἐστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς ἀναμέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς, καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῆ· ἀνάστηθι, φάγε σάρκας πολλὰς. ⁶ ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν καὶ ἰδοὺ

θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδαλις, καὶ αὐτῆ πτερὰ τέσσαρα πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῆ. ⁷ ὀπίσω τούτου ἐθεώρουν καὶ ἰδοὺ

θηρίον τέταρτον φοβερὸν καὶ ἔκθαμβον καὶ ἰσχυρὸν περισσῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροὶ μεγάλοι, *ἐσθίου καὶ λεπτῦνον καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει**, καὶ αὐτὸ διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ *κέρατα δέκα αὐτῷ*. ⁸ προσενόουν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ *κέρας ἕτερον μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν*, καὶ τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξερριζώθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοὶ ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα.

⁹ ἐθεώρουν ἕως ὅτου οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών, καὶ ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον καθαρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλόξ πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον. ¹⁰ ποταμὸς πυρὸς εἶλκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· χίλια χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ, καὶ μύρια μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ· κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεώχθησαν. ¹¹ ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκείνο ἐλάλει, ἕως οὗ ἀνηρέθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός. ¹² καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ἡ ἀρχή, καὶ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ. ¹³ ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἦν καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ προσηνέχθη. ¹⁴ καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἣτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται.

¹⁵ Ἐφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἔξει μου, ἐγὼ Δανιήλ, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με. ¹⁶ καὶ προσῆλθον ἐνὶ τῶν ἐστηκότων καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων, καὶ εἶπέ μοι τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι. ¹⁷ ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλείαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς, ¹⁸ αἱ ἀρθήσονται· καὶ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι Ἰψίστου καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων. ¹⁹ καὶ ἐζήτησαν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου, ὅτι ἦν διάφορον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροὶ καὶ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ. ἐσθίου καὶ λεπτῦνον καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει. ²⁰ καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος καὶ ἐκτινάξαντος τῶν προτέρων τρία, κέρας ἐκείνο, ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν. ²¹ ἐθεώρουν καὶ τὸ κέρας ἐκείνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτούς, ²² ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίοις Ἰψίστου, καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι.

²³ καὶ εἶπε· τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῆ, ἣτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν καὶ συμπατήσῃ αὐτὴν καὶ κατακόψῃ. ²⁴ καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει. ²⁵ καὶ λόγους πρὸς τὸν Ἰψίστου λαλήσει καὶ τοὺς ἁγίους Ἰψίστου παλαιώσει καὶ ὑπονοήσῃ τοῦ ἀλλοιωῦσαι καιροὺς καὶ νόμον. καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ *ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἡμισυ καιροῦ*. ²⁶ καὶ τὸ κριτήριον καθίσει καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουςι τοῦ ἀφανίσαι καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους. ²⁷ καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἁγίοις Ἰψίστου, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύουσιν καὶ ὑπακούουσιν. ²⁸ ἕως ὧδε τὸ πέρασ τοῦ λόγου. ἐγὼ Δανιήλ, οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφὴ μου ἠλλοιώθη ἐπ' ἐμοί, καὶ τὸ ρῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα...

* Μήπως ἡ ΕΕ δεν θάβει ὅτι προϊόντα δεν μπορεῖ να καταναλώσει; Λ.Μ.Δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ (ΔΑΝΙΗΛ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ)

¹ ΚΑΙ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἐστηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλίψις οἷα οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῆ ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαὸς σου, πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ· ² καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον· ³ καὶ οἱ συνιέντες ἐκλάμπουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ ἔτι· ⁴ καὶ σύ, Δανιήλ, ἔμφραξον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῆ ἡ γνῶσις.

⁵ Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιήλ καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἰστήκεισαν, εἰς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ καὶ εἰς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ· ⁶ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ· ἕως πότε τὸ πέρασ ὧν εἶρηκας τῶν θαυμασιῶν; ⁷ καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὑψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι *εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἡμῖσιν καιροῦ* ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκορπισμὸν γνῶσκονται πάντα ταῦτα· ⁸ καὶ ἐγὼ ἤκουσα καὶ οὐ συνῆκα καὶ εἶπα· Κύριε, τί τὰ ἔσχατα τούτων; ⁹ καὶ εἶπε· δεῦρο Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι, ἕως καιροῦ πέρασ· ¹⁰ ἐκλεγῶσι καὶ ἐκλευκαιθῶσι καὶ πυρωθῶσι καὶ ἀγιασθῶσι πολλοί, καὶ ἀνομήσωσιν ἄνομοι· καὶ οὐ συνήσουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι· ¹¹ *καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελεισμοῦ καὶ τοῦ δοθῆναι βδέλυγμα ἐρημώσεως ἡμέραι χίλιαι διακόσιαι ἐνεθήκοντα*· ¹² *μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα πέντε*· ¹³ καὶ σύ δεῦρο καὶ ἀναπαύου· ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν κληρὸν σου, εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ (ΠΑΛ. ΔΙΑΘΗΚΗ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ

¹ ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων· ² υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γῶγ καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγῶγ, ἄρχοντα Ρῶς, Μοσὸχ καὶ Θοβέλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν· ³ καὶ εἶπον αὐτῷ τάδε λέγει Κύριος Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γῶγ ἄρχοντα Ρῶς, Μοσὸχ καὶ Θοβέλ· ⁴ καὶ συναῶξω σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἱππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας, συναγωγῆ πολλῇ, πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι, ⁵ Πέρσαι καὶ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες, πάντες περικεφαλαῖαι καὶ πέλταις, ⁶ Γομέρ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, οἶκος τοῦ Θεργαμὰ ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ· ⁷ ἐτοιμάσθητι, ἐτοίμασον σεαυτὸν σύ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηγμένη μετὰ σοῦ καὶ ἔση μοι εἰς προφυλακὴν· ⁸ *ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτοιμασθήσεται καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται* καὶ ἤξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, ἐπὶ γῆν Ἰσραὴλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὄλου· καὶ οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελέλυθε καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαντες· ⁹ καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς καὶ ἤξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν καὶ ἔση σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ· ¹⁰

Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, καὶ λογιῆ λογισμοὺς πονηροῦς ¹¹ καὶ ἐρεῖς· ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην, ἣξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχία καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης, πάντας κατοικοῦντας γῆν, ἐν ἣ οὐχ ὑπάρχει τείχος οὐδὲ μοχλοί, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς· ¹² προνομεῦσαι προνομὴν καὶ σκύλα σκυλεύσαι αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖράς μου εἰς τὴν ἡρημωμένην, ἣ κατωκίσθη, καὶ ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, πεποικηκότας κτήσεις, κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὄμφαλὸν τῆς γῆς· ¹³ Σαββὰ καὶ Δαιδὰν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνοι καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσί σοι· *εἰς προνομὴν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχη καὶ σκυλεύσαι σκύλα;* συνηγάγες συναγωγὴν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγκασθαι κτήσιν τοῦ σκυλεύσαι σκύλα· ¹⁴ διὰ τοῦτο προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἶπον τῷ Γῶγ· τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπ' εἰρήνης ἐγερθήσῃ; ¹⁵ καὶ ἤξεις ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ, ἀναβάται ἵππων πάντες, συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή, ¹⁶ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν· ἐπ'

ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γινῶσι πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ ἐν τῷ ἁγιασθῆναι με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.

¹⁷ τὰδε λέγει Κύριος Κύριος τῷ Γῶγ· σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν τοῦ Ἰσραήλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι, τοῦ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς. ¹⁸ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ἂν ἔλθῃ Γῶγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος Κύριος, ἀναβήσεται ὁ θυμὸς μου ¹⁹ καὶ ὁ ζῆλός μου. ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα, εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραήλ. ²⁰ καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τὰ ἔρποντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ραγήσεται τὰ ὄρη καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες, καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται. ²¹ καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸν πᾶν φόβον, λέγει Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται. ²² καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι καὶ ὑετῷ κατακλύζονται καὶ λίθοις χαλάζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ. ²³ καὶ μεγαλυνησομαι καὶ ἁγιασθήσομαι καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν. καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ

¹ ΚΑΙ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ Γῶγ καὶ εἰπόν· τὰδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γῶγ ἄρχοντα Ρῶς, Μοσὸχ καὶ Θοβὲλ ² καὶ συναξω σε καὶ καθοδηγήσω σε καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἑσχάτου τοῦ βορρᾶ καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραήλ. ³ καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς δεξιᾶς καὶ καταβαλῶ σε ⁴ ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραήλ, καὶ πεσῆ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων, παντὶ πετεινῷ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι. ⁵ ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῆ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος. ⁶ καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γῶγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης· καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. ⁷ καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραήλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι· καὶ γινώσκονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραήλ. ⁸ ἰδοὺ ἤκει, καὶ γνώση ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος· αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἐλάλησα. ⁹ καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραήλ καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὄπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασι καὶ ράβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις· καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη.

¹⁰ καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν, ἀλλ' ἡ τὰ ὄπλα κατακαύσουσι πυρὶ· καὶ προνομεύσουσι τοὺς προνομεύσαντας αὐτοὺς καὶ σκυλεύσουσι τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς, λέγει Κύριος. ¹¹ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γῶγ τόπον ὀνομαστόν, μνημεῖον ἐν Ἰσραήλ, τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσῃ, καὶ περιοικοδομήσουσι τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος. ¹² καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γῶγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ κληθήσεται Τὸ γαί τὸ πολυάνδριον τοῦ Γῶγ. ¹³ καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς οἶκος Ἰσραήλ, ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ, ἐν ἑπταμῆνῳ καὶ κατορύξουσιν αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς ὀνομαστόν ἡ ἡμέρα ἐδοξάσθη, λέγει Κύριος. ¹⁴ καὶ ἄνδρας διὰ παντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, καθαρῖσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπταμῆνον, καὶ ἐκζητήσουσι. ¹⁵ καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν καὶ ἰδὼν ὅστοῦν ἀνθρώπου οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ σημεῖον, ἕως οὗτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς τὸ γαί τὸ πολυάνδριον τοῦ Γῶγ· ¹⁶ καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Πολυάνδριον καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ. ¹⁷ καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπόν· τὰδε λέγει Κύριος· εἰπόν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου· συναχθήτε καὶ ἔρχεσθε, συναχθήτε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω ἐπὶ τὴν θυσίαν μου ἣν τέθουκα ὑμῖν, θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραήλ, καὶ φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἷμα. ¹⁸ κρέα γιγάντων φάγεσθε καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε, κριοὺς καὶ μόσχους καὶ τράγους, καὶ οἱ μόσχοι ἔστεατωμένοι πάντες. ¹⁹ καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἧς ἔθουσα ὑμῖν. ²⁰ καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἵππον καὶ ἀναβάτην, γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστήν, λέγει Κύριος. ²¹ καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου, ἣν ἐποίησα, καὶ τὴν χεῖρά μου, ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς. ²² καὶ γινώσκονται οἶκος Ἰσραήλ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα. ²³ καὶ γινώσκονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραήλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπεσαν πάντες μαχαίρᾳ. ²⁴ κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν. ²⁵ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος Κύριος· νῦν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραήλ καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου. ²⁶ καὶ λήψονται τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν, ἣν ἠδίκησαν, ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν. ²⁷ ἐν τῷ

ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ²⁸ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι. ²⁹ καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' οὗ ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος.

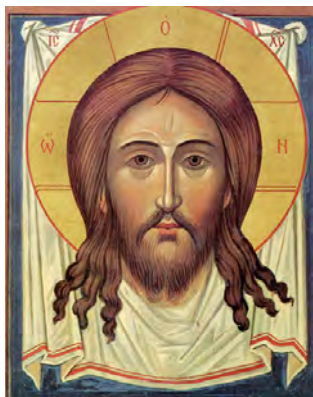

ΙΩΗΛ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ (ΠΑΛ. ΔΙΑΘΗΚΗ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

¹ ΟΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, ² καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἳ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν γῆν μου καταδιείλαντο ³ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου καὶ ἔπινον...

...¹² ἐξεγείρεσθωσαν καὶ ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, διότι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. ¹³ ἔξαποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύεσθε, πατείτε, διότι πλήρης ἡ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπολήμια, ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακὰ αὐτῶν. ¹⁴ ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. ¹⁵ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι φέγγος αὐτῶν. ¹⁶ ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιών ἀνακεκράξεται καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιών ὄρει ἁγίῳ μου· καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἄλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι...

ΣΗΜ. (ΥΠΟ Λ.Μ.Δ.) Κάποιες επεξηγήσεις ἐπὶ των ερμηνειῶν των προφητειῶν καὶ ἰδίως ἐπὶ του κατὰ πόσον ο Πόλεμος του Γωγ εἶναι ο τελευταῖος καὶ ἀν ἀμέσως ἀκολουθεῖ ἡ 2^α Παρουσία:

Ἀρχίζοντας κάποιος νὰ διαβάσει τὸ 39^ο κεφάλαιο τοῦ προφήτου Ἰεζεκιὴλ νομίζει ὅτι ἐκ παραδρομῆς ἀναγράφονται σχεδὸν αὐτολεξεί τα ἴδια λόγια ποὺ διάβασε πρὶν στο 38^ο κεφάλαιο (ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρῶς, Μοσοῦ καὶ Θοβέλ ...) Ἀναφέρεται δηλ. με μικρὲς διαφοροποιήσεις, 2 φορές, καὶ στο 38^ο καὶ στο 39^ο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου τοῦ Προφ. Ἰεζεκιὴλ ἡ εσχατολογικὴ τιμωρία τοῦ Γωγ καὶ των ἀκολουθῶν του. Εἶδαμε σε προγενέστερη ἀνάλυση τὴν ερμηνεία ποὺ γίνεται ἀπὸ τους Πατέρες ποὺ ἀποδεικνύει πλήρως ὅτι ἡ μάχη τοῦ Γωγ ἔχει θέση στο τέλος τῆς Ἱστορίας τοῦ κόσμου καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὲν χρειάζεται νὰ προσθέσωμε κάποια ερμηνεία εμεῖς, ὅλα εἶναι ξεκάθαρα. Τὶ γίνεται ὅμως με τα γεγονότα ποὺ ἀναφέρονται συμπεπλεγμένα με τα ως ἄνω ἄκρως εσχατολογικὰ ἀναμενόμενα; Στο 39^ο κεφ. π.χ. ἀναφαίρεται σαφῶς χρονικὸ διάστημα καψίματος ὀπλων (επτὰ ἔτη) καὶ ταφή σε συγκεκριμένο χῶρο, τὸ «Πολυάνδριο» μετὰ ἀπὸ περισυλλογὴ των πτωμάτων ποὺ θα διαρκέσει ἐπτὰ μῆνες. Εἶναι δυνατόν νὰ ἀναφαίρεται ἡ ἐν λόγῳ μάχη στη συγκεκριμένη ἐποχὴ ἀκολουθουμένη ἀμεσα ἀπὸ τὴν 2^α Παρουσία; Μετὰ ὅμως τῆ 2^α Παρουσία ὅλα εἶναι ἀνακαινισμένα, καμμία ερμηνεία ἔστω καὶ ἀλληγορικὴ δὲν μπορεῖ νὰ σταθεῖ γιὰ τα λεγόμενα αὐτὰ τοῦ 39^{ου} κεφ. τοῦ Προφ. Ἰεζεκιὴλ. Διότι καὶ ἡ φύση τους εἶναι τέτοια (σαφεῖς χρονολογίες, ταφές, μνημεῖα κλπ) ποὺ ἀλληγορικὰ δὲν μποροῦν νὰ σταθοῦν. Ἐπίσης ἀναφαίρεται «καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης». Ἀλλὰ γνωρίζομε, ὅτι κατὰ τὴν Πατερικὴ καὶ Ἀγιογραφικὴ διάλεκτο, νῆσοι ἀποκαλοῦνται ἀλληγορικὰ οἱ κατὰ τόπους ἐκκλησίες. Μετὰ ὅμως τὴν 2^α Παρουσία ἡ Ἐκκλησία θα εἶναι ἐνωμένη με τὸ Θεό, καὶ θάλασσα καὶ νῆσοι δὲν θα ὑπάρχουν κατὰ τὴν Ἀποκάλυψη. Νῆσοι με τὴν κυριολεκτικὴ τους σημασία ονομάζεται ἡ Ἑλλάς, ποὺ εἶναι γνωστό ὅτι δὲν ἔπαψε ποτέ νὰ ἀπειλεῖται ἀπὸ γείτονες καὶ μὴ. Μάλιστα ἀπὸ αὐτοὺς τους στίχους προκύπτει ὅτι **τότε μόνο θα εἰρηνεύσει ἡ περιοχὴ γύρω στη χώρα μας ὅταν ὁ Κύριος ἐξολοθρεύσει τὴ δύναμη των ἐχθρῶν στη μάχη κατὰ του ΓΩΓ.**

Είναι λοιπόν φανερό ότι εδώ ο προφήτης Ιεζεκιήλ δια του φωτισμού του Αγίου Πνεύματος αναφέρεται σε **δύο (2) μάχες**. Μία μάχη πριν από τον έσχατο Αντίχριστο με φανερά αποτελέσματα κατά των φιλοπολέμων λαών που κυριευμένοι από τὰ πάθη τους επιχειρούν να εξαφανίσουν την ενεργό Εκκλησία του Χριστού (τον νέο Ισραήλ, μέσα στον οποίο συγκαταλλέγονται και όσοι δέχθηκαν τον Χριστό από τον παλαιό Ισραήλ) και τους απανταχού ευσεβείς, έχοντας σκοτεινές αρπαχτικές διαθέσεις κάτω από την αρχηγία του ομώνυμου άρχοντα «Γωγ» (=σκότος). Και μία ακόμη μάχη, που θα είναι μόνο προετοιμασία μάχης, στο τέλος της Ιστορίας, την εποχή του Αντιχρίστου, η οποία ακολουθείται άμεσα από την 2^α Παρουσία. Η 1^η μάχη κρίνεται απαραίτητη διότι και τότε (τώρα;) όπως στην περίοδο του Αντιχρίστου οι σκοτεινές δυνάμεις συνασπίζονται παγκοσμίως κατά της διδασκαλίας του Χριστού και την πολεμούν. Μάλιστα πιθανόν τα κρισιμότερα να είναι 7 έτη. (βλ. προφ. Δανιήλ). Η μάχη αυτή έτσι όπως περιγράφεται από τον προφ. Ιεζεκιήλ ξεκινάει σαν μάχη κατά της Εκκλησίας του Χριστού στο κοινωνικό πεδίο (γιαυτό αναφέρει «*ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτοιμασθήσεται*»). Προετοιμασία αποτελεί κάθε είδους δίωξη των Χριστιανών και της Χριστιανικής διδασκαλίας από άθεα καθεστώτα. Η Εκκλησία του Χριστού (ο νέος Ισραήλ στον οποίο αναφέρεται η προφητεία) δεν κατέχει υλικά όπλα για άμυνα, αλλά μόνο πνευματικά, και αποτελείται από τους πιστούς όλου του κόσμου. Γιαυτό αναφέρεται «*ἤξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχία καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης, πάντας κατοικοῦντας γῆν, ἐν ἧ ἔτι οὐκ ὑπάρχει τείχος οὐδὲ μοχλοί, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς*». Όλα όμως τα κράτη του κόσμου έχουν στρατούς και όπλα και βέβαια και το κράτος του Ισραήλ. Η ταλαιπωρία των μελών της Εκκλησίας προκλήθηκε μόνο από τις αμαρτίες «*γινώσκονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραὴλ*». Όμως στο τέλος παραχωρεῖ ο Θεός την αλληλεξόντωση των «εχθρών» στην πολεμική σύγκρουση που ακολουθεῖ «*μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται*». Και οι δύο μάχες είναι σαφώς εσχατολογικές, και έτσι αποκαλούνται από τον προφήτη, αλλά η μεταγενέστερη είναι η φοβερότερη και σημαντικότερη, για τις συνέπειές της, διότι μετά την εξολόθρευση του Αντιχρίστου που γίνεται κατ' αυτήν όπως και του στρατεύματός του, όχι με πόλεμο αλλά με ένα φύσημα μόνο του Κ.Ι. Χριστού κατά τον Απόστολο, «*τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ*», (ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β, κεφ.Β στίχ.8), ακολουθεῖ η 2^α Παρουσία. Σε εμάς όμως η 1^η μάχη είναι πολύ σημαντική διότι είναι πιο κοντά στα χρόνια που ζούμε.

Η πρώτη μάχη που αποτελεί τύπο για τη 2^η μάχη, γίνεται για να κατανοήσει ακόμη και ο μη πιστός αλλά καλοπροαίρετος κόσμος, (τα έθνη), την προστασία του νέου Ισραήλ (των πιστών Χριστιανών) από το Θεό με θαυματουργικό (υπερφυσικό) τρόπο, να δοξάσει τον αληθινό Θεό «*καὶ μεγαλυνηθῆσομαι καὶ ἀγιασθήσομαι καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν. καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος*» και συγχρόνως να μην υπάρχει δικαιολογία για όσους θα ακολουθήσουν αργότερα τον Αντίχριστο.

Διότι τότε, όχι πολύ ενωρίτερα από την εμφάνιση του Αντιχρίστου και την απαίτησή του να τιμάται σαν Θεός, θα γίνει η πρώτη μάχη κατά του Γωγ, όπου θα αλληλο-εξοντωθούν οι αμετανόητα αμαρτωλοί λαοί, και θα αποδειχθεί ότι ο νέος Ισραήλ είναι πνευματικός, και είναι οι απανταχού της γης Χριστιανοί, γιατί αυτούς θα προστατεύσει ο Θεός θαυματουργικά και θα τους ελευθερώσει από την καταπίεση των ασεβών «*νῦν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου*». Ο παλιός Ισραήλ τότε, στην (1^η) μάχη του Γωγ θα βοηθηθεί από τον Θεό και τα γεγονότα, ώστε να επιστρέψει στον αληθινό Θεό, αν και όχι σαν σύνολο. Διότι από άλλες Πατερικές προφητείες και από τον ίδιο τον αψευδή Κύριο γνωρίζομε ότι το μεγαλύτερο μέρος του λαού παραπλανώμενο από τάσεις υλικής κυριαρχίας και ευδαιμονίας θα δεχθεί, αργότερα, σαν Μεσσία τον Αντίχριστο «*ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψετε*» (κατά Ιωάννην κεφ. 5^{ον} στίχ 43).

Θα ελεγχθεί τότε και η άνοια των οργάνων του Αντιχρίστου που μαζί του, κατ' εντολήν των (ως βατράχων κατά την Αποκάλυψη) πονηρών πνευμάτων και του Σατανά, συστρατεύονται στο τέλος της Ιστορίας για να πολεμήσουν, στο υλικό πεδίο, τον ερχόμενο Κριτή!!! Η Αποκάλυψη ρίχνει το βάρος της στην τελευταία αυτή μάχη, χρησιμοποιώντας την πρώτη σαν τύπο.

Αναφέρθηκε ήδη, και η άποψη του γ. **Παϊσίου του Αγιορείτου** (†1994), ότι στα ερχόμενα γεγονότα της Κων/λεως προηγείται η μάχη που περιγράφεται στον προφ. Ιεζεκιήλ. (Βλ. προηγούμενες σελ.) Και πράγματι! Ανάμεσα στις φυλές που βγαίνουν για πλιάτσικο («*εἰς προνομήν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχῃ καὶ σκυλεῦσαι σκυῖλα*») είναι και οι Τούρκοι!!! (Θεργαμά προερχόμενοι από την γη της Μογγολίας, από τον έσχατο Βορρά). Μάλιστα οι αναφερόμενες ονομασίες, Ρως, Γομέρ, Θεργαμά ή Τουρκαμά κλπ, αρχικά υπήρξαν στην Μ. Ασία και τις γειτονικές περιοχές δηλ. στην σημερινή

Τουρκία. Και κατά το σύνηθες στις Γραφές χρησιμοποιείται διπλά η προέλευσή τους. Αφ' ενός η περιοχή αφετηρίας (σημερινή Τουρκία) και αφ' ετέρου η τελική θέση μετά την εξάπλωσή τους, τα διάφορα ονομαζόμενα σήμερα έθνη, όπως Ρώσοι, Γερμανοί, Τούρκοι κλπ.

Είναι προφανές ότι βαδίζοντας προς την ημ/νία του μεγάλου πολέμου οι Χριστιανοί θα καταδιώκονται όλο και περισσότερο από τους σκοταδιστές, από μέσα ή και από έξω από τη χώρα τους, (τις στρατιωτικές ωμές επεμβάσεις τύπου Σερβίας, Ιράκ και Αφγανιστάν, τα σκοταδιστικά μέσα ενημέρωσης, την μασωνοκρατία, την θεοποίηση της πλουτοκρατίας, κλπ). Ανάμεσα στα φύλλα λοιπόν που θα συστρατευθούν είναι και «πολιτισμένα» όπως οι Ρώσοι (Ρως) και οι Γερμανοί!!! (Γομέρ). Θα μαζευτούν, τότε, όλα τα κυριαρχούμενα από αρπαχτικές διαθέσεις έθνη, και λόγω της εξάπλωσης της **αποστασίας**, αυτά θα είναι **όλα** τα «πολιτισμένα» της **Λευκής Φυλής**, και θα ξεκαθαρισθούν όλοι οι αμετανόητοι υπήκοοί τους στον μεγάλο «**έμφυλο πόλεμο**», για να παύσει για ένα μεγάλο διάστημα η καταπίεση των Χριστιανών, και όλων των Αξιών που εκπροσωπούνται και κηρύσσονται από την Εκκλησία.

Φαίνεται λοιπόν ότι ενώ θα νομίζουν για άλλη μία φορά οι οπαδοί του Αντιχρίστου ότι ήρθε η ώρα να κάνουν την παγκόσμια κυβέρνησή τους, γίνεται ο μεγάλος πόλεμος αλληλοεξόντωσης των αμαρτωλών λαών, και τότε όλοι σχεδόν όσοι επιζήσουν, θα πιστέψουν και θα δοξάσουν τον αληθινό Θεό.

Αποτέλεσμα του πολέμου θα είναι το ότι **αντί να καθίσει στο θρόνο του ο Αντίχριστος στην Ιερουσαλήμ, θα καθίσει ο ευσεβής Βασιλιάς στον θρόνο του στην Κων/λη**. Μετά τα χρόνια του Βασιλέως αυτού, κατά την διάρκεια των οποίων επιτελείται επανευαγγελισμός του κόσμου (εξάπλωση της Ορθοδόξου Πίστεως) έρχονται οι πολύ δυσκολοί καιροί που θα φέρουν τελικά στην εξουσία τον Αντίχριστο, αλλά μόνο για 3,5 χρόνια. Τότε ο Αντίχριστος και ο Σατανάς θα καταργηθούν με τη μάχη του Αρμαγεδώνα, την τελευταία μάχη του Γωγ (του Σκότους εναντίον του Φωτός). **Λ. Μ. Δ.**

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ:

ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΗΦΩΝΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΑΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΡΙΣΗ:

... Έπειτα, ο Κύριος, πρόσταξε να του φέρουν τους Επτά Αιώνες της συστάσεως του κόσμου. Ο αρχιστράτηγος **Μιχαήλ** ανέλαβε την εκτέλεση κι αυτής της προσταγής. Γι' αυτό πήγε αμέσως στον οίκο της διαθήκης και τους έφερε. Ήταν σαν μεγάλα βιβλία και τα τοποθέτησε μπροστά στον Κριτή. Έπειτα στάθηκε παράμερα παρατηρώντας με ευλάβεια πως ξεφυλλίζει ο Κύριος την ιστορία των αιώνων.

Πήρε Εκείνος τον **πρώτο Αιώνα**, τον άνοιξε και διάβασε:

«Ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, ένας Θεός σε τρία πρόσωπα. Από τον Πατέρα γεννήθηκε ο Υιός και δημιουργός των αιώνων. Διότι με τον Λόγο του Πατρός, τον Υιό, έγιναν οι Αιώνες, δημιουργήθηκαν οι ασώματες Δυνάμεις και στερεώθηκαν οι ουρανοί, η γη, τα καταχθόνια, η θάλασσα, οι ποταμοί και πάντα τα εν αυτοίς». Έπειτα διάβασε λίγο παρακάτω:

«Εικόνα του αόρατου Θεού είναι ο πρώτος άνθρωπος, ο Αδάμ, με τη γυναίκα του, την Εύα. Στον Αδάμ δόθηκε μια εντολή από τον παντοκράτορα Θεό και δημιουργό όλων των ορατών και αοράτων. Είναι ένας νόμος που πρέπει να τηρηθεί με κάθε ασφάλεια και ακρίβεια, ώστε να θυμάται τον δημιουργό του, και να μην ξεχνάει ότι υπάρχει Θεός από πάνω του». Πάλι προχώρησε λίγο:

«Παράβαση στην οποία υπέπεσε η εικόνα του Θεού από απάτη η μάλλον από απροσεξία και αμέλεια. Αμάρτησε ο άνθρωπος και διώχτηκε απ' τον παράδεισο με δίκαιη κρίση και απόφαση του Θεού. Δεν μπορεί να βρίσκεται μέσα σε τόσα αγαθά ο αχρείος παραβάτης!». Πιο κάτω διάβασε:

«Ο Κάιν ρίχτηκε στον Άβελ και τον σκότωσε, κατά την βουλή του διαβόλου. Οφείλει να καεί στη φωτιά της γέεννας, **γιατί έμεινε αμετανόητος**. Ενώ ο Άβελ θα ζήσει αιώνια».

Κατά τον ίδιο τρόπο ξεφύλλισε τα έξι βιβλία των Αιώνων. Πήρε τέλος τον **έβδομο** και διάβασε:

«**Η αρχή του εβδόμου Αιώνα σημαίνει το τέλος των αιώνων**. Αρχίζει να γενικεύεται η κακία, η πονηρία κι η ασπλαχνία. Οι άνθρωποι του έβδομου Αιώνα είναι πονηροί, φθονεροί, ψεύτες, με υποκριτική αγάπη, φίλαρχοι, υποδουλωμένοι στις σοδομικές αμαρτίες». Προχώρησε λίγο, κάτι διάβασε κι έστρεψε αμέσως θλιμμένο το βλέμμα του ψηλά, στήριξε το ένα χέρι στο γόνατο, με το άλλο σκέπασε το πρόσωπο και τα μάτια κι έμεινε συλλογισμένος σ' αυτή τη στάση ώρα πολλή. Σε λίγο ψιθύρισε:

«Αλήθεια τούτος ο έβδομος Αιώνας ξεπέρασε στην αδικία και την πονηρία όλους τους προηγούμενους». Διάβασε παρακάτω:

«Οι Έλληνες και τα είδωλά τους γκρεμίσθηκαν με το ξύλο, την λόγχη και τα καρφιά που έμπηξαν οι σταυρωτές στο ζωφόρο Σώμα μου». Σώπασε μερικές στιγμές και πάλι έσκυψε στο βιβλίο.

«Δώδεκα άρχοντες του Μεγάλου Βασιλέως, λευκοί σαν το φως, συντάραξαν τη θάλασσα, στόμωσαν θηρία, έπνιξαν τους νοητούς δράκοντες, φώτισαν τυφλούς, χόρτασαν πεινασμένους και φτώχεψαν πλουσίους. Ψάρεψαν πολλές νεκρωμένες ψυχές ξαναδίνοντάς τους ζωή. Μεγάλος ο μισθός τους!...». Κι έπειτα από λίγο:

«Εγώ ο Αγαπητός διάλεξα και μάρτυρες αθλοφόρους για χάρη μου. Η φιλία τους έφτασε ως τον Ουρανό και η αγάπη τους ως τον θρόνο μου! Ο πόθος τους ως την καρδιά μου και η λατρεία τους με φλογίζει δυνατά. Η δόξα και το κράτος μου είναι μαζί τους!...».

Αφού γύρισε αρκετά φύλλα, ψιθύρισε μ' ένα χαμόγελο ικανοποιήσεως:

«Ω πανέμορφη και πολύτιμη Νύμφη! Πόσοι αισχροί πάσχισαν να σε μολύνουν! Μα δεν πρόδωσες Εμένα το Νυμφίο σου!... Αμέτρητες αιρέσεις σε απείλησαν, αλλά η πέτρα που πάνω της είσαι θεμελιωμένη δεν σαλεύθηκε, γιατί πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν αυτής».

Πιο κάτω ήταν γραμμένες όλες οι αμαρτίες των ανθρώπων, όσες βρήκε ο θάνατος να μην έχουν ξεπλυθεί στη μετάνοια. Κι ήταν τόσες πολλές, σαν την άμμο της θάλασσας!... Τις διάβασε ο Κύριος δυσαρεστημένος και κουνούσε το κεφάλι του αναστενάζοντας. Το αμέτρητο πλήθος των αγγέλων στεκόταν περίτρομο από το φόβο της δίκαιης οργής του Κριτού. Όταν ο Κύριος έφτασε στη μέση του Αιώνα αυτού, παρατήρησε:

«Τούτο το έσχατο βιβλίο είναι γεμάτο από τη δυσωδία των αμαρτιών, από τ' ανθρώπινα έργα, που είναι όλα ψεύτικα και βρωμερά: Φθόνοι, φόνοι, ψεύδη, έχθρες, μνησικακίες. **Φθάνει πια! Θα το σταματήσω στη μέση**. Να πάψει η κυριαρχία της αμαρτίας».

Και λέγοντας αυτά τα οργισμένα λόγια ο Κύριος, έδωσε στον αρχιστράτηγο **Μιχαήλ** το σύνθημα για την Κρίση...

(Σημείωση ΛΜΔ: Παρατηρούμε στα παραπάνω, ότι κατ' αρχάς τα βιβλία που ξεφυλλίζει ο Κύριος, δεν είναι σχετικά με τη χρονολόγηση της Εκκλησίας σε μεγάλους αιώνες (χιλιετηρίδες) από Αδάμ, αλλά ανεξάρτητα, και με τον έβδομο αιώνα να ξεκινάει από τα χρόνια της επί γης παρουσίας του Χριστού. Για τον λόγο αυτό, ο Κύριος διαβάζοντας τον 7^ο αιώνα, αναφέρεται στη Σταύρωσή Του και στο Αποστολικό έργο, ενώ αυτά σύμφωνα με τη χρονολόγηση της Εκκλησίας έγιναν την 6^η χιλιετηρίδα (6^ο αιώνα) από Αδάμ, και όχι τον 7^ο αιώνα. Εξ' άλλου σύμφωνα με τα εδώ λεγόμενα, η διακοπή του 7^{ου} αιώνα στη μέση δεν έγινε ακόμη, αν και πέρασαν 2 χιλιετηρίδες από την αρχή του! Αυτό σημαίνει ότι η επιπόλαιη άποψη, κάποιων σχολιαστών του οράματος, πως η μέση του έβδομου αιώνα είναι το 7.500, είναι αυθαίρετη, εκτός των άλλων και διότι το μέσο της 7^{ης} χιλιετίας, είναι το 6.500 και όχι το 7.500! Οι αιώνες εξ' άλλου του οράματος δεν είναι χρονολογικά ίσοι μεταξύ τους. Διότι αν ήσαν ίσοι,

τότε έπρεπε να έχουν περάσει τουλάχιστον: 2.000*5 αιώνες + 2.000= 12000 χρόνια από τον φόνο του Άβελ από τον Κάιν, ενώ η Εκκλησία μας δέχεται ότι πέρασαν, μέχρι το 1992, 7.500 χρόνια από Αδάμ.

Αυτή η χρονικά άνιση περιγραφή των αιώνων από το όραμα, δεν φαίνεται να βοηθάει στη διερεύνηση από χρονολογικής πλευράς. Πράγματι έτσι είναι, αν μείνουμε αποκλειστικά σ' αυτήν. Υπάρχει όμως μία αναφορά από τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, για το ποια ήταν η πιο διαδομένη άποψη των παλαιότερων Πατέρων στο πότε περίπου θα ερχόταν το τέλος του κόσμου. Λέγει λοιπόν ο άγιος, ότι οι Πατέρες, εκτός ενός, συμφωνούν πως το τέλος του κόσμου θα λάβει χώρα κατά τον όγδοο αιώνα, σύμφωνα με την χρονολόγηση της Εκκλησίας. Απορεί μάλιστα για τον άλλο Πατέρα, (άγιο Θεοφυλάκτο), που υποστηρίζει ότι ο κόσμος προβλέπεται να τελειώσει περί τον 10^ο αιώνα, σύμφωνα με την ίδια χρονολόγηση!

(ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΚΕΦ. Β', ΣΕΛ 496 «...Λοιπόν επειδή κατά τον όγδοον αιώνα, ήτοι κατά τας οκτώ χιλιάδας χρόνους από κτίσεως κόσμου, έχει να γένη η του κόσμου συντέλεια, καθώς είναι γνώμη τινών Πατέρων - Υποσημείωση 22, σελ. 497 - Παρά δε τω Θεοφυλάκτω δεν ηξεύρω πως γράφεται, ότι κατά τας δέκα χιλιάδας χρόνους». (Εδώ το "κατά" σημαίνει περίπου –ΛΜΔ). Οσίου Νικοδήμου Αγιορείτου, "Ερμηνεία εις τας επτά καθολικάς επιστολάς των Αγίων Αποστόλων". Έκδοσις Ορθ. Κυψέλη).

Πρέπει να λάβωμε υπ' όψιν ότι η αναφορά του Αγίου Νικοδήμου ενισχύεται και από νεώτερους Πατέρες, μεταξύ των οποίων ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, και ο Άγιος Καλλίνικος της Τσερνίκα Ρουμανίας, που αποδέχονται, ότι το τέλος του κόσμου θα έρθει κατά τον 8^ο αιώνα, δηλ. μέχρι το πολύ σε 500 χρόνια. Η θέση μάλιστα του Αγίου Θεοφυλάκτου, διευκρινίζει τα λόγια του Χριστού στο όραμα του Αγίου Νήφωνος, για τον τρέχοντα αιώνα, (7^ο κατά την αρίθμηση του οράματος), που τερματίζεται απότομα στη μέση.

Διότι ο 7^{ος} αιώνας του οράματος ξεκινάει από την γέννηση του Χριστού, πριν δύο χιλιάδες περ. χρόνια, και ίσως επρόκειτο να κρατήσει φυσιολογικά μέχρι (περίπου) και την 10^η χιλιετηρίδα από Αδάμ, κατά τη γνώμη του Αγίου Θεοφυλάκτου. Τώρα όμως η αμαρτία οδηγεί πολλούς στον Άδη, και ο Χριστός αποφασίζει να κόψει τον αιώνα αυτό, σύμφωνα με το όραμα, στη μέση. Επομένως το τέλος του κόσμου τοποθετείται πάλι μέσα στον 8^ο αιώνα από Αδάμ, δηλ. μέχρι το 2.500 μ.Χ. περίπου. Η ημέρα και η ώρα του τέλους έχουν κρατηθεί μυστικά από τους ανθρώπους και τους αγγέλους. Όμως όσο πλησιάζομε προς το τέλος, τόσο οι αποκαλύψεις πληθαίνουν, τόσο οι γνώσεις για τα γεγονότα που προαναγγέλλουν την συντέλεια αυξάνουν. –ΛΜΔ)

ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΣΦΡΑΓΙΣΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΑΝΤΕΧΟΥΝ ΣΤΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

(Οσίου Νικοδήμου Αγιορείτου, "Ερμηνεία εις τας επτά καθολικάς επιστολάς των Αγίων Αποστόλων"): ...Λέγει λοιπόν ο απόστολος (Πέτρος), ότι ο Θεός ελύτρωσε τον Λώτ (ομού με την γυναίκα και τας δύο του θυγατέρας) και δεν κατέκαυσε αυτόν μαζί με τους Σοδομίτας. Διατί; επειδή και καθ' εκάστην ελυτείτο και επόνει η καρδιά του από την συναναστροφήν όπου είχε των ανόμων εκείνων και αρσενοκοιτών ανθρώπων. Διατί και με τους οφθαλμούς του και με τας ακοάς του ο δίκαιος και φιλόξενος άνθρωπος καθ' εκάστην ημέραν εβασάνιζε την δικαίαν ψυχήν του βλέπων και ακούων τα άνομα έργα των Σοδομιτών, και μάλιστα διά την θλίψιν εκείνην όπου εδοκίμασεν ο αιίδιμος, όταν επήγαν οι δύο άγγελοι προς αυτόν ως ξένοι άνθρωποι και τους εξενοδόχησεν. Οι δε Σοδομίται έδραμον και εζήτουν αυτούς διά να τους πορνεύσουν. Αυτός δέ αντιστάθη ανδρείως και δεν τους επαράδωκεν εις χείρας των. Όθεν επειδή και δεν αρέσκετο η καρδιά του εις τα παράνομα εργα των συγκατοίκων του, αλλά καθ' εκάστην ελυτείτο και ανεστέναζε δι' αυτά, διά τούτο και ο Θεός τον ηλευθέρωσεν από την καταδίκην, τους δε γαμβρούς του δεν ηλευθέρωσεν, επειδή και αυτοί εσυναρέσκοντο εις τας ασελγείας εκείνων.

Τούτο είναι ένα ζωντανόν παράδειγμα, το οποίον πρέπει να ενθυμούνται και να έχουν προ οφθαλμών πάντοτε, όσοι κατοικούν εις πόλεις, ή εις χωρία, ή εις μοναστήρια, ή εις άλλους τόπους. Διατί εάν αυτοί φυλάττουν μεν δικαιοσύνην και τας εντολάς του Θεού, δεν συναρέσκονται δε, εις τα κακά και παρανομίας όπου γίνονται εις τας πόλεις εκείνας, ή εις τα χωρία ή εις τα μοναστήρια, αλλά μάλιστα και λυπούνται δι' αυτάς και στενάζουν, **βέβαια διά την λύπην αυτήν και τους στεναγμούς, έχουν να ελευθερωθούν από την οργήν όπου μέλλει να πέμψη ο Θεός εις τας πόλεις, ή εις τα χωρία, ή εις τα μοναστήρια εκείνα, καθώς ηλευθέρωσε και τον Λώτ από την οργήν όπου έστειλεν εις τα Σόδομα.**

Τούτο ηθέλησε να φανερώση ο Θεός, και διά του προφήτου **Ιεζεκιήλ**, όταν έμελλε να αφανίση την πόλιν Ιερουσαλήμ. Επειδή αναγινώσκομεν ότι **έδωκε σημείον εις το μέτωπον** όλων εκείνων των δικαίων ανθρώπων, όπου ελυπόυντο και εστενάζον διά τας παρανομίας όπου εγίνοντο εις την πόλιν ταύτην και δεν συνηρέσκοντο εις αυτάς, και διά του σημείου αυτού τους ηλευθέρωσεν από την αιχμαλωσίαν και τον αφανισμόν της πόλεως εκείνης. «Καί δόξα Θεου του Ισραήλ ανέβη από των Χερουβίμ... και εκάλεσε τον άνδρα τον ενδεδικότα τον ποδήρη... και είπε προς αυτόν δίελθε μέσην την Ιερουσαλήμ και **δος το σημείον επί τα μέτωπα των ανδρών των καταστεναζόντων και των κατωδυνωμένων επί πάσαις ταις ανομίαις ταις γινομέναις εν μέσω αυτής**, και τούτοις (τοις βαστάζουσιν εν ταις χερσί πέλεκυν) είπεν ακούοντός μου: Πορεύεσθε οπίσω αυτού εις την πόλιν και κόπτετε και μη φείδεσθε τοις οφθαλμοίς υμών, και μη ελεήσητε πρεσβύτερον και νεανίσκον και παρθένον και νήπια και γυναίκας αποκτείετε εις εξάλειψιν, **επί δε πάντας, εφ' ους εστί το σημείον, μη εγγίσητε**» (Ιεζ. 9,3-6). **(Σήμερα, στην εποχή της Χάριτος, η ενεργός συμμετοχή των πιστών στα μυστήρια της Εκκλησίας προσφέρει τη μεγαλύτερη ασφάλεια –ΛΜΔ).**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ

(Συλλογή και σχόλια Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου -ΛΜΔ-)

από σελ. ως σελ.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΙ ΣΗΜΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ. **Απαραίτητα να διαβασθεί !!**

2. **ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.** Προβλέπει τον «γενικό πόλεμο», τα γεγονότα της Κωνσταντινουπόλεως, τις εφευρέσεις, τι πρέπει να προσέξουμε, κλπ. Είναι ιδιαίτερα επίκαιρο επειδή "τα πακέτα" της Ε.Ε. και τα δάνεια, ο φόρος στα σπίτια και στα οικιακά ζώα είναι από τις αναγραφόμενες προειδοποιήσεις πριν τον Γενικό Πόλεμο. Μένει μόνο να ζητήσουν να μας πάρουν και στρατιώτες, "αλλά δεν θα προλάβουν"! Το κείμενο προέρχεται από διάφορα χειρόγραφα, με σχόλια έκδοσης Καντιώτη και ΛΜΔ.

1 - 10

3. **Ο ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ.** Από τον γέροντα Γεννάδιο από το Ρέθυμνο.

11 - 12

4. **ΚΑΤΑ ΤΟΥ «666» ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ κλπ.** Από τον γ. Παΐσιο τον Αγιορείτη. Παρόλο που τα χρόνια του Αντιχρίστου είναι ακόμη πίσω, η αντίσταση στους προδρόμους του είναι πράξη ομολογίας και λεβεντιάς. Το σύστημα bar code δεν είναι από μόνο του κακό, όμως η χρήση του στο πρότυπο EAN 13 που χρησιμοποιείται στην Ευρώπη, και που συνήθως χάριν συντομίας ονομάζεται «666» επειδή περιέχει πάντα τρία εξάρια οδηγούς, δεν γίνεται τυχαία, όπως εξηγεί ο γέροντας Παΐσιος.

13 - 20

5. **ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΥ.** Μιλάνε για τα γεγονότα της Κων/λεως και τις διάδοχες καταστάσεις. Δεν είναι σίγουρο το πόσο καλά διατηρήθηκαν στο χρόνο, όμως το βασικό συμπέρασμα είναι, ότι μετά τα γεγονότα της Πόλης, και ιδιαίτερα μετά την επιδρομή των «βδελυρών εθνών», ο Αντίχριστος και το τέλος του κόσμου είναι πάρα πολύ κοντά.

21 - 29

6. **ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΠΑΪΣΙΟ.** Διευκρινίσεις από τον Αγιορείτη γέροντα για το ζήτημα της Πόλης, την υφαλοκρηπίδα κλπ.

30 - 42

7. **ΟΠΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΝΙΗΛ, ΤΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΓΟΝΕΙΣ ΑΓΑΡΗΝΟΥΣ.** Ο κοιμώμενος Βασιλιάς, ομολογεί ο Δανιήλ, ότι διατηρείται ζωντανός κάπου κάτω από την Πόλη!

43 - 58

8. **ΧΡΗΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ.** Προφητεία Αγίου Ταρασίου, και μερικές με τον αρχαϊκό τίτλο «χρησμοί». Κάποια επιδέχεται παραμετρική, χρονολογική επίλυση.

59 - 62

9. **ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ, ΥΠΟ γ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΕΔΙΝΟΥ.** Θα βρείτε, εκτός των άλλων, προφητεία (σελ. 68) που επιδέχεται παραμετρική χρονολογική επίλυση.

63 - 95

10. **ΟΣΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΤΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΠΕΡΙ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ.**

96 - 105

11. **γ. ΙΩΣΗΦ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ, ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ**

106 - 113

12. **ΑΒΒΑ ΜΩΨΗ ΤΟΥ ΑΙΘΙΟΠΟΣ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ ΤΗΣ ΕΣΧΑΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ.**

114 - 115

13. **ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΧΑΗΛ (ΣΕΡΓΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ) ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ, ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΕΡΙ ΓΩΓ ΚΑΙ ΜΑΓΩΓ, ΠΕΡΙ ΑΡΜΑΓΕΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΙΛΙΕΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.** Πρόκειται για πολύ κατατοπιστικές αναφορές που δεν μας αφήνουν να εκτραπούμε σε πλανεμένες ερμηνείες, όπως αυτές που κυκλοφοράνε στη Δύση.
Τοποθετήθηκαν εδώ και ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ που φανερώνουν το γιατί **ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ** (ΜΙΑ ΠΡΟΒΑ ΠΟΥ ΟΜΩΣ ΘΑ ΑΠΟΤΥΧΕΙ), ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΣΥΧΝΑ ΤΟΝΙΖΕ Ο γ. ΠΑΪΣΙΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, με σχόλια υπό Λ.Μ.Δ.

118 - 131

14. **ΟΙ ΑΙΩΝΕΣ ΤΟΥ ΟΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΗΦΩΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΝΗΣ, ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΔΗΜΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗ ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΑΝΤΕΞΟΥΝ ΣΤΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ.**

132 - 133